

கடவுளது ஸ்ரீ
நாழ்கவிரர்சநம்பி யியற்றிய
அகப்பொருள் விளக்கம்

மூலமு முரையும்.

இ வை

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து அக்கிராசனாதிபதியாயிருந்த

பாலவனத்தம் ஜமீந்தார்

ஸ்ரீ மாந் -

பொ. பாண்டித்துரைத்தேவரவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்றன.

செந்தமிழ்ப்பிரசாரம்—கூசு.

மதுரை :

தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை

இரண்டாம் பதிப்பு.

1926.

[காபிகாட் ரிஜிஸ்டேர்ட்.]

அகப்பொருள்விளக்கம்

முகவுரை.

பண்டைக்காலத்து வழங்குவந்த தமிழிலக்கியங்களைக் கற்போர் எளிதி னுணர்தற் குபகாரமாகவும், கற்றவல்லோர் மற்று மிலக்கி ன்க ளியற்றுவதற்குக் கட்டளைபாகவும் முன்னோரால் விதிக்கப்பட்ட நெய்ய இலக்கணநூல்கள் பலவற்றுள்ளும் தொல்காப்பியம் மிகச் சிறந்தது. அது எழுத்துச் சொற் பொருள் என்னும் முன்றதிகா ங்களை யுடையதாய் எழுத்ததிகாரத்தில் எழுத்திலக்கணங்களையும் சொல்லதிகாரத்துட் சொல்லிலக்கணங்களையும் விரித்தும், பொருளதி காரத்துள் அகம் புறம் என்னும் இருபகுதியாகிய பொருளிலக்கணங் ளையும் அவைபற்றி நிகழும் யாப்பிலக்கண முதலியவற்றையும் அக் காலவழக்கொடு பொருந்த வேண்டுமளவு விதித்தும் முடிக்கப்பெற் றுள்ளது.

அரும்பெருநூல்களைக் கற்குமாற்றன் மிக்குள்ள முற்காலத்தவ ளால் அந்நூல் எளிதி னுணரப்பட்டிருப்பினும் அவ்வாற்றல் குன்றி யரும் பிற் காலத்துக் கல்விமுதிர்ச்சியுடையார்க்கன்றிக் கற்குஞ் சிறார்க்கெல்லாம் அங்ஙன முணர்தற்கரியதாயிற்று. ஆகவே, பிற் காலத்து அவ் விலக்கணங்களுள் எழுத்து சொல் என்னும் இரு பாகை யிலக்கணங்களையும் தற்காலவழக்குநோக்கிப் புதியன புருத் திக் கற்போர் எளிதினுணரத் தொகை வகை விரியாற் சுருங்கியதா ய் பவணந்திமுனிவரால் நன்னூ லென்னு மிலக்கணநூலொன்று சம்பயப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறே பன்விருபடலத்துள் விரிந்து வந்துகிடந்த புறப்பொருளிலக்கணங்களைக் கற்பவர்கள் தெளிவுறு மாறு முறைப்படுத்தி ஐயனாரிதனூரால் 'வெண்பாமாலை' யென்னும் நூற்பொரு ளிலக்கணநூலும் ஒன்று செய்யப்பட்டுள்ளது. மற்றும் யாப்பிலக்கணங்களைப் பிற்காலவழக்கு நோக்கி விரித்து யாப்பருங்கல மன்னும் இலக்கணநூல் ஒன்று பிருகதஸாகரார் செய்யப்பட்ட

அதனைக் கற்போற் எளிதி னுணருமாறு, அவ்விலக்கணங்களைச் சுருக்
 'பாப்பருக்கலக்காரிகை' யென்னும் பாப்பிலக்கணநூலென்று அமு
 சாகாராற் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அங்ஙனம் அணியிலக்கணங்களு
 பிறாற் செய்யப்பட்டுள்ளன.

அம்முறையில் அகப்பொருள் விளக்க' மென்னு மிந்நூலு
 நாற்கவிராசநம்பி என்பவரால், தொல்காப்பியத்தும் வேற்றிலக்கணவிட
 களிலும் விரிந்து பார்து கிடந்த அகப்பொரு ளிலக்கணங்களைத் த
 காலத்துச் சான்றோ ரிலக்கிப்பங்களுக்கிபைய முறைப்படத் தொகுத்து
 பொரு ளினிது விளக்கச் சூத்திரம் வகுத்து உரையுமெழுதி உதாரை
 முக் காட்டி முடிக்கப்பெற்றது.

இது, அகப்பொருளிலக்கணங்களைத் தெளிவுற விளக்கு மிட
 புடைய தென்பதுபற்றி 'இலக்கணவிளக்க' நூலுடையவரால் அச
 பொருளிலக்கணங் கூறுமிடத்துப் பெரும்பாலும் இந்நூற் சூத்திர
 களைக்கொண்டே அவ்விலக்கணங்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நூலாசிரியரது ஊர் பாண்டிநாட்டுட் பொருநையாற்று
 கரையருகிலுள்ள திருப்புளிங்குடி என்னுந் திருப்பதி. இஃ
 பெயர் நம்பிநயினார் என்பதே. இவரது ஸமயம் ஐஹனம். இவர் உ
 மொழியிலும் வல்லுநர். இவர் தமது புலமைத் திறமைகொண்
 நாற்கவிராசர் என்னும் சிறப்புப்பெயரும் பெற்றமைபால் நாற்கவிர
 நம்பி என வழங்கப்பெற்றனர். இவர் தந்தையார் முத்தமிழ்
 புலமையும் உத்தமகுணங்களு மொருங்கமைந்த உய்யவந்தநயி
 என்பார். இவர் ஆசிரியபதம் பெற்றவர். இந்நூல் அரங்கேறிய இட
 பாண்டியன் குலசேகரன் அவைக்களம். இவையெல்லாம் இந்நூல்
 சிறப்புப்பாயிரத்தாலும் அதனுரையாலும் நன்கு விளங்குகின்றன.

இந்நூலை, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கஸ்தாபகரும் அச்சந்தத் த
 வருமாயிருந்த தமிழிமமானம்பூண்ட பாலவந்தம் ஜமீந்தார் ஸ்ரீய
 பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள் அச்சிடக்கருதிப் பலராலும் சங்
 துக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஏட்டுப்பிரதிகள் பலவற்றையும் ஒப்பு
 இப் பரிசோதித்துச் செந்தமிழ்ப் பிரகரமாக வெளியிட்டுவந்தார்கள்
 அப்பிரதிகளுட் சில தஞ்சைவாணக்கோவைச் செய்யுண் மட்டு

யுதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. வேறுபல பிரதிகளில் தஞ்சை வாணன்கோவைச் செய்யுளுடன் ஏற்றபெற்றி இடையிடையே பல துறைகளுக்கு நற்றிணை துறந்தோகை அகநானூறு முதலிய சங்க நூற் செய்யுள்களும், அகப்பொருட்டுறையிற் றுற்பரியமில்லாத சில பிறநூற் செய்யுள்களும் உதாரணம் காட்டப்பட்டிருந்தன. சங்கச் செய்யுள்களிற் சில துறை வேறுபடக் காட்டப்பட்டுள்ளன. அகப் பொருட்டுறையிற் றுற்பரியமில்லாத உதாரணச் செய்யுள்களிற் சில பொருந்தாதனவுமிருந்தன. அவை இடைச்செருகலென விலக்கப் பட்டன. இடையிடையே யுதாரணமாகக் காட்டப்பட்ட சங்கச் செய்யுள்கள் பலவும் பல பிரதிகளிலும் பிழைபட்டுக் கிடந்தமையால் அவற்றை இயன்றவளவு திருத்தியும், தெனியில்லாத செய்யுள்கள் பலவும் தேவாவர்கள் விருப்பத்தின்படி மஹாமஹோபாத்தியாய பிருமம்முனி உ.வே. சாமிநாதையரவர்களாற் றிருத்தி யனுப்பப்பெற்றும் பெரும்பாகமும் அச்சிட்டு முடியுந்தருணத்தில் தேவாவர்கள் தேய்வ கதிபால் தேகவியோகமடைந்து விட்டார்கள்.

பின்பு எஞ்சிய சிறிதுபாகமும் அவர்கள் திருத்திவைத்திருந்த பிரதியைக்கொண்டு அச்சிட்டு முடிக்கவேண்டியதாயிற்று. இத்தருணத்தில் மஹாமஹோபாத்தியாய ஐயாவர்கள் திருத்தியனுப்பிய உதாரணச் செய்யுள்கள் அகப்படாமையால் மறுமுறையும் அவர்களுக்குச் சிரமங்கொடுக்க நேர்ந்தேன். அவர்கள் எனது வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, தங்கள் இடையிலுலகக் காரியங்களுக்கிடையே சிரமம் பாராட்டாது திருத்தியனுப்பிய பரோபகாரப் பெருந்தகைமை பாராட்டற்பாலது.

இங்ஙனம்,

திரு. நாராயணையங்கார்,

பத்திராதிபர்.

“செந்தமிழ்.”

(1926)

அகப்பொருள் விளக்கம்.

மூ ல மு ம் உ ர யு ம் .

—K[0]—

பாயிரம்.

பூமவி நாவன் மாமலைச் சென்னி
யீண்டிய விமையோர் வேண்டலிற் போந்து
குடங்கையின் வந்த நெடுங்கிரி மிகைதீர்த்
தலைகட லடக்கி மலையத் திருந்த
விருந்தவன் றன்பா வியற்றமி முணர்ந்த
புலவர்பன் னிருவருட் டலைவ னாகிய
தொல்காப் பியனரு ளொல்காப் பெரும்பொரு
ளகப்பொரு ளிலக்கண மகப்படத் தழீஇ
யிகப்பருஞ் சான்றோ ரிலக்கிய நோக்கித்
தொகுத்து முறைநிறீஇச் சூத்திரம் வகுத்தாங்
ககப்பொருள் விளக்கமென் றதற்கொரு நாமம்
புலப்படுத் திருளறப் பொருள்விரித் தெழுதினன்
மாந்தருந் தேவரும் வாழ்த்தமுக் குடைக்கி
மேந்தெழி லரிமா னேந்துபொன் னணையிசை
மதிமுன்று கவிப்ப அதய மால்வரைக்
கதிரோன் றிருந்தெனக் காண்டக விருந்து
தத்துவம் பகர்த்தோன் சரணம் பொருந்திய
வுத்தமன் புளிங்குடி யுய்யவர் தானெனு
முத்தமி முரசான் மைந்த னித்தலத்
திருபெரும் கலைக்கு மொருபெரும் குரிசில்
பாடற்கடற் பல்புகழ் பாப்பிய
நாற்கவி ராச நம்பியென் பவனே,

என்பது பாயிரம். பாயிரமென்பது புறவுரையென்றவாறு. ஆயின் நூல் கேட்பான் புகுந்தே நூல் கேனாது புறவுரை கேட்டாற் பயனென்னையெனின்; “பருப்பொருட்டாகிய பாயிரங்கேட்டார்க்கு தன்பொருட்டாகிய நூலினிது விளங்கு” மென்பவாகலாற் பாயிரங்கேட்டே நூல்கேட்கவேண்டும். அப்பாயிரம் பொதுப்பாயிரமுஞ்சிறப்புப்பாயிரமுமென விரண்டு வகைப்படும். அவற்றுண் ‘முன்னையது நான்முகத்தாரப்பினுமுரையாதொழியினு மமையுமாதலிற் பொதுப்பாயிரமென்றாயிற்று.’ பின்னையது நான்முகத் தாரைக்கவேண்டதலிற் சிறப்புப்பாயிரமென்றாயிற்று. அச்சிறப்புப்பாயிரம் எட்டுவகைப்படும். “ஆக்கியோன்பெயரே வழியேயெல்லை - நூற்பெயர்யாப்பே ததலிய பொருளே-கேட்போர் பயனோ டாயென் பொருளும் வாய்ப்பக்காட்டல் ‘பாயிரத்தியல்பே’” என்ற ராகலின். இனியிதனைக் காலமும், களனும், காரணமும் கூட்டிப்பதினென் றென்பாருமுனர். என்னை? “காலங்களேகாரணமென்றிம்-மூவகையேற்றி மொழிநருமுளரே” என்றாராகலின். ஆக்கியோன் பெயரென்பது நூல்செய்த வாசிரியரின் பெயராயிற்று, வழிநூலின்வழியாயிற்று, எல்லை நூ னடக்கு மெல்லையாயிற்று, நூற்பெயர் நூலின் பெயராயிற்று, யாப்பு தொகுத்தலும் விரித்தலுந்தொகைவிரியு மொழிபெயர்த்தலு மென்னு நான்கனுள் ஒன்றானால் செய்தலாயிற்று, ததலிய பொருள் நூலாற் கருதப்பட்ட பொருளாயிற்று, கேட்போர் நூல்கேட்டற்குரியாராயிற்று, பயன் நூல் கற்றதலைய பயனாயிற்று, காலம் நூல்செய்தகாலமாயிற்று, களன் நூலாங்கேறியவகைக்களமாயிற்று, காரணம் நூல்செய்தற்குக் காரணமாயிற்று. இப்பதினென்றனுள்ளும் பாயிரச் சூத்திரத்து னெடுத்தோதப்படாதன எல்லையும், கேட்போரும், பயனும், காலமும், களனுமென்னுமைந்தமாம். அவற்றையும் ஒருவாற்றனுய்த்தணர்ந்து அல்லாதவாறு யிச்சூத்திரப் பேருரையிற் காண்க,

(இதன் பொருள்) பூமலி நாவல் - வேண்டலிற் போந்த என்பது, பூமிக்க நாவலையுடைய பெரிய மேருவினதுச்சிவின் கண்ணே திரண்ட மூப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் வேண்டிக்கொள்கையாலே அங்குசின்தும்போந்து எ - று, குடங்கை—அடக்கி எ - று குழிந்தகையாலே விர்தமென்னு ரொடிய ழியினது மிகையைத்தீர்த்த அலைகடலினையடக்கி எ - று, (குடங்கையினென் பதனை யிரண்டிடத்தல் கூட்டிக்கொள்க.) ழியைத்—தன்பால் எ-து பொதியு

மலையின்கண்ணேயிருந்த பெருந்தவத்தோனாகிய வகத்தியன் பக்கத்து எ - று, இயற்றமிழ்—பன்னிருவருள் எ - று இயலிசைநாடக மென்னு முத்தமிழுள்ளு மியலாகியதமிழைக்கற்றமாணக்கார்பன்னிருவருள்ளும் எ - று. தலைவ - பெரும் பொருள் எ - று முதல்வனாகிய தொல்காப்பியனானுள்ளிச்செய்யப்பட்ட கோடாத பெரிய பொருளென்னு னானுள் எ - று. அகப்—தழீஇ எ-து அகப் பொருட்குரிய விலக்கணத்தை யுளப்படக்கூட்டிக்கொண்டு. எ - று. இகப்— நோக்கி எ-து அகப்பொருளிலக்கணத்தைக் கடவாத சங்கத்தாருடைய செய்யுட் களை யாசாய்ந்து எ-று. தொகு—நிறீஇ எ-து அவ்விலக்கண விலக்கியங்களுட் கலந்துகிடந்த கிளவிகளைச்சேர்த்தடைவுடனிறுத்தி எ-று. குத்திரம்வருத்தாங்கு எ-து அவ்வடைவிற் கேற்பச்சுத்திரஞ்செய்து எ-று. அகப்படுத்த எ-து அந் துற்ககப்பொருள் வினக்கமென்றொரு பெயரை வெளிப்படுத்தி எ-று. இருளந்— எழுதினன் எ-து மயக்கந்திர வரையைப் பாப்பி யெழுதினன் எ-று. மாந்தரும்— வாழ்த்த எ-து அமரரு மனிதரு மதிக்க எ-று. முக்குடைக்கீழ் எ-து *முக்குடை யின் கீழ் எ - று. என்—மிசை எ-து உயர்ந்தவழகினையுடைய சிங்கஞ்சுமந்த பொன்னணைமேல் எ - று. மதி—விருந்து எ-து நிறை மதி மூன்று கவிப் பவுதயமென்னும் பெரிய மலையின்கண்ணேயினனாயிருன்றிருந்தாற்போல வழகுதகவிருந்தருளி எ - று. தத்துவம்—மைந்தன் எ - று உண்மைப்பொருளை யருளிச்செய்தோனுடைய திருவடிகளைச்சேர்ந்த மேலோனென்றாக் திருப்புளிங் குடி யென்னு மூரகத்துத்தோன்றிய வய்ய வந்தானென்றுஞ் சொல்லப்படா நின்ற முத்தமிழாசானுடைய மைந்தன் எ - று. இத்தல—குரிசில் எ-து இவ் வுலகத்தின் கணுண்டாயவாரியமுத்தமிழென்னு மிரண்டு கலைக்கு மொருபெரிய நாயகன் எ - று. பால்—என்பவனே எ - று பாற்கடல்போலும் பலவாகிய புகழைப் பாப்பின நாற்கவிராச நம்பியென்னும் பெயருடையோன் எ - று.

மாமலைச்சென்னி யென்புழி யாறுமுருபுஞ், சென்னியீண்டிய வென்புழி யேழாமுருபுந் தொக்கன. போந்து, தீர்த்து, அடக்கமென்னும் வினையெச்சங் களடுக்காய் இருந்தவென்னும் பெயரெச்சத்தோடு முடிந்தன; அப்பெயரெச்ச மிருந்தவென்னும் பெயர்கொண்டது. இயற்றமிழென்பதிருபெயரொட்டு. தமிழை யென விரண்டாவது விரிக்க. பெரும்பொருளென்புழியுள்ளென்னு

முக்குடை, சந்திராதித்தியம், நித்தியவிநோதம், சகலபாஜனம் என்பனவாம்.

மேழா முருகு தொக்கது. தழீஇ, நோக்கித், தொகுத்து, நிரீஇ வகுத்துப், புலப்படுத்தென்னும் வினையெச்சங்கள் அடுக்காய் எழுதினனென்னு முற்று வினையென்கொண்டன. ஆங்கென்பதசை. வாழ்த்தப்பகர்ந்தோனெனவியையும் இருந்தென்னும் வினையெச்சம் பகர்ந்தோனென்னுந் தொழிற்பெயருட் பகர்த லென்னுந் தொழிலோடு முடிந்தது. பரப்பியவென்னும் பெயரெச்சம் நாதகவி ராசனென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர் கொண்டது. நாதகவியாவன ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரமென்பனவாம். பாற்கடற்பல்புகழென்புழியுவமந்தொக்கது. நம்பியென்னுமியற்பெயர் எழுதினனென்னுமுற்றவினைப்பயனிலைகொண்டது.

ஆக்கியோன் பெயர் நம்பி. வழி தொல்காப்பியத்தின்வழி. அதன்வழியா யினுந் தொல்காப்பியம் வழிநூலானமையின் இது சார்புநூலெனப்படும். எல்லையு மதனையுடங்கும். நூற்பெயர் அகப்பொருள்விளக்கம். யாப்பு தொகுத்தியாத்தல். நுதலிய பொருள் அகப்பொருள். கேட்போர் கற்றவல் லோர். பயன் வீடுபேறு. காலம் பாண்டியன் சூலசேகரன் காலம். களம் அறிவோரவைக்களம். காரணம் கிளவிகளையடைவுறக் கோத்தல். இவை யெல்லாம் பாயிரத்தியல்பெனக் கொள்க. (க)

நூல்.

அகத்திணையியல்.

க. மலர்தலை யுலகத்துப் புலவோ ராய்ந்த
வருந்தமி முகப்பொருள் கைக்கிளை யைந்திணை
பெருந்திணை யெனவெழு பெற்றித் தாகும்.

என்பது குத்திரம். மேற் பாயிரத்திலக்கண முணர்த்திப்போந்தாம். இனி நூலிலக்கண முரைக்கின்றும். அஃதுரைக்குங்கா ணுணுதலிய துரைத்தலும், நூலு ளதிகாரதுதலிய துரைத்தலும், அதிகாரத்து னோத்துதலிய துரைத் தலும், ஒத்தினுட் குத்திரதுதலியதுரைத்தலும், மெனநான்கு வகையா லுரைத்தல் வேண்டும். அவற்று ணுணுதலிய துரைக்குங்கால் நூலா மாறும், நூலென்ற சொற்குப் பொருளாமாறு முவர்த்தல் வேண்டும். அவற்றுள் நூலாமாறுரைக்குங் கால், நூன் மூன்றுவகைப்படும். முதனாலும், வழிநூலும், சார்புநூலுமென. என்னை? “முதல்வழிசார்பென நூன்மூன்றாகும்.” என்றராகலின். அவற்றுள் முதனூலாவது வரம்பிலறிவன் பயந்ததாகும் என்னை? “வினையினீங்கி வினங் கியவறிவின்-முனைவன்கண்டது முதனூலாகும்” என்றராகலின். வழிநூலாவது முதனூலின் வழிதப்பாமற் பின்னரும் வேண்டும் விகற்பங்காட்டி வருவாமற் சொல்வது; என்னை? “முன்னோர் நூலின் முடிபொருள்கொத்துப்-பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங்கூறி - யழியாமாபினது வழிநூலாகும்” என்றராகலின். சார்புநூலாவது அவ்விருவர் நூலின் முடிந்த பொருளையோருகார நோக்கி யொருகோவைப்படவைப்பது; என்னை? “இருவர் நூற்குமொருசிறை தொடங் கித்-திரிபுவேறுகையது புடைநூலாகும்” என்றராகலின். நூலென்றசொற்குப் பொருளுரைக்குங்கால், தந்திரமென்னும் வடமொழியை நூலென்று வழங்குவது தமிழ் வழக்கெனக்கொள்க. நூனுதலியதுரைத்தலாவது, இந்நூலின்னது கருத்திற்றென்றுரைத்தல். அது தமிழ்துதலிற்றென்றல்; அந்நூல் மூன்று வகைப்படும் இயனூலு, மிசைநூலு, நாடகநூலு மென. அவற்றுள், இயனூல் மூன்றுவகைப்படும் எழுத்தஞ், சொல்லும், பொருளுமென; என்னை “தமிழ் கூறால்லுலகத்து-வழக்குஞ் செய்யுளுமாயிரு முதலி-னெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுநாடி” என்றராகலின். அஃதேல், யாப்புமலங்காரமும் அவற்றுள் யாதனுளடங்குமோவெனின்; அவையிரண்டும் பொருளினுளடங்குமெனக் கொள்க. அதிகாரதுதலியதுரைத்தலாவது இவ்வதிகாரமின்னது கருத்திற் றென்றல். ஆயினிவ்வதிகார மென்னுதலிற்றோவெனின்; அது பாயிரவுரையு ளுரைத்துப் போந்தாம். இவ்வதிகாரம் அகத்திணையியலுங், களவியலும்,

வரைவியலும், கற்பியலும், மொழியியலுமென வைத்தோத்துக்கொண்டதாம். அதிகாரத்த னோத்துதலியதரைத்தலாவது இவ்வதிகாரத்தன் இவ்வோத்து இன்னது கருதிற்றென்றல். ஆயினிவ்வதிகாரத் துனிவ்வோத்தென்னுதலிற்றோ வெனின் ; அகத்திணை யிலக்கணமுணர்ந்துதனுதலிற் றெனக்கொள்க. ஒத்தி னுட் சூத்திரதலியதரைத்தலாவது இவ்வோத்தினுளிச் சூத் திர மின் னது கருத்திற்றென்றல். ஆயினிவ்வோத்தினுள் இச் சூத்திரமென்னுதலிற்றோவெ னின் ; அகப்பொருளெல்லாந் தொகுத்துணர்த்துதனுதலிற்று. அன்னதாதல் இச்சூத்திரப்பொருளுரைப்பவே விளங்கும். அப்பொருளுரை நான்குவகைப் படும் கருத்துரைத்தலும், கண்ணழித்துரைத்தலும், பொழிப்புத்திரட்டலு மகலங்கூறலுமென. என்னை ? “கருத்துரை கண்ணழிபு பொழிப்புத்திரட்டலகலங்கூற லெனநால்வகைத்தே-புகலுஞ் சூத்திரப் பொருளுரை யென்ப” என்றாகலின். அவற்றுள் கருத்துரைத்தலாவது சூத்திரத்துட்கோளுரைத்தல். என்னை ? “சூத்திரத்துட்கோள் சொல்லல் கருத்துரை” என்றாகலின். கண் ணழித்தலாவது சூத்திரத்துட் சொற்றொறுஞ் சொற்றொறும்பொருளுரைத்தல், என்னை ? “சொற்றொறுஞ் சொற்றொறுந் துணிபொருளுரைத்தல்—கற்றறி புலவர் கண்ணழிபென்ப” என்றாகலின், பொழிப்புத்திரட்டலாவது சூத்திரப் பொருளை யெல்லாந் தொகுத்துரைத்தல். என்னை ? “பொழிப்பென்பபேவது பொருந்திய பொருளைப்-பிண்டமாகக் கொண்டொர்ப்பதுவே” என்றாகலின், அகலங்கூறலாவது சூத்திரப்பொருளைத் தூய்மை செய்தற்குக்கடாவும் விடையு முள்ளுறுத்து விரித்துரைத்தல். என்னை ? “அகலமென்பதாசுமக்கிளப்பின் விகலமின்றி விரித்துரைப்பதுவே” என்றாகலின். அவற்றுள் கருத்துரை முற்கூறப்பட்டது.

இனிச்சண்ணழிக்குமாறு:— மலர்தலையுலகத்தென்பது — பார்த்தவிடத்தை யுடைய தமிழ் நாட்டகத்தென்றவாறு. புலவோராய்ந்தவருந் தமிழகப்பொரு ளென்பது-தலைச்சங்கத்தோரு மிடைச்சங்கத்தோரும் கடைச்சங்கத்தோருமாகிய சான்றோராலாராயப்பட்ட வரியதமிழ் னாலகத்தகப்பொருளென்றவாறு. கைக் கிளையத்திணை பெருந்திணை யெனவெழுபெற்றித்தாகும் என்பது-கைக்கிளையு மைந்திணையும் பெருந்திணையுமென வேழியல்பிணையுடைத் தென்றவாறு. என்னை “கைக்கிளை முதலாப்பெருந்திணையிறுவாய்-முற்படக்கிளந்த வெழு திணையென்ப” என்றாகலின்.

பொழிப்புத்திரட்டோறு:—பார்த்தவிடத்தை யுடைத்தாகிய தமிழ்நாட் டுடத்து மூன்றுவகைப்பட்ட சங்கத்தோராலாராயப்பட்ட வரியதமிழ் னாலகத் தகப்பொருளாவது கைக்கிளையுமைந்திணையும் பெருந்திணையுமென வேழியல் பிணையுடைத்தா மென்றவாறு.

அகத்திணையியல்.

இனி அகலக் கூறுமாறு:—இச்சூத்திரத்துள் மலந்தலை பென்பதியாதோ வெனின் வினைத்தொகை யெனக்கொள்க. வினைத்தொகையாவது ஒரு காலத்திற்கேயுரித்தாகாது மூன்று காலத்திற்கும் பொதுவாய் நிற்பதாம். மூன்று காலமாவன இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வென்பனவாம். அஃதவற்றோடு வருங்கால் மலர்ந்த வென்றும், மலரானின்றவென்றும், மலருமென்றும் வரும். அவற்றுள் ஈண்டு மலர்ந்தவென்பதே பொருளாம். தலையுலகத்தென்புழி இரண்டாமுருபு மேழாமுருபுந் தொக்கன. புலவோரென்னு மெழுவாய்க்கு ஆய்ந்தவென்னும் வினை பயனிலையாமாயினு மதுபெயரச்சவாய் பாடாதலான் அருந்தமிழென்னும் பெயரோடு முடிந்தது. அருந்தமிழகப்பொருளென்புழி ஏழாமுருபு தொக்கது. அகப்பொருளென்னு மெழுவாய், பெற்றித்தென்னுங் குறிப்புவினை கொண்டது. கைக்கிளை, பைந்திணை பெருந்திணையென வும்மைத்தொகையாயேமென்னுந் தொகைபெற்றன. என வென்பதெண்ணிடைச்சொல். (க)

உ. அதுவே, புணந்துரை யுலகிய லெனுந்திற மிரண்டினுந்
தொல்லியல் வழாமற் சொல்லப் படுமே.

(இச் - ம்.) மேற்சொல்லப்பட்ட வகப்பொருட்குரிய விதி யுணத்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) அதுவே, அவ்வகப்பொரு ளில்லது முன்னதமாகிய விரண்டு கூறுபாட்டானும் பழையநெறி பிழையாமற் கூறப்படுமென்றவாறு. என்னை? “நாடகவழக்கினு முலகியல் வழக்கினும் - பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம் - கலியே பரிபாட் டாயிரு பங்கினு - முரிய தாகு மென்மனார் புலவர்” என்ற ராகலின், (உ)

ஊ. அவற்றுட், கைக்கிளை யுடைய தொருதலைக் காமம்.

(இச் - ம்.) நிறுத்த முறையானே கைக்கிளைக்குரிய காமப்பொருளுணர் துத னுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட வகப்பொருள் விசற்பமாகிய வேழனுட் கைக்கிளை யென்பதனுடைய பொருள் ஒருதலைக் காமமாமென்றவாறு. அவற்று னென்பதனை மேல்வருகின்ற சூத்திரமிரண்டற்குந்தந்துரைக்க, (ஊ)

ச. ஐந்திணையுடைய தனபுடைக் காமம்.

(இச்-ம்.) ஐந்திணைக்குரிய காமப்பொருளுணர் துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஐந்திணையென்பதனுடைய பொருளன்புடைக் காமமாமென்ற வாறு (ச)

௫. பெருந்திணை பென்பது பொருந்தாக்காமம்.

(இச் - ம்.) பெருந்திணைக்குரிய காமப்பொருளுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) பெருந்திணையென்பதனுடைய பொருள் பொருந்தாக்காமமா மென்றவாறு. இவற்றின் விதற்பமெல்லா மேலே காட்டப்படும். (இ)

குறிஞ்சி பாலை முல்லை மருத

நெய்தலைந்திணைக் கெய்திய பெயரே.

(இச்-ம்) நிலம் வகுக்கப்படாத கைக்கிளையும் பெருந்திணையு மொழித்து நிலம் வகுக்கப்படு மைந்திணைக்குமுரிய பெயருணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) குறிஞ்சியும் பாலைமுல்லைமருதமு நெய்தலுமெனவந்து திணைக்கும் பொருந்திய பெயராமென்றவாறு. என்னை? “மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ் - சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும் - ஷேந்தன் மேய தீம் புன லுலகமும் - வருணன் மேய பெருமண லுலகமு - முல்லைகுறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச் - சொல்லிய - முறையாற்சொல்லவும்படுமே” என்றாராகலின், மற்றிதனுட் பாலைக்குத்திணையிலையாலாவெனின்; அது நிலமின்மையா னெழிக்கப்பட்டதெனக்கொள்க. அஃதே லீண்டிக்குறியதென்னையனின் மதுரைக்காஞ்சியுட் ‘பாலைசான்றகாஞ்சார்ந்தொருசா’ ரென்பதனுணும் பிறவாற் றுணங் கூறப்பட்டதெனக்கொள்க. அஃதற்றாக, முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்த லென்றிம்முறைபெண்ணுது குறிஞ்சிபாலை முல்லை மருத நெய்தலென வெண் ணிய தென்னையாவெனின்; அச்சுத்திரத்துட் “சொல்லிய முறையாற் சொல் லவும்படு” மென்றவும்மையாற் பிறவாற்றுணஞ்சொல்லப்படும் என்பதுபட நின்ற லானும், பத்துப்பாட்டுங் கலித்தொகையு மைக்குறுநாறுங் கீழ்க்கணக்குஞ் * சிற்றட்டகமு முதலாகிய சான்றோர்செய்யுட்களெல்லாம் வேண்டியமுறை யானே வைத்தலானு மிவ்வாற்றானெண்ணப்பட்ட தெனக்கொள்க. மற்றங் குறிஞ்சிமுதலாகிய பெயரிநிலங்கட் கெய்தியவாறென்னையனின்; உலகத்தார் வழங்கிப்போந்த முறையாமெனக்கொள்க. அன்றியும் குறிஞ்சியும் பாலை யு முல்லை மருதமு நெய்தலு மென்னும்பொருள்கள் அவ்வநிலத்திற்குச்சிறந்தன வாதலானவற்றற் பெற்ற பெயரெனவுமாம். என்னை? “கருங்கோற்குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு-பெருந்தேனிகழ்க்கு” மெனவும், “கோடுறு பங்காய் வாவிணர்ப் பாலை” யெனவும், முல்லையந்தன்பொழி” லெனவும், “மருதமாரீழ”லெனவும், பாசடை நிலந்த ளிணக்கானெய்தலெனவுஞ்சான்றோராலெடுத்துக்கூறப்படுதலா னெனக்கொள்க. இவையாகுபெயராம். (க)

* சிற்றட்டகமென்பது பிரதிபேதம்.

எ. அனையதாம், முதற்பொருள் கருப்பொருளுரிப்பொரு ளேன்முறை
ததற்பொருண் மூன்றினு துவலப் படுமே.

(இச் - ம்.) ஐந்திணைக்குமுரிய பொதுவாகிய பொருளுணர்த்துத னுத

(இ-ன்.) மேற்சொல்லப்பட்ட குறிஞ்சி முதலாகிய வைந்திணைதாம் முதற்
பொருளுங் கருப்பொருளு முரிப்பொருளுமென முறையானே கருதுதலையுடைய
பொருண் மூன்றனுஞ் சொல்லப்படுமென்றவாறு. என்னை? “முதல்
கருவுரிப் பொருளென்றமூன்றே - துவலுங்காலமுறைசிறந்தனவே - பாடலுட்
பயின்றவை நாடுங்கால” என்றாகலின். அவைதாம் துவலப்படுமெனக்
கூட்டுக. எனவென்பதெண்ணிடைச்சொல். (எ)

அ. நிலமும் பொழுதுமென முதலிடு வகைக்கே.

(இச் - ம்.) நிறுத்தமுறையானே முதற்பொருளின் பாகுபாடுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ன்.) முதற்பொருளாவது நிலமும் பொழுதுமென விரண்டுகூற்றிணை
யுடைத்தா மென்றவாறு. என்னை? “முதலெனப்படுவது நிலம்பொழுதுநாண்டி-
னியல்பெனமொழிபவியல்புணர்ந்தோரே.” என்றாகலின். (அ)

க. வரையே சுரமே புறவே பழனந்

திரையே பவையவை சேர்தருமிடனே

பென விரைவகைத் துணியிய னிலமே.

(இச்-ம்.) முதற்பொருளின் பாகுபாடாகிய விரண்டனுள்ளும் முன்ன
தாகிய நிலத்தின் வரையறை யுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ - ன்.) மேற்சொல்லப்பட்ட வியல்பிளையுடைய நிலமென்னுமுதற்
பொருள் வரையும் வரைசார்ந்தமுடமுஞ் சுரமுஞ் சுரஞ்சார்ந்த விடமும் புறவும்
புறவு சார்ந்தவிடமும் பழனமும் பழனஞ்சார்ந்த விடமும் கடலும் கடல் சார்ந்த
விடமுமெனப் பத்துவகையிளையுடைத்தென்றவாறு. இவற்றிற்கு விதிமேலே
காட்டப்பட்டன. இவற்றையெய்தித்தும் நிரணிரையாகக்கொள்க. புறவெனி
னுங்காடெனினு மொக்கும். பழனமென்புழி யேசார்த்தொத்தையினும் குற்ற
மின்றும்; என்னை? “எண்ணெகாரமிடையிட்டுக்கொனினு - மெண்ணுக்குறித்
தியலுமென்மஞர் புல்வர்.” என்றாகலின். அன்பவியலெனத் பாலது அனை
யியலென விரையாயிற்று. (க)

ஃ. பெரும்பொழு தென்ற சிறுபொழு தென்ற

நின்றுகூறத் திபம்பிய பொழுதே

(இச்-ம்.) பொழுதென்னு முதற்பொருளின் பாகுபாடுணர்த்துத னுத விற்று.

(இ-ன்.) மேற்சொல்லப்பட்ட பொழுதென்னு முதற்பொருள் பெரும் பொழுதென்றஞ் சிறுபொழுதென்று மிரண்டு பகுதியினையுடைத்தென்றவாறு. என்றவென்ப தெண்ணிடைச்சொல். (௧௦)

௧௧. காரோ கூடிக் முன்பனி பின்பனி
சீரிள வேனில் * வேனி லென்றங்
சிறுமுன்று நிறத்தது தெரிபெரும் பொழுதே.

(இச்-ம்.) நிறத்த முறையானே பெரும்பொழுதினது பாகுபாடுணர்த்துத னுதவிற்று.

(இ-ன்.) கார்முதலாக வேனிலீறாகச் சொல்லப்பட்ட வாறுபகுதியினை யுடைத்தாம் புலவோராரொராயப்பட்ட பெரும்பொழுதென்றவாறு. ஆங்கு - அகச. (௧௧)

௧௨. மாலை யாமம் வைகறை யெற்படு
காலை வெங்கடிக் காயுநண் பகலெனக்
வைகைகச் சிறுபொழு தைவகைத் தாகும்.

(இச்-ம்.) சிறுபொழுதின் பாகுபாடுணர்த்துதனுதவிற்று.

(இ-ன்.) மாலைமுதலாக நண்பகலீறாகச் சொல்லப்பட்ட வைகையினை யுடைத்தாம் அவ்வவ் வொழுக்கத்திற்குரியசிறுபொழுதென்றவாறு. அவற்றன், மாலையாவது நிசியின்முன்னு மெற்பாட்டின்பின்னுமண்டாகிய காலம். யாம மாவதிடையிரவு. வைகறையாவது விடியற்காலம். † ஏற்படுகாலையாவது ஆதித்தன் படுகிறபொழுது. நண்பகலாவதுச்சிப்பொழுது. கையென்ப தொழுக்கம். (௧௨)

௧௩. அவற்றுள், கூடிக் யாம முன்பனி யென்றிவை
யோதிய குறிஞ்சிக் குரிய வாகும்.

(இச்-ம்.) குறிஞ்சிக்குரிய பெரும்பொழுதுஞ் சிறுபொழுதமுணர்த்துத னுதவிற்று.

(இ-ன்.) பெரும்பொழுதுஞ் சிறுபொழுதமாகிய பதினென்றன்கூடும் கூறும்யாமமும் முன்பனியுமாகிய மூன்றம் மேற்சொல்லப்பட்ட குறிஞ்சிக்

முதலேனிலென்றம் பாடம்.

ஏற்பாடு - ஞாயிற்றினுதயமென்பர் தொல்காப்பியத்துத்திரவிருத்தினார்.

குரியவாமென்றவாறு. இதனுட் பெரும்பொழுதாகிய மூன்பனியைக் கூதிரென் பதனெடு சோக்கருதியாமமாகிய சிறுபொழுதின் பிற்கூறியதென்னையோ வெனின், அது கூதிரின்றிணைச் சிறப்புடைத்தன்மையினவ்வாறு கூறப்பட்ட தனக்கொள்க. வருகின்ற சூத்திரத்திற்குமொக்கும். (க௩)

கசு. வேனி னண்பகல் பின்பனி யென்றிவை
பான்மையி னுரிய பாலை தனக்கே.

இச் - ம். பாலைக்குரிய பெரும்பொழுதஞ் சிறுபொழுதுமாமாறுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ன்.) * பாலைக்குவேனிலு நண்பகலும் பின்பனியுமாகிய மூன் றும் விதியானுரியவாமென்றவாறு. இனியவற்றது சிறப்புண்மையுஞ் சிறப்பின் மையுமெற்றாற் பெறுவதெனின் “குறிஞ்சி-கூதிர்பாமமென் மனர்புலர்” எனவும், “பனியெதிர் பருவமு முரித்தென மொழிப” எனவும், “நடுவுநிலைத்தினையே நண்பகல்வேனிலொடு—முடிவுநிலைமருங்கின் முன்னியநெறித்தே,” எனவும், “பின்பனிதானு முரித்தென பொழிப” எனவும் கூறியவதனாற் பெறுதமெனக் கொள்க. (கசு)

கரு. மல்குகார் மாலை முல்லைக் குரிய

(இச் - ம்.) முல்லைக்குரிய பெரும்பொழுதஞ் சிறுபொழுதுமுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ன்.) மிகாநின்ற கார்காலமுமாலைக்காலமுமாகிய விரண்டு காலமும் முல்லைக்குரியவென்றவாறு. என்னை? “காருமாலை முல்லைக்குரிய” என்ற ராகவின். (கரு)

கசு. இருள் புலர்காலை மருதத்திற் குரித்தே

(இச்-ம்.) மருதத்திற்குரிய சிறுபொழுதுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) மருதத்திற்கு விடியற்கால முரித்தென்றவாறு. என்னை? “வைகுறுவிடியன் மருதம்” என்றாராகவின். (கசு)

கஎ. வெய்யோன் பாடி நெய்தற் குரித்தே.

(இச் - ம்.) நெய்தற்குரிய சிறுபொழுதுணர்த்துதலுதலிற்று.

பாலைக்குவேனிலு நண்பகலும் பின்பனியுமாகிய நான்கும் என்றும் பாடம்.

வைகறை என்றும் பாடம்.

(இ-ன்.) † ஆதித்தன் படுகின்ற காலமும் செய்தற்குரித்தென்றவாறு. என்ன? “எற்பாடு, செய்தலாதன் மெய்ப்பெறத் தோன்றும்” என்பாராகலின். (கௌ)

கஅ. மருத செய்தலென் றிவையிரண் டிற்கு
முரிய பெரும்பொழு திருமுன் றும்மே.

(இச் - ம்.) மருதத்திற்கு செய்தற்குமுரிய பெரும்பொழுதுணர்த்துது
னுதலிற்று.

(இ-ன்.) மருதமு செய்தலு மென்னு மிரண்டிற்கும் பெரும்பொழுதாறு
முரியவாமென்றவாறு. இஃதெற்றாற்பெறுதுமெனின் ரூபகத்தாற்பெறுது
மெனக்கொள்க. அஃதியாதோவெனின் ஏனைமுன்றற்கும் பெரும்பொழுது
கூறிப் * போந்து மருதத்திற்கு செய்தற்கும் பெரும்பொழுதுகூறுததனாலென்க.
அதனும், பெரும்பொழுதாறு முரியவாமெனக் கொள்க. (கஅ)

கக. ஆரணங் குயர்ந்தோ ரல்லோர் புள்ளிலங்
கூர்நீர் பூமா முணுப்பறை யாழ்ப்பன்
டொழிலெனக் கருவி ரெழுவகைத் தாகும்.

(இச் - ம்.) கருப்பொருளின் பாகுபாடுணர்த்துதுனுதலிற்று.

(இ-ன்.) தெய்வமுதலாகத் தொழிலீறுகச்சொல்லப்பட்ட பதினென்கு
வகையினையுடைத்தாங் கருப்பொருளென்றவாறு. என்னை? “தெய்வ முணுபை
மாமரம்புட்பறை - செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ - †யிவ்வகை பிறவுங்
கருவென மொழிப்” என்றாராகலின். மற்றக்கருப்பொருளென் பதினென்
கென்ற வரையறுத்ததென்னை? இதனுளெடுத்தோதப்பட்ட தெட்டன்றோ
வெனின், ஒழிந்தவாறு மிக்குத்திரத்தப் பிறவென்னு மிலேசானே பெறப்பட்
டன வென்க. (கக)

உ0. வீற்றச்செய் பொருப்பன் லெற்பன் னிலம்பன்
குறத்தி கொடிச்சி குறவர் கானவர்
குறத்தியர் கிளிமயின் பூறப்புலி குடாவடி
கறையடி சீயஞ் சிறுகுடி யருவி
நறுஞ்சுனை வேங்கை குறிஞ்சி காந்த
ளாரந் தேக்ககி லசோக நாகம்

† ஆதித்தன் படுகின்ற காலமாவது ஈண்டுமேல்க்குமுள்ளும் ஈன்பகற்கு
பின்னுமாகிய காலமென்க.

* போந்தார் என்றும் பாடம். † அவ்வகை என்றும் பாடம்.

வோ லாவனத் தொனா யெனல்
கறங்கிசைத் தொண்டகம் குறிஞ்சியும் குறிஞ்சி
வெறிசோ லாவனம் வித்தல் செறிசூதம்
பைந்தினை கடத்தல் செந்தே னழித்தல்
செழுங்கிழங் கழந்தன் முழங்கிவி முருகியொடு
கொழுஞ்சுனை பாடல் குறிஞ்சிக் கருப்பொருளே.

(இச் - ம்.) குறிஞ்சிக்குரிய கருப்பொருளுணர்த்துதலுதவிற்ற.

(இ-ள்.) சேய்முதலாகச் சுனையாடலீராகச் சொல்லப்பட்ட

குறிஞ்சிக்குப்பொருளாமென்றவாறு.

(உ0)

உக. கன்னி விடலை காளை மீளி
யின்னகை யெயிற்றி யெயின ரெயிற்றியர்
மறவர் மறத்தியர் புறவு புநர் தெருவை
கழுகு செந்நாய் கல்கெழு * குறும்பு
குழிவறுங் கூவல் குரைய மாஅ
வுழிஞ்சில் பாலை யோமை யிருப்பை
வழங்குகதிக் கொண்டன செழும்பதிக் கவர்ந்தன
பகைத்துடி பாலைபாழ் புஞ்சூரம் வெஞ்சுமம்
பகற்குறை யாடல் பாலைக் கருப்பொருளே.

(இச் - ம்.) பாலைக்குரிய கருப்பொருளுணர்த்துதலுதவிற்ற.

(இ-ள்.) கன்னிமுதலாகச் குறையாடலீராகச் சொல்லப்பட்டனவெல்
லாம் பாலைக்கருப்பொருளாமென்றவாறு.

(உக)

உஉ. நெடுமால் குறும்பொறை நாடன் றோன்றல்
வடுவில் கற்பின் மனைவி கிழத்தி
யிடைய ரிடைச்சிய ராய ராய்ச்சியர்
கான வரண மான்முயல் பாடி
குறஞ்சுனை கான்பாறு குல்லை முல்லை
நிறங்கிளர் தொன்றி யிறக்கலர்ப் பிடவங்
கொன்றை கரவா மன்றலங் குருந்தர்
தாற்றுத் தகிர்வா கொடுசொமை முதினா

* குறும்பூர் என்றும் பாடம்.

யெற்றுப்பறை முல்லை யாழ்சா தாரி |
சாமை வாரு தாமுடன் வித்த
லவைகளை கட்ட லரிதல் கடாவிடல்
செவிகவர் கொன்றைத் தீங்குழ லாதன்
முவின மெய்த்தல் செவினர் தழுவல்
கழுமிய ராவையொடு கான்யா நென்றிவை
முழுதுட னுடன்முல் லைக்கருப் பொருளே.

(இச் - ம்.) முல்லைக்குரிய கருப்பொருளுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நெடுமான் முதலாகக்கான்யாறடலீராகச் சொல்லப்பட்ட
வெல்லா முல்லைக்கருப்பொருளாமென்றவாறு. (உஉ)

உஉ. இந்திர னுரன் பைந்தார் மகிழ்நன்
கெழுதகு கற்பிற் கிழத்தி மனைவி |
யுழவ ருழத்தியர் கடையர் கடைச்சியர் |
மழலைவ ண்டான மகன்றி னுரை
யன்னம் போதா நன்னிறக் கம்புள்
குருகு தாரா வெருமை நீர்நாய் |
பெருகிய சிறப்பிற் பெருர் முதூர் |
பாறு மனைக்கிண றிலஞ்சி தாமரை
நாறிதழ்க் கழுநீர் நறுமலர்க் குவளை
காஞ்சி வஞ்சி பூஞ்சினை மருதஞ் |
செந்நெல் வெண்ணெ லந்நெல் லரிக்கினை
மன்றன் முழவ மருதயாழ் மருத
மன்றனி விழாக்கோள் வயற்களை கட்ட
லரிதல் கடாவிட லகன்குளங் குடைதல்
வருபுன லாடன் மருதக்கருப் பொருளே.

(இச் - ம்.) மருதத்திற்குரிய கருப்பொருளுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இந்திரன்முதலாக வருபுனலாடலீராகச் சொல்லப்பட்டன
வெல்லா மருதக்கருப்பொருளாமென்றவாறு. (உஉ)

உ௪. வருணன் சேர்ப்பன் விரிதிரைப் புலம்பன்
பரும வல்குற் பரத்தி றுளைச்சி

நாயர் 'நாசகியர்' பாதர் பாதிய
 ராவ ஈளத்திய ரைகடற் காக்கை
 சுறவம் பாக்கம் பெறலரும் பட்டின
 முவரீர்க் கேணி கவர்ரீர் நெய்தல்
 கண்டகக் கைதை முண்டக மடம்பு |
 கண்டல் புண்ணை வண்டியிர் ஞாழல்
 புலவு மீனாப்பு விலைகளிற் பெற்றன
 நளிமீன் கோட்பறை நாவாய் பம்பை
 விளரியாழ் செவ்வழி மீனாப்புப் படுத்த
 ஹுணங்கவை விற்றன்மீ ஹுணக்கல் புள்ளோப்ப
 னெடுங்கட லாடனெய் தற்கருப் பொருளே.

(இச் - ம்.) நெய்தற்குரிய கருப்பொருளுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) வருணன்முதலாகக் கடலாடலீறுகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லா
 நெய்தற்கருப்பொருளாமென்றவாறு. இச்சூத்திரங்களுட் டெய்வமுதலாகத்
 தொழிலீறுகச்சொல்லப்பட்ட கருப்பொருள் பதினான்குமுறையானே வந்தவாறு
 கண்டுகொள்க. (உச)

புணர்தலும் பிரிதலும் மிருத்தலும் முடலும்
 பிரங்கலும் மிவற்றி னிமித்தமு மெனவாங்
 கெய்திய வுரிப்பொரு ளையிரு வகைத்தே.

(இச் - ம்.) உரிப்பொருளின் பாகுபாடுணர்த்துதலுதலிற்று

(இ-ள்.) மேலெய்திய உரிப்பொருள் புணர்தலும், புணர்தனிமித்தமும்,
 பிரிதலும், பிரிதனிமித்தமும், இருத்தலும், இருத்தனிமித்தமும், ஊடலும்,
 ஊடனிமித்தமும், இரங்கலும், இரங்கனிமித்தமும் எனப்படுத்தவகையினை
 யுடைத்தாமென்றவாறு. என்னை? “புணர்தல் பிரித லிருத்தலிங்க-ஊடலிவற்றி
 னிமித்தமென்றிவை—தேருங்காலைத் திணைக்குரிப்பொருளே” என்றாகலின்.
 இச்சூத்திரத்தானு மைந்திணையையும் வேண்டியமுறையானே வைத்தெண்ணலா
 மென்பது பெறப்பட்டது. (உ௫)

உஅ. அளவி லின்பத் தைத்திணை மருங்கிற்
 களவுகற் பெனயிரு கைகோள் வழங்கும்.

(இச்-ம்.) தித்திணைக்குரிய கைகோள்வகையுறவு யுணர்த்துதலுதலிற்று.

வினா அகப்பொருள்வினாக்கள் : முடிவுமுறையுள்.

(இ-ஈ.) எல்லையில்லாத விற்பனையுடையவர் ஊர்நிலையிலுள்ளவர்களுக்கும் கற்புமெனவிசைவொழுக்கமாகியுமென்றவாறு. கனவுகள் கற்புமெனவும் மைவிரிக்க. கைகோளென்பது ஒருக்கம். (உச)

உஎ. இயற்கைப் புணர்ச்சி விடந்தலைப் பாடு
பாங்குத் கூட்டம் பாங்கியிற் கூட்டமென்
றுணர்ந்திய களவிற்புணர்ச்சிநீரில் வகைத்தே.

(இச் - ம்.) நிறத்தமுறையானே கனவென்னும் கைகோளிற்புணர்ச்சி புணர்த்ததனுதலிற்று.

(இ - ஈ.) மேற்சொல்லப்பட்ட கனவென்னும் கைகோளிற்புணர்ச்சியியற்கைப் புணர்ச்சி, விடந்தலைப்பாடு, பாங்குக்கூட்டம், பாங்கியிற் கூட்டமென கனவுகையினையுடைத்தாமென்றவாறு. என்னை? “காமப்புணர்ச்சியுமிடந்தலைப்பாடும் - பாங்கொடுதழாலும் தோழியிற் புணர்வுமென் - ருங்கனாவகையினு மடைந்தசார்பொடு - மறையெனமொழிதன் மறையோராறே” என்றாசுவரின் (உஎ)

உஅ. மெய்க்கினை யாழிழை வேண்டும் புணர்ச்சிமுன்
கைக்கினை நிகழ்தல் கடனென மொழிப.

(இச் - ம்.) கைக்கினை நிகழ்விட முணர்த்ததனுதலிற்று.

(இ - ஈ.) பொருள்படுங் கிளைநடையினையுடைத்தாய யாழினையுடைய கந்திருவர் விரும்பும் கனவிற்புணர்ச்சிமுன் கைக்கினைநிகழ்தல் கடனென்று சொல்லுவார் புலவர் என்றவாறு. (உஅ)

உக. அதுவே, காமஞ்சுன்ற விளக்க பொள்வபிற
குறிப்பறி காறுங் குறுகாது நின்ற
குறிப்பறி செஞ்செய் கூற லாகும்.

(இச் - ம்.) கைக்கினைக்குரிய விவக்கனமுணர்த்ததனுதலிற்று.

(இ - ஈ.) மேற்சொல்லப்பட்ட கைக்கினையாவது காமஞ்சுந்தந்தலைமந்த விளக்கையுடைய தலைம்கினைத்துண்டாகிய குறிப்பினைத்தானறியுமளவுத் தலைம்கினைச் சார்தலின்று தன்வசமாகிய செஞ்செய் சொல்லுவார் மென்றவாறு. (உக)

உ௦. மறையோர் மகனவர் கனவிகழ்த் திரைநு
மிறையோர் * தத்தமக்கெய்துமற் றதுவே

* தத்தமக்கெய்தும் பாடல்.

- ம்.) கைக்கிளைக்குரிய தலைமக்களை யுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்) மேற்சொல்லப்பட்ட கைக்கிளை மறையோரும், மன்னரும், வணிகருஞ், சூத்திரருமாகிய நால்வகைத்தலைமக்கட்கே கூடுவதாமென்றவாறு()

௩௧. அதுவே, மொழிந்தோர் நால்வரு மொழிந்தைந் நிலத்துறை
யிழிந்தோர் தம்மு ஞாயர்தோரு மெய்தப.

(இச் - ம்) கைக்கிளைக்கெய்துவதோர் வேறுபாடுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்) மேற்சொல்லப்பட்ட கைக்கிளையை நால்வகைத்தலைமக்களுமன்றி
யைந்துநிலத்துமுறையு தலைமக்களுட்டலைமக்களும் பெறுவொன்றவாறு.
உம்மை யிழிவுசிறப்பாதலாற் சிறுபான்மைநோக்கின்றதெனக்கொள்க. (௩௧)

௩௨. தெய்வந் தன்னி னெய்தவுங் கிழத்தியி
னெய்தவும் படுஉ மியற்கைப் புணர்ச்சி.

(இச் - ம்.) இயற்கைப்புணர்ச்சிக் கிலக்கணமுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட நால்வகைப்புணர்ச்சியுள்ள மியற்கைப்
புணர்ச்சியாவது தெய்வத்தாற்பெறவும்படுந் தலைமகளாற்பெறவும்படுமென்ற
வாறு. படுமென்றதனை பிரண்டிடத்துங் கூட்டிக்கொள்க. (௩௨)

௩௩. இயற்கைப் புணர்ச்சி தெய்வத்தி னெய்துழி
முயற்சி யின்றி முடிவ தாகும்.

(இச் - ம்.) இயற்கைப்புணர்ச்சிக் கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்
துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வியற்கைப்புணர்ச்சி தெய்வத்தாற்பெறுங்காலத்து முயற்சி
யின்றித் தானேமுடிவதாமென்றவாறு. எனவே அப்புணர்ச்சி தலைமகளாற்
பெறுங்காலத்து முயற்சியானே முடிவதாகுமென்பதாயிற்று. முயற்சியின்றி
முடிவதற்குவிதி "சொல்லிய தகர்ச்சி வல்லே பெற்றழி" யென்பதாம். (௩௩)

௩௪. உள்ளப் புணர்ச்சியு மெய்யுறு புணர்ச்சியுங்
கள்ளப் புணர்ச்சியுட் காதலர்க் குரிய.

(இச் - ம்.) எய்தாததெய்து வித்தலுதலிற்று.

(இ-ள்.) உள்ளத்தாற் புணரும்புணர்ச்சியு மெய்யுற்றுப்புணரும் புணர்ச்சியுமென்னு மிரண்டுந் தலைமகற்குந் தலைமகட்குமுரியவாங் களவுப்புணர்ச்சிக் கண்ணென்றவாறு. கள்ளமென்பது களவு. (௩௪)

௩௫. பொரு விறந் தோற்குப் பெருமையு முரணு
நன்னுதற் கச்சமு நாணு மடனு
மன்னிய குணங்க ளாதலின் முன்ன
ருள்ளப் புணர்ச்சி யுரிய தாகும்.

(இச் - ம்.) உள்ளப்புணர்ச்சிநிகழு மிடமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பெருமையுமுரணுந் தலைமகற்கு நிலபெற்ற குணமாதலானும், அச்சமுநாணுமடனுந் தலைமகட்குநிலபெற்றகுணமாதலானு, மேற்சொல்லப் பட்ட விரண்டுபுணர்ச்சியுள்ள முள்ளப்புணர்ச்சி முன்னிகழ்த்தற்குரித்தாமென்ற வாறு. உரனெனினு மறிவெனினுமொக்கும். பெருமை யென்பது பழியும் பாவமுமஞ்சுதல். அறிவென்பது தக்கதறிதல். அச்சமென்பது காணாததொன்று கண்டாற் பெண்டிரிடத்து நிகழ்வது. நாணமென்பது பெண்டிர்க் கியல்பாகிய குணம். மடமென்பது பேதைமையெனக்கொள்க. அவையவர்க்குக்குணமாகி யவா மென்னையெனின்; “பெருமையுமுரணு மாடே மேன” எனவும் “அச்சமு நாணு மடனுமுந்துறுத்த-னிச்சமும் பெண்பாற் குரிய வென்ப” எனவும் சொன்னாராதலி னெனக்கொள்க. (௩௫)

௩௬. காட்சி முதலாச் சாக்கா டறாக்

*காட்டிய பத்துங் கைவருமென்றே
மெய்யுறு புணர்ச்சி யெய்துதற் குரித்தே.

(இச் - ம்.) மெய்யுறுபுணர்ச்சி நிகழுமிடமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) காட்சியும், வேட்கையு, மொகுதலையுள்ளதலு, மெலிதலு, மாக் கஞ்செப்புதலு, நாணுவரையிறத்தலு, கோக்குவவெல்லாமவையே போறலு, மறத்தலு, மயக்கமுஞ், சாக்காமென்னும் பத்தவந்தையு மொருங்கே நீகழு மாயிற் தலைமகற்கு மெய்யுறுபுணர்ச்சிகூடுதற்குரித்தாமென்றவாறு. அவற்றுள், காட்சியாவது தலைமனைத் தலைமகன் தனியிடத்துக் காண்டல். வேட்கையா வது இவனைப்பறவேண்டுமென்னுமுன்னிகழ்ச்சி. ஒருதலையுள்ளுவதாவது இடைவிடாது நினைத்தல். மெலிதலாவது உடம்புவாடுதல். ஆக்கஞ் செப்ப லாவது தன்னெஞ்சின்கண் வருத்தமிருகின்றபடியைப் பிரிக்குரைத்தல். நாணு

வரையிறத்தலாவது நாணத்தினெல்லையைக் கடத்தல். நோக்குவவெல்லா மவையே போறலாவது காணுமவையெல்லா மவனுறுப்புக்களேபோலத்தோற் றுதல். மறத்தலாவது அறிவுதிரிதல். மயக்கமாவது மோகித்தல். சாக்காடா வது இறந்துபடுதல். இவற்றுட் சாக்காடொழிந்தவொன்பது மேலேகாட்டுதும். அஃதேவீவற்றுக்கிலக்கணம் “யாண்டுப்பெறுதுமெனின் ; “ ஒத்தகிழவனுங் கிழத்தியுங் காண்ப” எனவும், “வேட்கையொருதலையுள்ளுதன்மெலித - லாக்கஞ் செப்பனுணுவரையிறத்த - னோக்குவவெல்லாமவை சியபோறன் - மறத்தன் மயக்கஞ் சாக்காடென்றச் - சிறப்புடைமரபினைவகளவென மொழிப” எனவும் வந்த சூத்திரங்களிற் பெறுதுமெனக்கொள்க. (௩௬)

௩௭. பகற்குறி யிரவுக் குறியெனும் பான்மைய
புகற்சியி னமைந்தோர் புணர்ச்சி நிகழிடனே.

(இச் - ம்) குறியின் பாகுபாடுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அன்பினுலமைந்தோர் புணர்ச்சி நிகழிடம் பகற்குறியுயிரவுக் குறியுமென்னும் இரண்டு பகுதியினையுடையவா மென்றவாறு. (௩௭)

௩௮. இல்வரை யிகந்தது பகற்குறி யிரவுக்குறி
யில்வரை யிகவா வியல்பிற் றாகும்.

(இச் - ம்.) குறிகட் கிலக்கண முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பகற்குறி யில்லினெல்லையைக்கடந்ததா, யிரவுக் குறி யில்லி னெல்லையைக் கடவாததாமென்றவாறு. (௩௮)

௩௯ ஒருவழித் தணத்தல் வரையிடை வைத்துப்
பொருள்வயிற் பிரிதலென் றிருவகைத் தாகு
நிறைதரு காதன் * மறைபினிற் பிரிவே.

(இச் - ம்.) களவின்கட் பிரியும் பிரிவுவரையறை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒருவழித்தணத்தலும், வரையிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதலுமென விரண்டு பகுதியினையுடைத்தாம் நிறைந்த காதலையுடைய களவின் கட் பிரியும் பிரிவென்றவாறு. அவற்றுள் ஒரு வழித்தணத்தலாவது ஒருரின்கண்ணு மொருநாட்டின்கண்ணும்பிரிதல். வரையிடைவைத்துப் பொருள் வயிற் பிரிதலாவது வரை விடை வைத்துக் காடிடையிட்டும் நாடிடையிட்டும் பொருள் வயிற் பிரிதலெனக் கொள்க. (௩௯)

* மறைவின் என்றும் பாடம்.

ச௦. அவற்றுள், ஒருவழித் தணத்தற்குப் பருவங் கூறார்.

(இச் - ம்.) ஒருவழித்தணத்தற்குரியதோரி லக்கணமுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ன்.) மேற்சொல்லப்பட்ட விரண்டினுள்ள மொருவழித்தணத்தல் காடிடையிடும் நாடிடையிடும் பிரியப்படாமைய் னிதற்குப்பருவவரையறை சொல்லார் சான்றோரென்றவாறு. (ச௦)

சக. வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிவோ
ரிருதுவின் கண்ணுடைத் தென்மனார் புலவர்.

(இச் - ம்.) வரைவிடைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிதற் கிலக்கணமுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ன்.) வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல் காடிடையிடும் நாடிடையிடும்பிரிதலின்ஃகிரண்டுதிங்கனினிகவாமையை யுடைத்தென்று சொல்லுவாராகிரியொன்றவாறு. என்னை? “கனவினுட்டவீர்ச்சிவரைவினீட்டி-திங்கனிரண்டினகமெனமொழிப” என்றாகலின். (சக)

சஉ. களவு வெளிப்படா முன்னும் பின்னும்
விளையு நெறித்தென விளம்பினார் வரைவே.

(இச் - ம்.) வரைவுகிழகு மிட முணத்தனுதலிற்று.

(இ-ன்.) களவுவெளிப்படாமுன்னுங்களவு வெளிப்பட்டபின்னும் விளையு நெறியினையுடைத்தாம் வரைவென்றசொல்லுவர் புலவரென்றவாறு. களவு வெளிப்படாமுன்னு மென்றதனார் களவுவெளிப்பட்டபின்னுமெனத்தந்துரைக்கப்பட்டது. இவ்வாறுரைத்தற்சிலக்கணம் யாதோவெனின்; “களவுவெளிப்படா முன்னுறவரைதல் - களவுவெளிப்பட்ட பின்னுறவரைதலென் - றுயிரன் டென்பவரைதாலாதே” என்பதாம். (சஉ)

சங. நான்குவகைப் புணர்வினுந் தானறெருண்டு வரைதலும்
பாங்கினிற் பாங்கியிற் றெருளுந்து வரைதலும்
களவு வெளிப்படா முன்வரைத லாகும்.

(இச் - ம்.) களவு வெளிப்படா முன்னிகழும் வரைவுக்கிலக்கணமுணர்த்து தனுதலிற்று

(இ - ன்.) மேற்சொல்லப்பட்ட வியற்கைப்புணர்ச்சி முதலாகிய நான்கு வகைப்புணர்ச்சிக் கண்ணார் தலைமகன்ருளேதெருண்டுவரைதலும், பாங்கனாலா

தல் பாங்கியாலாதல் தெருட்டப்பட்டு வரைதலுமாகிய அவை களவு வெளிப்
படாமுன் வரைவாமென்றவாறு. (சஉ)

சச. உடன்போய் வரைதலு மீண்டு வரைதலு
முடன் போக்கிடையீ நிற்று வரைதலுக்
களவு வெளிப்பட்ட பின்வரைத லாகும்.

(இச் - ம்.) களவு வெளிப்பட்ட பின் னிகழும் வரைவிற்கெகண்
முணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) புணர்த்துடன்போய்த் தலைமகன் தன்னுரின் கண்ணே வரைதலு,
மீண்டுவந்து தம்மூரின் கண்ணே வரைதலு, முடன் போக்கிடையீடுபட்டுத் தலை
மகன் தலைமகடமரைவழிபட்டுவரைதலுமாகியவிவை களவுவெளிப்பட்டபின்
வரைதலாமென்றவாறு. (சச)

சரு. அவற்றுள், உடன்போய் வரைத லொருவகைத் தாகும்.

(இச்-ம்.) உடன்போய்வரைத லுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட மூன்றனுள், உடன்போய்த் தன்னுரின்
கண்ணே வரைதலாகியவஃ தொருவகையினையுடைத்தாமென்றவாறு. (சரு)

சக. அவண்மனை வரைதலுந் தன்மனை வரைதலு
மெனமீண்டு வரைத லிருவகைத் தாகும்.

(இச் - ம்.) மீண்டுவரைதலின் வகையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைமகன் மனையின்கண்ணேவரைதலுந், தலைமகன் மனையின்
கண்ணேவரைதலுமென விரண்டுவகையினையுடைத்தா முடன்போய்மீண்டு தம்
மூரின் கண்ணேவரைதலென்றவாறு. (சக)

சஎ. ஆற்றா நஞ்சினு மவன்வரைவு மறுப்பினும்
வேற்றுவரைவு நேரினுங் காப்புக்கை மிகினு
மாற்றுறத் தோன்று மறத்தொடு நிலையே.

(இச் - ம்.) அறத்தொடு நிலைநிகழுமிட முணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைமகன்வரும் வழியுண்டாகிய வேதத்தினையஞ்சியவிடத்துந்,
தமர் வரைவெதிர்கொள்ளாத விடத்தும், பிறர்வரைவு நேருமிடத்துந், காவல்
கைமிருந்த விடத்தும் நெறிப்படப் புலப்படும் அறத்தொடுநிலையென்றவாறு.
என்னை? “காப்புக்கைமிக்குக் காமம்பெருகினு - நொதுமலர்வரையும் பருவ
மாயினும் - வரை வெதிர்கொள்ளாது தமாவண் மறுப்பினு-மவனுந்ருக்கவகால

மாயினு - மந்நாலிடத்து மெய்ந்நாணுரீஇ - யறத்தொடுநிற்ற ஶ்ரேழிக்கு முரித்தே.” என்றாராகலின். (சஎ)

சஅ. தலைவி பாங்கிக் கறத்தொடு நிற்கும்
பாங்கி செவிவிக் கறத்தொடு நிற்குஞ்
செவிவி நற்றாய்க் கறத்தொடு நிற்கு
நற்றாய் தந்தை தண்ணையர்க் கறத்தொடு
நிற்கு மென்ப நெறியுணர்ந் தோரே.

(இச் - ம்.) அறத்தொடு நின்றம் குரியாரை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைவிமுதலாய நால்வருமிய்வாறறத்தொடு நின்றற்குரியவொன்று சொல்லுவதாகப்பொருளிலக்கண மறிந்தோ ரென்றவாறு. (சஅ)

சக. ஒருபுணர் வொழிந்தவற் றொருவழிக் தணப்பவும்
வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரியவ
யிறைவனைச் செவிவி குறிவயிற் காணவு
மனைவயிற் செறிப்பவும் வருத்தங் கூரின்
வினவியக் கண்ணும் வினவாக் கண்ணு
மனநடைக் கிழத்தி யறத்தொடு நிற்கும்.

(இச் - ம்.) தலைமகளறத்தொடுநிற்குமிட முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பாங்கியிற் கூட்டமென்னுமொன்றுநீங்கிய மூன்றுபுணர்ச்சிக் கண்ணுந்தலைமக றொருவழித்தணத்தலானும், வரைவிடைவைத்துப் பொருள் வயிற்பிரிதலானுஞ், செவிவிதலைமகனைக்குறிவயிற்காண்டலானு, யிற்செறித்த லானுந், தனக்குவருத்தமிகுமாயிற் றன்னை யவள் வினவியவிடத்தும் வனவாத விடத்தும், தலைமகள் பாங்கிக் கறத்தொடுநிற்கு மென்றவாறு. பாங்கிக்கென்ப ததிகாரத்தான்வந்தது. இதற்கு விதியாதோவெனின்; “வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும் - வரையா நாளிடை வந்தோன் முட்டினு - முரையெனத் தோழிக்குரைத்தற் கண்ணுந்-தானேகூறுங்காலமு முளவே.” என்பதாம். (சக)

ரு. முன்னிலைப் புறமொழி முன்னிலை மொழிகளிற்
சின்மொழிப் பாங்கி செவிவிக் குணர்த்தும்.

(இச் - ம்.) பாங்கியறத் தொடுநிற்குந் திறமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) முன்னிலைப்புறமொழியு, முன்னிலை மொழியுமாகிய விரண்டி னாலும் பாங்கி செவிவிக் கறத்தொடுநிற்கு மென்றவாறு. (ரு)

௩௧. செவிலிநற் றாய்க்குக் கவலையின் றுணர்த்தும்.

(இச் - ம்.) செவிலியறத்தொடுநிற்குந் திறமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) செவிலி யறத்தொடுநிற்குங்காலத்து நற்றாய்க்கு விளங்கவறி
விக்குமென்றவாறு. (௩௧)

௩௨. நற்றா யறத்தொடு நிற்குங் காலைக்
சூரவனுந் தன்னையுங் குறிப்பி னுணர்ப

(இச் - ம்.) நற்றாயறத்தொடுநிற்குந் திறமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நற்றா யறத்தொடுநிற்குங்காலத்துச் சொல்லாடப்பெறுனாதலிற்
றலைமகடந்தையுந்தன்னையுமவள்குறிப்பினுனையறிவரென்றவாறு. என்னை?
“தந்தையுந் தன்னையுமுன்னத்தினுணர்ப” என்றாகலின். (௩௨)

௩௩. பாங்கி தலையியை வினவுஞ் செவிலி
பாங்கியை வினவும் பாங்கி தன்னையு
நற்றாய் தரணும வினவுஞ் செவிலியிற்
பொற்றொடிக் கிழத்தியை யுற்று நோக்கின்.

(இச் - ம்.) அறத்தொடு நிற்பார்க்குவினா நிகழுமிடமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைமகண்மாட்டு வேறுபாடுகண்டுதிப் பாங்கிமுதலாகிய மூவரு
மிக்வாறுவினவப்பெறுவரென்றவாறு; பாங்கிதன்னையுமென்ற வம்மை நற்றாய்
செவிலியைவினவுதலன்றி என்னும் பொருள்படநின்றது. நற்றாய்தானுமென்னு
மும்மை பாங்கியைச்செவிலி வினவுதலன்றி என்னும் பொருள்படநின்றது.
இவ்வாறு நற்றாய்வினவுவது செவிலியைப்போலத் தலைமகளையுற்றுப்பார்த்த
விடத்தெனக்கொள்க, (௩௩)

௩௪. ஆங்குடன் போயுழி யறத்தொடு நிற்ப
பாங்கியுஞ் செவிலியும் பயந்த நற்றாயும்

(இச் - ம்.) புணர்ந்துடன் போயினவிடத்தறத்தொடுநிற்பற் குரியாரை
புணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைமகளுந்தலைமகனும் புணர்ந்துடன்போய்காலத்தறத்தொடு
நிற்பார் தோழியுஞ்செவிலியுந்நாயுமென்றவாறு. ஆங்கென்பதனை, (௩௪)

௩௫. களவின்வழி வந்த கற்பும் பொற்பமை
களவின்வழி வாராக் கற்புமென் றாங்கு
முற்படக் கிளர்த கற்பிரு வகைத்தே.

(இச் - ம்.) கற்பின்பாருபா னோர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட கற்பு, களவிற்புணர்ச்சிவழியான்வந்த கற்பு, களவிற்புணர்ச்சிவழியின்வாசாக்கற்புமென விரண்பெருதியினையுடைத்தாமென்றவாறு. அஃதேற் களவின்வழிவந்தகற்பினை முற்கூறியதென்னையெனின் ; “முற்படப்புணர்த்த சொல்லின்மையிற்-கற்பெனப்படுவது களவின்வயித்தே” என்றாகலின் அதன் நிறப்புநோக்கியெனக்கொள்க. (௫௫)

௫௬. அவற்றுள், களவின் வழிவந்த கற்பிற்புணர்ச்சி
கிளைஞரினெய்தாக் கேண்மையு முடைத்தே
யுடன்போய் வகைதனு முண்மையான.

(இச் - ம்.) களவின்வழிவந்த கற்பிற்புணர்ச்சிக்கெய்தியதோர் வேறுபாடுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட விருவகைக்கற்பினுள்ளும் களவின்வழிவந்தகற்பினுட்புணரும் புணர்ச்சி தலைமகன்சுற்றத்தாராற் பெறப்படாதகோட்பாட்டினையுமுடைத்தாம் புணர்ந்துடன்போய்த் தலைமகன் நன்னூரின் கண்ணே வகைந்துகோடலு முண்டாதலானென்றவாறு. என்னை? “கொடுப்போ ரின்றியுங் கரண முண்டே-புணர்ந்துடன் போகிய காலையான” என்றாகலின் (௫௬)

௫௭. குரவிற்புணர்ச்சி வாயிலிற் கூட்டமென்
றிருவகைத் தாகுங் கற்பிற் புணர்ச்சி.

(இச் - ம்.) கற்பென்னுங் கைகோளிற்புணர்ச்சிவகையாரா யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) கற்பென்னுங் கைகோளிற்புணர்ச்சி குரவார்புணரும்புணர்ச்சியும் வாயில்களாற் புணரும்புணர்ச்சியுமென விரண்பெருதியினையுடைத்தென்றவாறு. இவற்றுள் குரவார்புணரும் புணர்ச்சியாவது வறுவைகூட்டிப்புணரும் புணர்ச்சி, வாயில்களாற் புணரும்புணர்ச்சியாவது புலவிதீர்த்துப்புணரும் புணர்ச்சியெனக்கொள்க. (௫௭)

௫௮. மறையிற் புணர்ச்சியு மன்றற் புணர்ச்சியு
மிறைவற் கெய்ததுண் டிருவகைக் கற்பினும்.

(இச் - ம்.) தலைமகற்குக் கற்புக்காலத்திசையு மொழுக்கவேறுபாடுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட விருவகைக்கற்பின்கண்ணுள் தலைமகற்குக் கனவிற்புணர்ச்சியும் வதுவைப்புணர்ச்சியும் பொருள் துதலுண்டென்றவாறு. (௮௮)

௫௬. காதற் பரத்தையர் காமக் கிழத்தியர்
பின்முறை வதுவைப் பெருங்குலக் கிழத்தியென்.
றன்னவ ரூரிய ரணையிரண் டிற்கும்.

(இச் - ம்.) அவ்வொழுக்க மிரண்டிற்குமுரிய மகளிரையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) காதற்பரத்தையர் முதலாகிய மூவகையோருள் தலைமக னவ்வா மொழுக்குமொழக்கமிரண்டிற்கு முரியரென்றவாறு. (௮௯)

௯௦. அவற்றுட், காதற் பரத்தையர் கனவிற் குரியர்.

(இச் - ம்.) கனவிற்குரிய மகளிரை யுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட மூவகையோருள்ளுங் காதற்பரத்தையர் கனவொழுக்கத்திற்குரிய ரென்றவாறு. (௯௦)

௯௧. ஒழிந்தோர் மன்றற் புணர்ச்சிக்கு ரூரியர்.

(இச்-ம்.) வதுவைப்புணர்ச்சிக்குரிய மகளிரையுணர்த்துத லுதலிற்று.

(இ-ள்.) காமக்கிழத்தியும், பின்முறைவதுவைப் பெருங்குலக்கிழத்தியு மாகிய விருதிறத்தோரும் வதுவைப்புணர்ச்சிக்குரியமகளிரென்றவாறு. (௯௧)

௯௨. பரத்தையிற் பிரித லோதற்குப்படர்த
லருட்டகு காவலொடு னூகிற் ககற
லுதலிக் கேக னிகியிற் கிகத்தலென்
றுரைபெறு கற்பிற் பிரிவறு வகைத்தே.

இச் - ம்.) கற்பிற்பிரியும் பிரிவின்கையறு யுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) பரதையிற்பிரிதல் முதலாக நிதிபிற்கெத்தலீராக வாறுவகை யினை யுடைத்தான் கற்பின்கட் பிரியும் பிரிவென்றவாறு. என்னை? "ஒதல் காவல் பகைதணிவினையே - லேந்தர்க்குந்நாழி. பொருட்பிணியாததையென் - ருஞ்சவ்வாறே யவ்வயிற்பிரிவே" என்றாசலின் ; அஃகே லீன்பெப் பரத்தையிற் பிரிவு முற்கூறியதென்னையோவெனின் ; அது தொல்பாப்பியனாறு தணி பெனக்கொன்சு, (௯௨)

௬௩. அயன்மனைப் பிரிவயற் சேரியி னாகந்ந்.

புறநகர்ப் போக்கிவை புரவலற் குரிய

பாத்தையிற் பிரியும் பருவத் தான.

(இச் - ம்.) தலைமகற்குரிய செவ்வழிணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அயன்மனைப்பிரிவு முதலாகிய மூன்றுபிரிவுள் தலைமகற்குரியன வாம் பாத்தையிற் பிரியுங்காலத்தென்றவாறு. (௬௩)

௬௪. கெழீஇய காமக் கிழத்தியர் பொருட்டாத்

தழீஇய வயமன்மனைத் தலைவன் பிரியும்.

(இச் - ம்.) நிறுத்தமுறையானே யயன்மனைப்பிரிவுக் கேதுவுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பொருத்திய காமக்கிழத்தியர் காரணமாகத் தலைமகன் றொடர்ந்த வயன்மனைக்கண்ணே பிரியுமென்றவாறு. (௬௪)

௬௫. பின்னர் வரைந்த பெதும்பையும் பாத்தையு

மின்னியல் விழவு மேது வாக

வவனயற் சேரியி னாகது மென்ப.

(இச் - ம்.) அயற்சேரியிற் பிரிவுக் கேதுவுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இரண்டாவது வரைந்துகொள்ளப்பட்ட பெதும்பைப்பருவக் கிழத்தியும், காதற்பாத்தையும், இனியதன்மையுடைய விழவுக் காரணமாகத் தலைமக னயற்சேரியின்கண்ணே பிரியுமென்றவாறு. (௬௫)

௬௬. விருந்தின் பாத்தையைப் பெருந்தோர் மிசைக்கொண்

டிளமரக் கரவின் விளையா டற்கும்

புனலாடற்கும் புறநகர்ப் போதும்.

இச் - ம்.) புறநகர்ப்போக்குக் கேதுவுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) 'இளமரக்காவின்கண்ணே விளையாடுதல் காரணமாகவும், புன லாடுதல் காரணமாகவும் தலைமகன் புதியனாகிய பாத்தையைத்தேர்மேலெற்றிக் கொண்டு கார்ப்புறத்திலே போவனென்றவாறு. கார்ப்புறமெனமாறுக. (௬௬)

௬௭. ஊட லவ்வுழிக் கூடுந் கிழத்திக்கு.

(இச் - ம்.) தலைமகளுக்கடனிகழுமிடமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அம்மூன்றுபிரிவின்கண்ணுந் தலைமகன் கூடல்பொருத்துமென்ற வாறு. (௬௭)

௧௮. கொணவல் பாணன் பாடினி கூத்த
ரினைபர் கண்டோ ரிருவகைப் பாங்கர்
பாகன் பாங்கி செவிலி யறிவர்
காமக் கிழத்தி காத்தற் புதல்வன்
விருந்தாற் றுமை பென்றிவை யூடன்
மருந்தாய்த் தீர்க்கும் வாயில்க ளாகும்.

(இச் - ம்.) மேற்சொல்லப்பட்ட வாயில்களாவன விவையென்பதுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பாணன் முதலாக வாற்றாமையீறாகச்சொல்லப்பட்ட விவையனைத்துத் தலைமகளுடையதீர்க்கும்வாயில்களாமென்றவாறு. இதனுஞ் சூயர் திணையு மஃ ரிணையு ம் விவையெண்ணி யிவையென வஃரிணையாற்றொகை கொடுத்தது என்னை? “பலவயினனுமென்னுத் திணைவிரவுப்பெய - ஃஃரிணை முடிபினசெய்யுளுள்ளே.” என்றாகலின். (௧௮)

௧௯. ஒத்தற் றொழிவூரித் துயர்மு வர்க்கும்.

(இச் - ம்.) ஒத்தற்றொழிற்சூரியதோர் கிறப்புணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒதலென்னுந் தொழிலுந்தணராசர்வையென்கின்ற மூவர்க்கு முரித்தென்றவாறு. (௧௯)

௨௦. அல்லக் கல்வி பெல்லார்க்கு முரித்தே.

(இச் - ம்.) ஒழிந்தகல்வியுதன்மையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேதமல்லாதகல்வி நால்வர்க்கு முரித்தென்றவாறு. (௨௦)

௨௧. படைக்கலம் பயிறலும் பகடுபிற லூர்தலு
முடைத்தொழி லவர்க்கென வுரைத்திசி னோரே.

(இச் - ம்.) நாவிலுறக்கற்குங்கல்வியல்லாத தொழிலுரிமையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) படைக்கலங்களைக்கற்றலும், யானையுந்தேருங் குதிரையு முதலாயினவூர்தலு மூவர்க்குமுடைமையாகிய தொழிலெனச் சொன்னார் புலவரென்றவாறு. பிறவென்றதனாற் தேருங் குதிரையு முதலாயினவுங் கொள்ளப்பட்டன. பகடுபிறவென்றது உம்மைத்தொகை. (௨௧)

௨௨. அறப்புறங் காவ னுடுகா வலெனச்
கிறப்புறு காவற் றிறமிரு வகைத்தே.

(இச் - ம்.) காவற்றெழிலின் பாருபாணெர்த்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அறப்புறங்காவலு நாடுகாவலுமென ஶீருகற்றதாமெம்பாடுற்
காவற்றெழிலின் பாருபாடென்றவாறு. (௭௨)

௭௩. அவற்றுள்,

அறப்புறங் காவ லனைவர்க்கு முரித்தே.

இச் - ம்.) அறப்புறங்காவற்றன்மை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லிய விரண்டனுள்ளு மறப்புறங்காவலென்பது நால்
வர்க்கு முரித்தென்றவாறு. (௭௩)

௭௪. மற்றைக் காவல் கொற்றவர்க் குரித்தே.

(இச் - ம்.) நாகாவற் றன்மையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நாகாவலென்பதரசர்க்குரித்தென்றவாறு. (௭௪)

௭௫. வேத மாந்தர் வேந்தனெ றிருவர்க்குந்

தூது போதற் றெழிலுரித் தாகும்.

(இச் - ம்.) தூதுபோதற்றெழிலின் றன்மை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஸார்ப்பாரும் வேந்தரு மென்னு மிருவர்க்குமுரித்தாத்தூது
கூடற்றெழிலென்றவாறு. பகைதணிவினையெனினுந் தூதுவினையெனினு
மொக்கும். “வயலைக்கொடியின் வாடியமருங்கு-லுயலுந் திப்ப யலைப்பார்ப்பா-
னெல்லிவந்து டில்லாதுபுக் குச்-சொல்லிய சொல்லோசிலவேயதற்கே-யேணியுஞ்
சீப்புமாற்றி-மாண்வினையானையு மணிகளைந்தனவே” என்பதனாலும், “மடந்தாழ
நெஞ்சத்துக்கஞ்சனாவுஞ்சங் - கடந்தானை தூற்றுவார்ப்பாளுற்றிசையும்போற்றத் -
தொடர்ந்தாரணமுழங்கப்பஞ்சவர்க்குத்தூது - நடந்தானையேத்தாத நாவென்ன
நாவே-நாராயணவென்னுந் நாவென்னநாவே” என்பதனாலு மல் விருவர்க்குந் தூது
போதற் றெழிலுரித்தாயினவாறு கண்ணக. (௭௫)

௭௬. கிறப்புப் பெயர்ப்பெறிற் செப்பிய விரண்டு

முறற்குரி மாபின வொழிந்தோ ஶிருவர்க்கும்.

இச் - ம்.) நாகாவற் றெழிற்குந் தூதுபோதற்றெழிற்குமுரியதோர்
வேறுபாடுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அரசனாற்சிறப்புப்பெயர் பெற்றாராயின் வைசியருக்குத்திரரு
மென்னு மிருவர்க்கு மேற்கூறியநாகாவற்றெழிலுந் தூதுபோதற்றெழிலுமாய
விரண்டு ம்பொருந்துதற்குரிய ஶபிணவாமென்றவாறு. உரியமாபென்பது
விகாரம். (௭௬)

எள. உதயி யந்தண ரொழிந்தோர்க் குறிந்தே.

(இச் - ம்.) உதயிற் றொழி லுரிமை யுணர் த்துத னுதலிற்று.

(இ-ன்.) வேந்தர்க்குற்றழியுதவியாகிய தொழிலந்தணரொழிந்த மூவர்க்கு முரித்தாமென்றவாறு. (எ)

எஅ. பரத்தையிற் பிரிவும் பொருள்வயிற் பிரிவு
முறைத்த நால்வர்க்கு முரிய வாகும்.

(இச் - ம்.) நால்வர்க்கும்பொதுவாகிய தொழிலிவையென்ப துணர் த்துத னுதலிற்று.

(இ-ன்.) பரத்தையிற் பிரிவும், பொருள்வயிற் பிரிவுமாகியவிரண்டு மேற் சொல்லப்பட்ட நால்வர்க்குமுரியனா மென்றவாறு. (எஅ)

எசு. இழிந்தோர் தமக்கு மிவற்றுண்மேம் பட்டவை
யொழிந்தன வாமென மொழிந்தனர் புலவர்.

(இச் - ம்.) நிலமக்களுட் டலைமக்கட் குரிய தொழிலுணர் த்துத னுதலிற்று.

(இ-ன்.) இவ் வறுவகைத் தொழிலுள்ளுமேம்பட்டனவாகிய வேத னு நாகோவனுந் தாதுபோதலுமாகிய மூன்றுமொழித்தல்லாதனவெல்லாமிழிந்தோ ராகிய நிலமக்களுட் டலைமக்கட் கு முரியவாமெனச் சொன்னா ரறிவேரென்ற வாறு. (எசு)

அ0. கல்வி முதலா வெல்லா கினைக்குஞ்
சொல்லி யகறலுஞ் சொல்லா தகறலு
முரியன் கிறுவோன் பெருமனைக் கிழத்திக்கு.

(இச் - ம்.) பிரியுந்தலைமகற்குரியதோரிலக்கணமுணர் த்துத னுதலிற்று.

(இ-ன்.) கல்விமுதலாகிய * வெல்லாவினைக்குந் தலைமகட்டுச் சொல்லிப் பிரிதலுஞ், சொல்லாது பிரிதலு முரியன் தலைமகனென்றவாறு. (அ0)

அக. சொல்லா தகலினுஞ் சொல்லும் பாங்கிக்கு.

இதுவுமது.

(இ-ன்.) தலைமகன் தலைமகட்டுச் சொல்லாதுபிரியுமாயினுந் தொழிக்குச் சொல்லியே பிரியுமென்றவாறு. (அக)

அஉ. காலிற் சேறலுங் கலத்திற் சேறலு
மூர்நியிற் சேறலு நீதி யாகும்.

(இச் - ம்.) பிரியுங்காலத்து நால்வர்க்கும்பொதுவாகியதுணர்த்துத னுத
லிற்று.

(இ-ள்.) காலிற்சேறன்முதலாகிய மூன்று மெல்லாப்பிரியின் கண்ணு
மெல்லார்க்குமியல்பா மென்றவாறு. (அஉ)

அங. புலத்திற் சிறந்த புரிநான் முதல்வர்க்குக்
கலத்திற் சேறல் கடனன் நென்ப.

(இச் - ம்.) அந்தணர்க்காகாத தொழிலுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) காலிற்சேறன் முதலாகிய மூன்றுள்ளும் கலத்திற்சேறலாகிய
தொழில் கல்விவொன்மிக்க வந்தணர்க்குமுறைமையன்றென்று சொல்லுவர்
புலவரென்றவாறு. (அங)

அச. வலனுயர் சிறப்பின் மற்றை மூவர்க்குங்
குலமட மாதரோடு கலமிசைச் சேறலும்
பாசறைச் சேறலும் பழுதென மொழிப.

(இச் - ம்.) அரசர்முதலாகிய மூவர்க்குமாகாத தொழிலுணர்த்துதனுத
லிற்று.

(இ-ள்.) குலமடமாதரோடு கலமிசைச்சேறலும் குலமடமாதரோடு
பாசறைச்சேறலுமாகிய விரண்டும் வெற்றியுயர்ந்த சிறப்பினையுடைய வேந்தர்
முதலாகிய மூவர்க்குங் குற்றமென்று சொல்லுவர் கற்றவல்லோரென்றவாறு.
குலமடமாதரென்பதனை ஈரிடத்துக்கூட்டிக்கொள்க. “மணன்மலி பூங்கானல்
வருகலன்களோக்கிக்-கணவன்வரக்கல்லுருவரீத்தான்” என்பதனாற் குலமடமாத
ரோடு கலமிசைச்சேறலாகாமையறிக. “பனியிருக்கங்குலுந்தமியணீந்தித் - தம்
மூரோனே நன்னுதல்யாமே -யிரவுத்துயின்மடிந்ததானே - யுரவுச்சினவேந்
தன்பாசறையோமே” என்பதனாற் குலமாதரோடுபாசறைக்கட்செல்லாமையறிக.
குலமாதரோடுசெல்லாரெனவே பாதையரோடு செல்வரென்பது பெற்றாம்.
“துயிலின்றியானீந்தத்தொழுவையம்புனலாடி - மயிலியலார்மருவுண்டுமறந்தமை
குவான்மன்னோ-வெயிலொளியறியாதவிரிமலர்த்தண்காலிற் - குயிலாலும்பொழு
தெனக் கூறுந் குளராயின்” என்பதனாற் பாதையரோடு பாசறைக்கட் சென்ற
வாறறிக. ஏனையது வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. (அச)

அரு. துதன் முதலா வேரதிய வைந்தினும்
பிரிவோ னழுங்கற்கு முரிய னாகும்.

(இச் - ம்.) தலைமகற்குப் பிரியிடத்தரிய வேறுபாடுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஓதன்முதலாகச் சொல்லப்பட்ட வைத்தின்கண்ணும்பிரியுந்தலைமகன் போதற்கேயன்றிப் போகாமைக்குமுரியன மென்றவாறு. (அடு)

அசு. இல்லத் தழுங்கலு மிடைச்சுரத் தழுங்கலு

மொல்லு மவற்கென வுரைத்திசி னேரே.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) பிரியக்கருதிய தலைமக னவ்விலலின்கண்ணே செலவழங்குதலு மிடைச்சுரத்தின்கண்ணே செலவழங்குதலும் பொருத்துமெனக் கூறினார் புலவரென்றவாறு. இவற்றுக்கிடக்கியம் “புணரிப்புணராது பொருளே பொருள் வயிற் - பிரியிப்புணராது புணர்வேயாயிடைச் - சேறினுஞ்செல்லாயாயினுநல்லதற் - குரியைவாழியென் னெஞ்சேபொருளே - வாடாப்பூவின் பொய்கைநாப்ப - னேடுமீன்வழியிற் கெடுகயானே - விழுநீர்வியலகந் துணியாக - வெழுமாணன்க்கும் விழுநிதிபெறினுந் - கனங்குழைக்கமர்த்த சேயரிமழைக்க - ணமர்ந்தினிதுநோக்கமொடு செருத்தன - னெனையதாகு வாயியபொருளே” எனவும்; “புறந்தாழ்பிருண்ட கூந்தற்போதி-னிற்றவளர்நிரையிதழ்ப் பொலிந்த வுண்க - ணுள்ளம்பிணிக்கொண் டோன்வயினெஞ்சே - செல்லறீர்க்குச் செல்வா மென்னுஞ்செய்வீனாமுடியா தெவ்வஞ்செய்த - லெய்யாமையோ டிழிவுதலைத் தருமென - வுறுதிதாக்கத்தாங்கியறிவே - சிறிதானிவிரைய லென்னுமாயிடை - யொளிநேர்த்துமருப்பிற் களிறுமாறுபற்றிய - தேய்புரிப் பழங்கயிறுபோல-வீவது கொல்லென் வருந்தியவுடம்பே,” எனவும் வரும். (அசு)

அசு. தலைவி தன்னையுந் தன்மனந் தன்னையு

மலமா லெழுதித்தற் கழுங்குவ தல்லது

கொல்லத் தேனறல் செல்லா னல்லன்.

(இச் - ம்.) எய்தியதுவிலக்குவதோரிலக்கணமுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) இல்லகத்துத் தலைமகனையுந் தன்னெஞ்சினையுந் தேற்றித் தல் காரணமாகவு மிடைச்சுரத்துத் தன்னெஞ்சினைத்தேற்றித் தல் காரணமாகவுமொரு தல் மாத்திரமல்லது தலைமகன் போகாணல்ல னென்றவாறு. இல்லகத்துத் தலைமகனாத் தேற்றத்தற்குச்செய்யுள். “பொன்னினுமணியினும் போலும்பாழ நின்-கண்ணர்மேனியு நாரிருங்கதையும் - போதும்பணியும் போதும் யாழநின் - மாதருண்கணும் கணப்பிற்றோரு-மிகைகாண்டோறு மகமெலிந்தியானு-மறநிலை டிபற் று ருணையென்றன்றலைப் - பொலந்தொடிப்புதல்வனும் பெய்தல்வந்த

என்- வினையுடையது புலத்தினெனினையின் - யாதுநீற்பிரிகோமடந்தை-காதரு
னுன்-உவினும்பெரிதே” எனவரும். பிறவுமன்ன. (அஎ)

அ-அ. அவற்றுள்,

ஒதற் பிரிவுடைத் தொருமூன் றியாண்டே.

(இச் - ம்.) ஒதற்பிரிவுக்கு யாண்டுவரையறை யுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட பிரிவுகளு னோதற்குப் பிரியும்பிரிவு
மூன்றியாண்டெல்லையினையுடைய தென்றவாறு. என்னை? “வேண்டியகல்வி
யாண்டமூன் றிறவாது” என்றாகலின். (அஅ)

அ-க. தூதிற்பிரிவுந் துணைவயிற் பிரிவும்

பொருள்வயிற் பிரிவு மோர்யான் டெடைய.

(இச் - ம்.) தூதிற்பிரிவுமுதலாய மூன்றுபிரிவிற்கும் யாண்டுவரையறை
யுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) தூதகாரணமாகப் பிரியும்பிரிவு முதலிகாரணமாகப் பிரியும்
பிரிவும், பொருள்காரணமாகப் பிரியும்பிரிவு மோர்யாண்டெல்லையினையுடைய
வென்றவாறு. என்னை? “வேந்துறுதொழிலையாண்டினதகமே” எனவும்,
“பிரிவுநீட்டனிலம்பெயர்ந்தறைவோர்க் - குரியதன்றேயாண்டுவரையறுத்தல்”
எனவும், “தூதும்பொருளுமோதியதாகும்” எனவுஞ்சொன்னாராகலின், அஃதேற்
பாத்தையிற் பிரிவுக்குத் காவற் பிரிவுக்கும் யாண்டுவரையறுத தென்னை யோ
வெனின்; அவை காடிடையிட்டும் நாடிடையிட்டும் பிரியப்படாமையின்கொண்ட
வரையறுத்திலனெனக்கொள்க. (அக)

௯௦. பூத்த காலிப் புனையிழை மனைவியை

நீரா டியபின்-வீரஈறு ளானுங்

கருவயிற் றுறுவங் கால மாதவிற்

பிரியப் பெறு அன் பாத்நையிற் பிரிவோன்.

(இச் - ம்.) பாத்நையிற் பிரிந்த தலைமகற்குரியதோ ரிலக்கணமுணர்த்துத
லுதலிற்று.

(இ-ள்.) நீராடியபின் பன்னிரண்டொருங்கு கருப்படுங் காலமாதவிற்
பாத்நையிற் பிரிந்த தலைமக னப்பன்னிரண்டொருங்கு தலைமகனைப்பிரியப்பெறுங்
பூப்பூத்தமூங்காலத் தென்றவாறு. என்னை? “பூப்பின்புறப்பாமாடாதுகாளுநீத்த
கண்டுகையாடுதல்மூங்குபுலவர்-பாத்நையிற் பிரிந்தகாலையான்” எனவும், “நின்பு
நாண்மூங்குநாடுதல்காரநீராடியபின் - வீராதுகாளுநிலைத் தெவன்படுதே - பெரி
வனாந் துணிவு” எனத் தொல்காப்பியனாகும் பெருவாயின்மூன்றியாகு மெடுத்தோ
தினாராகலின். (௯௦)

சுக. ஒதற் கதன்றோ னெழிந்திடை மீண்டு
போதற் கியையவும் புலம்பவும் பெறு அன்.

(இச் - ம்.) ஒதற்குப்பிரிந்ததலைமகற்காகாததோ நிலக்கணமுணர்ந்தது
னுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒதற்குப்பிரிந்த தலைமகனவ்வோதலை யொழிந்திடையிட்டு
மீண்டுவருதற்குடம்படவு, மல்கவிடத்துத் தலைமகளை நினைந்துபுலம்பவும் பெறு
னென்றவாறு. (கக)

கஉ. துதுந் துணைமையு மேது வரகச்
சென்றோ னவ்வினை நின்றிடீ டித்துழிப்
புலந்து பாசறைப் புலம்பவும் பெறுமே

(இச் - ம்.) துதுந் துணைமையும் காரணமாகப் பிரிந்ததலைமகற் கெய்துவ
தோர் வேறுபாடுணர்ந்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) துதுகாரணமாகவு, முதலிகாரணமாகவும் பிரிந்ததலைமகனத்
தொழில்கள் பிரிவிற்குரியதோர் யாண்டின்கண் முடியாதுநீட்டித்தகாலத்துப்
பாசறைக்கண்ணேயிருந்து தலைமகளை நினைந்து வெறுத்துப் புலம்புதல் பெறு
மென்றவாறு. அஃதாயினவாறென்றனையெனின்; “மூன்றன் பகுதியுமண்டிதல்
தருமையுந் - தோன்றல் சான்மமாற்றோர் மேன்மையும் - பாசறைப்புலம்பலும்”
என்னுமிலக்கணத்தா னுயிற்றெனக்கொள்க. (கஉ)

க௩. பூத்தமை சேடியிற் புவலற் குணர்த்தலு
நீத்தமை பொறுது நின்ற கிழவோனைப்
பழிக்குங் காமக் கிழத்தியைக் கழறலுங்
கிழவோற் கழறலும் வழிமுறை மணியினைப்
கொழுநொடு வந்தெதிர் கோடலு மவனொடு
பாக்கொடு பாத்நையைப் பழித்தலு நீக்கிப்
புறநகர்க் கணவனொடு போகிச் செறிமலர்ச்
சோரியுந் தாவு மாவியன் தழனியு
மாவியென எருளியு மவியுந் கானமுந்
காந்திரினை யாடலுந் கெடுப்புனல் யாதும்
வண்டியிற் கமல வாவியுந் குளது
முடிவியினை யாடலுந் கெடுங் கிழத்திக்கு.

(இச் - ம்.) தலைமகட்டுக் கற்புக்காலத்தரிய பொழுதவாறெல்லாக் தொகுத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) பூத்தமைசேடியிற் பாவலற்குணர்த்தன் முதலாகக் குணனாட லீராகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் கற்புக்காலத்துத்தலைமகட்டுப் பொருந்து மென்றவாறு. கற்பென்பதனிகாரத்தான் வந்தது. இவற்றுக்குநாணமேலே காட்டப்படும். (கூஉ)

கூச வாயில் வேண்டலும் வாயினேர் வித்தலுஞ்
சேயிழை யூட நீர்த்தலும் போயுழி
யவணலந் தொலைவுகண் டமுங்கலு மவன்வயிற்
செல்ல விரும்பலுஞ் சென்றவற் குணர்த்தலுஞ்
சொல்லிய கூற்றெனச் சொல்லலுங் கிழவோன்
வரவு மீண்டுவந் தரிவைக் குணர்த்தலு
மணிகலம் *பெறுமை யறியான் போன்றவட்
பணிவொடு வினாதுதலும் பாணற் குரிய.

(இச் - ம்.) வாயில்களுட்பாணற்குரியன வெல்லாந்தொகுத்துணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ன்.) வாயில்வேண்டன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் பா ணற்குரியனவென்றவாறு. (கூச)

கூடு. செலவிற் தேற்றலும் புலவியிற் றணித்தலும்
வாயில் வேண்டலும் வாயினேர் வித்தலுந்
தெரியிழை விறலிக் குரிய வாகும்.

(இச் - ம்.) விறலிக்குரியனவெல்லாக் தொகுத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) செலவிற் தேற்றன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் விற லிக்குரியனவாமென்றவாறு. (கூடு)

கூச. செல்வம் வாழ்த்தலு நல்லறிவு கொழுத்தலும்
கலனணி புணர்த்தலும் காமநுகர் புணர்த்தலும்
புலவி முதிர்காலைப் புலங்கொள வேதுவிற்
தேற்றலுஞ் சேய்மை செப்பலும் பாசறை
மெற்சென் றுணர்த்தலு மீண்டுவா வுணர்த்தலும்
கற்றரு மாபிற் கூத்தர்க் குரிய.

பெற்றமை என்றும் பாடம்.

(இச் - ம்.) உத்தரீக் குரியனவெல்லாந் தொகுத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) செல்வம்வாழ்த்தன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாந் உத்தரீக் குரியனவாமென்றவாறு. (௬௭)

௬௭. மடந்தையை வாயில் வேண்டிலும் வாயி
லுடன்படுத் தலுமவ னுட றீர்த்தலுந்
கொற்றவற் குணர்த்தலுந் குற்றேவல் செய்தலுஞ்
சென்றுமுன் வாவு செப்பலு மவன்றிற்
மொன்றின் றுரைத்தலும் வினைமுடி புரைத்தலும்
வழியியல்பு கூறலும் வழியிடைக் கண்டன
மொழிதலு *நிளையோர் *தொழிலென மொழிப.

(இச் - ம்.) இளையோர்க்குரியனவெல்லாந் தொகுத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) மடந்தையை வாயில்வேண்டன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாந் இளையோர்க்குரியனவாமென்றவாறு. (௬௮)

௬௮. தீதுடைப் புலவி தீர்த்தலு மவன்வால்
காதலிக் குரைத்தலுந் கண்டோர்க் குரிய.

(இச் - ம்.) கண்டோர்க் குரியனவெல்லாந் தொகுத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) புலவிதீர்த்தன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாந் கண்டோர்க்குரியனவாமென்றவாறு. (௬௯)

௬௯. இளமையும் யாக்கையும் வளமையு மேனவு
நிலையாத் தன்மை நிலையெடுத் துரைத்தலுஞ்
செலவமுங்கு வித்தலுஞ் செலவுடன் படுத்தலும்
பிறவு மெல்லா மறையோர்க் குரிய.

(இச் - ம்.) இருவகைப்பாங்கரிந் பார்ப்பனப்பாங்கர்க் குரியனவெல்லாந் தொகுத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) இளமைமுதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் பார்ப்பனப் பாங்கர்க்குரியனவாமென்றவாறு. (௭௦)

* தொழிலெனற்குரிய என்றும் பாடம்.

௧௦௦. நன்மையி னிறுத்தலும் தீமையி னகற்றலும்
சொன்னவை பிறவுஞ் சூத்திரர்க் குரிய.

(இச் - ம்.) சூத்திரப்பாங்கர்க் குரியனவெல்லாம் தொகுத்துணர்த்துதலுந்
வீற்று.

(இ-ள்.) நன்மையினிறுத்தன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாஞ் சூத்
திரப்பாங்கர்க் குரியனவாமென்றவாறு. சொன்னவையும் பிறவுமென்றதனால்
வாயில்வேண்டன்முதலாயினவுக்கொங்க. (௧௦௦)

௧௦௧. சேயிழைக் கிழத்தியை வாயில் வேண்டலும்
வாயினோர் வித்தலும் வயங்குதுனி தீர்த்தலும்
வினைமுடித் ததன்பின் வியன்பதி சேய்த்தென
வினைவோற் றேற்றலும் பாகற் கியல்பே.

(இச் - ம்.) பாகற்குரியனவெல்லாம் தொகுத்துணர்த்துதலுந்
வீற்று.

(இ-ள்.) தலைமகளை வாயில்வேண்டன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்
லாம் பாகற்கியல்பாமென்றவாறு. (௧௦௧)

௧௦௨. பிரிவுழி விலக்கலும் பிரிவுடன் படுத்தலும்
*பிரிவுழித் தேற்றலும் பிரிவுழி யழுங்கலும்
பிறவு முரிய விறைவோப் பாங்கிக்கு.

(இச் - ம்.) பாங்கிக்குரியனவெல்லாம் தொகுத்துணர்த்துத லுந்
வீற்று.

(இ-ள்.) பிரிவுழிவிலக்கன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் பாங்
கிக்குரியனவாமென்றவாறு. பிறவுமென்றதனால் வாயில்வேண்டன்முதலாயின
வுக்கொங்க. (௧௦௨)

௧௦௩. முன்வரு நீதியு முலகியன் முறைமையும்
பின்வரும் பெற்றியும் பிறவு மெல்லாம்
தேற்றெனக் கூறல் செவிலித் தாய்க்கு
முற்ற வறிவர்க்கு முரியன வாகும்.

(இச்-ம்.) செவிலிக்கும், அறிவர்க்குமுரியனவெல்லாம் தொகுத்துணர்த்
துதலுந்
வீற்று.

* பிரிந்துழித்தேற்றலுமிருந்துடனிரங்கலும் என்றும் பாடம்.

(இ-ள்.) முன்னருநீடுமுதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் தெரியச் சொல்லுதல் செவிலித்தாய்க்கும், பொருந்திய வறிவர்க்குமுரியனவாமென்றவாறு. பிறவுமென்றதனால் வாயில்வேண்டன்முதலாயினவுக்கொள்க. (௧௦௩)

௧௦௪. குடிப்பிறந்தோரை வடுப்பித் துரைத்தலு
மனைவியைப் பழித்தலும் வாடா ஆடலு
ளனையவற் கழறலு மனைவிக் கமைந்த
வொழுக்கமுங் காமக் கிழத்தியர்க் குரிய.

(இச் - ம்.) காமக்கிழத்தியர்க்குரியனவெல்லாம் தொகுத்துணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) குடிப்பிறந்தோரை வடுப்பித்துரைத்தன்முதலாகச் சொல்லப் பட்டனவெல்லாம் காமக்கிழத்தியர்க்குரியனவாமென்றவாறு. (௧௦௪)

௧௦௫. கிழவோன் றன்னையுங் கிழத்தி தன்னையு
மிகுத்தலுந் தம்மைப் புகுத்தலு நிகழ்பொருள்
காத்தலும் பரத்தையர் கடனென மொழிப.

(இச் - ம்.) பரத்தையர்க்குரியனவெல்லாம் தொகுத்துணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைகனையுந் தலைகளையு மிகுத்தன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் பரத்தையர் முறைமையென்றவாறு. (௧௦௫)

௧௦௬. பரத்தையர் காதற் பரத்தையைப் புகுத்தலுந்
தம்மை யிகுத்தலுந் தம்முறாக் கூறுப.

(இச் - ம்.) பரத்தையர்க்குரியதோர் வேறுபாடுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) காதற்பரத்தையைப்புகுத்தலுந், தங்களையிகுத்தலுந் தம்முளையுந் கூறுவர் பரத்தையரென்றவாறு. (௧௦௬)

௧௦௭. இனையர் கிழவோற் கிரவும் பகலுங்
கனோத லீல்லாக் கவசம் போல்வார்.

(இச் - ம்.) இனையாதுரிமை யுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) இனையரானார் தலைகந்தரு நீங்காக் கவசம்போலுந் தன்மையரி ரவும்பகலுமென்றவாறு. (௧௦௭)

௩௦௩. இந்நவகல்பப் பாங்கு மொருபெருங் குரிசித்
கன்னியாத் துணையா கிருபெருந் குரவரு
(௦௦) தன்னையளித்த தகைமை யோரோ,

(இச் - ம்.) பங்காதுரிமை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பார்ப்பனப்பாங்கருகு குந்திரப்பாங்கருமென்னு மிருவருந் தலை
மகந்தினிய வுயிர்த்துணையாக வவன்றாயுந்தந்தையுமனை யடைக்கலமாகக்
கொடுக்கப்பட்ட தன்மையோரென்றவாறு. (௩௦௪)

௩௦௪. தோழி செவிலி மகளாய்ச் சூழ்தலோ
சொத்துணை யாகி யசாத்தணி வித்தற்
குரிய காதன் மருவிய துணையே.

(இச் - ம்.) தோழியதுரிமையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தோழியென்பான் செவிலிக்குமகளாய் கன்மையுந்தீமையுமாராய்
தலுடனே தலைமகட்குசாத்துணையா யவளது வருத்தந்தீர்த்தற்குரிய வன்புபொ
ருத்திய துணையாமென்றவாறு. (௩௦௫)

௩௦௫. செவிலி நற்றாய் தோழி யாகி
யவல நீக்கி யறிவுமா சாரமுங்
கொளுத்தித் தலைவியை வளர்த்த தாயே.

(இச் - ம்.) செவிலியதுரிமையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) செவிலியென்பான் தலைமகளுடைய நற்றாய்க்குத்தோழியாகித்
தலைமகட்குவருந் துக்கங்களைந்து நல்லறிவுமாசாரமுங்கொளுத்தித் தலைமகளை
வளர்த்த தாயாமென்றவாறு. (௩௦௬)

௩௦௬. அறிவர் கிழவோன் கிழத்தியென் றிருவர்க்கு
முறுதி மொழிந்த வுயர்பெருங் குரவர்.

(இச் - ம்.) அறிவாதுரிமையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அறிவரென்பார் தலைமகற்குந்தலைமகட்கு முறுதியைப்பயக்கு
முபதேசங்களைச்சொல்லும் மேம்பட்ட குருக்களென்றவாறு. (௩௦௭)

௩௦௭. ஒருவன் தனக்கே யுரிமை பூண்டு
வருகுலப் பரத்தையர் மகளி ராகிக்
காமக்கு வரைந்தோர் காமக் கிழத்தியர்.

(இச் - ம்.) எம்மெத்தியரதுரிமையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) காமக்கெழத்தியரென்பார் சேரிப்பாத்தையர்போல் பலர்க்கு முரியாரன்றி யொருவற்கேயுரிமையுண்டுவருங் குலப்பாத்தையர்மகளிராய்க் காமக்காரணமாகத் தலைமகனாக வரைந்துதொள்ளப்பட்டாரென்றவாறு. (ககஉ)

ககஉ. யாரையு நயவா வியல்பிற் செறந்த
சேரிப் பாத்தையர் மகளி ராகிக்
காதலிற் புணர்வோர் காதற் பாத்தையர்

(இச் - ம்.) காதற்பாத்தையரதுரிமை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) காதற்பாத்தையரென்போர் யாவரையும்விரும்பாத வியல்பினுன் மிக்க (சேரிப்பாத்தையருடைய) மகளிராய்த்தம் மன்பினாற் தலைமகனாகுகடுகா ரென்றவாறு. (ககஉ)

ககச. அவருளும் வரைதற் குரியோ ருளரே.

(இச் - ம்.) காதற்பாத்தையர்க்குரியதோர் செற்புவிதி யுணர்த்துதனுத லிற்று.

(இ-ன்.) காதற்பாத்தையருள்ளுமுளர் தலைமகனாக வரைந்து கோடற் குரியாரென்றவாறு. (ககச)

ககரு. மக்களொடு மகிழ்ந்து மனையறங் காத்து
மிக்க காம வேட்கை தீர்ந்துழித்
தலைவனுந் தலைவியுந் தம்பதி நீங்கித்
தொலைவில் சுற்றமொடு துறவறங் காப்ப.

(இச் - ம்.) தலைவனுந் தலைவியுந் துறவறங்காக்குங்கால முணர்த்துதனுத லிற்று.

(இ-ன்.) மக்களோடுமகிழ்ந்து தில்லறத்தினைக்காத்துத் தமக்குப்பெரு விய காமவேட்கையெல்லாந் தீர்த்தகாலத்துத் தலைமகனுந் தலைமகனாகத் தம்முள் நீங்கி வனத்தின்கட்டுசென்றெல்லியில்லாச் சுற்றத்தோடுதுறவறத்தினைக்காப்பா ரென்றவாறு. (ககரு)

முதலாவது அகத்திணையல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது களவியல்.

ககசு. உளமலி காதற் களவெனப் படுவ
தொருநான்கு வேதத் திருநான்கு மன்றனாள்
யாமோர் கூட்டத் திவல்பின தென்ப.

என்பது ருத்திரம். இவ்வோத் தென்னபெயர்த்தோவெனின்? களவுணர்த் தினமையாற் களவியலென்னும் பெயர்த்து. இதுணுளித்தலைக்குத்திரமென்னுத லிற்றோவெனின்? களவுகற்பென்னும் கைகோளிரண்டனுட் களவென்னும் கைகோளின திலக்கணமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உளமலிதற்குக்காரணமாகிய வன்பிணையுடைய களவென்று சொல்லப்படுவது, நான்காவது வேதத்துச்சொல்லப்பட்ட வெட்டாகியமணத் துட் காந்தருவமணத்தோடொத்த வியல்பினையுடையதென்று சொல்லுவார் புலவ ரென்றவாறு.

என்னை? “இன்பமும்பொருளு மறனுமென்றும் - கன்பொடுபுணர்ந்த லைத்திணைமருங்கிற்-காமக்கூட்டங்காணுங்கால - மறையோர்தேஎத்து மன்ற லெட்டினுட் - னிறையமை நல்யாழ்த்துணைமையோ ரியல்பே” என்றாசலின். வேதம் நான்காவது, இருக்குமுதலாயின. மன்றலெட்டாவது, பிரம்மம், பிராசா பத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தருவம், ஆசாம், இராக்கதம், பைசாசம் எனவிலை. என்னை? “அறநிலையொப்பே பொருள்கொடெய்வம் - யாமோர் கூட்ட மரும்பொருள் வினையோ-யிராக்கதம் பேய்க்கிண யென்றிக்கறிய - மறை யோர் மன்றலெட்டிவைவயவற்றுட்-நிறையமைநல்யாழ்த்துணைமையோ ரியல்பி தன்-பொருண்மையென்மனார் புலமையோரே” என்றாசலின். அவற்றுட் பிரமமாவது, பிரமசாரியாய்த் தக்கானுமாயிருப்பானுக்குக்கன்னியையலங்கரித் துத்திமுன்னர்க்கொடுப்பது. பிராசாபத்தியமாவது, தலைமகன்குரகர்வெண்டத் தலைமகன் குரவருமருதேயுடன்பட்டித் தலைமகனையலங்கரித்துத்திமுன்னர்க் கொடுப்பது. ஆரிடமாவது, ஒன்றுணுயிரண்டானு டையுமானேதும் வாங்கிக் கொண்டு கன்னியையலங்கரித்துத் திமுன்னர்க்கொடுப்பது. தெய்வமாவது, வெவ்வியாரியனுக்குத் தன்னியையலங்கரித்துத் திமுன்னர்க்கொடுப்பது. காந்தருவமாவது, கொடுப்பாருங்கேட்பாருமின்றித் தலைமகனுத்தலைமகனாகத் தனி யிடத்தெரிப்பட்டுத் தாமேகடுவது. ஆசாமாவது, தலைமகருப்பொன்பூட்டிச் சுற்றத்தார்க்கும் வேண்டுவன கொடுத்துக்கொடுவது. இராக்கதமாவது, தலை மகடன்னினுத்தமரினும் பெருதுவையிடுக்கொடுவது, பைசாசமாவது, துயின்

ரேண்டமாட்டுங் களித்தோண்மாட்டுஞ்சென்று சேர்வது. இஹ்றன், ஆசா, முதலாகிய மூன்றுக்கைக்கிளைக்குரியவாம். தெய்வயீருகிய நான்கும் பெருந் திணைக்குரியவாம். என்னை? “முன்னையமூன்றுக் கைக்கிளைக்குறிப்பேயின்னைய நான்கும் பெருந்திணைபெறுமே” (தொல்-பொரு-௧௦௫) என்றாகலின். (௧)

ககஅ. காட்சி பையந் துணிவுகுறிப் பறிவென
மாட்சி நான்கு வகைத்தே கைக்கிளை.

(இச் - ம்.) மேற்சொல்லப்பட்ட வேழுதிணையுள்ள முதலாகிய நகக் கிளைத்திணையின் பாகுபாடுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) கைக்கிளையாவது, காட்சிமுதலாகக்குறிப்பறிதவீராகச் சொல் லப்பட்ட நான்குவகையினையுடைத்தாமென்றவாறு. (௨)

ககக. புணர்ப்பதும் பிரிப்பது மாகிய பால்களுட்
புணர்க்கும் பாலுட் பொருவிற் கொத்த
கறைவேற் காரியுங் கன்னியுங் காண்ப
விறையோ னுயரினுங் குறையின் மென்மனார்.

(இச் - ம்.) இ ற த் த மு ற ய ா னே காட்சிக்கிலக்கணமுணர்த்துதனுத லிற்று.

(இ-ன்.) முற்பிறப்பினுங்காமதகர்த்தாரிருவரையு மறுபிறப்பினுங்குட்டுவ தும் பிரிப்பதுமாகிய நல்லினைதீயினையென்னு மிரண்டனு ணல்லினைவயத்தாற் றனியிடத்தெதிர்ப்போர், குலத்தானுஞ்செல்லத்தானுமறிவானும் பிறவாற்றா னுந் தம்மோடொத்தாருமிக்காருமின்றித் தம்மிற்றுமே யொத்த தலைமகனுந்தலை மகளும். அவருட் டலைமகனுயர்ந்தனனாயினுங் குற்றமின்றென்றுசொல்லுவர் புலவனென்றவாறு. எனவே, தலைமகனுயர்ந்தல் குற்றமென்பதாம். என்னை? “ஒன்றேவேறேயென்றிருபால்வயி - னென்றியுயர்ந்தபாலதானியி - னெ த் த கிழவனுங்கிழத்தியுள்ளான்பயிச்சோனாயினுங்கிழவரையின்றே” (தொல்-பொரு- ௧௩) என்றாகலின். ஈண்டுக் “காரியென்றது பருவக்குறித்துவந்ததோ ஈரு பெயரெணக்கொண்ட. அதற்குச் செய்யுள்” “புயலெகமத்துபிறையேயனரிந்து பொருவினுடன், வயலெணந்தகமலர்த்தொருந் தபத்தி, வயலெபகம்பொற் சொடிகின்றதால்வெள்ளையன்னஞ்செய்தொல், வயலெதடம்பொய்கைக்கும் தஞ்ச வானன்மையத்திலே” (தஞ்சைவானன்கோவை-௧.) எனவும், “செருத்தடக்கன்

* இதுணப் பருவக்குறித்துவருவதோரிருதிணையான்பாற் பொறுப்பெய ரென்பர் செஞுவையர்.

கண்டாசச்செய்வரத்தளிர், வருப்பியமென்முன்தொந்தர்ப் - பெரு ம்புனைத்
தேர்ப், பெண்டண்கப்பொலிந்தழங்கொடி, கண்டேன்காண்டதுங்களித்தவென்
கண்ணே” (கெ-ண்கண்ணை-௧.) எனவும் வரும். (௨)

௧௨௦ மடமா னோக்கி வடிவுங் கண்ட

விடமுஞ் சிறந்துழி பெய்துவ தைபம்.

(இச் - ம்.) ஐயநிகழுமிட முணர்த்துதனுதலிற்ற.

(இ-ள்) தலைமகன்வடிவும் அவனைத்தான்கண்டவிடமுஞ் சிறப்புடைய
வாயகாலத்துத் தலைமகன்பாலையநிகழுமென்றவாறு. எனவே, அவை சிறப்
புடையவல்லாதவாவத் தையநிகழாதென்பதாம். என்னை? “சிறந்துழியையஞ்
சிறந்ததென்ப, விழிந்துழியிழிபேசுட்டலான்” (தொல்-பெரு-௧௪) என்றாராக
லின்; அச்சற்குச்செய்யுள்:— “பாரணங்கோதிருப்பாற்கடலின் நபன்கேருகத்தி,
னோணங்கோவெற்புறையணங்கோவுயர்பாவலர்க்கு, வாரணங்கோடிதருந்தஞ்
சைவாணன்றென்மாறைவையை, நீரணங்கோநெஞ்சமேதனியேயிக்கு நின்ற
னே” (தஞ்சை-௨.) எனவும், “அணங்குகொடியம்மயில்கொல்லோகணங்குழை
மாத்கொன்மாலுமென்னெஞ்சு” (குற-௧௦௮௧.) எனவும், “தாமரைமேல்வைவிய
தையல்கொழுந் தளிர்த், காமருபூங்கணையான்காதலிகொ - நேமொழி, மைய
மருண்கண்மடந்தை, ணையமொழியாதாமுமென்னெஞ்சே” (புறப்-வெ-தைத்
தினை-௨.) எனவும்வரும். (௪)

௧௨௧. எழுதிய வல்லியுந் தொழில்புனை கலனும்

வாடிய மலருந் கூடிய வண்டு

நடைபயி லடிபும் புடைபெயர் கண்ணு

மச்சமுந் பிறவு மவன்பா னிகழும்

கச்சமி னிபுந் கடிவன வாகும்.

(இச் - ம்.) துணிவுநிகழ்த்தற்கேதவாவன விவைபென்பதுணர்த்துதனுத
லிற்ற.

(இ-ள்) எழுதியவல்லியுந் தவக வச்சமீஞ்சச்சொல்லப்பட்ட வேழம்
அகைபோவ்வுன்பிறவுந் தலைமகன்மாட்டுநிகழுகின்ற வெண்ணிலாவைவங்களைப்
போக்குவனவாமென்றவாறு. பிறவுமென்றதனால் நிகழ் வியர்வு முதலையினவுந்

இம்மேற்கோட் குத்திரவுரை இந்நூலாசிரியர் கருத்துக்கிணங்கவில்லை
வேதரையுனதுபோலும்.

தளிரிந்-காமருபும்வானோசன் காதலிகொல்” என்பது, புறப்பெருஞ்
வெண்பாமாலை உரையாசிரியர் பாடம்.

கொள்க. என்னை? “வண்டேயிழைபுலவன்னிபுழுவே, கண்ணையுலமாமிமைப்பேயச் சமென், நன்னவைபிறவு¹ மாங்கனிகழ்வின்ற, வையங்கையுங்கருவியென்ப” (தொல்-பொரு-ச.) என்றாகலின். அதற்குச்செய்யுள்:— “மையார்குவளை வயற்றஞ்சைவாணனைவாழ்த்தண்போல், கையாதொழிமதினன்னெஞ்சமேயினி கம்மினுந்தன், நெய்யார்கருங்குழற்செம்மலர்வாடினீலவுண்கண், கையாலழைப் பவர்போலிமையாநிற்குங்காரிகைக்கே” (தஞ்சை-ந.) எனவும், “திருநாதல்வே ராரும்புந்தேங்கோதைவாடி, மிருநிலஞ்சேவடியுந்தோயு—மரிபார்த்த, போதிதழுண் கணுமிமைக்கு, மாகுமற்றிவனகலிடத்தணக்கே” (வெ-கைக்கிணை-ந.) எனவும் வரும். (இ)

கஉஉ. அரிவை நாட்ட மகத்தாநிகழ் வேட்கை
தேசிய வுணர்த்துங் குரிசிற் கென்ப.

(இச் - ம்.) குறிப்பறிதற்கேதுவுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைமகளுள்ளத்துநிகழாநின்ற வேட்கையினைத் தலைமகற்கு வினங்கவறிவிக்குமவன்கண்ணென்றவாறு. என்னை? “நாட்டயிரண்மொறிவடம் படுத்தற்குக், கூட்டியுரைக்குங்குறிப்புரையாகும்” (தொல்-பொரு-கசு) என்றாகலின். அதற்குச்செய்யுள்:— “மண்ணிற்சிறந்தபுகழ்த்தஞ்சைவாணன்மலய வெற்பிற், பெண்ணிற்சிறந்தவிப்பேதைதன்பார்வைபெருவினையே, வெண்ணிற்சிறந்தவிரூந்துயர்நோய்தனக்கின்மருந்தாய்க், கண்ணிற்சிறந்தவழப்பில்லையாவதுங்காட்டியதே” (தஞ்சை-ச.) எனவும், “இருநோக்கிவருண்கணுந்நா தொருநோக்கு, நோய்நோக்கொன்றநோய்மருந்த” (குற-க0கக) எனவும் வரும். (சு)

கஉஉ. இயற்கைப் புணர்ச்சி¹ வன்புறை² தெளிவே
பிரிவுழி மகிழ்ச்சி³ பிரிவுழிக் கலங்க⁴
விடத்தலைப் பாடு⁵ பாங்கற் கூட்டம்⁶
பாங்கிமதி யுடம்பாடு⁷ பாங்கியிற் கூட்டம்⁸
பாங்கமை புகற்குறி⁹ புகற்குறி யிடைபி¹⁰
பிரவுக் குறியே¹¹ பிரவுக்குறி யிடைபி¹²
வரைவு வேட்கை¹³ வரைவு கடாத¹⁴
வரைவுழித் தணக்கன்¹⁵ வரையிடை வைத்துப்¹⁶

ஆங்கவனிகழ்வின்றவைகளையுங்கருவியென்ப. என்பது தொல்பொருள் உரையாசிரியர் பாடம்.

பொருள்வயிற் பிரிதலென் றொருபதி னெழும்
களவிற் றுரிய கிளவித் தொன்கயே.

(இச் - ம்.) களவிற்குரிய கிளவித்தொகையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) இயற்கைப்புணர்ச்சிமுதலாக வரைவிடைவைத்துப் பொருள் வயிற் பிரிதலீடுகச்சொல்லப்பட்ட பதினேழும் களவென்னுங் கைகோளிற்குரிய கிளவியின்றொகையாமென்றவாறு. (எ)

கஉச. தெய்வம் புணர்ப்பச் சிந்தை
பெய்துந் கிழத்தியை யிறையோ னென்ப.

(இச் - ம்.) இயற்கைப்புணர்ச்சியதிலக்கண முணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) தெய்வங்கூட்டத்தன்மனமவேராய்த் தலைமகளைக்கூடுந் தலைமக னென்று சொல்லுவர் புலவரென்றவாறு. (அ)

கஉரு. கலந்துழி மகிழ்தலு ளலம்பா ராட்டலு
மேற்புற வணிதலு மென்னுமிம் மூன்றும்
பொற்றிய தெய்வப் புணர்ச்சியின் விரியே.

(இச் - ம்.) இயற்கைப்புணர்ச்சியின் பாகுபாடாகிய விரண்டினுண் முன் னையதாயி தெய்வப்புணர்ச்சியின் விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) கலந்துழிமகிழ்தலு ளலம்பாராட்டலு மேற்புறவணிதலுமென்னு மிம்மூன்றுகிளவியு மகத்திணையிலுட்பொற்றப்பட்ட தெய்வப்புணர்ச்சியின் விரியாமென்றவாறு. (க)

கஉசு. வேட்கை யுணர்த்தன் மறுத்த லுடன்படல்
கூட்டமென் றிறையியிற் கூட்டநால் வகைத்தே

(இச் - ம்.) தலைமகனாற்புணரும் புணர்ச்சியின்வகையுணர்த்து த லு த லிற்று.

(இ-ள்.) வேட்கையுணர்த்தன்முதலாகக் கூட்டமீறாகச் சொல்லப்பட்ட நான்குவகையினையுடைத்து தலைமகனாற்புணரும் புணர்ச்சியென்றவாறு. (சு)

கஉஎ இரந்துபின் னிற்றற் கெண்ணு¹மிரந்து
பின்னிலை சிற்றலு²முன்னிலை பாக்கது

மெய்தொட்டுப் பயிறலும் பொய்பா ராட்டாலு
மிடம்பெற்றுத் தழாஅலும் வழிபாடு மறுத்தலு
¹மிடையூறு கிளத்தலு² நீடுநினைந் திரங்கலு
³மறுத்தெதிர் கோடலும் வறிதுநகை தோற்றலு
⁴முறுவற்குறிப் புணர்தலு முயங்குத லுறுத்தலும்
⁵புணர்ச்சியின் மகிழ்தலும் புகழ்தலும் பிரவு
முணர்த்திப தலைவியிற் புணர்ச்சியின் விரியே

(இச் - ம்.) தலைமகனாற்புணரும் புணர்ச்சியின்விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) இராந்துபின்னிற்றற்கெண்ணன்முதலாகப் புகழ் த லீ ரு க ச் சொல்லப்பட்ட பதினாறாம் பிறவு மேற்சொல்லப்பட்ட தலைமகனாற்புணரும் புணர்ச்சியின்விரியாமென்றவாறு. அவற்றுள், இராந்துபின்னிற்றற்கெண்ணற் குச்செய்யுள்:—“தேங்கியகாதாவாதாஞ்செப்பித்தன்செப்பினைபோல், லீங்கிய மாமுலைமேவுதும்யாம்விசயக்கொடியமெல், வாங்கியசாபமுயர்த்தவன் போர்வெ ன்றவாணன்வையர், தாங்கியமாலையான்றஞ்சைசூழ்வரைத்தாழ்குழற்கே” (தஞ்சை-இ.) எனவும், “மருந்திற்றீராதுமணியினகா, தருந்தவமுயற்சியினகற் றலுமரிதே, தான்செய்நோய்க்குத்தான்மருந்தாகிய, தேனியிர்நறவின்னேறல் போல, நீதாவந்தநிறையழிதயா, மாடுகொடிமருங்குனின்னருளினல்லது, பிறி திற்றீராதென்பதுபின்னிண், நறியக்கூறுதுமெழுமோநெஞ்சே, நாடு வி ன் க் கொண்புகழ்நெதல்வேண்டித்தன், னொடுமறைத்தடக்கையறுத்துமுறை நிறுத்த, பொற்கைகறுத்தார்புனைதேர்ப்பாண்டியன், கொற்கையம்பெருந்துறைக்குனிநி ரைதொகுத்த, வினங்குமுத்துறைக்கும்வெண்பற், பன்மாண்சாயற்பாதவர் மகட்கே” (இ-வி-உதாரணம்) எனவும்வரும்.

இராந்துபின்னினைற்றற்குச்செய்யுள்:—“செறிவேழவெஞ்சிலவேடஞ்சை வாணன்றிருந்தலர்மே, வெறிவேலைவெண்றகண்ணென்னுயிர்க்கேவியிருண்டறல் போல், நெறிவேயலக்கன்முடித்தலைசாய்த்திவ்வுனிற்பதுதா, னறிவேயநிந்தவுன க்கலர்மாளிகையாணங்கே” (தஞ்சை-ஈ.) எனவும், “ஒடுந்தியில்கொண்டிற் கொல்வார்நினையர், கோடும்புருவத்துயிர்கொல்வையமன்னீயும், பீடுப்பிரொவ்வம் பாராய்முலைசமந்து, வாடுஞ்சிறுமென்மருங்கிழவல்கண்டாய்” (சில-காணல்-கக) எனவும்வரும்.

முன்னிலையாக்கற்குச் செய்யுள்:—“வழுதியிர்நாமம்வளர்க்கின்றவாணன் மென்மாவைவண்டு, கொழுதியலார்செய்குழன்மடவீர்நங்குற்றேவல்செய்து, தொழுதியலாயத்தொகுதியொடாக்சுனைகுடையா, தொழுதியபாவையைப்பொ

னின் தவாறென்னியம்புழிவே” (தஞ்சை-எ.) எனவும், “தன்னிழைமகளிரோ
டோரையுமாடாய், வள்ளிதழ்கெய்தற்கொட்டையும்புனையாய், விரிபூங்கானலொரு
சிறைநின்றோய், யாரையோநிற்கொழுதனம்வினவதுங், கண்டோர்தண்டாரலத்
தைதெண்டிகாரப், பெருங்கடற்பாப்பினமார்துறையணங்கே, யிருங்கழிமருங்கி
னிலைபெற்றனையோ, சொல்லுமீடர்கையென்றென்னெனதெதிர், முன்னெ
யிற்றுமுறுவலுந்திறந்தனன், பல்லிதழுண்டனும்பார்தவாற்பனியே” (நற்றி-
கஞ்சு) எனவும்வரும்.

மெய்தொட்டுப்பயிற்றஞ்ச்செய்யுள்:—“நல்லார்விழிபோலிருந்துமளியெனு
கலம்பெய்து, மல்லார்முழுவிலமர்ந்திருந்தாலமாராவெல்ல, வல்லான்வரோ
தயன்வாணன்றென்மாதைமதுகாங்கா, ணில்லாநிடையும்கேசாபுரிசால நிலிற்
குமே” (தஞ்சை-அ.) எனவும், “பிறைநுதலான்கொங்கைப்பெருக்கத்தாற்றெய்ந்து,
சூறையுமிண்டுகண்டுக்கொண்டற்பொறையளகத், தண்டேணசையாற்சனார்தன்
கொண்டியின்வாய், வண்டேமகிழ்ந்தேறல்வந்து” (...) எனவும்வரும்.

மெய்ப்பாராட்டற்குச்செய்யுள்:—“பருந்தொன்றுகூரிலேவற்படைவாணன்
பரிமளப்பூஞ், செருந்தொன்றுசோலத்தென்மாதையன்னீர்செழுந்திங்களுங்
கண், முருந்தொன்றுசோதிமுக்கண்கொணரிமுயன்மறுத்தீர், மருந்தொன்றுநா
டியன்றோவடமேருவல்கொள்வதே” (தஞ்சை-க.) எனவும், “மாநர்முதம்போ
லொளியிடவல்லையேந், காநிலவாழிமதி” (குற-கககஉ) எனவும்வரும்.

இடம்பெற்றுத்தழாற்குச் செய்யுள்:—படம்பட்டவாளாவல்குலிவேதனை
பட்டகெஞ்சும், விடம்பட்டவாளப்பட்டவேதனைநீரவிண்டோய்பொழிநூந், தடம்
பட்டவாலியுஞ்சுத்தஞ்சைவாணன்றமிழ்க்கிரா, மிடம்பட்டவாரமுலைத்தந்
தோய்த்தகிடமிதுவே” (தஞ்சை-சு0.) எனவரும்.

வழிபாடுமறுத்தற்குச்செய்யுள்:—தேருததெவ்வென்றவாணன்றென்மாதை
ச்செந்தேனருவி யூருதகாலத்துமுறுதண்ணீரலொதுக்கிடந்த், தருதசோகமு
மர்ந்துதல்வெண்மெசோகமெய்தி, மாருததண்ணீர்சுர்மலர் வாண்முதமாத
வியே” (தஞ்சை-ககஉ) எனவரும்.

இடையூறுகிளத்தற்குச்செய்யுள்:—“செதயாமுளரித்திருமாளிகைவிற்
செறத்தென்றெ, னிதயாரவித்தத்தினிநிருப்பீரிருகோட்டொருகை, மதயாண
வாணன்வருத்தஞ்சைகும்வையகரட்டுறையோர், புறதயார்தனமென்பதோமதர்
வேற்கண்புகைத்ததுவே” (தஞ்சை-கஉ.) எனவும், “சொல்லிற்சொல்லெதிர்கொள்
ளாயாழின், நிருமுகமிறைஞ்சொன்னுதிசுதுமெனக், காமுக்கையிற்றும்சுத

லெளரிதோ, கொஞ்சேத்திரும்புறங்கைக்குத்திப், புலியினையாடிப்பலவாறுவெழ
த்தின், நலையுப்பெய்ப்பக்கைமணிகவந்தின், கண்ணகதவவல்லவண்ணு,
ராண்டல * மதிலாகவுமுரண்கொண், டோம்யாண்கடந்தவடுபோச்செழியன்,
பெரும்பெயர் கட்ட லண்ணின், கரும்புடைத்தோளுமுடையவாலண்கே”
(நந்-௩௬.) எனவும் வரும்.

நீடுநீனந்திரங்கற்குச்செய்யுள்:— “தமிழ்தங்கியதஞ்சைகாவலன்வாணன்
றடஞ்சிலம்பிற், குமிழ்தங்கியமதிக்கொம்பரன்னீர்குளிர்வெண்ணிலவு, மிழி
தண்டாளப்பவவன்செங்கேழ்வன்னத்தன்னிருக்கு, மமிழ்தந்தருவதென்றோபெரு
வேட்டையென்னுருயிர்த்தே” (தஞ்சை-௧௩.) எனவும், “திண்டிவையவது
கொல்லோமாண்ட, வில்லுடைபிளையர் டீ கல்லிடுபெடுத்த, தனந்தலைக்கானத்
தினந்தலைப்பிரிந்த, புன்கண்மடமாணேர்பட்டத்ததைந்த, சிலமாண்டவிசைக்
கணிகந்தத்தழத்திக், குருதியொடுபறித்தசெங்கோல்வாளி, மாறுகொண்டன்ன
வுண்க, ண்றிருங்குந்தற்கொடிச்சிதோனே” (குறு-௨௭௨.) எனவும் வரும்.

மறுத்தெதிர்கோடற்குச்செய்யுள்:— “கறையாளிலவிலவேலன்பர்காமக்
கடற்கெதிர்த்த, நிறையாமவாம்பினிசிற்பதன்ருளிறைநீருவகை, மறையாமல்
வன்கலிமாற்றியவாணன்றென்மாரையினும், பொறையார்தவஞ்செய்திலெரு
சமையென்புதல்வதுவே” (தஞ்சை-௧௪.) எனவும், “பண்டிதாம், வேறல்லமென்ப
தொன்றுண்டாலவனொடு, மாறுண்டோருஞ்சேரமக்கு” (கலி-குறி-௨௮.) என
வும் வரும்.

வறிதானகேதாற்றற்குச்செய்யுள்:— “எறிதேனலம்புஞ்சிலம்பினெப்போது
மிரந்திவன்பின், வெறிதேதிரிந்தமெலிந்தனநாமுன்னமெல்லியற்குப், பிறிதே
கொலென்னும்பெருந்தகைத்தெறப்பெரிதுயிர்த்து, வறிதேமுதுவல்செய்தாடஞ்
சைவாணன்வரையண்கே” (தஞ்சை-௧௮.) எனவும், “அன்னையோ, மன்றத்
துக்கண்டாங்கேசான்றார்மகளிரா, பின்றியமையவென்னின்னவுஞ்சொல்லு
வாய்” (கலி-முல்-௧௦.) எனவும் வரும்.

முதுவற்குறிப்புணர்தற்குச்செய்யுள்:— “வின்மலவேலன்னன்னுதல்வாட்
கண்ணிவேட்டையென்னு, கொண்மலவேலென்னுமென்னுயிர்தாங்குமெதிந்த
வொன்றார், மன்மலவேழந்திறகொண்டசேய்தஞ்சைவாணன்மஞ்சார், தென்
மலவேய்க்கரும்பெருந்தோளிகுறையே” (தஞ்சை-௧௯.) எனவும், “முனை
மொக்குளுன்னதுகாற்றம்போற்போதை, அகைமொக்குளுன்னதொன்றுன்னு”
(௧௮-௧௨௭.) எனவும் வரும்.

மதிலாகவுள் என்பது பிரதிபந்தம்.

கல்லிடுபெடுத்த என்பது பிரதிபந்தம்.

முயங்குதலுறுத்தற்குச்செய்யுள்:—“வாணக்கதிரவன்மண்ணகமாதமணந்த
தன்றோ, காணக்குழலியுநானின் றுபெற்றதுகாவலர்க்குத், தானக்களிதுதரும்
புயல்வாணன்மயிழ்த்தஞ்சைசூழ், காணக்கடிவகாவாய்விராநாண்மலர்க்காவகத்
தே” (தஞ்சை-௧௭.) எனவும், “கோடவெதிரமுனைப்பசுவீமுல்லை, நாறிதழ்க்
குவனையோடிடைப்படவிராஇ, யைத்தொடைமாண்டகோதைபோல, நறியால்
லோண்மேனி, முறிவினும்வாய்வதுமுயங்கற்குமினிதே” (குறு-௪௨.) எனவும்
வரும்.

புணர்ச்சியின்மகிழ்தற்குச்செய்யுள்:— “மலைநாடுகண்டவழுதிகன்போல்
பவன்வாணனெண்ணெண், கலைநாடுதஞ்சையர்காவலன்மால் வரைக்கன்னி
பொன்னெண், முலைநாமுயன்முயங்கினமான்முயன்றாலினியைந், தலைநாகான்
மணியும்பெறலாயித்தாணியிலே” (தஞ்சை-௧௮.) எனவும், “கண்டுகேட்டுண்
டுவிர்த்துற்றறியுமைமபுலனு, மொண்டொடிகண்ணையுள்” (குறு-௧௧௦௧.) எனவும்
வரும்.

புகழ்தற்குச்செய்யுள்:— “திரண்மாமாகதச்செய்குன்றுகானென்றுஞ்செவ்
வனநீர், முரண்மாதவங்கண்முயன்றுசெய்தாலுமுளரிமங்கை, சரண்மாதைவா
ணன்மயிழ்த்தஞ்சைநாட்டென்றனியுயர்க்கோ, சரண்மானையகண்ணென்கொங்
கைபோறலரிதுமக்கே” (தஞ்சை-௧௯.) என வரும்.

இவற்றுளிரந்து பின்னிற்றற்கெண்ணன்முதலாகநீடு நினைந்திரங்கலீராகச்
சொல்லப்பட்டவொன்பதனுள், வழிபாடுமறுத்தலொன்றுமொழித்தல்லாதன
எட்டும் வேட்கையுணர்த்தற்குரியவாம். வழிபாடுமறுத்தலாயவொன்றுந் தலை
மகன்மறுத்தற்குரித்தாம். மறுத்தெதிர்கோடலும் வறிதுகைதோற்றலுமென்
னுமிரண்டுந் தலைமகனுடன்பாட்டிற்குரியவாம். முறுவற்குறிப்புணர்தலு முயங்
குதலுறுத்தலும் தலைமகனுடன்பாட்டிற்குரியவாம். புணர்ச்சியின்மகிழ்தலும்
புகழ்தலுமென்னுமிரண்டுந் தலைமகன்கூட்டத்திற்குரியவாம். பிறவுமென்றதன
லணிதலும் கொள்ளப்படும். இலக்கியமேலே காட்டப்படும், (௧௧)

௪௨௮. ஐயந் தீர்த்தல் பிரிவறிவுறுத்தலென்

றெய்திய வன்புறை யிருவகைத் தாகும்.

(இச் - ம்.) வன்புறையின்வகையுணர்த்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட வன்புறையையுந் தீர்த்தலும் பிரிவறிவுறுத்
தலுமென விரண்டெற்றியுடைத்தாகென்றவாறு. இக்கிளவி “நிரத்தேற்ற”
(தொல். பொரு-௧௦௨.) மென்பதனுந் கொள்ளப்படும், (௧௨)

உதக. அணிந்துழி நாணிய துணர்ந்து தெளிவித்ததும்
பெருநயப் புணர்த்துந் தெய்வத்திறம் பேசலும்
பிரியே நென்றதும் பிரிந்துவரு கென்றது
மிடமணித் தென்றது மென்றிவை யாறு
மடனறத் தெளிந்த வன்புறை விவியே.

(இச் - ம.) வன்புறையின்விரியுணர் த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அணிந்துழிநாணியதுணர்ந்துதெளிவித்தன்முதலாக விடமணித் தென்றலிரோகச்சொல்லப்பட்டவாறும் தலைமகன் தலைமகனது அறிவின்மைமீதும் வாராய்ந்துசொன்ன வன்புறையின்விரியாமென்றவாறு. வன்புறுத்தலான் வன்புறையென்று பெயராயிற்று. அவற்றுள், அணிந்துழிநாணியதுணர்ந்து தெளிவித்தற்குச்செய்யுள்:—“நாவியுங்காரகிலாவியுந்தோய்குழுணையஞ்சேல், வாவியுஞ்சோலையுஞ் சூழ்தஞ்சைவாணன்றென்மறைவயற், காவியுஞ்சேலுங் கமலமுங்காட்டுகின்சண்மலரு, மாவியும்போலினியாநாணியாகவணிர்தனனே” (தஞ்சை-உ௦.) எனவரும். அணிந்துழிநாணியதுணர்ந்துதெளிவித்தற்குவிதி யாதோவெனின்; “முன்புற்றறியாமுதற்புணர்ச்சிமொய்குழலை, யின்புற்றணிந்த வியலணியும்-வன்பணியு, நாணெனுந்தொல்லையனியென்னன்னுதலை..... னந்து” என்னும் பரிபாட்டிடைச்செய்யுளாமெனக்கொள்க.

பெருநயப்புரைத்தற்குச்செய்யுள்:—“மன்னாவுலகத்தம்ன்னியசீர்த்தஞ்சை வரணன் வெற்பி, லென்னாவியன்னவிவளிடமேலிணைகொண்டெழுந்த, பொன்னுணைகொங்கைபோலவண்டிருங்கள் பொய்கையுண்டோ, நன்னுளரும் பொருதாளிரண்டனுளரினங்கனே” (தஞ்சை-உ௧.) எனவும், “கொங்குதேர் வாழ்க்கையஞ்சிறைத்தம்பி, காமஞ்செப்பாது கண்டதுமொழிமோ, பயிலியது கெழீஇயநட்பின்மயிலியற், செறியெயிற்றரிவைகூந்தலி, னறியவுமுளவோரீ யறியும்பூவே” (குறந்-உ.) எனவும்வரும்.

தெய்வத்திறம்பேசற்குச்செய்யுள்:—“மன்னியபார்புகழ் வாணன்றென்றா னறையின்மார்தனிர்போன், மின்னியநாணை விளர்ப்பதென்னேவிதிக்கட்டாம்திற, பின்னியகாதற் பிரிப்பவர் யாரினிப்போருவி, யின்னியமாக விளமயிலாமெிரும் பொழிற்கே” (தஞ்சை-உ௨.) எனவரும்.

பிரியேனென்றற்குச்செய்யுள்:—“வண்கொடியெய்மதின்தன்மறைவரோதய ன்வாணனென்னு, கொண்கொடியெனெய்த விவ்வண்ணரிபாற் கேலிங்கே, னுண்கொடியரிடை வண்டியிழ்ந்துமுதுநுழைந்தாட், பெண்கொடியேபிரியென் றரியேனிற்பிரியினுமே” (தஞ்சை-உ௩.) எனவும், “யாயும்யாயும்யாராகியரோ,

முயங்குதலுறுத்தற்குச்செய்யுள்:—“வானக்கதிரவன்முன்னகமாதைமணந்த
தன்றோ, கானக்குழலியுநானின்னுபெற்றதுகாவலர்க்குத், தானக்களிறுதரும்
புயல்வானன்மயிழ்த்தஞ்சைசூழ், கானக்கடிவுகாவாய்விராநாண்மலர்க்காவகத்
தே” (தஞ்சை-௧௭.) எனவும், “கோடெலிர்முனைப்பசுவிமுல்லை, நாறிதழ்க்
குவனையோடிடைப்படவிராஇ, யைத்தொடைமாண்டகோதைபோல, நறியநல்
லோண்மேனி, முறியினும்வாய்வதுமுயங்கற்குமினிதே” (குறு-௪௨.) எனவும்
வரும்.

புணர்ச்சியின்மகிழ்தற்குச்செய்யுள்:— “மலைநாடுகண்டவமுதிசுன்போல்
பவன்வானனெண்ணெண், கலைநாடுதஞ்சையர்காவலன்மால் வரைக்கன்னி
பொன்னுண், முலைநாமுயன்றுமுயங்கினமான்முயன்றாலினியைந், தலைநாகண்
மணியும்பெறலாயித்தாணியிலே” (தஞ்சை-௧௮.) எனவும், “கண்டுக்கட்டுண்
மியிர்ந்துற்றறியுமைப்புலனு, மொண்டொடிகண்ணையுள்” (குறு-௧௧௦௧.) எனவும்
வரும்.

புகழ்தற்குச்செய்யுள்:— “திரண்மாமாகதச்செய்குன்றுகானென்றுஞ்செவ்
வனநீர், முரண்மாதவங்கண்முயன்றுசெய்தாலுமுளரிமங்கை, சரண்மாறைவா
ணன்மயிழ்த்தஞ்சைநாட்டுன்மனியுயிர்க்கோ, ரரண்மானையகண்ணுன்கொங்
கைபோறலரிதும்க்கே” (தஞ்சை-௧௯.) என வரும்.

இவற்றுளிரந்து பின்னிற்றற்கெண்ணன்முதலாகநீடு நினைந்திரங்கலீறாகச்
சொல்லப்பட்டவொன்பதனுள், வழிபாடுமறுத்தலொன்றுமொழித்தல்லாதன
எட்டும் வேட்கையுணர்த்தற்குரியவாம். வழிபாடுமறுத்தலாயவொன்றுந் தலை
மகன்மறுத்தற்குரித்தாம். மறுத்தெதிர்கோடலும் வறிதுநகைதோற்றலுமென்
னுமிரண்டுந் தலைமகளுடன்பாட்டிற்குரியவாம். முறுவற்குறிப்புணர்த்தலு முயங்
குதலுறுத்தலும் தலைமகனுடன்பாட்டிற்குரியவாம். புணர்ச்சியின்மகிழ்தலும்
புகழ்தலுமென்னுமிரண்டுந் தலைமகன்கூட்டத்திற்குரியவாம். பிறவுமென்றதனு
லணிதலும் கொள்ளப்படும். இலக்கியமேலே காட்டப்படும், (௧௧)

௧௨௮. ஐயந் தீர்த்தல் பிரிவறிவுறுத்தலென்

றெய்திய வன்புறை யிருவகைத் தாகும்.

(இச் - ம்.) வன்புறையின்வகையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட வன்புறையையந்தீர்த்தலும் பிரிவறிவுறுத்
தலுமென விரண்டெற்றியையுடைத்தாமென்றவாறு. இக்கிளவி “நிராத்தேற்ற”
(தொல். பொரு-௧௦௨.) மென்பதனுத்கொள்ளப்படும், (௧௨)

உதக அணிந்து துழி நாணிய துணர்ந்து தெளிவித்ததும்
பெருநயப் புணர்த்துநர் தெய்வத்திறம் பேசுதும்
பிரியே நென்றதும் பிரிந்துவரு கென்றது
மிடமணித் தென்றது மென்றிவை யாறு
மடனறத் தெளிந்த வன்புறை விரியே.

(இச் - ம.) வன்புறையின்விரியுணர்ந்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அணிந்து துழிநாணியதுணர்ந்துதெளிவித்ததன்முதலாக விடமணித் தென்றதென்றாகச் சொல்லப்பட்டவாறுத் தலைமகன் தலைமகனது அறிவியைமைநீங்க வாராய்ந்துசொன்ன வன்புறையின்விரியாமென்றவாறு. வன்புறுத்தலான் வன்புறையென்று பெயராயிற்று. அவற்றுள், அணிந்து துழிநாணியதுணர்ந்து தெளிவித்தற்குச்செய்யுள்:—“நாவியுங்காசிலாவியுந்தோய்குழலுணியஞ்சேல், வாவியுஞ்சோலையுஞ் சூழ்தஞ்சைவாணன்றென்மாறைவயற், காவியுஞ்சேலுங் கமலமுங்காட்டுநின்னகண்மலரு, மாவியும்போவீனியாணியாகவணிர்த்தனே” (தஞ்சை-உ௦.) எனவரும். அணிந்து துழிநாணியதுணர்ந்துதெளிவித்தற்குவிதியாதோவெனின்; “முன்புற்றறியாமுதற்புணர்ச்சிமொய்குழலை, யின்புற்றணிந்த வியலணியும்-வன்புணியு, நானேனுந்தொல்லையணியென்னன்னுதலை..... ன்னந்து” என்னும் பரிபாட்டினுச்செய்யுளாமெனக்கொள்க.

பெருநயப்புரைத்தற்குச்செய்யுள்:—“மன்னாவுலகத்துமன்னியசீர்த்தஞ்சை வரணன் வெற்பி, லென்னாவியன்னவிவளிடமேலிணைகொண்டெழுந்த, பொன்னணிகொங்கைபோலவண்டருங்கள் பொய்கையுண்டோ, நன்னாரும் பொருதாளிரண்டனுநளிணங்கனே” (தஞ்சை-உ௧.) எனவும், “கொங்குதேர் வாழ்க்கையஞ்சிறைத்தும்பி, காமஞ்செப்பாது கண்டதுமொழிமோ, பயிலியது கெழீஇயநட்பின்மயிலியற், செறியெயிற்றரிவைவகூந்தலி, னறியவுமுனவோரீ யறியும்பூவே” (குறந்-௨.) எனவும்வரும்.

தெய்வத்திறம்பேசற்குச்செய்யுள்:—“மன்னியபார்புகழ் வாணன்றென்மா னைபின்மார்தனிப்போன், மின்னியமாமை விளர்ப்பதென்னேவிநிலுட்டநம்மிற், பின்னியகாதற் பிரிப்பவர் யாரினிப்போருவி, யின்னியமாக விளமயிலாடுகிறும் பொழிந்தே” (தஞ்சை-உ௨.) எனவரும்.

பிரியேனென்றற்குச்செய்யுள்:—“வுண்கொடியெய்யமுதின்துறைவரோதய ன்வாணனென்னு, கொண்டொடியெனெய்த விவண்ணரீயிவ் கேலிரங்கே, னுண்கொடியரிடை வண்டியிப்புந்குழலுபுரத்தாட், பெண்கொடியபிரியென் றரியெனிற்பிரியினுமே” (தஞ்சை-உ௩.) எனவும், “யாயும்யாயும்யாராகியரோ,

வெந்தையுதந்தையு மெம்முறைக்கேளிர், யானுய்யெம்வழியறிதரு, செம்புலப் பெயர்நீர்போல, அன்புடைசெஞ்சுந்தாவகைக்கனவே” (குறள்-௪௦) எனவும்வரும்.

பிரித்துவருகென்றற்குச்செய்யுள்:—“சென்றேபகைவென்றதின்படைவாணன் செழுந்தஞ்சுருழி, நன்றேதருவையையாடணையாய்நமதாருயிர்போ, லொன்றேயெனதுகாழ்க்ருயர்சோலையினுடொளித்து, நின்றே வருவலிங்கே வினையாகுகிறிதே” (தஞ்சை-௨௪.) எனவரும்.

இடமணித்தென்றற்குச்செய்யுள்:—“மணிபொன்சொரியுக்கை வாணன் மென்மாறைமருவினர்போற், மணிபொன்சொரியுத்தடமுலையாயுயர் சந்தமுத்தி, யணிபொன்சொரியுமருவிபெஞ்சாலகத்தலந்தேம், கணிபொன்சொரியுநீர்சா னன்மென்காந்தனக்கையகத்தே” (தஞ்சை-௨௫.) எனவும், “செடுவேறுடக்கிய நீர்க்குமறிதேவல், வடிவேறுடக்கியநீர்மாதோ-மெடுவேய்க், கணமாமழைக்குவட் டென்காள்வரைப்பூஞ்சாண், மணகாறுதங்குன்றின்வந்து” (.....) எனவும்வரும். இவற்றான், முன்னையமுன்றும் ஐயந்தீர்த்தற்குரிய, பின்னையமுன்றும் பிரிவறிவுறுத்தற்குரிய எனக்கொள்க. (கஉ)

கஉ௦. தலைவன் மாற்றந் தலைவி தேற்றந்

தெளிவா மென்பர் தெளிந்திதி னோரோ.

(இச் - ம்.) தெளியுணர்த்ததனுதலிற்று.

இ-ள்.) தலைமகன்சொல்லாதலைமகடெளிதலைத் தெளிதலென்றுசொல்லுவர் புலவரென்றவாறு. அதற்குச்செய்யுள்:—“எத்தந்தமதுகாதேறி நின்றேனைவிக்கேதனியே, வைத்தங்ககன் துமறத்துறையார்வறியோர்க்கா, முத்துத்திருமீரங்குந்தாங்கமுகந்தெறித்து, தத்துங்காவையையுழ்தஞ்சைவாணன் நயிழ்வெற்போ” (தஞ்சை-௨௬) எனவும், “நின்றசொல்லாரீடுதோறினிய, சொன்றுமென்றோன்பிரிவறியலரோ, நாமரைத்தண்டாறுநிமியிசைச், சாந்திற்கொண்டதீர்தேன்போலப், புரையமன் நயுரையோர்க்கென்மை, நீரின் நமையாதுலகம் போலத், தம்மின் நமையாந்நயத்தருளி, நறுதுதல்பசத்தலஞ்சிச், நிறுமையுறுப் செய்பறியலரோ” (நற்-௬) எனவும்வரும். (கச)

கஉ௧. செல்லுங் கிழத்திசெலவுகண் ளோத்தொடு

சொல்லுங் பாசெனாடு சொல்லு மிரண்டும்

பிரிவுழி மகிழ்ச்சியின் விரியெனக் கொளலே.

(இச் - ம்.) பிரிவுழிமகிழ்ச்சியின் விரியுணர்த்ததனுதலிற்று,

(இ-ள்.) அவ்வாறவ்விடத்துநீங்கித் தலைமகடன்னைக்காணுமற்றானவனைக் காண்பதோரணிமைக்கனின் தலைமகன்புணர்ச்சிக்கனத்தினின்றும்போகா நின்றதலைமகனதுசெலவுகண்டென்னெஞ்சொடுகூறலும், பாசனெடுகூறலு மாகியவிரண்டும் பிரிவுழிமெழ்ச்சியின்விரிபாமென்றவாறு. இங்குக்கிளவிப்பன் மையின்மையின் வகையின்றாயிற்று.

செல்லுங்கிழத்திசெலவுகண்ணெந்தொடுசொல்லற்குச்செய்யுள் :—“அகிலே ந்துகடத்தலொருகையிலெந்தியனைந்தொருகை, துகிலெந்தியேந்தத்தூண்சிலம் பார்ப்பத்தாளிகலந்த, முகிலெந்தபூம்பொழில்குழ்தஞ்சைவாணன்முந்நீர்த்தறை வாய், ககிலெந்தபூங்கொடிபோற்செல்லுமானெஞ்சாம்முயிரே” (தஞ்சை-உள.) எனவும், “காணுமாபிற்றுயிரொனமொழிவோர், காணிலர்மன் றபொய்யம்மொழிக் தனரே, யாஅங்காண்மெம்மரும்பெறலுயிரே, சொல்லுமாடுமென்மெலவியலும், கணக்காணுணியதகப்பின், மழைக்கண் மாதர்ப்பண்ப்பெருந்தோட்டே,” (தொல்-பொரு-௧௦௧.) எனவும்கூறும்.

பாசனெடுசொல்லற்குச்செய்யுள் :—“தென்பாற்றிலகமன்னுந் தஞ்சைவா ணன்மென்மாறைமுந்நீர், வன்பாற்றிராண்முத்தவன்டவின்மேல்வருமேதமஞ்சி, முன்பார்த்தென்னெஞ்சம்வரும்வழிபார்த்தமுறைமுறைய, பின்பார்த்தொதுங் குதல்காண்கவவாவொருபெண்ணணங்கே” (தஞ்சை-௨௮.) எனவும்கூறும். இவை பிரண்டற்குமிலக்கணவிதி யிவைபாசக்கொள்க. (கக)

ககஉ. மருளுந் துரைத்த நெருளுந் துரைத்தலன் றிருவகைத் தாகும் பிரிவுழிக் கலக்கல்.

(இச் - ம்.) பிரிவுழிக்கலங்களின் வகையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) மருளுந் துரைத்தலுந் நெருளுந் துரைத்தலுமென விரண்டுவகை யிணையுடைத்தாம் பிரிவுழிக்கலங்கலென்றவாறு. இக்கிளவி “பிரிந்தவழிக் கலக்க” (தொல்-பொரு-௧௦௨.) லென்பதனுந்கொள்ளப்பட்டது. (கக)

ககஉ. ஆய வெள்ளம் வழிபடக் கண்டிது
மாயமோ வென்றலும் வாயில்பெற் றய்தலும்
பண்பு பாராட்டலும் பயந்தோர்ப் பழிச்சலும்
கண்படை பெறுது கங்குலே தலுமென
ஹந்தும் பிரிவுழிக் * கலக்கல்விரி யாகும்.

(இச் - ம்.) பிரிவுழிக்கலங்களின் விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

* கலக்கலின் விரியே என்றும் பிரதிபேதம்.

(திருள்.) தலைமகனா யாவவென்னம் அழிபடச்செண்டி துமையமோவென் னன் முதலாகக் கண்படைபெருது கங்குறேதவிருகச்சொல்லப்பட்ட வைத்தும் பிரிவுநிச்சலங்கலின்விரியமென்றவாறு. ஆயவென்னம் அழிபடச்செண்டி துமையமோவென் னற்குச்செய்யுள்:—“பேய்கொலோவெனத் தெவ்வென் னவா ணன் னி” நன் மறைவைவையத், தோயக்கொலோவெனுநோயகம்பாண்வகத்தச்சோலாமஞ்ஞை, பாயக்கொலோவெனுமாயத்தன்னாளிவ்வுரினவுயென்ன, மாயக்கொலோவொஞ்சு மேடிணம்போலிவ்ருவக்துந்ததே” (தஞ்சை-உக.) எனவும், “மனலோவ்ருண்டைத் தகட்டல், கனவேதெரியினும்யாவது, நனவேதெரியினுநண்ணலோவாரிதே.” (.....) எனவும் வரும்.

வாயில்பெற்றுத்தற்குச்செய்யுள்:—“பெருமான்மருத்தொன்றுபெற்றனம் யாகெஞ்சம்பேறுதல்பார், மருமான்வரோதயன்வாணன்நென்மறைமணங்கமழ்பூர், திருமான்முகமலர்ச்சேயரிபாய்கயல்சென்றுசென்றவ், வெருமானகைமுகமாமலோடையுளவருமே.” (தஞ்சை-௩௦.) எனவும், “கோக்கினும்பிறர்முககோக்கன்சாரினும், பூக்குழன்மடந்தைதோன்சாரும்மே, யன்னதலையளிமுடைமையி, விண்ணுயிர்ந்தோழியேந்திழையிடக்கே.” (.....) எனவும் வரும்.

பண்புபாடாட்டற்குச்செய்யுள்:—“மயலார்களித்தண்ணல்வண்ணன்நென் மறைமலில்வாய்த்தவர்கண், கயலாமெனிந்தயல்கண்ணக்கொன்னகருத்தாழகம், புயலாமெனிற்புயல்போதுகொன்னாவிப்புனையிழையா, ரியலாமனைத்தையுமேவென்னபேரிட்டியம்புகதே.” (தஞ்சை-௩௧.) எனவும், “குன்றநாடன்றன்றத்துக்கவாஅற், பைஞ்சுனைபூத்தபருவாய்க்குவனாயு, மஞ்சிலோதி * யசைகடைக்கொடிச்சிதண்டோன்மலர் தலரிநிலு, டன்போற்சாவுன்மஞ்ஞைக்கு மரிதே.” (ஐங்குறு-௨௧௬.) எனவும் வரும்.

பயத்தோர்ப்பழிச்சற்குச்செய்யுள்:—“அணியுஞ்சுடர்விரிசங்குபங்கேருகமாடகமு, மணியுந்தாமன்னிவாயியோதஞ்சைவாணன்வெற்பிற், மணியுந்தொழிசொழித்தின்பமும் தன்பமும் தன்பதமே, புணியும்பணியெனக்குப்பயுந்தனாப்பயத்தவரே.” (தஞ்சை-௩௨.) எனவும், “அஞ்சுபுடருழந்தணிமதர்மழைக்கட், பல்பூம்பகைத்தழைதுட்குமல்குற், திருமணிபுளையுமெனிமடலோர், யார்கன் கொல்வீடடந்தவாழியர், துயரமுநீஇயினென்மையகல்வய, லரியுநாரிந்ததருவனபோற்றத், தன்சேறுதாயமதனுடைகோன்றட், கண்போனெய்தல்போரிந்பூக்குச், திண்டேர்ப்பொறையன்றெண்டித், தன்றிறம்பெறுகவிளின் தநாயே” (கற்றிணை-௮.) எனவும்கூடும்.

* அசையியற்கொடிச்சி என்றும் பிரதிபேதம்.

கல்படைபெறாது கங்குலோதந்ருச்செய்யுள்:— “அமரகலையங்குல்வா
ணுதலாந்தருசைவாணன்வெற்பின், காமக்கலவிசைங்கவர்போதுமம் களித்த,
காமக்கலவரணையகங்கலிசைகமீம்பனிகூர், யாமக்கலகத்துத்தனியாதினி
யெய்செய்தமே” (தருணச-கூட.) எனவும், “ஒதருமொலியோலின்மேழூதையுள்,
நாதுளர்காணற்றவவோலின்மே, மணமலிமுதாக்கெடுந்தெருவிற், கூகைச்சே
வங்குராலோடேறி, யாரிருஞ்சுதுக்கத்தஞ்சுவார்க்குமுது, மணங்குரால்கினருமயம்
கிருணகோட், பாலவயன்னபலராய்வனப்பிற், நடமென்பிணந்தேதான்மணியு
ருமகன், சுணங்கணியவனமுலமுயங்குதுவள்ளி, மீன்கண்டுஞ்சம்பொழுதும்,
யான்கண்டுஞ்சென்யாதுகொனிலையே” (கற்றிணை-கூகூ.) எனவும் வரும.
இவற்றையெவன்எம் வழிபடக்கண்டதுமாயமோவென்றலாகியவொன்றும்
மருளுற்றாரத்தந்தருரிந்து, ஏனையகாண்குந்தெருளுற்றாரத்தந்தருரியன. இவை
யைத்திணைவிக்கு மீன்குக்காட்டியசெய்யுளே பிலக்கணமாகக்கொள்க, (கன)

கூடச். தெய்வந் தெளிதல் கூடல் விடுத்தலென்
றிய்வார் முவுரைத் திடந்தலைப் பாடே.

(இச் - ம்.) இடந்தலைப்பாட்டினிலக்கணமுணர்த்துதலுதலிற்றது.

(இ-ன்.) இடத்தலைப்பாடென்பது தெய்வந்தெளிதலும் கூடலும்வீடுத்தலும் மென் மூன்றுவகையினையுடைத்தென்றவாறு. ஒர் அகசு. இக்கிளவி "பெற்ற வழிமிகுச்சி" (தொல்-பொரு-கூஉ.) யென்பதனைக் கொள்ளப்பட்டது. (கஅ)

கூட்டு. தந்த தெய்வந் தருமெனச் சேறலு
முந்துறக் காண்டலு முயங்கலும் புகழ்தலு
முடன்புண ராயத் துய்த்தலு மெனவைந்
திடந்தலைப் பாட்டி னிலக்கண விரியே.

(இச் - ம்.) இடந்தலைப்பாட்டினிலுக்கண விரியுணர்த்துதலுதலிற்றது.

(இ-ன்.) தந்ததெய்வம் தருமெனச்சேறன் முதலாகவுடன்புணராயத்
துய்த்தலீருகச் சொல்லப்பட்டவைத்து யிடந்தலைப்பாட்டினிலக்கணவிரியா
மென்றவாறு. தந்ததெய்வம் தருமெனச்சேறற்குச் செய்யுள்:— “மன்றம்பொதி
யினுமாமயில்சேர் தஞ்சைவாணன்வெற்பிற், மன்றம்புலவினஞ் சேரலைவின்
வாய்ச்சறவுக்குழையைச், சென்றந்தசெல்வியிழிமின்னமுன்னுட்ததெய்வ
நாமம், கின்றந்தருநொஞ்சமேயேபுருவாழியின்சென்னுடனே” (தஞ்சை-உச.) என
வரும்.

மூத்தறக்காண்டற்குச்செய்யுள்:— “ மருவாயநாப்பன்மயிலுருவாய்சென்
னல்வாணன் தஞ்சைத், தருவாய்த்தழைகொய்ததண்புணக்காத்தத்தடங்
குடைத்து, திருவாய்மலர்ந்துமென்பெநிர்குயின்னெருத்தெய்வதப்பென், னுருவா
யொருதனியேயின் ததாலென்னுயிர்க்குயிரே.” (தஞ்சை-௩௮.) எனவரும்.

முயங்கற்குச்செய்யுள்:— “ மாஞ்சான் தஞ்சைவாணன்வரோதயன்மாறை
யன்னன், தானாவின் தலர் தாமரையேயத்தடமலர்வா, யானொழுகுருசெந்தே
னல்விமேஷமாசுவன்னம், யானுகிடைப்பதுவேயன்னபான்மையிருவர்க்குமே”
(தஞ்சை-௩௯.) எனவரும்.

புகழ்தற்குச்செய்யுள்:— “ அரும்பாமனவீற்றனத்தொடொவ்வாயலாமன்
வீற், கரும்பாமொழிவதனத்தொடொவ்வாய்கனியாணசெம்பொன், தரும்பாரி
வாணன் தழித்தஞ்சையான் தரியாரின்முன்செய், பெரும்பாவமல்லதகீர்தின்
பேறல்லிபெற்றியே.” (தஞ்சை-௪௦.) எனவரும்.

ஆயத்தய்த்தற்குச்செய்யுள்:— “மேவிக்லைக்கடலென்புலன்மீனாண்டியின்
மெய்தென், னுவிக்கமலத்தமாண்மேயின்னயில்விழிபோல், வாவிக்கயலுகளுக்
தஞ்சைவாணன்வகையினுடன், உவிக்கயங்குடைசின்ருயிலாயத்ததருசுவே.”
(தஞ்சை-௪௧.) என வ ரு ம்; இவற்றுட், டத்தெய்வத்தருமெனசீரேலாகிய
வொன்றுத்தெய்வத்தெனித்தற்குரித்தாம். காண்டலுமுய்க்கலும்புகழ்தலுமாகிய
முன்னதுக் கூடற்குரியவாம். ஆயத்தய்த்தலாகிய வொன்றும் விடுத்தற்குரித்தா
மெனக்கொள்க. (௪௧)

௧௩௯. சார்தல் கேட்டல் சாற்ற லெனின்மறை
சேர்தல் கூடல் பாங்கிற் கூட்டலென்
ருங்கெழு வகைத்தே பாங்கற் கூட்டம்.

(இச் - ம்.) பாங்கற்கூட்டத்தின் வகையுணர்த்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சார்தன்முதலாகப் பாங்கிற்கூட்டலீருக வேழுவகையினையுடைத்
தாம் பாங்கற்கூட்ட மென்றவாறு. ஆங்கு-அகை, (௨௦)

௧௩௯. தலைவன் பாங்கினச் சார்தலும் பாங்கன்
தலைவனை புற்றது வினாதலும் தலைவ
னுற்ற துரைத்தலும் கற்றறி பாங்கன்
கற்றலும் கிழவொன் கற்றறெநிற் மறுத்தலும்
கிழவொற் பழித்தலும் கிழவொன் வேட்கை
தாங்கற் கருமை சாற்றலும் பாங்

நன்மனத் தழுக்கலுந் தலைவனோ டழுங்கலு
மெவ்விடத் தெவ்விபற் றென்றலு மவனஃ
திவ்விடத் திவ்விபற் றென்றலும் பாங்க
னிறைவனைத் தேற்றலுங் குறிவழிச் சேறலு
மிறைவிபைக் காண்டலு மிகழ்ந்ததற் கிரங்கலுந்
தலைவனை விபத்தலுந் தலைவிபை விபத்தலுந்
தலைவன் நனக்குத் தலைவிநிலை கூறலுந்
தலைவன்சேறலுந் தலைவிபைக் காண்டலுந்
கலவிபின் மகிழ்தலும் புகழ்தலுந் தலைவிபைப்
பாங்கிபொடு வருகெனப் பகர்தலும் பாங்கிற்
கூட்டலு மென்றிங் கீட்டுநா லாறுங்
காட்டிய பாங்கற் கூட்டத்து விரியே.

(இச் - ம்.) பாங்கற்கூட்டத்து விரியுணர்த்ததனுதலிற்று.

(இ - ள்.) தலைவன்பாங்கனைச் சார்தன்முதலாகப்பாங்கிற் கூட்டலீருக
வில்விடத்தத்தொருத்தவிருபத்துகாண்கும் மேற்காட்டியபாங்கற்கூட்டத்தவிரி
யாமென்றவாறு. அவற்றுள் தலைவன்பாங்கனைச் சார்த்தஞ்செய்யுள்:—“புனை
யாழியங்கைப்புயல்வனர்பாந்கடற்பூக்கொடியாழ், மனையாகியதஞ்சைவாணனொ
ன்னொனமற்றிங்கினே, யினையாதெழுமதினன்னெஞ்சுமேகமக் கி ன் னு யி ரே ,
யனையாணருட்புனலாலணங்கானலமாற்றுதற்கே.” (தஞ்சை-௬௬.) எனவரும்.

பாங்கன் தலைவனையுற்றதவினாதற்குச்செய்யுள்:—“வலம்புரிபோற்கொடை
வாணன்நென்மாறைமழைவளர்பூஞ், சிலம்புறைஞ்சுவந்துணைபொலொளி
தேம்பியிவ்வா, தலம்புனைதோளுநின்னுள்ளுமவாடியுருகிநின்று, பு ல ம் பு வ
தென்னொகொல்லொசொல்லெவன்மீம்புரவலனே.” (தஞ்சை-௭௦.) எனவரும்.

தலைவனுற்றதனார்த்தற்குச்செய்யுள்:—“மலைமுழுதங்கொற்றம்வைக்கின்ற
வாணன்நென்மாறைவளம்பா, சிலைமுழுதஞ்சுற்றுமுற்றமெய்யாநிற் ப ச் செ ள்
சித்ததே, கொலைமுழுதங்கெற்றகரியவாணிருளிப்பயின்றென், சிலைமுழுதம்பட்
டதாலொருமான்முடிக்கண்ணியிலே.” (தஞ்சை-௭௧.) எனவும், “எலுவகிருஅ
ரோமமுதவளம்ப, புலவதொழுவேளாயத்தை, மாக்கடனெகெனென்னாட்பக்கத்
துப், பசுவெண்டிங்கோடென்றியங்குக், கதுப்பயல்வினக்குஞ்செததல், புதக்
கோள்யானையிற் புணர்த்தற்குமெம்மே” (குதல்-௬௬.) எனவும்கூறும்.

பாங்கன் கழற்குச்செய்யுள்:—“தருகத்பகமன்னசந்திரனாணன் தடஞ்சிலம் பின், முருகக்கடவுளையவெற்பாழுமிலும்பிறையுத், செருகக்கினர்வனாவந்த வெர்ப்பேதைக்குள்நின்றையெல்லா, முருகக் கலங்கினீர் தருமோ ம த் து ன் க் கிதுவே.” (தருகா-சஉ.) எனவும், “பெருவகாபீசையத்தெனவென்றவி, முதுவாய்க்கோடியர்முழவித்ததும்பிச், சிலம்பினிழிதருவினக்கு ம லை வெ ர்ப் ப, கோதக்கன்றேகாமமயர்வது, நன்றெனவுணரார் ி மாட்டுச், சென்றிறிந்தும்பெரும்பேதைமைத்தே.” (குறந்-எஅ.) எனவும்வரும்.

சிறுவோன் கழற்கெறி மறுத்தற்குச்செய்யுள்:—“மாலாய்மதம்பொழிமா தங்கவாணன்றென்மாவையன்னார், சேலார்கருக்கண்ணுஞ்செக்கனியாயுருநிய து ன் னே ர், தாலாநருக்கும்பெருத்தன்பாருதும்மையன்றி, மேலானவரும் கண்டாலுளையாசிரித்தவீரக்கே.” (தருகா-சஉ.) எனவும், “அம்மவாழிகேளிர் மூன்றின்று, கண்டனிராயித்தழலவீரமன்னே, தண்டாதுபொதிந்தசெக்காற் கொழுமுனை, முண்டகங்கெழீஇயமோட்டுமெனலடைகரைப், பேஎய்த்தலைய பினாணாத்நாழை, பெயிதுடைகெடுத்தோடுகாப்பப்பலவுடன், வயிறுடைப்போ துவாவிதின்விரித்த, புலவுப்பொருதழித்தபூசாறுபாப்பி, னினிவந்திராதத்தவீரக் கதிர்முத்தம், கவர்கடைப்புரலிகால்வகுத்தபுக்கு, நன்றேர்வருதினொன்றைமூன் றுறை, வண்டுவாய்திறத்தவாங்குகுழியெய்தம், போதுபுறங்கொடுத்தவுண்கண், மாதவாண்முகமதைஇயகோக்கே.” (அகநா-கஉஉ.) எனவும் வரும்.

பாங்கன் சிறுவோன் புழித்தற்குச்செய்யுள்:—“ஞாநிலம்பித்திலம்பிமென் னுள்கொண்டுகந்தவெற்றிப், போலார்கனிதுபுலம்பிகைத்தாங்கொருபூணவகொங் கை, வாலாணப்பவருத்தினீர் தஞ்சையாணன்வெற்பா, வோராழிருமுலைத் தென்கோலின்னபொப்புவோ.” (தருகா-சஅ.) எனவும், “காமக்காமமென்ப காம, மணங்கும்பினியுமன்றேநினைப்பின், முறைதக்கன்கவித்தமுற்றா வி ன் ம் புன், மூதாதைவந்தாங்கு, விருத்தேகாமம்பெருத்தோளுனக்கே,” (குறந்-உ௦௪.) எனவும் வரும்.

சிறுவோன்வேட்கை தாங்கற்கருமைசாற்றற்குச்செய்யுள்:—“பொருத கொண்டதாமரைப்போதன்னகெக்கையும்பொங்கரிசேர், கறைகொண்டனா னன்னகைக்குங்கொண்டொருகன்னிதெய்வைத், திறைகொண்ட வானன் செருத்தஞ்சையுருஞ்சிலம்பிலிந்தென், னிறைகொண்டபுறத்தியாதிசூழித்தி வீழித்தே” (தருகா-சஅ.) எனவரும்.

பாங்கன் நன்மனத்தழங்கற்குச் செய்யுள்:—“தேனவாங்கமழ் தருகா னாணன்றென்மாவையன்னார், காதனவெங்கெனவாவொளிராவியத்தம், போதனவாவிழிபென்னுமென்னுரைப்புறத்தனவா, குதனவாழுகையென்று மென்னுமினிச்சொல்லுவதே.” (தருகா-சஅ.) எனவரும்.

பாங்கன் தலைவருக்கு மூலக் கருத்துச் செய்யுள்:— “என்றேன் நான் நவநிலாக்களில் இருந்து செவிச் சென் செவ்வெல்லாம், அன்மேலுந் கொண்க காரணமாய்த் தஞ்சை வாணன் வெற்பா, தன்மேலுந் தன் மென்முனைபோலுந் கடல்வெளும்பிற், நன்மேல்வினாவலன் டோதரைமேலொருதன் புனலே” (தஞ்சை-ச.எ.) எனவரும்.

பாங்கனெவ்விடத் தெவ்வியந் தென் றற்குச் செய்யுள்:— “முத்திற் பகழிவிரண்டுடையார்க்கிடமுரிமுந்நீ, ரகத்திற் பிறத்தவரவிந்தமோவடையார்க்கு, மகத்திற் சனியன் னசக்திரவாணன் தென்மறைவெற்போ, தகத்திற் பகலினையாய்தன்மையே தறுவெனக்கே.” (தஞ்சை-ச.அ.) எனவரும்.

தலைவனும் திவ்விடத் திவ்வியந் தென் றற்குச் செய்யுள்:— “கனமே முழங்கென்கயலே விழிமொழிகார்க்கு யிலே, தனமே முகையென் றனிசெஞ்சுமேயிடைதன் பகைக்கு, அனமேயருளியவாணன் தென்மறைமணிவரைகூழ், புனமேயிடமிங் வளையென்னைவாட்டியபூங்கொடிக்கே.” (தஞ்சை-ச.க.) எனவும், “கடற்கோடு செறித்தவனைவார்முன்கைத், கழிப்பூத்தொடர்ந்தவிரும்பல்குத்தற், காணன் னாழந்தவின் பெறுதழையன், வரையாமகளிரினரியனென், னிறையருகெஞ்சங் கொண்டொளித்தோனே.” (ஐங்குறு-க.க.) எனவும் வரும்.

பாங்க னிறைவனைத் தேற்றற்குச் செய்யுள்:— “மழைவனார்மாளிகைமறைவரோதயன்வாணன் வெற்பி, னிறைவனார்வார்முலையேரினத்தோகையலிக்கணம்போய்க், கழைவனார்சாலிந்தகண்மீனையான்வந்துகாண்பனவுந், தழைவனார் தாண்டலேதணிவாய்நின் தகவின்மையே.” (தஞ்சை-இ.0.) என வரும்.

பாங்கன் குறிவுழிச்சேறற்குச் செய்யுள்:— “பாரித்திணைமையெம்மன்ன லுண்ணீரைப்பருகிநின் று, பூரித்தசெவ்வின்னீர்களுந் தாங்கியப்பூங்கொடி தான், வாரித்தலம்புகழ்வாணன் தென்மறைவரைப்புனஞ்சூழ், வேரித்தடம் பெரழித் தவாய்வினயாடுக்கொன்மேலிந்தே” (தஞ்சை-இ.க.) எனவரும்.

பாங்கனிறைவனுக்குக் காண்டற்குச் செய்யுள்:— “காணென்ககரும்புயலேயியவளர்மயிலே, மாணெவிழிமுதமாமதியே தஞ்சைவாணன் வெற்பிற், தேனெய்தொஷையலுந்தேயுநியான்சொன்னசேயிழையான், தானெயினிதுதேவிடமாயிதன்புனமே.” (தஞ்சை-இ.உ.) எனவரும்.

பாங்கனிகழ்த்தத்தெக்கற்குச் செய்யுள்:— “கொண்காலிற் படைநெரிய்கொண்கவிடைநாண்கை, கொண்கவிடைத்தந்திநுத்தியவாணன் தென்மறைவெற்பின், முனைகொண்கண்கண்டினைத்ததன் னுலையிடமுத்திழைகள், குண்கண்டினைப்பவந்தாவரும் தாங்கவந்தாழிதே” (தஞ்சை-இ.உ.) எனவும்

“இரவீஞ்ஞாமின் துயிலறியா, தரவுறுதுயாமெய்தபதெர்ன்டித், தண்ணறநெய் தனூறம், பின்னிருங்கூர் தலணக்குற்றேரோ. (திருகுற-கஎட.) எனவும் வரும்.

பாங்கன் நிலைவியைவியத்தற்குச்செய்யுள்:— “தலங்காவலன் நஞ்சைவாணன் முந்தீர்பொருந்தண்பொருந்தத், திலங்காவலவடக்கொங்கைவெற்பாலினை நீ லவுண்கண், பொலங்காமவல்லிகடைந்தவப்போ துடிடைபெயர்ந்து, கலங்காநிருந்த தெவ்வாறெம்பிரான் தன்கலிக்கடலே.” (தஞ்சை-இச.) எனவும், “தாழைதவழித் துலாம்வெண்மணற் றண்கானன், மாழைதுளையர்மடமக-ளேழை, யினைநாடியில் லாவிருந்தடங்கண் கண்டிந், துணைநாடினன்றோயிலன்.” (திருணமா-சௌ.) எனவும் வரும்.

பாங்கன் நிலையியைவியத்தற்குச்செய்யுள்:— “வெங்கோன்மழைபொழிவா னவர்போர்வென் மயினவர்தஞ், செங்கோன்முறைமைசெலுத்திபவாணன்மென் மறைவெற்பில், நங்கோன்மெலியநலினிந் தகாமவெந்நஞ்சினையிப், பைங்கோன் மணிவளையார் தனியாரசல்லர்பார்வைகொண்டே.” (தஞ்சை-இரு.) எனவும், “துறைமேய்வலம்புரிதோய் துமணலுமுததோற்றமாய்வான், பொறைமலிபூம் புண்ணிப்பூவுதிர்ந்துதுண்டா துபோர்க்குங்கான, னிறைமதிவாண் முகத்துநேர் கயற்கண்செய்த, வுறைமலியுய்யாநோயூர்சணங்கின்மென்முலையேதீர்க்கும்போ லும்.” (சிலப்-கானல்-அ.) எனவும் வரும்.

பங்கன் நிலைவன் தனக்குத்தலைவிநிலைவற்குச்செய்யுள்:— “வளங்கனிமா னைறவரோதயன்வாணன்மலையவெற்பா, வளங்கனிகாதலுடனின் ததானின்னுட லமெல்லாம், களங்கனிபோலக்கருகிவெண்கோட்டிக்கனிமுண்டதோர், விளங் கனிபோல்வறிதாநிறைவாங்கியமென்கொடியே.” (தஞ்சை-இக.) எனவரும்.

தலைவன் குறிவழிச்சேறற்குச்செய்யுள்:— “புறங்கூரிருட்கங்குல்போன் தக நண்பகல் போன் றபொங்கர், நிறங்கூர்படைக்கண்ணினிந் தனளேநிழிசுச் சுறித்து, மறங்கூர்கனிற் றண்ணல்வாணன்மென்மறைபில்வாணுதலா, எறங் கூர்மனத்தருளானின் ததாமெனதாருயிரோ.” (தஞ்சை-இஎ.) எனவரும்.

தலைவன் நிலையியைக் காண்டற்குச்செய்யுள்:— “பாக்கையுத்தேனையும்போன் மொழியார் தமிழ்ப்பைப்தொடையும், வாக்கையுஞ்ஞடியவாணன்மென்மறைவா னமுமவ, னீக்கையும்போலுமெழிலியைநோக்கியிரங்குபுன்கூர், தோக்கையும் போ னின் தவாதனியேயித்தச்சோலையிலே.” (தஞ்சை-இஅ.) எனவரும்.

தலைவன் கலவியின்மதித்தற்குச் செய்யுள்:— “யாரும்பந்தம்பதமென்போல லெய்யுதினரிம்பரம்போன், வாரூத்துறைவையைமுத்தஞ்சைவாணன்மலய வெந்

பிற, நேருந்தொறுமினிதாந்தமிழ்போன்றிவன்செங்கனிவா, யாருந்தொறுமினி தாயமிழ்தாமெனதாருயிர்க்கே.” (தஞ்சை-10.) எனவரும்.

புகழ்தற்குச்செய்யுள்:—“தழல்கண்டதன்னகலிவெம்மையாறத்தன் நண்ண ளியால், நிழல்கண்டசந்திரவாணன் றென்மாரைநிழல்பொழியுங், கழல்கண்ட தன்னகதிர்முத்தமாலிகைக்காரிகைநின், குழல்கண்டபின்னல்லவோவறனீருட் குளித்ததுவே.” (தஞ்சை-10.) எனவரும்.

தலைவன் தலைவியைப் பாங்கியொடுவருகெனப்பகர்த்தற்குச் செய்யுள்:—“என் காதுலிணைநியம்புகின்றேனிக் கினிவருங்கால், நின் காதுலியொடுநீவரல்வேண் டிகிலமடந்தை, தன்காதலன் நஞ்சைவாணன் றென்மாரைத்தண்டாமரை வாழ், பொன்காதல்கொண்டதொழுஞ்சிலம்பாரடிப்பூங்கொடியே.” (தஞ்சை-10.) என வும், “எமக்குநயந்தருளினையாயிற்பிணைத்தோ, னொண்ணுதலிவைவெய்யொடுமென் மெலவியலி, வந்திசின்வாழியோமடந்தை, தொண்டியன்னின்பண்புபலகொண் டே.” (ஐங்குறு-10.) எனவும் வரும்.

தலைவன் தலைவியைப்பாங்கிற் கூட்டற்குச்செய்யுள்:—“என் னுடுநின் ற வினங்கொடியேசங்கமேயந்தகுழார், தன்னுடுசெல்லுஞ்சஞ்சலம்போற்றஞ்சை வாணன்வெற்பிற், பொன்னுடுசெல்லும்புகழ்மணிபோனின்புடையகலா, மின் னுடுதண்ணிடையாருடனீசென்றமேவுகவே.” (தஞ்சை-10.) என வரும்.

இவற்றுள் முன்னையமூன்றுஞ்சார்தல்கேட்டல் சாற்றலென்னுமூன்றற்கு முரியவாம். பாங்கன்கழறன்முதலாகக் கிழவோன்வேட்கைதாங்கற் கருமைசாற் றலீராகச்சொல்லப்பட்ட நான்குமெதிர் மறுத்தற்குரியவாம். பாங்கன் நன்மனத் தழுங்கன்முதலாகத்தலைவன் நனக்குத் தலைவிரிலைகூறலீராகச்சொல்லப் பட்ட பதினொன்று நேர்த்தற்குரியவாம். தலைவன்சேறன்முதலாகத் தலைவியைப்புகழ்த லீராகச்சொல்லப்பட்ட நான்குக்கூடற்குரியவாம். தலைவன் தலைவியைப் பாங்கி யொடு வருகெனப்பகர்த்தலும் பாங்கிற்கூட்டலுமாகியவிரண்டும் பாங்கிற்கூட்டற் குரியவாம். இதுனுட் பாங்கினொடு தலைவன்குறினவெல்லாம் “நிற்பவைநினைந் திகழ்பவைபுரைப்பினு” (தொல்-பொரு-10. கக.) மென்பதனாற் கொள்ளப் பட்டன. பாங்கன்கூற்றாயினவெல்லாம் “குற்றங்காட்டியவாயிப்பெப்பினு” (தொல்-பொரு-10. கஈ.) மென்பதனாற் கொள்ளப்பட்டன. (உச)

கூடா. முன்னுற வுணர்தல் குறையுற வுணர்த
விருவரு முளாவறி யவன்வா வுணர்தலென்
றொரு *முய்கைத்தே பாங்கிமதி யுடன்பாடு.

(இச் - ம்.) பாங்கிமதியுடன் பாடுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) முன்னுறவுணர்தலும் குறையுறவுணர்தலும் யிருவரு முளவழியின் வரவுணர்தலுமென் மூன்றுவகையினையுடைத்தாம் பாங்கிமதியுடன் பாடுன்றவாறு. அவற்றுள், முன்னுறவுணர்தலாவது பாங்கிதலைமகனது வடிவு வேறுபாடுகண்டு, அதனானே கூட்டமுண்மையறிதல். குறையுறவுணர்தலாவது தலைமகன்மறையுள் கண்ணியுங்கொண்டுதன்பாற் குறையுற்றுநிற்பது கண்டதனாலே கூட்டமுண்மையறிதல். இருவருமுளவழியவன்வரவுணர்தலாவது தலைமகளுக்கானுமொருங்கிருந் துழித்தலைமகன்வாறு வாக்கண்டதனாலே கூட்டமுண்மையறிதல். (உஉ)

கடவு. நூற்றமுந் தோற்றமு மொழுக்கமு முண்டியுஞ்
செய்வின்னை மறைப்புகு செலவும் பயில்வுமென்
நிவ்வகை பேழிநு மைபமுற் றோர்த்து
மலவகை தம்மா லையந் தீர்த்து
மெய்பினும் பொய்பினும் வழிநிலை பிழையாது
பல்வேறு கவர்பொருட் சொல்லினு டலுமென
முன்னுறவுணர்தன் முன்றரூ கும்மே.

(இச் - ம்.) முன்னுறவுணர்தலின் பாடுபாடுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) நூற்றமுதலாகப் பயில்வீரகச் சொல்லப்பட்ட வவ்வகையுடைய வேழினிலும் பாங்கியையமுறரூராய்தலும், அவற்றானையையந்தீர்த்தலும், மெய்யினிலும் பொய்யினிலும் *குற்றேவறப்பாமற்பலவாய் வேறுபட்டவிரகப்பொருட் பட்ட சொற்களானாய்தலுமென முன்னுறவுணர்தன்மூலகையாமென்றவாறு. என்னை? “நூற்றமுந்தோற்றமுமொழுக்கமுமுண்டியுஞ், செய்வின்னைமறைப்பினுஞ்செலவினும் பயில்வினும், புணர்ச்சியெதிர்ப்பாடுள்ளுறுத்தவருஉ, முணர்ச்சியெழினு முணர்ந்தபின்றை, மெய்யினும்பொய்யினும்வழிநிலைபிழையாது, பல்வேறுகவர்பொருளுட்பத்தானும்”(தொல்.பொருள், களவி.உஉ.) என்றாகலின்; அவற்றுள் நூற்றமாவது, தான் பண்டிபயின்றறியாததோர் நூற்றம். தோற்றமாவது கூட்டத்தாற்பிறந்ததோழகு. ஒழுக்கமாவது, தெய்வந்தொழாமை முதலியன, உண்டியாவது, பண்டைவிற்குறைந்தவுண்டி, செய்வின்னைமறைத்தலாவது, தலைமகடான் செய்யுந்தொழிவிப்பாங்கிக்குமறைத்தல். செலவாவது, ஆயத்தை நீக்கித் தனியேபெயர்தல். பயில்வாவது, எப்பொழுதுகோடிடத்தேறிற்றல்.

* குற்றேவனிலைதப்பாமல் என்பது பிசுநிபேதம்.

பாங்கியவற்றினைய முற்றோர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “வாணீசுலையாயத்துட
னையர்ந்தோவன்றிவண்டியிப்பூந், தண்டலையாரத்தழைக்கெய்தேதஞ்சை வ
ணன் வெற்பிற், புண்டலேவலினுங்கண்சிவப்பாரப்பொலஞ்சுனைத்தேன்
கொண்டலேநீர்குடைந்தோவ்வண்மேனிகுழைத்ததுவே.” (தஞ்சை-௬௩.) என
வும், “கண்ணஞ்சேயரிபார்த்தன்றுததது, துண்டவையர்பொறித்து வண்டார்
கும்மே, வாங்கமைமென்றேருண்மடந்தை, யாங்காயினன்கொலென்னுமென்
னெஞ்சே.” (தொல்-பொரு-௧௩-௨௩.) எனவும்வரும். பிறவும்ன்ன.

ஐயந்தீர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “திளைக்குந்திசைமேலுனக்குமுன்றோன் நலிற்
செம்பொன்வெற்றை, வளைக்கும்பிரான்முடிவருதலாற்றஞ்சைவாணன் மண்
மேல், விளைக்கும்புகழ்போல்வினங்குதலாற்செக்கர்விண்பிறைதார, தளைக்குங்
குழற்றிருவேதொழுவெதருந்தன்மையதே.” (தஞ்சை-௬௪.) எனவும் “முன்னுந்
தொழத்தோன்றிமுன்னெயிற்றயத்திசையே, யின்னுந்தொழத்தோன்றிநீர்தே
தாண்-மன்னும், பொருகளிமால்யாணப்புகார்க்கிள்ளிபூன்போற், பெருகொளி
யாண்மிக்கபிறை.” (தொல்-பொரு-௧௩-௨௩.) எனவும்வரும். பிறவும்ன்ன.

மெய்யினும்பொய்யினும் வழிநிலைபிழையாது பல்வேறுகவர்பொருட்சொல்
லிநாடலுட்குணையப்புரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “பூட்டியவாரிசிலைவாரைவென்
றெப்பொருப்பினுஞ்சீர், திட்டியவாணன்றென்மாரையன்னிரிதழ்ச்செம்மை
யுமை, பூட்டியவாளின்கருமையுந்தான்கொண்டிமக்கிங்ஙனே, சூட்டியவாறுகன்
றன்முல்லுமாலகளைப்புனலே.” (தஞ்சை-௬௫.) எனவரும்.

கணவியந்துரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “மறலாயெநிர்த்தமறமன்னர்வேழமலை
யெறிவேற், நிறலார்முருகன்செழுந்தஞ்சைவாணன்றென்மாரைவையை, யற
லார்முழலாய்ததற்குறுவேர்வழிநுஞ்சின்போற், பெறலாமென்றிருடைவேனடி
யேனுமபெருஞ்சுனையே.” (தஞ்சை-௬௬.) எனவும், “பையுண்மாலப்பழுமாம்
படரிய, கொவ்வுப்பறைவாவனென்கிறகேய்க்கு, மடிசெவிக்குழவிதழீஇப்பெ
யர்தத், திடுகவுண்மடப்படியெவ்வங்கூர, வெந்திறலாளிவெரி இச்சந்தின்,
பொரியகாமினிசாகுத்திவான்கே, முருகுவெண்ணோயெய்க்கொண்டகழியுங், கடுங்
கண்யாணகாறுநவொற்றலிற், கோவாவாரம்வீழ்ந்தெனக்குளிர்கொண்டி, பேஎ
நாறுந்தாழ்நீர்ப்பனிச்சுனை, தோளாரெல்வளைதளிப்பபின்போல், யானுமாகிக்
காண்கோதொழி, வகாவவிழுகழித்தகடலிலைவாடுவேற், நிகழ்பூண்முருகன்நீம்
புல்லுணவாய்க், கம்பூழ்ப்புறவிந்காடுவெற்றுக்கனித்த, வொண்ணபொறி மஞ்சுரு
பொவ்வதோர், கம்பவவாநிலைபெறுததுண்டெனினே.” (தொல்-பொரு-௧௩-
௨௩.) எனவும் வரும்.

தகையணங்குறத்தற்குச்செய்யுள்:— “ குவளைவந்தருமுதம்பெருந்தரு
குறையல்லவே, லவளைமறைத்தண்ணைக்காட்டலுமாமலர்தேன்குதிக்கத், தவளை
குதிக்குத்தடம்பொய்கைகுழ்தஞ்சைவாணன்வெற்பி, லீவளைவாக்கண்டுரீயணங்
கேபின்னெழுந்தருளே.” (தஞ்சை-௬௭.) எனவும், “அம்மவாழிவெம்முலை
யணங்கே, நிலேனாவிசம்போரீரோவரையோ, வலமருந்தனிக்கோலஞ்சிறைச்
சேவ, லுளவாய்ப்புட்கொடியினியன்றெண்டித, தன்கயத்தலர்ந்தசெந்தாமரை
யோ, யாவதாகின்னுறைபதிதானே, மாயிருஞ்சிலம்பின்மடமகண்மாவின், நண்
டனிர்புரையுமேனிவண்டுகொள், சொரிமதுவிழிந்தபின்னருங்கழை, நின்னே
போலுமின்னிசைத்தேமொழி, பென்னினைக்குறமகட்பிரிந்தவென், னின்ன
னெஞ்சுத்தொன்றுதெரிவிவனே.” (.....) எனவும் வரும்.

நடுக்கநாட்டத்திற்குச்செய்யுள்:— “ பால்போன்மொழிவஞ்சியஞ்சின்தே
னிர்தப்பார்முமுது, மால்போற்புரந்தவன்மறைவரோதயன்வாணன் வென்றி,
வேல்போற்சிவந்தொறிமுறைகொடியவேந்தன்வெய்ய, கோல்போற்கொடியன
வாங்கொலையாணியின்கோடுகண்டே.” (தஞ்சை-௬௮.) எனவும், “பண்டிப்
புனத்துட்பகலிடத்தேனலுட், கண்டிக்கின்றையறிவன்மற்றிண்டிக், கதிரன்
பழையனூர்க்காரீலக்கண்ணாய், யுதிரமுடைத்திதன்கோடு.” (தொல்-பொரு-
கன்-௨௩-௨ரை.) எனவும் வரும்.

இவற்றுள், முன்னையமூன்றும் மெய்யினுற்சொல்லிப் பின்னையமூன்றும்
பொய்யினுற்சொல்லியது. பிறவுமன்ன. இவற்றுள், நடுக்கநாட்டத்திற்குச்சான்
ரோர்செய்யுளில்லையாகவின்கிணக்கணமன்று. (௨௩)

கசு௦. பெட்ட வாயில்பெற் றிரவுவளி யுறத்தோன்
கண்ணியுந் தழைபு மேந்தி நண்ணி
பூர்பெயர் கெடுதியோ டொழிந்தவும் வினாவுழி
யாரே யிவர்மனத் தெண்ணி யாதெனத்
தோர்தலு மெண்ணந் தெளிதலு மெனவாந்
கோரிரண் டாகுங் குறையுற வுணர்தல்.

(இச் - ம்.) குறையுறவுணர்தலின்பாகுபாடுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) இயற்கைப்புணர்ச்சிப்பின்னே தலைமகளாற்பேணப்பட்ட வாயி
லைப்பெற்றுப் பின்னிரந்துகுறையுறதலைவலியுறத்த தலைமகன் கண்ணியுந்
தழையுமேந்திச்சார்தலின் றுரும்பெயருங்கெடுதியுமொழிந்தவும் வினாவுலிடத்
திவாயாரெனவு மனத்தின்கணுளதாதியவெண்ணம் யாதெனவும் புலங்கியாராய்

தனும் அவனகத்தெண்ணத்தினைத் தெளிதலுமென்விண்ணடங்குறையுறவுணர்ந்த
லென்றவாறு. அவற்றன், பாங்கியைபிரவுவலியுறுத்தற்குச்செய்யுள்:—“பொரு
மணிவெண்டிணைப்பைக்கடல்வங்கம்பொருந்திமுன்பு, தருமணிபின்பெற்றணிப
வர்போற்றென்றுசார்ந்திரந்து, பருமணி நன்கலப்பாங்கியைநீங்கியபாவையை
நா, மருமணிவண்டுறைதார்வாணன்மாலைமருவுதுமே.” (தஞ்சை-௬௬) என
வரும்.

ஊர்வினாதற்குச்செய்யுள்:—“புதியேன்மிகலிப்புனத்திற்கி யா ன் ற னி ப்
போ ன் த ன னு ம், பதியேதுசெல்லும்படிசொல்லுவீர்படிமேற்படிந்த, மதியேய்
சுதைமதில்கூழ்தஞ்சைவாணன்நென்மாலைவையை, நதியேய் சுழிநிகரும்பழி
நிரந்திரகல்லவரோ.” (தஞ்சை-௭௦.) எனவரும்.

பேர்வினாதற்குச்செய்யுள்:—“கரைத்தாலியுந்தியகாவிரிவைகியகாலத்தினுள்,
தரைத்தாருவன்னசெந்தண்ணளிவாணன் நமிழ்த்தஞ்சைகூழ், வரைத்தாழ்சிலம்
பினும்வாழ்பதியீதென்றுவஞ்சியன்லீ, ருரைத்தாலிழிவதுண்டேற்பெயரோனு
முரையின்களே.” (தஞ்சை-௭௧.) எனவரும்.

கெடுதிவினாதற்குச்செய்யுள்:—“தண்பட்டமேவுமவயற்றஞ்சை வ ண ன்
நமிழ்ச்சிலம்பிற், பண்பட்டதேமொழிப்பாவையன்னீர்ப்பண்பட்டகையும், மண்
பட்டகோடுமதம்பட்டவாயும்வடிக்கணைதோய், புண்பட்டமேனியுமாய்வந்ததோ
வொருபோர்க்களிறே.” (தஞ்சை-௭௨) என வும், “சீதலிரைக்கனகச்செந்தா
மரைப்பொருட்டு, மாதனையீரம்போடுவந்ததோ—சோதிப், பொருதாரைவேற்
ண்டன்பூபாலதீபன், கருதாரிலிங்கோர்களிறு.” (.....) எனவும்வரும்.

ஒழிந்தது வினாதற்குச்செய்யுள்:—“வனமார்குடினாப்பகைக்குரலாமென
வாணன் நஞ்சைப், புனமார்குளிரிப்புடைப்பொலியாந்தின்னை போ யி ன மீ ண்,
புனமாமெனவந்திவ்வெனலெல்லாம்வெனவுமென்பதற்கோ, கனமாநறுக்குழலீர்
மொழியாதொழிகாரணமே.” (தஞ்சை-௭௩.) எனவரும். பிறவுமன்ன.

யாரோயிவர்மனத்தெண்ணியாதெனத் தேர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“தரையா
வன்புகழ்தேக்கியவாணன் நமிழ்த்தஞ்சைகூழ், வரையாதுதம்பதியாது தம்பே
ரென்பர்வாந்துளிக்கார், புரையாணயம்பொருபோந்ததண்டோவென்பர்மூக்கொ
டியீ, ருரையாதென்னென்பராலென்கொலோவியருட்கொண்டதே” (தஞ்சை-
௭௪.) எனவும், “கையதொயிலைபந்தையேயினுய, கையபுண்வாய்ப்பாவை
விட், டகலானம்மலிவகன்புனக், தகையோனுள்ளியததிதலுமரிதே”(.....)
எனவும் வரும்.

கண்ணன் கொடுத்திருக்கையுள்:—“புரேகரினென்றறிவித்தெனெரிந்
தருகவுவந்து, வரேசய்கழற்புனைகணுன்மென்மகைநனவாயுறவீ, குடே
தொழுநல்லிணுநிப்பினெருள் தருகப்படுவா, தேசேயிவன் பெருகுட
வெந்துதோன்மென்னைஞ்சினுக்கே,” (தஞ்சை-எக.) எனவும், “பூக்க
வேந்தலியுன்நினைபேறி, யுலிவினமகவுகாட, என்னுதந்தொழ்க்கினைத்தகத்
தோனே,” (தொல்-பொரு-செய்-௧௦௦, உரை.) எனவும் வரும்,

இனையெல்லாம் “பெட்டவாயிப்பெற்றிரவுவலியுறுப்பினு, ஆகும் பெய
ருக்குநெதியுப்பிறவு, கிரிக்குறிப்பினியும்புக்கறித், தோழியைக்குறையுறுப்பகுதி
யுந் தேழி, குறையவுட்சார்த்திமெய்யுறக்கறவு,” (தொல்-பொரு-கண-௧௬).
மென்பதனாவந்தன. (உ.க.)

௧௬௧. கையுறை யேந்திவன் தவ்வகை வினாவழி

யெதிர்மொழி கொடுத்தலு மிறைவனை நகுதலு

மதியி னவரவர் மனக்கருத் ழுணர்வுமுன்

றிருவரு முளவழி யவன்வா வுணர்த

லொருமுன் றுருந் தெரியுங் காலே,

(இச் - ம) இருவருமுளவழியவன் வாவுணர்தலின் பாருபாடுணர்த்துத
னாதலிற்று.

(இ-ள்.) இருவருமுளவழி யவன்வாவுணர்தலென்பது தலைமகன்றழை
யுக் கண்ணியுமேந்திமுன்புபோலணர்பெயர்முதலியனவினாவினவிடத்துத் தோ
ழியதற் கெதிர்மொழி கொடுத்தலுமிறைவனை நகுதலுமியினினவரவர். மனக்
கருத்துணர்வுமென வொருமுன்ருகுமாராயுங்காலத்தென்றவரறு. கையுறை
யேந்திவருதற்குச்செய்யுள்:—“தண்டாமரைமலர்ப்பொண்ணையும்பார்மங்கைதன்
னையும்போல், வண்டார்முழன்மடவார்மணந்தார்கென்றுவாணன் மஞ்சை, தன்
டாதணிபொங்கரிழுவின்மீழ்ந்துடங்கிடையார், கண்டாதையெல்லாருஞ்சொல்
லெவாங்கலாமிதி,” (தஞ்சை-எக.) எனவரும்.

தலைவனவ்வகை வினாத்தற்குச்செய்யுள்:—“வல்லாரிள்கொண்கவருநியுள்
லீர்த்தஞ்சைவாணிக் கண், பொல்லார்க்கைத்தினுடைத்தறியாவ வெருசிறு
போல், விவகார்க்கிணைதப்பமெய்சார்த்தினும்விட்டுவெய்துவித்தும், புல்லார்க்
குதுயிர்நிதியவர்க்குதோதம் புனத்தயடு,” (தஞ்சை-எக.) என வரும். பிறவு
மன்ன,

பாங்கியெதிர்மொழிகொடுத்தற்குச்செய்யுள்:—“விக்குந்திறனுமறையொப்
பீர்தஞ்சைவாணன்மஞ்சு, தேக்குக்குமிழ்ச்சிறுமலைக்கேதிரிகோட்டிபால, கோத்
ருஞ்சாரமுக்குருதியுஞ்சோர்கொடிச்சியசேங், காக்கும்புனமருங்கேதனியேவாக்
கண்டிலமே,” (தஞ்சை-எஅ.) எனவும், “வேங்கைமலரவெறிகமழ்தண்சிலம்
பின், வாங்கமைமென்றோட்குறவர்களிரோஞ், சோர்ந்துகுருதியொழுகமற்றிப்
புனத்தே, போந்திலவையகளிறு.” (கிணமொழி யைம்பத. க.) எனவும்வரும்.

பாங்கியிறைவணைநகுத்தற்குச்செய்யுள்:— “மைவாளிலங்குகண்மங்கைகலை
லாய்தஞ்சைவாணன்வெற்பி, விவ்வாளிமொயம்பரின்றெய்தமெயம்மானினமாந்
தளிரின், செவ்வாளியுங்கொண்டுசேட்சென் தறாலன்றுசேதகொண்கண், கை
வாளியுங்கொண்டுபோனபொயம்மானினுங்கண்னத்தே.” (தஞ்சை-எக.) என
வரும்.

பாங்கிமதியினவரவார்மணக்கருத்தணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “புனங்காவலன்
றிவன்பூண்டதமாண்டகைபோந்ததுமா, னினங்காவலின்சூயெய்யவன்ருவிக
லாழிவிறை, தனங்காவலன் தஞ்சைவாணன்னாட்டிவர்தங்களிற்று, மனங்கா
வல்கொண்டதெல்லாங்கண்களேசொல்லும்வாய்திறந்தே.” (தஞ்சை-அ0.) என
வும், “வனங்காவலிவளும்ல்லன், மான்வழிவருருவனிவனுமல்ல, னார்தங்கண்
ணியிவனோடிவளிடை, கரந்தவுள்ளமொடுகருதியுதுபிறதே, நம்முன்னுணினர்
போலத்தம்முண், மதுமறைந்துண்டோர்மகிழ்ச்சிபோல, வுள்ளத்துள்ளேமகிழ்ப,
சொல்லுமாடுபகண்ணினனே.” (தொல்-பொரு-தன-உக0, உரை.) எனவும்
வரும். இவையெல்லாந்தோழிகற்றுள் “வந்தமிழைமாயஞ்செப்பிப், பொ
றுத்தகாரணங்குறித்தகாலும்.” (தொல்-பொரு-தன-உக.) என்பதனாற்கொள்
ளப்பட்டன. (உரு.)

கசஉ. ஈங்கனமியம்பிய கிருநாங்கு கிளரியும்

பாங்கி மதியுடன் பாட்டது கிரியே.

ம்.) பாங்கிமதியுடன்பாட்டின் விரியவையெனவுணர்த்துத னுத
லிற்று.

(இ-ள்.) கையமுற்றோர்தன்முதலாக மதியினவரவர் மணக்கருத்தணர்த
லீருகச் சொல்லப்பட்ட வெட்டுக்களவியும் பாங்கிமதியுடன்பாட்டதுவிரியா
மென்றவாறு. (உச.)

கசக. இரந்துபின் னிற்தல் செட்படை மடங்குந்து
மடல்விலக் குடன்புடன் மடங்குற் றெழிதல்

அகப்பொருள்வளக்க ழலமுழையும்.

குறைநயப் பித்த நயத்தல் கூட்டல்
கட லாயங் கூட்டல் வேட்டலென்
நீரறு வகைத்தே யிஞ்சையிற் கூட்டம்.

(இச் - ம்.)¹² பாங்கியிற்கூட்ட முணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) இரந்துபின்னிற்றன் முதலாகவேட்டலீராகச் சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டுவகையினையுடைத்துப் பாங்கியிற்கூட்ட மென்றவாறு. (உஎ)

கசு. தலைவ னுட்கோள் சாற்றலும் பாங்கி
குலமுறை கிளத்தலுந் தலைவன் றலைவி
தன்னை யுயர்த்தலு நன்னுதற் பாங்கி
யறியாள் போன்று வினாதலு மிறையோ
னிறைவி, தன்மை யியம்பலும் பாங்கி
தலைவி யருமை சாற்றலுந் தலைவ
னின்றியமை யாமை யியம்பலும் பாங்கி
நிள்குறை நீயே சென்றுரை யென்றலும்
பாங்கியைத் தலைவன் பழித்தலும் பாங்கி
பேதைமை யூட்டலுங் காதலன் றலைவி
முதறி வுடைமை மொழிதலும் பாங்கி
முன்னுறு புணர்ச்சி முறையுறக் கூறலுந்
தன்னிலை தலைவன் சாற்றலும் பாங்கி
யுலகிய லுரைத்தலுந் தலைமகன் மறுத்தலும்
பாங்கி பஞ்சியச் சுறுத்தலு மாக்வன்
கையுறை புருத்தலுந் தையன் மறுத்தலு
மாற்றா நெஞ்சினோ டவன்புலத் தலுமவ
ளாற்றுவித் தகற்றலு மாகுநா லைந்து
மிரந்துபின் னிற்றற்குஞ் சேட்படுத் தற்கும்
பெருந்துவ வென்மனார் தெளிந்திசி னோரே.

(இச் - ம்.)²⁰ பாங்கியிற்கூட்டத்தின் விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைவனுட்கோள்சாற்றன் முதலாகப்பாங்கி யாற்றுவித்தகற்ற லீராகச் சொல்லப்பட்ட விருபத மிரந்துபின்னிற்றற்குஞ் சேட்படுத்தற்கும் பெருந்துங்கினவியென்று சொல்லுவாய்க்தோன்றவாறு, அவற்றுள்

தலைவனுட் தோன்சாற்றற்குச்செய்யுள்:—“வாவுங்கலைவிந்தகாலுலன்வாணன்
மென்மாறையன்னீ, ரோவுந்தொழிலெனக்கேதியலாததின்கேதமக்கோர், மேவுஞ்
செய்குன் றமுஞ்சோலையுமாகப்பொன்வெற்புமவிண்ணோர், காவுந்தரவுமவல்லே
னெனையாளுங்கடைக்கண்வைத்தே.” (தஞ்சை-௮௧.) எனவும்.

பாங்கி குலமுறை கிளத்தற்குச்செய்யுள்:—“நீவேறுரைக்கின் றதென்குற
மாதெங்கணையிழைபோர், மாவேழவன்படைவாணன்மென்மாறையணியையன்
றித், தாவேறுமில்லாத் தமனியமீதுதலம்புரக்குங், கோவேயமுத்துவ ரோவ நி
யோருங்குருவிந்தமே.” (தஞ்சை-௮௨.) எனவும், “இவனே, கானண்ணிய
காமர் சிறுகுடி, நீனிற் பெருங்கடல் கலங்கவுளபுக்கு, மீனெறிபரதவர்களை
நீயே, நெடுங்கொடி துடங்குசியமமுதூர்க், கடுந்தேர்ச்செம்மல்காதன்மகனே,
நிணச்சுறாவறுத்தவுணங்கல்வேண்டி, யினப்புளோப்புமெமக்குநலனெனவெனோ,
புலவுநாறுதுஞ்செலநின்றீமோ, பெருநீர்வீளையுளஞ்சிறுநல்வாழ்க்கை, தம்
மோபுகாரவதோவன்றே, யெம்மனோறிற்செம்மலுமுடைத்தே.” (நற்றிணை-
3.) எனவும்.

தலைவன் தலைவியையுயர்த்திக்கூறற்குச் செய்யுள்:—“மிக்காருளரல்லர்மெல்
லியன்மாதரின்மேதினிமேற், நக்கார்புகழ்தஞ்சைவாணர்பிரான் றமிழ்காடீன
யாய், மைக்காரிதர்குழல்வள்ளிசெவ்வேருக்குவல்லவையா, மிக்காணமுனரா
தென்கொலோரின்றியம்புவதே.” (தஞ்சை-௮௩.) எனவும், “நிக்களுள்வில்
லெழுதித்தேராதுவேல்விளக்கித், தங்களுனானென்னுந்தகவினாவிகடல், புனங்
காக்கவைத்தார்போற்பூங்குழைப்போந் தென், மனங்காக்கவைத்தார்முருண்டு.”
(திணைமாலை-௩௦.) எனவும்.

பாங்கியறியான் போன்று வினாதற்குச் செய்யுள்:—“பொன்னியலூசலும்
பொய்தலுமாடியெப்போதுநன்னீர், மன்னியநீலமுநித்திலமுக்குன்றுவாணன்
றஞ்சை, யின்னியலாருமினமர்க்காவினிடம்பிரியாக், கன்னியர்தாம்பலர்யாரின்
னைவாட்டியகாரிகையே.” (தஞ்சை-௮௪.) எனவும், “வாங்கிருங்கானலுள்வண்ட
லயருந், தேங்கமழ்கூந்தன்மகளிருந், யாங்காகியதோபாங்குநின்னருளே.” (...)
எனவும்.

இறையோனிறைவி தன்மை யியம்பற்குச்செய்யுள்:—“தாளிணைமாந்தளி
ரல்குல்பொற்றேரிடைசங்கைகொங்கை, கோளிணைகோலக்குறும்பைகொந்தன்
கொடிக்குறும்பார், தோளிணைவையுமுகந்திங்கன்செவ்வாபிதழ்தொண்டையுண்
கண், வாளிணைவார்துழலாய்வாணன்மறையெம்மன்னுபிற்கே.” (தஞ்சை-
௮௫.) எனவும், “முலையெழுதிமுதிழ்த்தனவேதலையு, கிளையெமென்றாள்
கிழக்குவீழ்த்தனவே, செந்நிறைவெண்பலும்பறிமுறைநிரம்பினகணக்குஞ்சில

“தொன்றினவெயணங்குதற், கியான் றனனறிவென்னறியலனே, யாங்காருவன்
கொருனே, பெருமுதுசெவ்வெருமடமகனே.” (குறந்தொ-உரு-எ.) எனவும்
வரும்.

பாங்கிதலையியருமைசாற்றற்குச் செய்யுள்:—“புகழார்வரையெம்புராவலன்
கைதற்புதல்வியைநீ, ரிகழாவெளியனென்றெண்ணப்பெறீரெமக்கென்றும்வண்
மை, திகழாபரணன்செழுந்தஞ்சைவாணன்சிலம்பினுள்ளீ, ரகழார்கலியுலகிற்
புலனுணவணங்கவனே.” (தஞ்சை-அ.சு.) எனவும், “நெருநலமுன்னொவெல்லையு
மொருகிறைப், புதுவீராதலிற்கினத்தனணி, நேரிகழவனைத்தோணின் ரேருழி
செய்த, வாருயிர்வருத்தங்கனையாயோவென, வெற்றுகறையுறதிராயிற் சொற்
குறை, யெம்பதத்தெளியனல்லெனமக்கோர், கட்டாண்கடவுள்வல்லனோபெரும,
வாய்கொன்மியகின்மலையங்கொழுவ்கொடி, தஞ்சைபுலிவரிப் புறந்தைவரு, மஞ்சு
ரூழ்மணிவரைமன்னவன்மகனே.” (தொல்-பொரு-கன-உரு-உரை.) எனவும்
வரும்.

தலைமகனின்றியறியாமையிம்பற்குச் செய்யுள்:—“வீணந்தலானகொங்கை
மதகுருவாய்த்தஞ்சைவாணன்வெற்பிற், புணந்தாலினையுனத்தயல்வாய்வண்டு
போதகத்தே, னீணந்தாலினையென்னல்வினைதான்வந்தாண்ணிற் றென்று,
நீணந்தாலணங்கனையாய்தமியேனுயிரிற்கின்றதே.” (தஞ்சை-அ.எ.) எனவரும்.

பாங்கி நின்குறையே சென்றுரையென்றற்குச் செய்யுள்:—“மருப்பாவிய
தொங்கல்வாணன்மென்மறைவனசமலர்த், திருப்பாவையுன்னவென்செயினுழ
யாட்குன்றிருவுளத்து, விருப்பாகியகுறையுள்ளதெல்லாஞ்சொல்லிவேண்டுகநீ,
பொருப்பாமொழியப்பெருரெம்மனோரிகைபோல்வனவே.” (தஞ்சை-அ.அ.)
எனவும், “தன்னையுந்தானுஞ்சாயலாட்டிதுரைப்பி, நென்னையுண்ணப்படுங்
கண்டாய்-மன்னிய, வேயெய்மென்றோளிக்ருவேறுவினியொருவா, னையேயு
டைத்துவிடு.” (தொல்-பொரு-கன-உரு-உரை.) எனவும் வரும்.

பாங்கியைத் தலைவன் பழித்தற்குச் செய்யுள்:—“வில்லாந்துதல்வெய்ய
வேலார்விழித்தென்மெலிவுகொல்ல, வல்லாரினைசொல்லவல்லையென்றியான்ற்கு
சைவாணன்மெல்லி, நெல்லாதிதுறமக்கென்றுணரேனின்னுண்கி யிற் கா,
ளெல்லாமிதத்ததிக்ருறையெய்வல்லவென்குறையே.” (தஞ்சை-அ.க.) எனவும்,
“மாதற்குறையும்கவவுல்லாவைவல்லையெனத், காதல்கிறப்பய்க்குறையு-மேத
தையு, பாம்புடுதொல்குல்பயம்படுநீர்மரணமான், தேம்படுவெண்ணெய்மெற்கு
வுள்,” (இலக்கப்பொரு-அகநா-கரு-உரை-சிறந்தகத்தியம்.)

பாங்கி பேதைமை பூட்டற்குச் செய்யுள்:—“தென்னுஞ்சுரும்புஞ்செறிநீர்திங்கல்வாணன் றென்மாவை வெற்பா, மாணுக்கினைப் பழகக் கிணைய வெய்து மன்னுயிரு, முனுங்கவர்கின் றதன்னையர் போலயிலொத்தகண்ணான், தானும்பிறருன்னோயறியாததகைமையனே.” (தஞ்சை-80) எனவும், “சுற்றித்தண்டகரம் வருளமிவற்றை, வெறும்புதல்போலவேண்டாதுவெட்டி—யெறிந்தழுது, செந்தினைவித்துவார்த்தகைபிறர்நோய்க்கு, நொந்தினை யவல்லனோகோக்கு.” (திணைமாலா நூ-உச.) எனவும் வரும்.

காதலன் தலைவிமூதறிவுடைமை மொழிதற்குச் செய்யுள்:—“வருநீர்வன முலைமங்கைநல்லாய்செங்கைகவாணன்வையை, தருநீர்மலிவயற்றஞ்சையன்னன் துஞ்சுமிலே, னருநீர்நனையுறக்கண்மலர்நீர்நெளிர்த்தாற்றினனாக, லிருநீர்நிலைகொன்னுமோவறியானென்னுயிவ்வுரையே.” (தஞ்சை-88.) எனவும், “அணங்குடைப்பனித்திறைந்தொண்டியன்ன மணங்கமழ்பொழிற்சூழிநில்கின னுணங்கிடைப், பொங்கரிபார்த்தவுண்க, ணங்கமூழ்மணியசை இயலெமக்கே.” (ஐங்குறு-க௭.) எனவும் வரும்.

பாங்கி முன்னுறுபுணர்ச்சி முறையுறக் கூறற்குச் செய்யுள்:—“செறிவளர் காவியயற்றஞ்சைவாணன்சிறுமலைமேல், நெறிவளர்வார்முழனேரிழையாளன்ன நீர்மையனேற், குறிவளர்காவின்முன் கூடியவாறின்னுங்கடிகுநீ, கறிவளர்சாரல் வெற்பாபிறராலென்னகாரியமே.” (தஞ்சை-82) எனவரும்.

தன்னிலைதலைவன் சாற்றற்குச் செய்யுள்:—“உரைத்தென்பிறவந்தப்பைந் தொடியாகமுறுவிடில்வெண், டிரைத்தென்கடன்முத்தந்தென்மலைச் சந்தருஞ் செழுமப்பனிநீ, ரரைத்தென்புருகமெய்யப்பினும்செப்பமுறுதினிரின், வரைத் தென்கருமமெல்லாந்தஞ்சைவாணன்வரையணங்கே.” (தஞ்சை-88.) எனவும், “தோளங்கூந்தலும்பலபாராட்டி, வாழ்தலொல்லுமோவன்கோற் குட்டுவன், ரெண்டியன்னவெற், கண்டிரயந்தூநில்காக்காலே.” (ஐங்குறு-க௭.) எனவும் வரும்.

பாங்கியுலகியலுரைத்தற்குச் செய்யுள்:—“விரையகநாண்மலர்மெல்லியன் மாவைவிரும்பினையேல், வரையகநாடவரைந்துகொணீ தஞ்சைவாணன்முந்நீர்த், தரையகநாண்மறைக்கேள் வியர்வேன்வியர்சான்றவர்த், முரையகநாடிமுன்னிட்டனதாருமுலகியலே.” (தஞ்சை-88.) எனவும், “கோடிசெல்லுனைக்கொழுமடற் கூந்த, லாய்தொடிமடவரல்வேண்டியாயிற், நெண்கழிச்சேவிரூப்படுந், தண்கடற்சேர்ப்பவரைந்தனைகொண்மோ” (ஐங்குறு-க௭.) எனவும் வரும்.

தலைமகள் மறுத்தற்குச் செய்யுள்:—“வெண்டாமரைமங்கைகாதலஞ்சிய வேதியன்பா, னுண்டாதிப்தொல்லுலகியலாறுவகாரணங்கை, வண்டார்முழலி

வரைந்துகொள்வேன் தஞ்சைவாணன்வண்மை, கண்டாலருளுள்ளீயென தா
ருயிர்காத்தபின்னே.” (தஞ்சை-கஉ.) எனவரும்.

பாங்கியஞ்செய்கறுத்தற்குச் செய்யுள்:— “மல்லார்புயன் தஞ்சைவாணன்
வெற்பாவெமர்வந்தினியிசு, கல்லார்வியன்புனங்காவல்விடா வர்காணின்மிகப்
பொல்லாரிருண்டதுபோதும்ற்றியாங்களுமபோதுமிக்கு, கில்லாதெழுந்தருளியு
மிப்போதுகெடுத்தையே.” (தஞ்சை-கக.) எனவும், “வினாகமழ்சாரவிலை
புனங்காப்பார், வரையிடவாராய்ப்பை—வாரகடியார், வில்லினர்வெல்விலை
செலுமப்பினர், கல்லிடவாழ்ச்சொமர்.” (வினாமொழி-க.) எனவும் வரும்.

தலைவன்வையுறை புதந்தற்குச்செய்யுள்:— “வினையாழ்வார்த்தமிழ்த்தஞ்
செவ்வாணன்சிறுமையே, வையையியதடத்தோளன்னமேயனியித்தருமா, வைய
யாளிகைவாய்ப்பில்கயிலையத்தமும்பாத்தரு, மிமையசலத்தமல்லாவில்லையானி
கரித்தழைக்கே.” (தஞ்சை-கஎ.) எனவும், “கண்ணிதகைகித்தனவேதன்
னென், பூந்தழைசெவ்வியபோலும்வாங்கிருத், உத்தமல்குதும்பொவிய, வே
திழைகொள்கயாம்விழைகுதும்பெரிதே.” (.....) எனவும் வரும்.

பாங்கிகையுறை மறுத்தற்குச்செய்யுள்:— மல்குற்றதன்புனல்குழ்தஞ்சை
வாணன்மலயவெற்பா, நல்குற்றவைபித்தகாட்டுவன்மையின்னனாதலா, அல்குற்
றடத்தெமர்கண்டாலயிர்ப்பாதுவமன்றிப், பல்குற்றமும்வருமால்வாங்க வ
கேம்பகத்தழையே.” (தஞ்சை-கஅ.) எனவும், “கொதமலையர்கொள்ளாரி
வையே, பெய்மொடுவத்துகடலாமுகளிரு, கெய்தலம்பைத்தழைப்பாவையுனையா,
ருடலகங்கொள்வோரின்மையிற், ருடலகங்குற்றசிலபூவியே.” (இங்குற-
கஅஎ) எனவும் வரும்.

ஆற்றுகொஞ்சினோடவன்புலத்தற்குச் செய்யுள்:— “உழையுமவெங்காளமும்
போலுங்கண்ணொருகாலமும்னங், குழையுமெம்பாலென்றகொண்டகொஞ்சே
கலிக்கோடைமண்மேன், மழையுமந்தாரமும்வந்தனவாணன்மென்மறை யின்
மார், தழையுமம்போலிவன்னேகவினவாடத்தவஞ்செய்ததே.” (தஞ்சை - ககக,) எனவரும்.

பாங்கியாற்றுவித்தகற்றற்குச் செய்யுள்:— “சோலையில்வாழினந்தோகைய
ன்னாந்தொழுகிரந்திம், மாலைவில்வாழிவாங்கொள்வல்யான் தஞ்சைவாணன்
வெற்பா, வேலையில்வார்தகிரன்னவெய்யோன்வெயில்வெற்பின்மல்குத், காலை
யில்வாழின்னபென்சையதாருளின்கையுறையே.” (தஞ்சை-கஊ.) எனவும்,
“காள்வெங்கைபொன்சொரியுநன்மலைன்னாட, கோள்வெங்கைபோற் கொடிய

ரொம்மையர் — கோள்வேங்கை, யன்னையானீயுமருந்தழையாமெலாமைச்,
கெண்ணையோநானையெளிது” (தினமாலையுறு ௨௦.) எனவும் வரும்.

இவற்றுள்:—தலைமகள் கூற்றாயினவெல்லாமிரந்து பின்னிற்றற்கும் பாங்கி
கூற்றாயினவெல்லாஞ் சேட்படுத்தற்குமுரிய வெனக்கொள்க. (௨௮)

கசுரு. இரந்து குறைபெருது வருந்திய கிழவோன்
மடலே பொருளென மதித்தனும் பாங்கித்
குலகின் மேல்வைத் துரைத்தலு மதனைத்
தன்மேல் வைத்துச் சாற்றலும் பாங்கி
தலைமக ளவயவத் தருமை சாற்றலுந்
தலைமகள் றன்னைத் தானே புகழ்தலு
மலர்முலைப் பாங்கி யருளியல் கிளத்தலும்
கொண்டுநிலை கூறலு மென்றிவை யேழு
மடற்கூற் றிற்கு மடல்விலக் கிற்கும்
கடவ வென்மனார் சுற்றறிந் தேரோ.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) இரந்தகுறைபெருது வருந்தியகிழவோன் மடலேபொருளென
மதித்தன்முதலாகப் பாங்கிகொண்டு நிலைகூறலீருகச்சொல்லப்பட்டவேழுந்தலை
மகள் மடற்கூற்றிற்குந் தோழிமடல் விலக்கிற்குமுரிய கிளவியென்று சொல்லு
வர் சுற்றுணர்ந்தோரென்றவாறு. பாங்கியையிரந்து குறைபெருதுவருந்திய கிழ
வோன்மடலே பொருளெனமதித்தற்குச் செய்யுள்:— “திருத்தார்தொழுங்கழற்
சேயன்னவாண்னென்மாவைவெற்பி, வருந்தாவழுதன்னவஞ்சொன்னலா ருழ
கார்ருழைதோய், பெருந்தாராவேல்விழித்தவெங்காமப்பினிதனக்கு, மருந்தா
வது நெஞ்சமேயில்லைவேறுமடலன்றியே” (தஞ்சை-௧௦௧.) எனவும் “காம
முழந்தவருந்தினுர்க்கேம, மடலல்லதில்லைவலி.” (திருக்குற-௧௩௩.) எனவும்
வரும்.

பாங்கிக்குத்தலைமகள் மடலேற்றினாயுலகின்மேல்வைத்துரைத்தற்குச்
செய்யுள்:— “விரையூர்குழலியர்தந்தெந்தாருவென்னிறைத், காரையூர்பொழு
தினங்காணையர்தாங்கிழிகைப்பிடித்துத், தாரையூர்தொறும்பெண்ணாமாடலுர்வர்
தவிர்ந்துபின்னும், வாரையூர்வர்தஞ்சையர்கோன்வாண்னமாறபில்வாறுதலே.”
(தஞ்சை-௧௦௨) எனவும், “மாடெனமடலுமூர்ப்பூவெனச், குவிமுதிழெருக்கி
கண்ணியுஞ்சுடுப, மறுக்கினுர்க்கவும்படுப, பிரிதமாருபகாமங்காழ்க்கொன்றினை”
(குறு-௧௪.) எனவும் வரும்.

அம்மடலேற்றினைத் தலைமகன் தன்மேல்வைத்துச் சாற்றற்குச்செய்யுள்:—
வன்பணிபோனிலந்தாங்கியவாணன் றென்மறைவெற்பின், மின்பணிபூண்முலை
மெல்லியலீர்குறை வேண்டியுங்கள், முன்பணிவேனின் றுநானெவென்புனைமுனி
மெருக்கோ, டென்பணிவேன்மடன்மேல்வருவேனியென்பணியே.” (தஞ்சை-௧௦௩.) எனவும், “தொடலைக்குறந்தொடித்தாண்மடலொடு, மாலையுழக்குந்
துயர்.” (திருக்குற-௧௧௩௩.) எனவும் வரும்.

பாங்கி தலைமகளவயத்தருமை சாற்றற்குச்செய்யுள்:—“தொடையேயெருக்
கென்புநீயணிர்தாலென்னைகுழுவனோயூர், மடையேயவயற்றஞ்சைவாணன்வெற்
பாமலரோன்வகுத்த, படையேயநயனம்படைத்தபொற்பாவைபடியெடுக்க, விடையே
தெனத்தெரியாதுரையாணியிடவரிதே.” (தஞ்சை-௧௦௪.) எனவும், “கம்ப
மதயானைக்கண்டன்கடற்றொண்டிக், கொம்பர்விழிக்குவமைகூறுவதே—னம்பு,
கருநீலஞ்செங்குவனாகாலன்வேலாலம், பெருநீர்மைதோற்றழிந்தபின்.” (.....)
எனவும்வரும்.

தலைமகன் தன்னைத்தானே புகழ்த்தற்குச்செய்யுள்:—“நாறையலராவிரைப்
போதிகையாதிசைநான்முகத்து, மறையலராவந்தமான்மகன்யான் றஞ்சைவா
ணன்வையைத், துறையலராவியங்காவியங்கண்ணிதுணிர்தசொல்லுங், குறை
யலரார்முதுலாட்கினித்தீரக்குறையில்லையே.” (தஞ்சை-௧௦௫.) எனவரும்.

பாங்கியருளியல்கினத்தற்குச்செய்யுள்:—“செயலார்குடம்பையிற்செந்தலை
யன்றிற்சினையுடைபங், கயலார்வனவெண்குருகின்வண்பார்ப்புளகைக்கடங்கா,
மயலார்களிற்றண்ணல்வாணன் றென்மறைவையைத்துறைவா, வியலாதரு
ளுடையார்க்கென்றுமாமடலேறுவதே.” (தஞ்சை-௧௦௬.) எனவும், “வென்னாங்
குருகின்பின்னையும்பலவே, யவையினும்பலவேசிறுகருந்நாக்கை, யவையினும்
பலவேகுவிமடலோங்கிரும், பெண்ணையினைசத்தொடுத்த, தூக்கணங்குரீ இக்
ட்டுளசினையே.” (தொல்பொரு-௧௧௩-௨௦.) எனவும் வரும்.

பாங்கிகொண்டிலைகூற்றற்குச்செய்யுள்:—“வெண்டோடணி முகப்பைப்
புறும்பைக்கொற்கைவெய்யவுண்ட, உண்டோர்விரும்புந்கரும்பினையாரைக்
கூற்றுகைவா, கொண்டோர்குறைமுழுகொம்பினையாரிண்குறைமறுத்தால்,
வண்டோடகிடுக்தெரக்கலான்வாணன்மறைவளநகர்க்கே.” (தஞ்சை-௧௦௭.) என
வும், “முனவுமாவல்லியெயினர்தங்கை, யினமாவெயிற்றிக்குமிநிலையறியச்,
சொல்லினெனிரக்துமனவை, வெள்ளெல்லிடலெவியாதிமே.” (ஐங்குறு =
௨௧௪.) எனவும் வரும்.

இது தலைமகளிலையைத்தாங்கிக்கொண்டுநின்றலாற் கொண்டுநிலையாயிற்று. இச்சுத்திரத்துட் தலைமகன்கூற்றாயினவெல்லா மடற்கூற்றிற்கும், பாங்கிகூற்றாயினவெல்லாம் மடல்விலக்கிற்குமுரியவெனக் கொள்க. இவ்விரண்டு சுத்திரத்துள்ளு மெடுத்தோதப்பட்ட கிளவிக ளிவ்வியலுட் பாங்கிகூற்றுள், “குறையுற்றகெதிரியகிழவனைமறையுறப், பெருமையின்பெயர்ப்பினு முலகுரைத்தொழிப்பினு, மருமையினகற்சியுமவளறிவுறுத்துப், பின்வாவென்ற லும்பேதைமையூட்டலு, முன்னுறுபுணர்ச்சிமுறைநிறுத்துரைத்தலு, மஞ்சியச் சுறுத்தலுமுரைத்துழிக்கூட்டமோ, டெஞ்சாதுகிளந்தவிருநான்கு கிளவியும்.” (தொல்-பொரு-கள-௨௩.) என்பதனாலும், தலைமகன்கூற்றுள்:—“தண்டாநிரப்பினுமற்றையவழியுஞ், சொல்லவட்சார்த்தலிற் புல்லியவகையினு, மறிந்தோளியாப்பினவ்வழிமருங்கிற், கேடும்பீடுகூறலுந்தோழி, ரீக்கலினுகியநிலையுநோக்கி, மடன்மகூறுமிடனுமாருண்டே.” (தொல்-பொரு-கள. ௧௧.) என்பதனாலும், “இரந்துகுறையுற்றகிழவனைத்தோழி, நிரம்பரீக்கிநிறுத்தலன்றியும், வாய்மைகூறலும்பொய்தலைப்பெய்தலு, நல்வகையுடையநயத்திற்கூறியும், பல்வகையானும்படைக்கவும்பெறுமே.” (தொல். பொருளி. ௪௩.) என்பதனானுங் கொள்ளப்பட்டன.

(௨௧)

௧௪௬. தலைவி யினமைத் தன்மை பாங்கி
தலைவற் குணர்த்தலுந் தலைவன் நலைவி
வருத்திய வண்ண முரைத்தலும் பாங்கி
செவ்வி யருமை செப்பலுந் தலைவன்
செவ்வி யெளிமை செப்பலும் பாங்கி
யென்னை மறைப்பி னெளிதென நகுதலு
மந்நகை பொறாஅ தவன்புலம் பலுமவ
டேற்றலுங் கையுறை யேற்றலுங் கிழவோ
னற்றலு மென்னு மவ்வோன் பாணுங்
குறைநோர் தற்கு மடற்கூற் றொழிதற்கு
முறைமையி னுரிய முன்னுங் காலே.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) தலைவியினமைத்தன்மை பாங்கி தலைவற்குணர்த்தன்முதலாகக் கிழவோனாற்றலீராகச் சொல்லப்பட்டவொன்பதும் பாங்கி குறைநோர்தற்குந் தலைமகன் மடற்கூற்றொழிதற்கு முறையானேயுரியவாக் கருதங்காலத் தென்ற

வாறு. தலைவியிளமைத்தன்மை பாங்கி தலைவற்குணர்த்தற்குச் செய்யுள்:—“கன வரும்பாகருளீலகன்காமக்கடவுளுமால், கொளவரும்பாபைபுருகும்பைக் கு ல ள் செங்குமுதத்து வெண், டளவரும்பாநண்பனேதஞ்சைவாணன் நமிழ்வைய நாட், டளவரும்பாபிவண்மாட்டென்கொலோநின் றிரப்பதுவே.” (தஞ்சை. ௧௦௮.) எனவும், “நெறிமருப்பெருமைலீலவிரும்போத்து, வெறிமலர்ப்பொய்கை யாம்பன்மயக்குங், கழனிபூன்மகளிவன், பழனவெநிநின்கொடிப்பிணையலனே.” (ஐங்குறு-௬௬.) எனவும் வரும்.

தலைவன் தலைவியருத்தியவண்ணமுரைத்தற்குச்செய்யுள்:—“சிலையிற் வாணுதன்மியன்னேபிறந்தவச்செவ்வியிலே, கொலையினாகக்குருளையைப்போற் குறியோனிருந்த, மலையில்வார்தமிழ்வாணன்மென்மாமறைமயிலனையா, ஸிலையிலாவ்விழியாலென தாவியணங்கினே.” (தஞ்சை-௧௦௯.) எனவும், “குன்றக் குறவன் காத்தன்மடமகள், வண்டெயில்கூந்தற்றண்டழைக்கொடிச்சி, வளையன் முளைவாளெயிற்ற, ளீளையாளாயினுமாரணங்கினே.” (ஐங்குறு-௨௬௬.) என வும் வரும்.

பாங்கி தலைமகன்செவ்வியருமை செப்பற்குச்செய்யுள்:—“எடாசலங்கலி லங்கிலேவெவ்வெற்பேவமுலகும், வாடாமல்வந்தருள்வாணன்மென்மாறையி ல்வல்லியன்னாள், குடாள் குவளையமுல்லையஞ்சுட்டிஞ்சுளையும்பந்து, மாடாடனக் கென்கொலோவடியென்சென் றறிவிப்பதே.” (தஞ்சை-௧௧௦.) எனவும், “நெறி நீரிருங்கழிரீலமுஞ்சூடான், பொறிமாண்வரியவவனாட்டலுமாட்டான், சிறுதுதல் வேரரும்பசுநீர்தியாநின்றாட், கெறிநீர்த்தண்ண்சோர்ப்பயானென்சொல்லிச் செ ல் கோ.” (தொல். பொரு. கன. உரு. உரை) எனவும் வரும்.

தலைவன் தலைவிசெவ்வியெளிமை செப்பற்குச்செய்யுள்:—“தேன்வந்தவா யிதழ்ச்சேயிறையாயினஞ்செவ்விரவ்வி, மான்வந்தவான்விழிவஞ்சிக்குரீ தஞ்சை வாணன்வெற்பில், யான்வந்தவாசென்றியம்புதியெலவாயாவரென்னாள், தான் வந்தவாவுடனென்னையார்த்தழிஇக்கொளுமெ.” (தஞ்சை-௧௧௧.) எனவும், “நீர் வனரம்பற்றாம்புடைத்திரங்கா, னுகரித்தன்னமதனின் மாமைக், குவளை யன்னவேந்தெழின்மைக்கட, டிதலையல்குற்பெருந்தோட்குறுமகட், கெய்தச் சென்றுசெப்புநர்ப்பெறினே, யவாயாரென்குவளல்லண்முனா, தத்தக்குமி ழின்கொடுமுகுவிரிகானி, யேறிருமடமாற்குவல்லியாகும், வல்லிலோரிகான னாறு, மிரும்பலொலிவருங்கூந்தல், பெரும்பேதுறுவளியாய்வந்தனமெனவே.” (நற்றிணை. ௪.) எனவும் வரும்.

பாங்கி பெண்ணைமறைப்பி னெனினெனாகுதற்குச்செய்யுள்:—“மண்ணும் பயில்வித்துமொன்றினுஞ்சுந்திரவாணன்வெற்பா, ண்ணும்புனலின் றியங்குரி யாதுங்கணல்வினையாற், கண்ணங்குந்துங்கலந்தனவாயினுங்கண்ணினும்மு,

என்னுங்குறையென்னைநீர்மறைத்தாலிங்கியல்வதன்றே.” (தஞ்சை. ௧௧௨.) எனவரும்.

அந்நகைபொரு அதவ ஂபுலம்பற்குச்செய்யுள்:— “வெவ்வேவெறிந்தவிழுப் புண்ணின்மீட்டும்வெதுப்பியதோர், செவ்வேனுழைப்பவர்சீலமன்றே திருவே மருவார், வைவேலமர்வென்றவாணன்றென்மறைமயில்பொருட்டால், நைவே னையஞ்சலென்றாதினன்னவாறுநகைக்கின்றதே.” (தஞ்சை. ௧௧௩.) எனவும், “நயனினைமயிற்பயனிதுவென்றாது, பூம்பொறிபொலிந்தவழலுமிழகன்பைப், பாம்புயிரணங்கியாந் துத்திவகிது, தகாதுவாழியோருமுகணகாஅ, துரைமதி யுடையுமென்னுள்ளஞ்சாரற், கொடுவிற்கானவனகோட்டிமாதொலைச்சிப், பச் சூன்பெய்தபகழிபோலச், சேயரிபாரந்தமாயிருமழைக்க, னுறாஅநோக்கமுற்ற வென், பையுணெஞ்சமுய்யுமாறே.” (நற்றிணை. ௭௮.) எனவும் வரும்.

பாங்கி தலைமகனைத்தேற்றற்குச்செய்யுள்:—“ தன்கண்ணையதன்பாங்கி யருள்ளுந்தனக்குயிரா, மென்கண்ண நன்பரிதெம்பெருமாட்டிக கி கன் மலைந் தார், வன்கண்ணமர்வென்றவாணன்றென்மறையில்வந்தவனார், புன்கண் ணைடையலைநீயினிவாடல்புரவலனே.” (தஞ்சை. ௧௧௪.) எனவரும்.

பாங்கி கையுறையேற்றற்குச் செய்யுள்:—“ ஒலிதென்கடல்புடைசூழலகே ழினுமூழ்வினதான், வலிதென்பதனைவயக்கியதாற்றஞ்சைவாணன் வெற்பா, கலிதென்குமாவுங்கமுதும்பலாவுங்கதலிகஞ்ஞம், பொலிதென்பொதியிலின்மேற் சந்தனாடவிப்பூந்தழையே.” (தஞ்சை. ௧௧௫.) எனவரும்.

கிழவோனாற்றற்குச்செய்யுள்:—“மைப்போதணிதொங்கல்வாணனொன் றொனவல்லினையேற், கப்போதடைந்தவருந்துயர்நீங்கியரும்பியபொற், செப் போதினமுலையாணகைவாண்முகத்திங்களைக்கண், டிப்போதினகியதாலிந்துகாந் தங்கொலென்னெஞ்சமே.” (தஞ்சை. ௧௧௬.) எனவும், “உறாஅதவர்போற்சொ லினுஞ்செராஅர்சொ, லொல்லையுணரப்படும்.” (திருக். ௧௦௧௬.) எனவும்வரும்.

இதனுட் பாங்கிகூற்றாயினவெல்லாம் குறைகேர்தற்கும், தலைமகன் கூற்றா யினவெல்லா மடக்கற்றொழிதற்கு முரியனவெனக்கொள்க. இது நெடுத் தோதப்பட்டகிளவிகள்; “பண்பிற்பெயர்ப்பினும்பரிவுற்றமெலியினு, மன்புற்று நகினுமவட்பெற்றமலியினு, மாற்றிடையுறுதலுமவ்வினைக்கியல்பே. (தொல். பொரு. கள. குத். ௧௨.) என்பதனாற் கொள்ளப்பட்டன. இவற்றுட் சான்றோர் செய்யுள் இல்லாதவற்றிற்குச் சூத்திரத்தையே இலக்கியமாகக்கொள்க.(௩௦)

கசஎ. இறைவன் நனக்குக் குறைநேர் பாங்கி
யிறைவிச் சுவன்குறை யுணர்த்தலு மிறைவி
யறியாள் போன்று குறியாள் கூறலும்
பாங்கி யிறையோற் கண்டமை பகர்தலும்
பாங்கியைத் தலை மறைத்தலும் பாங்கி
யென்னை மறைப்ப தென்னெனத் தழாலும்
கையுறை புகழ்வுமென் நிவ்விரு முன்று
மெலிதாகச் சொல்லிக் குறைநயப் பித்தற்கும்
வலிதாகச் சொல்லி மறுத்தற்கு முரிய.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) இறைவன் நனக்குக் குறைநேர்பாங்கி யிறைவிச்சுவன்குறை யுணர்த்தல்மூலாகப் பாங்கி கையுறைபுகழ்தலீராகச் சொல்லப்பட்ட வாறும் பாங்கி மெலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்தற்கும், தலைமகள் வலிதாகச்சொல்லி மறுத்தற்குமுரிய கிளவியாமென்றவாறு. இறைவன் நனக்குக் குறைநேர்பாங்கி யிறைவிச் சுவன்குறையுணர்த்தற்குச் செய்யுள்:—“இருவர்கண்டால்வருமேத மென்றெண்ணியெனக்கெதிரே, வருவார்வந்தாலுந்தன்வாய்திறுவார்தஞ்சை வா ணன்வெற்பி, நெருவார்நஞ்சா லுழையகலார்தழையுன்னதெல்லார், தருவார்வம் பார்முலையாயென் கொலோசெய்ததக்கதுவே.” (தஞ்சை-கசஎ.) எனவும், “தன்குறையீதென்றோன்றழைகொணருந்தண்சிலம்ப, னின் குறையென்னு ன்னைப்பினனும்பு-பொன்குறையு, நான்வேவகைநீழநண்ணுவெனவன்கொலோ, கோன்வேவகையன்னகுறிப்பு.” (கிணைமூலநா. ௩௧.) எனவும்வரும்.

இறைவி யறியாள்போன்று குறியாள்கூறற்குச் செய்யுள்:—“கலைதொடக் கீண்டகருவியந்தேன்பலகால்கொமொ, மலைதொடுத்தார்ந்துவருகின்றதாற் றஞ்சைவாணன்வென்றிச், சிலைத்தொடுத்தாங்கெழில்சேர்துதலாய்பயில்செம்பழஞ் சாய்க், குலைதொடுத்தோங்குபங்கேழ்ப்பூகநாகக்குமாங்கவர்த்தே.” (தஞ்சை-கசஅ.) எனவும், “தாய்மைசான்றதொல்குடித்தோன்றி, வாய்மைநாவின்தி யான்போல, வயர்தவமுனிவர்சார்வாப், பெயராநிலையதுபிறங்குதிருமலையே.” (.....) எனவும்வரும்.

பாங்கி யிறையோற்கண்டமைபகர்த்தற்குச் செய்யுள்:—“திவாகரணையன்ன பேரொளிவாணன்றென்மறைநன்னுட், லொவாதிபோலுமொளிர்முகத்தாயென் னொளிப்பதுன்மே, லவாவினனாகியொர்மானவினுவிலந்தானையின்னிட், சவா

னுயர்சோலையின் வாய்வண்டலாருழைக்கண்டனமே.” (தஞ்சை-௧௧௧.) எனவும், ‘வளையணிமுன்கைவாலெயிற்றமர்நகை, யினையாராட்தழையவிழ்கானற், குறுத் துறைவினவிநின்ற, நெடுந்தோளண்ணற்கண்டுகும்யாமே.” (ஐங்குறு. ௧௧௮.) எனவும் வரும்.

பாங்கியைத் தலைவி மறைத்தற்குச் செய்யுள்:—“செவ்வண்ணவேல்விழி யாய்தஞ்சைவாணன்றென்மானைநன்னாட், டிவ்வண்ணரிசொல்வதேற்பதன்றா னின்னிடையெனத்தா, மெய்வண்ணம்வாடிவெறிதேவருந்திவிருந்தின ராய்க், கைவண்ணவார்தழைகொண்டசென்றார்தமைக்கண்டுகண்டே.” (தஞ்சை. ௧௨௦.) எனவும், “தெருவின்கட், காரணமின்றிக்கலங்குவார்க்கண்டீ, வாரணவாசிப் பதம்பெயர்தலேதில, நீநின்மேற்கொள்வதெவன்.” (கலித்-௯௦) எனவும்வரும்.

பாங்கி யென்னைமறைப்பதென்னெனத்தழாற்குச் செய்யுள்:—“பாக்கின்ற செவ்விதழ்ப்பங்கயப்பாதம்பணிந்துநின்னை, யிரக்கின்றதொன்றையுமெண்ண லையாலெழுபார்முழுதும், புரக்கின்றகோன்றஞ்சைவாணன்பொதியிலிற்பொய்த் தென்னை, கரக்கின்றதென்னைகொலென்னுயிராகியகாரிகையே.” (தஞ்சை- ௧௨௧.) எனவும், “வான்போழ்வானத்துவயங்குகதிர்சிதறிக், கோள்சேர்ந்துகிடந்த குழவிப்பிறையேய்ப்பப், பொறியணிதிலகநறுதுதல்வியர்ப்பப், பொற்ப்புனைந் தநற்போதவிழ்த்து, நறியநாறுநின்கூந்தலுமன்றி, யருங்கடிமுதாற்ருங்கிற் போகி, விசம்புதொடர்வந்தவியன்பெருங்கோயில், பசும்பொனன்கலம்பரிசி லாக, வடையார்த்துறந்தவருந்திலயிலவன், படைத்தலைபெயர்த்தகறையெஃ கம்போலக், கடைசிலந்தனவேகருங்கயன்மழைக்கண், னென்னெடுகுழாயாகி னின்னே, டாடலஞ்சுவரோழிநீடுறை, நிறைகடலுமிழந்தநீணீர்ப்பறைவா, யோதத்துப்பனித்திரைபொருதகால்சாய், புன்னைக்காமர்புதுப்பூவுதிர, தூல்கான் முத்தினுண்ணிதினுறைய, நெடும்பிணப்பள்ளிவீழு, மிடுமணலெக்கர்க்கானல் யானே.” (.....) எனவும் வரும்.

பாங்கிகையுறைபுகழ்த்தற்குச்செய்யுள்:—“சூடத்தருவனவல்லவெல்லம்படி சொல்லினுந்தாம், வாடத்தருவனவல்லநல்லாய்தஞ்சைவாணன்வெற்பார், தேடத் தருவனவல்லதல்லாதசிலம்பினுள்ளார், நாடத்தருவனவல்லகல்லாராறுந் தழையே.” (தஞ்சை-௧௨௨.) எனவும், “நெய்யொடுமயக்கியவுருந்துநூற்றன்ன, வயலையஞ்சிலம்பின்றலையது, செயலையம்பகைத்தழைவாடுமன்னா.” (ஐங்குறு. ௨௧௧.) எனவும் வரும்.

இதனுட் பாங்கிவற்றாயினவெல்லாங்குறைநயப்பித்தற்குத் தலைமகன்வற்றா யினவெல்லாங்குறைமறுத்தற்கு முரியவெனக்கொள்க. (௩௧.)

௧௪௮. தோழி கிழவோன் றுயர்நிலை கிளத்தலு
மறுத்தற் கருமை மாட்டலுந் தலைவன்
குறிப்புவே ருக் நெறிப்பட்டக் கூறலுந்
தலைவியை முனிதலுந் தலைவி பாங்கி
தனை முனிதலுந் தன்கைக் கையுறை
யேற்றலு மெனமுறை சாற்றிய வாறும்
வலிதாகச் சொல்லிக் குறைநயப் பித்தற்கு
மெலிதாகச் சொல்லி மேவற்கு முரிய.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) தோழி கிழவோன் றுயர்நிலைகிளத்தன்முதலாகக் கையுறையேற்ற
லீராக முறையேசொல்லப்பட்டவாறும் வலிதாகச்சொல்லக்குறைநயப்பித்தற்கு
மெலிதாகச்சொல்லிமேவற்கு முரிய கிளவிகளாமென்றவாறு:—தோழி கிழ
வோன் றுயர்நிலைகிளத்தற்குச் செய்யுள்:— “வீனையுக்குழல்வஞ்சிவாணன்றென்
மாறைவரைக் களிறு, தினையுந்தழையும்பிடியொடுமேயந்துதெளிந்தவின் னீர்,
சுனையுண்டசோகநிழற்சோகநீங்கித்துயில்வதுகண், டெனையுங்கடைக் கணியா
வீனையாநிற்போதிலரே.” (தஞ்சை-௧௨௩.) எனவும், “பருவானெஞ்சுமேவற
விராது, செருவேலுதியன்சேண்வினங்குமுசிறிக், கருங்கழிக்காவியொடுகலாங்
கருதிய, பெருங்கண்மாயோனோநாகடிக்கொண்ட, செந்நினைகவர்ந்தபைங்கண்
வேழங், கருவரைப்பிரசங்கையின்வாங்கி, யீயினமிரியவீசி, வயவுப்பிடியின்வா
யுறக்கொடுத்த, செவ்வீனோக்கி, யுருகுசெஞ்சுமொடுநீடுநீனந், தருகுசென்ஞும
வியுமென்னையுநோக்கிக், கழலொலிகரப்பவொதுங்கி, நிழலெனநிற்பனொருநீன
நினைந்தே.” (.....) எனவும் வரும்.

தோழி தலைமகனை மறுத்தற்கருமைமாட்டற்குச்செய்யுள்:—“கையுந்தழையு
முன்காண்டொறுங்காண்டொறுங்கட்டுரைத்த பொய்யுந்தொலைந்தன பூந் தழை
போலரிபோர்த்துஞ்சு, மையுங்கலந்துண்டவான் விழியாய்தஞ்சைவாணன்வெற்
பர், மெய்யுந்துவண்டதென்னாந்முடியாதுவெளிநிற்கவே.” (தஞ்சை-௧௨௪.)
எனவும், “தேர்சேண்க்கித்தமியனிவ்வந்து, தம்மூர்யாதென்றுன்னிநனியொ
துங்கி, முன்னாட்போகியதுறைவனென்ன, வகலிலைநாவலுண்டிறையுநிர்ந்த,
கனிகவின்சினையவாங்கிக்கொண்டதன், ருழையேவரீனவீழ்துணைக்கிடே, மலவற்
காண்டிகநற்பாற்றிதுவென, நீனைந்தநெஞ்சுமொடுநெடிதுபெயர்ந்தோனே, யுதுக்
காண்டோன்றுந்தேரேயின்று, நாமெதிர்கொள்ளேமாகிற்றானது, துணிருவன்
போலாநாணுமிகவுண்டயன், வெண்மண்ணெடுங்கோட்டுமறைக்கோ, வம்மவாழி
கூறுமதியெமக்கே.” (அகநா-௩௮0.) எனவும் வரும்.

தோழி தலைமகன்குறிப்புவுருக நெறிப்படக்கூறற்குச்செய்யுள்:—“விடையான்மிசைவருமேருவில்லாளுெடுமேழிவென்றிப், படையாளுெடுமீவெம்பகைகொள்வதோபகல்போலுமெய்ம்மை, யுடையானுயர்தஞ்சைவாணனென்றொனவொல்கியதுண், ணிடையாய்பிற்றுக்காலோவறியேன்வெற்பொண்ணுவதே.” (தஞ்சை-௧௨௫.) எனவும், “மறவல்வாழிதோழிதுறைவர், கடல்புரைபெருங்கிளைநாப்பண், மடல்புனைந்தேறிநிற்பாடும்பொழுதே.” (தொல்-பொரு-௧௪-௨௩, உரை.) எனவும் வரும்.

தோழி தலைவியைமுனிதற்குச்செய்யுள்:—“தூற்றாதலரைமறைப்பவர்க்கே குறைமசொல்லுகுற்ற, மேற்றதோழியெனையெம்பெருமாட்டிசென்றேற்றவர்க்கு மாற்றாதருன்செங்கைவாணன்நெண்மாதையில்வந்துருஞ்சம், போற்றாதுகின்றயலேன்சொன்னதீங்குபொறுத்தருளே.” (தஞ்சை-௧௨௬) எனவும், “மாயோனன்னமால்வரைக்கவாஅன், வாலியோனென்னவயங்குவெள்ளருவி, யம்மலைக்கிழவோனின்னயந்தென்றும், வருந்தினனென்பதோர்வாய்ச்சொற்றேறாய், நீயுங்கண்டுதமரொடுமெண்ணி, யறிவறிந்தனவல்வேண்டுமறுத்தற், கரியர்வாழிதோழிபெரியோர், நாடிநட்பினல்வது, நட்டுநாடார்தமொட்டியோர்திறத்தே.” (தொல். பொரு. ௧௪. ௨௩, உரை.) எனவும்வரும்.

தலைவி பாக்கியைமுனிதற்குச்செய்யுள்:—“மற்றேதவாரினைவார்தஞ்சைவாணன்வரையின்முந்நாட், பொற்றேரின்வந்தபுணர்ந்துசென்றாத்தம்பொருட்டுநம்மைக், குற்றேவன்மங்கைகுறையிரந்தானெனுக்குற்றமிந்நா, னெற்றேதவறுநம்பாலில்லையாகவுமெய்தியதே.” (தஞ்சை. ௧௨௭.) எனவும், “விட்டகுதிராவியப்பினன்ன, விசம்புதோய்பசுங்கழைக்குன்றநாடன், யாந்தற்பாடர்தமையறியான்ருளும், வேனிலானேறுபோலச், சாயினென்பநம்மாணலநயந்தே,” (குறுந்தொ, ௪௪.) எனவும் வரும்,

தலைவி பாக்கிதன்கைக்கையுறையெற்றற்குச்செய்யுள்:—“ஆற்றுந்தலைவாருந்தயரஃநறினுமாநல்லாண், மாற்றும்புனையின்மயிலினையாய்தஞ்சைவாணன்நெவ்விற, போற்றுக்கொடுவினையென்புனையாலிடிந்போந்தலரே, தூற்றுந்தழையென்றிதொன்னெவ்வுதேதோன்றியதே.” (தஞ்சை - ௧௨௮.) எனவும், “சிலம்பின்மேய்த்தசிறுகோட்டுச்சேதா, வலங்குருலைக்கார்தமண்டித் தாறுகக், கன்றதாய்மருளுக்குன்றநாட, னுடுக்குந்தழைத்தனையெவையா, முடுப்பின்யாயஞ்சுதமேகொடுப்பிற், கேளிடையித்தலுமஞ்சுதமாயிடைய, வாடுவகொல்லோதாமேயவார்மலைப், போருடைவருடையும்பாயாச், குருடையரு-ந்தகொயற்கருந்தழையே.” (நற்றிணை, ௩௫௬.) எனவும் வரும்.

இதனுட் பாங்கிகூற்றாயினவெல்லாங் குறையப்பித்தற்குத் தலைவிகூற்றா
யினவெல்லாங் குறைநேர்த்தற்குமுரியகிளவியெனக்கொள்க, (௩௨)

கசக, இறைவி கையுறை யேற்றமை பாங்கி
யிறைவற் குணர்த்தலும் குறியிடங் கூறலும்
குறியிடத் திறைவியைக் கொண்டு சேறலும்
குறியிடத் துய்த்து நீங்கலு மிறையோ
னிடத்தெதிர்ப் படுதலு மியைதலும் புகழ்தலும்
விடுத்தலும் பாங்கி மெல்லியற் சரர்ந்து
கையுறை காட்டலு மையுறை கண்ணியைப்
பாங்கிற் கூட்டலு நீங்கித் தலைவற்
கோம்படை சாற்றலு மூலகியன் மேம்பட
விருந்து விலக்கலும் பெருந்தகை விருந்திறை
விரும்பலு மென்னத் தெரிந்த பன்முன்றுங்
கூட்டன் முதலா வேட்ட லீரூப்
பாங்கிக்கு வகுத்த நான்கிற்கு முரிய.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) இறைவி கையுறையேற்றமை பாங்கி யிறைவற்குணர்த்தன் முத
லாகத் தலைமகன் விருந்திறைவிரும்பலீரகவாராயந்த பதின்முன்றுங் கூட்டலும்
கூடலும் பாங்கிற்கூட்டலும் வேட்டலுமென நான்கிற்குமுரியவாமென்றவாறு.
இறைவி கையுறையேற்றமை பாங்கி யிறைவற்குணர்த்தற்குச்செய்யுள்:-“போ
யானளித்தலுங்கைகுவித்தேற்றபின்போற்றியன்பாற், சாயாதகொங்கையின்மே
லிணைத்தாடஞ்சைவாணன்வெற்பா, காயாமலரன்னமேனிமெய் யா க நி ன் கை
யுறையை, நீயாகவல்லதுமாந்தழையாகநினைந்திலனே.” (தஞ்சை-௧௨௬.) எனவும்,
“தந்தரீயளித்ததண்டழைகாண்டலும், வந்தனனெ திர்த்தமட்டைதன்னெஞ்சு,
மண்மிசைவினங்கியவழுத்தீர்மதியா, னுண்ணியற்பனுவுனுழைபொருணுனித்த,
வாய்மொழியமுதமடுக்குவண்மன்னே, யானிறைபெற்றதுமிலனே.” (.....)
எனவும் வரும்.

பாங்கி தலைமகற்குக் குறியிடங்கூற்றற்குச்செய்யுள்:-“அணிமாமலர்மயிலுப்
புயத்துணங்கொளாகமெனு, மணிமானிகைவத்தவாணன்வண்டாவலன்மாறை
வெற்பா, துணிமாமரகதப்பாசறைவேலைச்சுடரவன்போற், பணிமாமணிதிகழும்

கல்யாண்கன்பயிலிடமே.” (தஞ்சை-கட.௦.) எனவும், “கடம்புவால்புண்ணைகடிந்துறைவ, படம்புலாற்புட்கடிவான்புக்க-தடம்புலார், தாழைமாஞாழற்றதைந்நயர்ந்ததாழ்பொழி, லேழைமாஞேக்கியிடம்.” (திணைமாலை தூ. ௪௪.) எனவும் வரும்.

பாங்கிருறியிடத்திறைவியைக்கொண்டு சேற்றஞ்ச்செய்யுள்:— “நாமாவிழங்கிறுமலர்குற்றாந்தாவனத்துத், தேமாவினத்தளிர்செவ்வண்ணங் கொய்துலம்பெதிர்ஊய், வாமானெடுங்கண்மடந்தைநல்லாய்தஞ்சைவாணன்வெற்பிற், துமாதவிப்பந்தர்வாய்வியாடுகம்போதுகவே.” (தஞ்சை. கட.௧.) எனவரும்.

பாங்கிதலைமகளைக்குறியிடத்துய்த்துநீங்கற்குச்செய்யுள்:— “கண்சாபங்கையருக்கொண்டுதன்வேன் மயில்காந்தள்வள்ளி, யெண்சாயவென்றனையென்றுசெவ்வேளிவரும்பவளம், வண்சாயொசிக்கும்வயற்றஞ்சைவாணன்மலபமராத், தண்சாயைநின்றணங்குந்தைபனீறிந்கசாரலிலே.” (தஞ்சை. கட.௨.) எனவும், “செங்களம்படக்கொன்றவுணர்த்தேய்த்த, செங்கோலம்பின்செங்கோட்டியானைக், கழறொடிச்சேஎய்குன்றம், குருதிப்பூவின்சூலக்காந்தட்டே.” (குறுந்தொகை. க.) எனவும் வரும்.

இறைவியிறையோனிடத்தெதிர்ப்பதெற்குச்செய்யுள்:— “முயங்கியநாபுரப்பங்கயத்தாளுமுலைசுமந்து, தயங்கியநூலிடைதானுமென்போலத்தளர்வுறவின், வியங்கியவாறென்மனத்திருணிக்கவென்றேதுணிந்தோ, வயங்கியசீருடையான்வாணன்மாறைமணியினக்கே.” (தஞ்சை. கட.௩.) எனவரும்.

புணர்ச்சியின் மகிழ்தற்குச் செய்யுள்:— “தருந்தாருவஞ்சுங்கொடையுடையான்றஞ்சைவாணனின்சொற், செருந்தார்பசுந்தமிழ்த்தென்வரைமேற்செம்பொன்மேருவெற்பாற், கருந்தாரைநஞ்சமிழ்வாகியால்வெண்கடல்கடைந்து, வருந்தாவமுதளித்தான்வல்லளாமிம்மடக்கொடியே.” (தஞ்சை. கட.௪.) எனவரும்.

புகழ்தற்குச்செய்யுள்:— “மயனார்விதித்தன்னமாமதில்குழ்தஞ்சைவாணன்வெற்பிற், பயனார்பயோதார்ப்பாவையன்னீர்பசும்பொற்குழைதோய், நயனாரவிர்த்ததாஞ்சுதம்வாயிதழ்நல்லமுத, மயனார்படைத்திலரேலடங்காதவ்வாணக்குமே.” (தஞ்சை. கட.௫.) எனவரும்.

தலைமகளைத்தலைமகன்விதித்தற்குச் செய்யுள்:— “நேயம்புகலிடமின்றிநின்பூல்வந்துநின்றதுபோ, லாயும்புகலவடைந்தருணியடையாதமன்னர், வாயம்புக

அவ்வண்ணியவாணன்மென்மாதிறன்னீர்த், தீதையமுதலினைவெல்லிழி யா ய்
வின்றினையுடனே.” (தஞ்சை. ௧௩௭.) என வரும்.

பாங்கிதலைவியைச்சார்ந்து கையுறைகாட்டற்குச்செய்யுள்:— “பொய்போ
லிடையின்விழிபோற்குவனையம்போதிவைநின், மெய்போலசோகயினிர் பூந்தழை
யிவைமெல்லியனின், கைபோற்சவின்கொன்செவ்காந்தளம்போதிவைகண்ட
ருன்யான், மைடோற்குழலிதந்தேன் தஞ்சைவாணன்வகையினின்றே.” (தஞ்
சை. ௧௩௭.) எனவும், “நறுமழங்கண்ணியும்பெருந்தன்கோதையு, நகைவாய்ப்
பிணையலுமுக்கையாய்க்கூடும், புனைந்தனையருளல்வேண்டுஞ், சினைக்கொடாணச்
செழுமடமானே,” (.....) எனவும் வரும்.

பாங்கிதலைவியைப் பாங்கிற்கூட்டற்குச்செய்யுள்:— “குனிநாண்மதிததற்
கோகிலமேகிஞ்சுழலிலெல்லாப், பனிநாண்மலரும்பறித்தணிந்தேனிரந்தப் பா
மடந்தை, தனிநாயகன் தஞ்சைவாணன் நன்சாரற்றனித்துநிலா, திணிநாமகன்
நிளையார்வினையாடிடமெய்துதுமே.” (தஞ்சை. ௧௩௮.) எனவரும்.

பாங்கிதலைவியைக்கீழ்த் தலைவற்கோம்படைசாற்றற்குச்செய்யுள்:— “சின்
னாண்மலர்க்குழல்காரணமாச்செவ்விபார்த்துழன்று, பன்னாளுரைத்தபணிமொழி
நோக்கிப்பழிநமக்கீ, தென்னாக்கிடப்பட்டவெண்ணிலமேறவேலிவைறவா, தன்
னாகமெய்ப்புகழான் தஞ்சைவாணன் தழிவெற்பிலே.” (தஞ்சை. ௧௩௯.) எனவும்,
“அவரைபொருந்தியபைந்தூரலேனற், கவரிமடமாக்கதூஉம்படர்சாரற், காண்க
நாடமறவல்வயங்கிழைத், கியானிடைநின்றபுணை.” (இந்திணையெழுபது. ௬.) என
வும் வரும்.

பாங்கிதலைமகனையுலகியன்மேம்படவிருந்து விலக்கற்குச்செய்யுள்:— “வலைப்
பெய்தமான் தஞ்சைதேன்றையத்தருந்திமரைமுலைப்பா, லுலைப்பய்தவார் தினை
மூலமுண்ணெங்கூருவகை, தலைப்பெய்தநாளையான் தஞ்சைவாணன்சயிலத்
தெம்மூ, ரிலைப்பெய்ததாழ்குரம்பைத்தங்கிணைமக்கென்வருமே.” (தஞ்சை.
௧௪௦.) எனவும், “பன்னாளுவந்தீர்ப்பகல்வந்து, புன்னையம்பொதும்பினின்னி
ழநழிஇ, மாலைமாக்கொளநோக்கிப்பண்ணாய்ந்து, வலவன்வண்டேரியக்கரீயுஞ்,
செலவிருப்புறதலொழிகுதில்லம, செல்லாநல்லிசைப்பொலம்பூட்டி றையன்,
பல்பூங்காநற்பவத்திரியனவிவ, ணல்லெழிலின்னலந்தொலையவொல்லெனக்,
கழியேயோதமல்கின் தவழியே, வள்ளையிற்றாவொடுவயமின் கொட்டுஞ்,
சென்றோர்மன் தமாரின் தபொழுதென, நின்றிறத்தவலம்வீடவின்றிவட், சேப்பி
னெவனெழுக்கேழ்புலம்ப, பசமினெடுத்தவெண்ணென்மாஅத்து, அயிர்மிதிமா
வார்துவநினக்கே, வடவர்த்தந்தவாக்கேழ்வட்டன், குடபுலவுதப்பிற்கூட்டுபு
நிகழ்த்திய, வண்டியிர்நதஞ்சாந்தணிசுவந்திண்டியி, லெல்லுத்தொழின்மடுத்த

வல்வினைப்பாதவர், கூருளிக்கடுவிலைசமாட்டலிற் பாய்ப்புடன், கோட்டிக்குகிழித்த
கொடுமுடிநெடுவிலை, தண்கடலவைவளியெறிதொறும்வினைவிட்டு, முன் நிற்
றழைதுங்குந், தெண்கடற்பரப்பினெம்முறைவினூர்க்கே.” (அகநா. ௩௪௦.)
எனவும் வரும்.

தலைமகன் விருந்திறைவிரும்பற்குச் செய்யுள்: “மஞ்சூட்டியன்னசுமைதமில்
சூழ்தஞ்சைவாணன்வெற்பிற், பஞ்சூட்டியமென்பதயுகத்தீருங்கன்பாடியின்மான்,
வெஞ்சூட்டியமுதன்னஆனும்பைந்தேனும்விருந்தினர்க்குச், செஞ்சூட்டியகு
பொன்போற்றினைமூரலுந்தெள்ளமுதே.” (தஞ்சை. ௧௪௧.) எனவும் வரும்.

இதனுட்பாங்கிகுற்றாயினவெல்லாங்கூட்டற்குமேவட்டற்குமுரியன;
தலைமகன்குற்றாயினவெல்லாங்கூடற்குங்கூட்டற்குமுரியவெனக்கொள்க.
இம்முன்றுகுத்திரத்துள்ளொமெடுத்தோதப்பட்டளவிகள், பாங்கிகுற்றுள் “நன்
னயம்பெற்றுழிநயம்புரி.” (தொல். பொருள். களவியல். ௨௩.) என்பதனானுந்
தலைமகன்குற்றுள் “வேளாணெதிருமவிருந்தின்” (தொல். பொருள். களவி. ௧௬.)
என்பதனானுங்கொள்ளப்பட்டன. (௩௩.)

௧௩௦. அற்றயில் சிறப்பினில் வறுபத் தொன்றுங்
குற்றயில் பாங்கியிற் கூட்டத்து விரியே.

(இச்-ம்.) பாங்கியிற்கூட்டத்துவிரியெல்லாந் தொகுத்துணர்த்துந்
னுதலிற்று.

(இ - ள்.) தலைமகனுட்கொள்சாற்றன்முதலாக விருந்திறைவிரும்ப
லீராகச்சொல்லப்பட்ட விவ்வறுபத்தொருகிளவியும் பாங்கியிற்கூட்டத்துவிரியா
மென்றவாறு. (௩௪.)

௧௩௧. கூட்டல் கூடல் பாங்கிற் கூட்டல்
வேட்டலென் றொருநால் வகைத்தே பகற

(இச்-ம்.) பகற்குறியின்வகையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) கூட்டன்முதலாக வேட்டலீராக நான்குவகையினையுடைத்துப்
பகற்குறியென்றவாறு.

௧௩௨. குறியிடங் கூறன் முதலாப பெறலரும்
விருந்திறை விரும்ப லீரூப் பொருந்தப்
பகர்தபன் னிரண்டும் பகற்குறி விரியே.

(இச்-ம்.) பகற்குறியின் விரியுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) குறியிடங்கூறன்முதலாக விருந்திறைவிரும்பலீராக மேற்பாங்கி யிற் கூட்டத்துனெடுத்தோதப்பட்ட பன்னிரண்டும் பகற்குறி விரியாமென்ற வாறு. உதாரணமேற்காட்டினபெணக்கொள்க. (நக.)

கநக. இரங்கல் வன்புறை யிசைநிப் புணர்த்தலென் றொருங்கிய மூவகைத் தொருசார் பகற்குறி.

(இச்-ம்.) ஒருசார்பகற்குறியின்வகையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இரங்கலும்வன்புறையுமிற்செறிப்புணர்த்தலுமென மூன்று வகையினையுடைத்தொருகூற்றுப்பகற்குறியென்றவாறு. (நக.)

கருச. கிழவோன் பிரிந்துழிக் கிழத்தி மாலையம்
பொழுதுகண் டிரங்கலும், பாங்கி புலம்பலுந்
தலைவ னீடத் தலைவி வருந்தலுந்,
தலைவியைப் பாங்கி கழறலுந் தலைவி
முன்னிலைப் புறமொழி மொழிதலு மின்னுயிர்ப்
பாங்கியொடு பகர்தலும் பாங்கியச் சுறுத்தலு
நீங்கற் கருமை தலைவிரினைத் திரங்கலுந்
தலைவிக் கவன்வால் பாங்கி சாற்றலுஞ்
சிறைப்புற மாகச் செறிப்பறி வுறுத்தலு
முன்னிலைப் புறமொழி மொழிந்தறி வுறுத்தலு
முன்னின் றுணர்த்தலு முன்னின் றுணர்த்தி
யோம்படை சாற்றலுமேம்படு கிழவோன்
றஞ்சம் பெறுது நெஞ்சொடு கிளத்தலு
மென்றஹீ ரோழு மெல்லுக்குறி விரிப்ப.

இச்-ம்.) ஒருசார்பகற்குறி விரியுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) கிழவோன்பிரிந்துழிக் கிழத்திமாலையம்பொழுதுகண்டிரங்கன் முதலாகக் கிழவோன் றஞ்சம்பெறுது நெஞ்சொடுகிளத்தலீராகச் சொல்லப்பட்ட பதினான்குமொருசார் பகற்குறிவிரியாமென்றவாறு. ஒருசாரென்றதிகாரத்தால் விரித்துரைக்கப்பட்டது. அவற்றுள்;

கனகியல்.

கிழவோன்பிரிந்துழிக் கிழத்திமாலையம் பொழுதுகண்டிரங்கற்குச்செய்யுள்:—“ஆழ்ந்தார்தமக்கருளாதவர்போலிவ்வளவிலன்பு, சூழ்ந்தார்செவத்தொங்கல்குழுவாய்சொற்பொருள்படைத்து, வாழ்ந்தார்புகழ்தஞ்சைவாணனைப் பேணலர்மானவெய்யோன், வீழ்ந்தார்கலிக்கார்தானபரிமாலவெளிப்படவே.” (தஞ்சை. ௧௪௨.) எனவும், “நெய்தல்கடம்பரிழல்குணக்கொழுகக், கல்சேர்மண்டிலஞ்சிவந்துசினந்தணியப், பல்பூங்காணலுமல்கிற்தன்றே, யினமணியொலிப்பவோர்ப்பூட்டி, மெய்மலிகாமத்தியாந்தொழுதொழியத், தேரோசெல்புறமறையுமுரோ, டியாககாவதுகொளுதேம்பட, ஆதுவண்டியிருங்கோதைமார்பின், மின்னிவர்கொடும்கொண்களே, டின்னகமேவராமாடியபொழிலே.” (நற்றிணை. ௧௮௭.) எனவும் வரும்.

பாங்கிபுலம்பற்குச்செய்யுள்:—“காலையம்போருகவாண்முதத்தானன்பர்கையகல, மாலையம்போதுவருவித்தநீர்தஞ்சைவாணன்றெவ்வ, ராலையம்போலுங்களாதவன்கோயிலுமல்கொளுந்த, வேலையம்போடுமல்வீர்பரிகாளொன்றும்வெய்துயிர்த்தே.” (தஞ்சை. ௧௪௩.) எனவும், “பெருமுதுசெவ்வர்பொன்னுடைப்புதல்வா, சிறுதோட்கோத்தசெவ்வரிப்பறையின், கண்ணகத்தெழுதியருளிப்போலக், கோல்கொண்டலைப்பப்பலையுயர்மாதோ, வீராவேணமான்வெளியன்றித்தன், முரசமுதற்கொளியுமாலெளக்கின், வெண்கோடியம்பதண்பனியரும்பக், கையறவந்தபொழுதினமெய்ச்சார்த், தவலநெஞ்சினம்பெயரவுயர்நிரை, நீடுநீர்ப்பணித்துறைச்சேர்ப்ப, ளேடுதேர்துண்ணுகதுழைந்தமாலே.” (நற்றிணை. ௧௮௮.) எனவும் வரும்.

தலைவனிடத்தலைவருந்தற்குச் செய்யுள்:—“ஆராதவின்பவிடந்தொறுநீங்கியவாயமெண்டால், வாராதமுன்னம்வருகிலார்தற்கஞ்சைவாணன்வெற்பிற, காராதரங்கிவல்வீனையெனலங்கொள்ளோடொண்டு, தேராதவனுடனெநன்னன்மாலயிற்சென்றவரே.” (தஞ்சை. ௧௪௪.) எனவும், “இருடிணிந்தன்னவீர்தன்னகொழுநிழல், நிலவுகுவித்தன்னவெண்மணலொருசிறைக், கருங்கோட்டுப்புன்னைப்பூம்பொழில்புலம்ப, வின்னும்வரார்வருடம், பன்மீன்வேட்டத்தென்னையர்நிமிலே.” (குறுந்தொகை. ௧௨௩.) எனவும் வரும்.

தலைவியைப்பாங்கிமுற்றற்குச்செய்யுள்:—“சிறந்தார்தெரிந்தசெழுந்தமிழ்வாணன்றென்மாறைவெற்பர், துறந்தாரெனையென்றுசோருவதெனிர்த்ததொல்லலகிற, பிறந்தாரெவர்க்கும்பிரிவெய்துமால்வெய்யபேரமர்க்கட், புறந்தாழ்கரியகுழற்செய்யவாயையபூங்கொடியே.” (தஞ்சை. ௧௪௫.) எனவும், “மகிழ்நன்மார்பேவெய்யையானீ, யழியல்வாழிதோழிநன்ன, னறுமாகொன்றொட்பிற்போகிய, வென்றுமொழிக்கோசர்போல, வன்கட்குழ்ச்சியும்வேண்டுமாற்சிறிதே.” (குறுந்தொகை. ௭௩.) எனவும் வரும்.

தலைமுன்னிலைப்பிறமொழி மொழிதற்குச்செய்யுள்:— “பூவலர் வா விய
னீ ர் த் த போதுற்றபுன்மையல்லாற், காவலர்காமந்துறக்கிலென்னுங்கடம்பாய்
மதுகை, மாவலவாணன்வயற்றஞ்சைவேந்தனைவாழ்த்தல்செய்யா, மேவலர்போ
லுங்கழற்றுணாயாளர்வியனறிவே.” (தஞ்சை. ௧௪௬.) எனவும், “யாவதுமறிகி
ல்கழற்றுலோரே, தாயின்முட்டைபோலவுட்கிடந்து, சாயினல்லதுபிறிதெவனு
டைத்தோ, யாமைப்பார்ப்பினன்ன, கா மங்காதலர்நையறவிடினே.” (குறுந்தொ
கை. ௧௮௨.) எனவும் வரும்.

தலைவியாங்கியொடுபகர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “மூலையார்முயக்கினு மல் லா
வீடத்தினுமாரீமுநீ, மூலையாரமுதமுநஞ்சுமும்போலவணங்கனையாய், தொலை
யாதவின்பமுந்துன்பமங்காட்டுவாந்துங்கருவி, மலையாசலத்தமிழ்தேர் வா ண் ன்
மாறையம்மன்னவரோ.” (தஞ்சை. ௧௪௭.) எனவும், “நோமெனெஞ்சேநோமெ
னெஞ்சே, புன்புலத்தமன்றசிறியிலெநருஞ்சி, கட்கின்புதுமலர்முற்பயந்தாஅங்,
கினியசெய்தநங்காதல, நின்னஞ்செய்தனெனெனெஞ்சே.” (குறுந்தொகை. ௨௦௨.)
எனவும், “என்கைகொண்டதன்கனெற்றியுந், தன்கைகொண்டென்னன்னுத
னீவியு, மன்னைபோலவின்னியுடற்புங், ஈன்வர்போலக்கொடியன்மாத்தோ, மணி
யோழிழிதருமருவிப்பாண்னென, வேங்கைதாயவேங்குமலையடுக்கத், தாடுகழை
நிவந்தபைக்கண்மூங்கி, லோமெழைகிழிக்குஞ்சென்னிக், கோடியர்பிறங்கன்மலை
கிழுவோனே.” (நற்றிணை. ௨௮.) எனவும், “அசுணங்கொல்பவர்கையேபோன்று,
மின்பமுந்துன்பமுமுடைத்தே, தண்கமழ்நுறுந்தார்விறலோன் மா ர் பே.” (நற்
றிணை. ௩௦௪.) எனவும் வரும்.

தலைவியைப்பாங்கியச்சுறுத்தற்குச்செய்யுள்:— “பேணற்கரியநின்பெண்
மையுநாணமும்பேணியவர், காணத்தகுமென்றுகாண்பதல்லாற்கழிகாதெனஞ்சு,
பூணத்தருகினும்பொற்பல்லவாகுதல்கற்பல்லவால், யாணர்த்தமிழுடையான்வா
ணன்மாறையினின்னமுதே.” (தஞ்சை. ௧௪௮.) எனவும், “மனங்காவலருழை
வைத்துமென் கூர்வனாவாய்ப்பசும்பு, ளினங்காவன்மாற்றியவேனல்கண்டா ல் ன்
னையெய்யடியுங், கணங்காவல்கொண்டகழையிருஞ்சாரர்கணங்குழையின், புனங்
காவன்மாற்றுமதன்பின்னர்காவலும்பூணும்வந்தே.” (இலக்கண. அகத். ௧௪௦.
உரை.) எனவும், “மெய்பிறீராமேவருகாமமோ, மெய்யாயயினுமுரைப்ப
குறழி, கொய்யாமுன்னுக்குரல்வார்புகினையே, யருவியாரந்தபைங்காறோறு,
மிருவிதோன்றின்பலவெனையே, முருகுமுரண்கொள்ளுந்தேம்பாய்கண்ணிப், பரி
யாடியொடுபன்மலைப்படரும், வேட்டுவப்பெறலோடமைந்தனை யாழநின், பூக்
கெழுதொடலைதுடங்கெழுந்து, கிள்ளைத்தென்வளியிடையிடையிற்றி, யாவ்
காங்கெழுநாயாயினன்ன, மெருகிகிழைத்தேற்றுகிவனெனப், பிறர்த்தந்த
நிறுக்குவனாயி, னுற்றநகரிதாருமவன்மணந்தமார்பே.” (அகநா. ௨௮.) எனவும்
வரும்.

நீங்கற்கருமைதலைவிரினைத்திரங்கற்குச்செய்யுள்:—“குன்றுகிறபொன்னும் வேழக்குழாமுங்கொடைபுகழ்ந்து, சென்றார்முகக்குஞ்செழுந்தஞ்சை வாணன் மென்மாவைவெற்பி, என்றாமிறைவர்க்குநன்றியிலெற்குமுன்னொருமுகத்தோ, னொன்றாவிதித்திலனையுயிர்போலவுடம்பையுமே.” (தஞ்சை. ௧௪௧.) எனவரும்.

தலைவிக்கவன்வரல்பாங்கிசாற்றற்குச்செய்யுள்:—“நெஞ்சகவாய்மலான்னை கண்ணீர்மல்கின்றவஞ்சொற், கிஞ்சகவாய்வஞ்சிகேட்டருணியுங்கிளைத் தமிழோர், தஞ்சகவாய்மொழிநெஞ்சுடையான் தஞ்சைவாணன்வெற்பின் மஞ்சக வார்த்தனவாலவந்தேரினமணிக்குரலே.” (தஞ்சை. ௧௪௨.) எனவும், “கவர்பரி நெடுந்தேர்மணியுமிகைக்கும், பெயர்படவிளங்கியவிளைஞருமொலிப்பர், கடலாடு வியலிடைப்பேரணிப்பொலிந்த, திதலையல்குனலம்பாராட்டிய, வருமேதோழி வாரம்ணற்சேர்ப்ப, னிழல்படவாங்கியமுழவுமுதற்புன்னை, மாவரைமறைகம்வம் மதிபாளுட், பூவிரிகானற்புணர்குறிவந்துநம், மெல்லினர்நறம்பொழிற்காணா, வல்லலரும்படர்காண்கராஞ்சிறிதே.” (நற்றிணை. ௩௦௭.) எனவும் வரும்.

தோழிசிறைப்புறமாகத்தலைமகற்குச்செறிப்பறிவுறுத்தற்குச்செய்யுள்:—“தொடைக்கணியார்தடந்தோளவர்கேளலர்தோகையன்ன, ருடைக்கணியார் தழைபெய்யாருழவருடைத்தெண்ணீர், மடைக்கணியாரிடுந்தஞ்சைவாணன் வரையின்முன்போற், கடைக்கணியார்கணியார்நமமைநாளைக்கருங்கணியே.” (தஞ்சை. ௧௪௩.) எனவும், “வினைவிளையச்செல்வம்விளைவதுபோனீடாப், பனைவிளைவுநாமெண்ணப்பாத்தித்-தினைவிளைய, மையார்தடங்கண்மயிலன்றாய்தீத்தீண்டு, கையார்பிரிவித்தல்காண்.” (திணைமாலை. ௩௧.) எனவும்வரும்.

தோழிதலைமகற்குமுன்னிலைப்புறமொழிமொழிந்திற்செறிப்புணர்த்தற்குச் செய்யுள்:—“மயில்காளபந்திப்புயலன்னவோதியைப்பைங்கிள்ளாகாண், மயில்காள்சிறிதுமறக்கப்பெறீர்தஞ்சைவாணன்வெற்பிற், குயில்காளமெங்குமியம்பு தன்சோலையிடுகடியின்ப, மயில்காளவெங்கதிர்வேலன்பர்சாலவயர்ப்பினுமே.” (தஞ்சை. ௧௪௪.) எனவும், “முறஞ்சையிரினைத்தடக்கையிற்றடைஇ, யிறைஞ்சியகுரலைபந்தாட்செந்தினை, வரையோன்வண்மைபாடினர்போலக், கிளையோடுண்ணும்விளைவாய்ப்பாசினன், குல்லைகுளவிகடதனங்குவளை, யில்லமொடுமிடைந்தவீர்த்தண்கண்ணியன், சுற்றமைவில்லன்சோலைத்தோன்று, நற்றார்பார்பா காண்குறிநீரிநிய, மற்றவற்கறியவுறையின்பிறறை, யணங்குமணங்கும்போல வணங்கிய, வறம்புணங்காவல்லிடாமை, யறிந்தனிரல்லீரோவறனில்யாயே; (நற்றிணை. ௩௧௧.) எனவும் வரும்.

பாங்கிதலைமகன்முன்னின் றசெறிப்பறி வறுத்தற்குச்செய்யுள்:—“கானலங் கான்மலர்க்கன்வாய்க்கருங்கணிகட்டுரையாற், கூனலஞ்சாய்பொற்றாலுங்கொய் தாரொமர்கொற்றவயா,மேனலங்காவலுமின்றையொழிந்தனமேழ்புவிக்குந், தான லங்காரமன்னாந் தஞ்சைவாணன் நமிழ்வெற்பிலே.” (தஞ்சை. கடு௩.) எனவும், “மாவலரைவெற்பவணங்குஞரலேனல், காவலியற்கை யொழிந்தே தம் யாந்- தாவருவி, பூக்கண்கழுமும்புறவிற்றாய்ப்பொன்வினையும், பாக்கமுதுவெம்மிடம்.” (இந்திணையம்பது. ௧௨.) எனவும் வரும்.

பாங்கிதலைமகன்முன்னின் றசெறிப்புணர்த்தியோம்படைசாற்றற்குச் செய்யுள்:—“கனஞ்சாயநல்கியகையுடையானெகிர்கன்றினர்தம், மனஞ்சாய வென்றஞன்வாணன்வரோதயன்மாறைவெற்பிற், சினஞ்சாலும்வேலண்ணலே மறவேலெம்மைச்செவ்வியிரு, தனஞ்சாயினுமினிநினையல்லாதில்லைத்தாழ்து முற்கே.” (தஞ்சை. கடு௪.) எனவும், “எறிந்தெமர்தாழுமுதவீரங்குரலேனை, மறந்துகிளியினமும்வாரா - கறங்கருவி, மாமலைநாட்டமொழிதன்கேண்மை, நீமறவனெஞ்சத்துக்கொண்டு.” (இந்திணையம்பது. ௧௮.) எனவும் வரும்.

தலைமகன் தஞ்சம்பெருதுநெஞ்சொடுகிளத்தற்குச்செய்யுள்:—“வவலரேய் விழிமாந்தளிர்மேனியரேனலினிக், காவலரேமனங்காத்தனம்யாங்கனியானசெம் பொன், னாவலரேபெறநல்குங்கைமேகநறுங்குவளை, மாவலரேய்தொடையான் தஞ்சைவாணன்வரையிலவந்தே.” (தஞ்சை. கடு௫.) எனவும், “பெறுவதியை யாதாயினுமுறுவதொன், றுண்மென்வாழ்நெஞ்சேதிண்டேர், கைவனோரிகானந் திண்டி, யெறிவனிகமழுநெறிபடுகூந்தன், மையீரோதிமாஅயோன்வயி, னின்றை யுன்னடப்பினின்றே, யிறமுறையெனவொன்றின்றி, மறுமையுலகத்தமன்னு தல்பெறுமே.” (குறந்தொ. ௧௬௬.) எனவும் வரும்.

இவற்றுள், கிழவோன்பிரிந்துழிக்கிழத்திமாலையம்பொழுதுகண்டிரங்கலும், பாங்கிபுலம்பலும், தலைவனிடத்தலைவிவருந்தலும், முன்னினைப்புறமொழிமொழித லும், பாங்கியோடுபகர்தலும், நீங்கற்கருமைதலைவிநினந்திரங்கலும், கிழவோன் தஞ்சம்பெருதுநெஞ்சொடுகிளத்தலும் ஆகியவேழுமிரங்கற்குரிய. இவற்றுள், கிழவோன் தஞ்சம்பெருதுநெஞ்சொடுகிளத்தலொன்றமொழித்து எனையவாறும் வரைதல் வேட்கைக்குரியவாம். தலைவியைப்பாங்கிகழறலும், தலைவியைப்பாங்கி யுச்சுறுத்தலும், தலைவிக்கவன்வரல்பாங்கிசாற்றலுமாகியமூன்றும்வன்புறக் குரிய. சிறைப்புறமாகச்செறிப்பறிவுறுத்தலும், முன்னினைப்புறமொழிமொழிந் தறிவுறுத்தலும், முன்னின்றுணர்த்தலும், முன்னின்றுணர்த்தியோம்படைசாற் றலுமாகியநான்கும்இறச்செறிப்புணர்த்தற்குரியவெனக்கொள்க. இந்நான்கும் வரைவுகடாதற்குமுரியவாம், (௩௭)

௧௫௫. விலக்கல் சேறல் கலக்க மென்றாங்
கிகப்பிழை வகைத்தே பகற்குறி யிடையீடு.

(இச் - ம்.) பகற்குறியிடையீடுதொகுத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) விலக்கலுஞ்சேறலுங்கலக்கமுமென மூன்றவகையினையுடைத்
தாம் பகற்குறியிடையீடென்றவாறு. (உக)

௧௫௬. இறைவனைப் பாங்கி குறிவரல் விலக்கலு
மிறைவியைக் குறிவரல் விலக்கலு மிறைமக
ளாடிட நோக்கி யழிதலும் பாங்கி
யாடிடம் விடுத்தாக்கொண் டகறலும் பின்ன
ணெடுத்தகை குறிவயி னீடுசென் றிரங்கலும்
வறுங்கள் நாடி மறுகலுங் குறுந்தொடி
வாழுமூர் நோக்கி மதிமயங் கலுமெனு
மேழும் பகற்குறி யிடையீட்டு விரியே.

(இச் - ம்.) பகற்குறியிடையீட்டுவிரித்தொகை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இறைவனைப்பாங்கி குறிவரல்விலக்கன்முதலாகக் குறுந்தொடி
வாழுமூர்நோக்கி மதிமயங்கலீறாகச்சொல்லப்பட்டவேழும் பகற்குறியிடையீட்
டின் விரியாமென்றவாறு.

இறைவனைப்பாங்கி குறிவரல் விலக்கற்குச்செய்யுள்:—“புனமும்பகந்தினைச்
செங்குரலேந்தும்புகன்றகின்னா, யினமுங்குழீஇவந்திறைகொள்ள மா லி னை
யார்வனாயு, மனமுங்கவர்வெற்பவாணன்றென்மாறைமடப்பிடியு, மனமுந்தொழு
நடைபாற்பலகால்வருமன்னையுமே.” (தஞ்சை. ௧௫௬.) எனவரும்.

பாங்கியிறைவியைக்குறிவரல் விலக்கற்குச்செய்யுள்:—“நந்துகற்றங்கடன்
ஞாலமெல்லாம்புகழ்நாமன்வனர், சந்துகற்றங்கொங்கைமங்கையர்வேன்சஞ்சரீச
நறை, வந்துகற்றந்தொங்கல்வாணன்றென்மாறைவரையின்மலர்க், கொந்துகற்
றங்குமுலாய்செல்லையக்குளிர் பொழிற்கே.” (தஞ்சை. ௧௫௭.) எனவும்,
“யாஅங்கொன்றமாஞ்சுட்டியவிற, கரும்புமருண்முதலடைபந்தாட்செந்தினை,
மடப்பிடித்தடக்கையன்னபால்வார்பு, கரிக்குறட்டிறைஞ்சியசெறிகோற்பைங்
குறற், படுகிளிகடிசஞ்சேறமடுபோ, ரெஃகுவிளங்குதடக்கையன்வாணந்,
தாரநாறுமார்பினை, வாரற்கதில்லவருருவன்யாயே.” (குறுந்தொகை. ௧௪௮.)
எனவும் வரும்.

இறைமகளாடிட நோக்கியழிதற்குச்செய்யுள்:- “அருவித்தடமும்மணிமுத்த யாறுமவனிடெங்குந், திருவித்தியதஞ்சைவாணன்சிலம்புமிச்சிற்றிலும்பே, நிரு விப்புனமுமின்றென்னினைக்கின்றனவென்னையின்னே, மருவிப்பிரிபவர் பே பா வில்லைமேயமண்ணில்வன்கண்ணோ.” (தஞ்சை-௧௮௮.) எனவும், “அனியதாமே செவ்வாய்ப்பைக்கிளி, குன்றக்குறவர்கொய்தினைப்பைக்கா, விருவிநீன் புனங் கண்டும், பிரிதேற்றப்போன்பினவே.” (ஐங்குறு-௨௮௪.) எனவும் வரும்.

பாங்கியாடிடம் விடுத்துக்கொண்டகற்றகுச் செய்யுள்:- “உன்னையராவல்கு னல்லவரேயென்றுசாவினெங்கண், மன்னயராமல்வகுத்துரைந்தஞ்சைவாணன் வெற்பி, நென்னையாரணைகொண்டேகுக்கின்றெனியைவித்தனையும், பின்னையா தொழிவாயிதனையிதுபெற்றனமே.” (தஞ்சை-௧௮௯.) எனவும், “வரியினர் வேங்கைவண்டுபுகண்ணியன், நெரியிதழ்க்குவளைத்தேம்பாய்தார, னஞ்சிலையிடவதாகவெஞ்செலற், கணைவலந்தெரிந்துதுணைபடர்ந்துள்ளி, வருதல்வாய் வதுவான்றோய்வெற்பன், வந்தனனாயினந்தளிர்ச்செயலைத், தாழ்விடலாங்கு சினைதொடுத்தலீழ்கயிற், றாசன்மாரியமருங்கும்பாய்புட, னாடாமையிற்கலுழ்பில தேறி, நீமதழ்த்தலைஇயகவின்பெறுரீலங், கண்ணென்மலர்ந்தகனையும்வண் பறை, மடக்கிளியெடுத்தல்செல்லாதடக்குறற், குலவுப்பொறையிறுத்தகோற் றலையருவி, கொய்தொழிபுனமுநோக்கிநெடிதுநினைந்து, பைதலன்போருவன் கொல்லோவைதேய், கயவெள்ளருவிசூடியவுயர்வரைக், கூடல்கண்ணெடுதெம்மூ ரென, வாங்கதையறிவுறன்மறந்திசின்யானே” (அகநானூறு-௩௮௮.) எனவும் வரும்.

பின்னொன்றைக்குறிவியனீடுசென்றிரங்கற்குச்செய்யுள்:- “மாண்காணி கரினம்மடமயில்காடஞ்சைவாணன்வெற்பிற், நேன்காணிரைமென்சிறைக்கின்னா காணென்றொமரேனேய், தான்காணியகொலிச்சந்தன்சோலையைததன்னை யின்றி, யான்காணியகொலெழுந்தருளாததின்னென்னுயிரே.” (தஞ்சை-௧௯௦.) எனவும், “உள்ளிக்காண்பென்போல்வன்முன்னையிற், நமுதமுறுஞ்செவ்வாய்க் கமழ்கி, லாரநாறுமறல்பாற்கூந்தல், பேரமர்மழைக்கண்மடந்தை, மூரன்முறுவ லொமுகைஇயநோக்கே.” (குறுந்தொகை-௨௮௯.) எனவும் வரும்.

தலைமகன் வறங்களாடிமறுகற்குச்செய்யுள்:- “செங்கேழ்விழிக்குமொ ழிக்கும்பகைதிரும்பாற்கடலும், பங்கேருகமும்பயந்தனவாயினும்பைங் கின்னா கான், சங்கேய்தடந்துறைகுழ்தஞ்சைவாணன்றரியலர்போ, வெங்கேயினித்தக்கு வாரோனல்காத்திங்கிருந்தவரே.” (தஞ்சை-௧௯௧.) எனவும், “கன்னாவிராறுக் கமழ்கூந்தற்காரிணைமெய், னுன்னாவிசென்றவுழியறியேன்-றன்னாத, மல்ல

லருவீமலைநாடி வாய்திறந்து, சொல்லப்பிரியாப்துணிந்து.” (.. .. .) எனவும் வரும்.

தலைமகன் தலைமகன்வாழ்வுமர்நோக்கி மதியங்கற்குச்செய்யுள்:—“பெறவரி தாலவன்பின்சென்றநெஞ்சமும்பேணலர்க்கு, மறவரிதானன்னவாணன் றென் மறைவரைப்புனஞ்சூழ், நறவரிதாழ்முல்லநாண்மசோதிநகருனெக், குறவரி தாமென்செய்வேனென்றுசோருமென்னேருயிரே.” (தஞ்சை-3௯௨.) எனவும், “ஆடமைபுரையும்வனபயிற் பனைத்தோட், பேரமர்க்கண்ணியிருந்தலுரே, நெடுஞ் சேனாரிடையதுவேநெஞ்சே, யீரம்பட்டசெவ்விப்பைம்புனத், தோளோருழவன் போலப். பெருவிதுப்புற்றானேகோயானே.” குறந்தொகை-௧௩௧. எனவும்வரும்.

இவற்றுள், முன்னையவிரண்டும் விலக்கற்குரிய ; பாங்கியாடிடம் விடுத்தக் கொண்டதறலாகியவொன்றுஞ் சேறற்குறித்து ; வனையநான்கு கலக்கத்திற் குரிய. (௪௦)

௧௩௭. வேண்டன் மறுத்த லுடன்படல் கூட்டல்
கூடல்பா ராட்டல் பாங்கிற் கூட்ட
லுயங்க னீங்கலென் றென்பது வகைத்தே
யியம்பிப் போந்த விரவுக் குறியே.

(இச் - ம்.) இரவுக்குறியின்வகை யுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேண்டன்முதலாகநீங்கலீராக வொன்பதுவகைத்து மேற்சொல் விப்போந்த விரவுக்குறியென்றவாறு. (௪௧)

௧௩௮. இறையோ னிருட்குறி வேண்டலும் பாங்கி
நெறியின தருமை கூறலு மிறையோ
னெறியின தெளிமை கூறலும் பாங்கி
யவனாட் டணியியல் வினாதுங் கிழவோ
னவனாட் டணியியல் வினாதுங் மவற்குத்
தன்னாட் டணியியல் பாங்கி சாற்றலு
மிறைவிக் கிறையோன் குறையறி வுறுத்தலு
நெரா திறைவி நெஞ்சொடு கிளத்தலு
நெரிழை பாங்கி யொடுநேர்ந் துரைத்தலு
நெர்ந்தமை பாங்கி நெய்தகைக் குரைத்தலும்
குறியிடை நிறீஇத் தாய்துயி லறிதலு

மிறைவிக் கிறைவன் வாவறி வுறுத்தலு
மவட்கொண்டு சேறலுங் குறியுய்த் தகறலும்
வண்டுறை தாரோன் வந்தெதிர்ப் படுதலும்
பெருமக ளாற்றின தருமைநினைந் திரங்கலும்
பூவலன் தேற்றலும் புணர்தலும் புகழ்தலு
மிறைமக ளிறைவனைக் குறிவிலக் கலுமவ
னிறைவியை யில்வயின் விடுத்தலு மிறைவியை
பெய்திய பாங்கி கையுறை காட்டலு
மிற்கொண் டேகலும் பிற்சென் றிறைவனை
வரவு விலக்கலும் பெருமகன் மயங்கலுந்
தோழி தலைமக டியர்களைந் து விடுத்தலுந்
திருமகட் புணர்ந்தவன் சேறலு மென்றாங்
கிருபத் தேழு மிரவுக்குறி விரியே.

(இச் - ம்.) இரவுக்குறியின்விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) இறையோனிருட்குறிவேண்டன் முதலாகத் திருமகட்புணர்ந்த
வன் சேறலீராகச் சொல்லப்பட்ட விருபத்தேழுமிரவுக்குறியின் வி ரி யெ ன் ற
வாறு. இறையோனிருட்குறிவேண்டற்குச்செய்யுள்:— “கருவிருந்தெண்டிசை
யுங்கனமாமகைதான் துள்ளும், வெருவிருந்தெம்பதிக் கேகவாண்ணாது வி த ம்
வி த ம ா ய், வருவிருந்தென்றும்புரந்தருள்வாணன்றென்மாரையன்னீ, ரொரு
விருந்தெங்களைப்போலெய்துமோகங்குலங்களுக்கே.” (தஞ்சை-கக௩.) என
வரும்.

பாங்கிநெறியின் தருமைகூறற்குச்செய்யுள்:— “மலைமாதுவல்லவன்வாணன்
வரோதயன்மாவைவெற்பிற், கிலைமாலுருமெங்குந்தியுமிழாரிற் குஞ்சிங்கமெங்கும்,
கொலைமாதாரியாரேதார்த்துழலாரிற் குங்கொற்றவபொற், கலைமாலுறைபதிரீவரு
மாதென்கொல்கங்குலிலே.” (தஞ்சை-கக௪.) எனவும், “ஒருவரைபோலெங்கும்
பல்வரையுஞ்சூழ்த், வருவரையுள்ளதாஞ்சிறார் - வருவரையு, லாவாயநாகம்புற
மெல்லமாயுங்காற், கைவாயநாகஞ்சேர்காடு.” (நிலைமாலுந்-கக௫.) எனவும்
வரும்.

தலைமக னெறியினதெளிமைகூறற்குச்செய்யுள்:— “வெவிரிநீள்கண்ணி
யஞ்சலம்பார்த்தஞ்சைவாணன்வெற்பிற், கொடுவரிகேழற்குழாம்பொருகொல்லு
யுஞ்சூரந்தேர், தடுவரிதாவுமெக்கமுஞ்சூர்வழங்காறுமைவாய்க், கடுவரிநாகந்
தவாமல்குக்கல்லினைக்கானமுமே.” (தஞ்சை. கக௫.) என வரும்.

பாங்கியவனாட்டணியியல்வினாத்தற்குச்செய்யுள்:—“பூந்தழையா துமலைமலர்
யா துபுனையிழையுஞ், சாந்தமும்பா துதடம்பொழில்யா துதரணியின்மேன், மாந்த
ரில்வேவன்னவாண்னென்மறைவனாகர்க்கும், தேந்தருசோலைவற்பா வுங் க
னாட்டினைசெல்லியர்க்கே.” (தஞ்சை-௧௯௬.) எனவரும்.

தலைமகனவனாட்டணியியல் வினாத்தற்குச்செய்யுள்:—“எந்நாட்டவரணி
கூறியென்பேறிக்கிலவடிவேன், மைந்நாட்டவெண்முத்தவாணகையாய்
தஞ்சைவாணன்மண்மே, லுன்னாட்டரிவையராடிஞ்சாந்தமொளியிழைபூ,
மொய்ந்நாட்டழையொடெல்லாமொளியாமன்மொழியெனக்கே.” (தஞ்சை-
௧௯௭.) எனவரும்.

தலைமகற்குப்பாங்கிதன்னாட்டணியியல்சாற்றறகுச்செய்யுள்:—“வகை
கொண்டமாந்தழைகாந்தனம்போதுமருப்பின்முத்தர், தகைகொண்டசந்தனச்சாந்
தணிந்தாடுவீர்தஞ்சையர்கோன், மிகைகொண்டதெவ்வரைவெந்தண்டவாணன்
வெற்பாவெமதுர், நகைகொண்டவல்லியன்னொரெல்லிநாகநறுமிழலே.” (தஞ்சை-
௧௯௮.) எனவும், “ஆம்பலணித்தழையாரந்தயல்வருந், தீம்புனலூரன்மகளிவ—
னாயந்தநறுந், தேமலர்நீலம்பிணையல்செறிமலர்த், தாமரைதன்னையாழ்.” (திணை
மைழியையம்பது-௪௧.) எனவும் வரும்.

பாங்கிதலைமகட்குத்தலைமகன் குறையறிவுறுத்தற்குச்செய்யுள்:—“புயலே
றதிர்ந்தொறும்பொங்குளமீதெழப்போதகந்தேர்ந், தியலேறதிருமிருங்கங்குல்
வாய்முத்தமீன்றுசங்கம், வயலேற்றணைவனருந்தஞ்சைவாணன்வரையிலுண்கண்,
கயலேற்றையரின்பால்வரவேண்டினர்காதலரே.” (தஞ்சை-௧௯௯.) எனவும்,
“ஒலிவென்னருவியோங்குமலைநாடன், சிறுகட்பெருங்களிறுவயப்புலிதாக்கித்,
*தொன்முரண்சேருந்துன்னருஞ்சோலை, நடுநான்வருதலும்வருடம், வடுநாணல
மேதோழிநாமே.” (குறந்தொ-௮௮.) எனவும் வரும்.

தலைமகனேராதுவொஞ்சொடுகிளத்தற்குச்செய்யுள்:—“விடவார்கணவிழி
மெல்லியன்மாதரைமேதினியோர், மடவாரொணுமுரைவாய்மைவொஞ்சே தஞ்சை
வாணன்னெவ்விற், கடவாரணந்திரிகங்குணங்கண்ணன்னகாதலர்முட், பிடவார்
சிறுநெறிவாய்வால்வேண்டினன்பெண்ணணக்கே.” (தஞ்சை-௨௦௦.) எனவரும்.

தலைமகனேர்துபாங்கியொடுகிளத்தற்குச் செய்யுள்:—“வெங்குலவாரண
மேற்றவர்க்குத்தந்தவேற்றரசர், தங்குலவாழ்வுதவித்தருள்வாணன்மமிழ்ச்சிலம்
பிற், கங்குலவாவினர்காதலராயிற்களிபயந்த, கொங்குலவாவலர்க்குமுழலாயென்
கொல்குறுவதே.” (தஞ்சை-௨௦௧.) எனவும், “சேனோன்மாட்டியாறும்புகை
ஞெகிழி, வானமீனின்வயின்வயினிமைக்கு, மோங்குமலைநாடன்சாந்துபுலரகல,

* தொன்முரண்செல்லுமெனவும் பாடம்.

முள்ளினுண்ணும்புக்கும், புல்லின்மாய்வதெவன் செவன் னாய்.” (சுறந் தொகை-௧௭௦) எனவும் வரும்.

தலைமகனார்ந்தமைபாங்கிதலைமகற் குரைத்தற்குச்செய்யுள்:— ‘பாவாத வண்ணம்பரவியும்பாகம்பணிந்துஞ்சங், கரவாதபொன்னிநின் காரணம நகக் கயிலெயன்றே, வரவாதவனஞ்சமவெண்மாளிகைத்தஞ்சைவாணன்வெற்பா, விரவாதவண்ணமெல்லாமிரந்தேனிவ்விரவையே.” (தஞ்சை-௧௭௮) எனவரும்.

பாங்கிதலைமகனைக்குறியிடத்துறுத்திவந்துதாய்துயிலறிதற்குச்செய்யுள்:- “மாகந்தரியலர்க்கீந்தருள்வாணன்மென்மாறவெற்பின், மேகந்தருமின்னிடை யன்னமேவிரைநாண்மலர்வேய், நாகந்தழுவுங்குடம்பையின்வாய்நடுநாளிரவிற், சோதந்தவிர்விலவாய்த்துயிலாதென்றோகைகளே.” (தஞ்சை-௧௭௯) எனவரும்.

பாங்கிதலைமகட்குத்தலைமகன் வரவறிவித்தற்குச்செய்யுள்:—“கந்தார நாணுங்கனிந்தசொல்லாய்நங் கடிமனக்கே, வந்தாரவாவின்பெருமையினற்றஞ் சைவாணன்வெற்பிற், கொந்தாரசோகந்தருஞ்செழும்போதுங்கொழுந்தழையுந், தந்தாரகலந்தழீஇயகலாதுதணந்தவரே.” (தஞ்சை-௧௭௯.) எனவும், “அன்னாய் வாழிவேண்டன்னைநம்பட்ப்பைத், தண்ணயத்தமன்றகடனங்குழைய, வின்னி சையருவிப்பாடுமென்னதூஉங், கேட்டியோவாழிவேண்டன்னைநம்பட்ப்பை, யூட்டியன்னவொண்டளிர்ச்செயலை, யோங்குசினெதொடுத்தவூசல்பாம்பென, முழுமுதறமியவருமெறிந்தன்றே, யின்னுங்கேட்டியோவெனவும் ஃதறியா, னன்னையுங்கினையின்மடிந்தனளதன்றலை, மன்னுயிர்மடிந்தன்றற்பொழுதே காதலர், வருவராயிற்பருவமிதுவெனச், சுடர்ந்திலங்கெல்வனொருகிழ்ந்தநம்வயிற் படர்ந்தவுள்ளம்பழுதின்றாக, வந்தனர்வாழிதோழியந்தரத், திமிழ்பெயறலைஇய வினப்பலகொண்மூத், தவிர்விலவென்னந்தலைத்தலைநிற்ப்பக், கன்றுகொலையுங் கடுஞ்சுழிந்தம், புன்றலைமடப்பிடிப்பூசல்பலவுடன், வெண்கோட்டியானைவிளி படத்துழவு, மகவ்வாய்ப்பாந்தட்டாஅர்ப், பகலுமஞ்சும்பணிக்கடுஞ்சரணே.” (அகநா. ௬௮.) எனவும் வரும்.

பாங்கிதலைமகனைக்குறியிடத்துக்கொண்டு சேறற்குச்செய்யுள்:—“மின்னே யயிலொடுமின்வினக்காவந்தவெற்பரைநாம், பொன்னெயெதிர்கொன்ப்போதுகம் வாபுலியேழினுக்குந், தன்னையம்வைத்தருள்சந்திரவாணன்றமிழ்ச்சிலம்பி, னின்னேரியன்மயில்கண்டியினாகிழலகத்தே.” (தஞ்சை-௧௮௦.) எனவரும்.

பாங்கி தலைமகளைக் குறியிடத்துய்த்த நீங்கற்ருச்செய்யுள்:—“மந்தாரமன்ன
கைவாணன் றென் மாரை மயிலையாய், நந்தாவனப் பொய்கைகாண்கொய்குவேன்
குழிநாணுங்கற்குற், கொந்தார்தெரியனின் செங்கனி வாயொடுக்கொங்கையொடும்
பைந்தாமரையை யுஞ்சே தாம்பலையும் பகைப்பித்ததே.” (தஞ்சை-௧௪௬) எனவரும்.

• தலைமகன் தலைமகளைக் குறியிடத்தெதிர்ப்படுதற்குச்செய்யுள்:—“மூ தி ரா
முலையிப்பனியந்தகாரமுனியவல்ல, கதிராயிரமில்லையேழ்பரித்தே ரி ல் லை க்
கா வ ல் வெ ய்யோற், கெதிராதல்சோமற்சியவ்வதன்றே தும்மில்யாந்திறந்தார்,
மதராபுரித்தமிழ்தேர்வாணன் மாரைவனத்துவந்தே.” (தஞ்சை-௧௪௭) எனவரும்.

தலைமகளாற்றினதருமை நினைந்திரங்கற்குச்செய்யுள்:—“செழியன் கயலைத்
திரைகைவத்தவாணன் றென் மாரை யென்மேற், கழியன்புடையநின் கால்கண்களா
கக்கரம்பயிலுங், குழியன்றியும்வெஞ்சுழியொன் றும்யாறுங்குழி இக்கொடிதாம்,
வழியன் பரிபெய்ந்நெவந்தவாறிம்மழையிருளே.” (தஞ்சை-௧௪௮.) எனவும்,
“பெயல்கண்மறைத்தலின்விசம்பு* காணலையே, நீர்பரந்தொழுக்கலினிலங்* காண
லையே, யெல்லேசேறலினிருன்பெரிதுபட்டன்று, பல்லோர் துஞ்சும்பாளுட்கங்
குல், யாங்குவந்தனையோவோங்கல்வெற்ப, வேங்கைகமழுமெஞ்சிறுகடி, யாங்
கறிந்தனையோநோகோயானே.” (குறந்தொகை-௩௫௫.) எனவும் வரும்.

தலைமகன் தலைவியைத் தேற்றற்குச்செய்யுள்:—“வெயிலுந்தரவிந்தமென்
மலரன்னமும்விறைவெற்றி, மயிலும்பயில்புயன்வாணன் றென் மாரைநின்வான்
விழிபோ, வயிலுங்குயின்மொழிநின்னிடையோன்மின்னுமாளிகன், பயிலுந்
தொடைநிக்குழல்போலிருளைப்பருகினவே.” (தஞ்சை-௧௪௯.) எனவும், “குருதி
வேட்கையுருகெழுவயமாண், வலிமிருமுன்பின்மழகளிறுபார்க்கு, ம ர ம ப ய ல்
சோலைமலியப்பூழிய, ருருவத்துருவிநான்மேயல்பார்க்கு, மாரியெண்ணெமலிதரு
நீளிடை, நீயந்தவருதலெவனெனப்பலபுலந், தழுதனையுறையுமம்மாவரிவை,
பயங்கெழுபலவின் கொல்லிக்குடவரைப், பூதம்புணர்த்தபுதிதியல்பாவை, விரிக
திரிளவெயிற்றோன்றியன்னநின், மாணலமுள்ளிவரினெமக், கேமமாகுமலைமுத
லாதே.” (கற்றிணை-௧௬௨.) எனவும் வரும்.

புணர்தற்குச்செய்யுள்:—“சுழிரீரலைகடற்றொல்லலகெழினுந்தே தா த் து ம்
வண்மைக், சுழிரீமொடகமேருவின்மீ தினுங்காவல்கொண்டு, வழிரீன்புகழ்கொண்
டவாணன் றென் மாரைவரையின்மலர்ப், பொழினீழலும்பாரமுதனையாராப்புண
ர்த்தனமே.” (தஞ்சை-௧௫௦.) எனவும், “தம்மிலிருந்துதமதுபாத்துண்டற்றா,
மம்மாவரிவைமுயக்கு.” (திருக்குறள்-௧௧௦௭.) எனவும் வரும்.

* காணலரே என்றும் பாடம்.

புகழ்தற்குச்செய்யுள்:—“மண்ணாற்பெரும்புகழ்மாறன்மொழைவரைபயி
லுந், தண்ணாமுங்கமழ்சாரவருஞ்சாரலிற்சார்ந்துறையும், பெண்ணாணங்கண்
நின்முகந்தான்கண்டபின்னுமுண்டோ, கண்ணாத்தடங்களின்வாயொடுங்காதகம
லங்களை.” (தஞ்சை-௧௮௧.) எனவரும்.

தலைமகளைத் தலைமகன்குறிவில்லக்கற்குச்செய்யுள்:—“மூரற்கதிர்புத்தவா
முலையாவியின்மூழ்கத்தனி, வாறக்கீதஞ்சைவாணன்வெற்பாவயமாவழங்கும்,
வேரக்கடியகவலையினுடுவெயிலவற்குஞ், சாரற்கருமையதாலிருங்கருமெஞ்
சாரலிலே.” (தஞ்சை-௧௮௨.) எனவும், “இருன்பேருலகின்வாரலான்மேகோட்டு
மாவழங்குங்காட்டகறையே.” (.....) எனவும் வரும்.

தலைமகன் தலைமகளையிலவயின் விடுத்தற்குச்செய்யுள்:—“மல்லையம்போர்
வென்றவாணன்மொன்மொழைநின்மாளிகையார், தொல்லையம்போருகந்தேடவுங்
கூடுந்தொழ்த்தளிரான், முல்லையம்போதுமுனைகயுங்கொய்யாதுமுதிழ்முலையாய்,
செல்லையம்பொற்பளிங்கிற்றலம்பாதஞ்சிவப்பிக்கவே.” (தஞ்சை-௧௮௩.)
எனவரும்.

பாங்கிதலைமகளையெய்திக் கையுறைகாட்டற்குச்செய்யுள்:—“முனையாயல
ராய்முலைக்குநின்வாய்க்குமுறைமுறையே, பசையாமுளரியுஞ்சேதாம்பலுமிவை
பைங்குழுநீர், வகையார்தொடைபுனைவாணன்மொன்மொழையின்மொளவலன்ன,
நகையாயவையிலவநின்முழற்காமுல்லையாண்மலரே.” (தஞ்சை-௧௮௪.) எனவரும்.

பாங்கிதலைமகளையிற் கொண்டே கற்குச்செய்யுள்:—“ஒல்காவிருண்மண
நெதால்கரும்போழ்திணுனர்ந்துநம்மை, நல்காவியல்பன்னையாடினுநாடுகடந்
தருணீ, மல்காவியுழ்தஞ்சைவாணன்மொன்மொழையின்வள்ளையின்மேற், செல்கா
வியன்னவிழித்திருவேநின்றிருமனைக்கே.” (தஞ்சை-௧௮௫.) எனவரும்.

பிற்சென்ற தலைமகளைப்பாங்கிவரவுவில்லக்கற்குச்செய்யுள்:—“வெம்போர்
முருகென்னவெல்லவென்திவெறிநிங்னனே, வம்போர்நகெல்லவாரல்வெற்பா
மருவாவாசர், தம்போர்கடந்ததடம்புயவாணன்மயிழ்த்தஞ்சைநாட், டம்போருக
மல்லவோதிருக்கோயிலணங்கினுக்கே.” (தஞ்சை-௧௮௬.) எனவும், “தாமரைக்
கண்ணியைதண்ணுஞ்சூத்தினை, நேரிதழக்கோதையான்செய்குறியீவரின்,
மணக்கமழ்நாற்றத்தமலரின்றுபலிபெறுந், மணக்கெனவருகவர்கொறுநுடி
யோரே, யீர்த்தணுடையெல்லவாயினைய, சோர்ந்தவீழ்த்துப்பினுச்செய்குறி
நீவரி, நெளிகிதக்குருகியிர்கவணையர்வீவலர், களிநெனவார்ப்பவரேனல்காவ
லரே.” (கலித். குறிஞ்சு-௧௧) எனவும் வரும்:

தலைமகன் மயங்கற்குச்செய்யுள்:— “வஞ்சங்கலந்தகலிவென்ற வாண் னென் றென்மாறெவெற்பிற், நஞ்சங்கலந்தசொற்றையலுமயானுந் தனித் தனியே, நெஞ்சங்கலந்தநிலைமையெல்லாங்கண்டுநீயமுதி, னஞ்சங்கலந்தனையேநனாவார் குழனன்னுதலே.” (தஞ்சை-௧௮௭.) எனவரும்.

தோழிதலைமகனெயர்நிலைகிளந்து விடுத்தற்குச்செய்யுள்:— “முன்னு ராவுந் தெரிமாவிருணெறிமுன்னிறையு, மின் னூர்புனையிழை மின் னனை யாளுய்ய வேலின்வெம்போர், மன்னூர்களிறுதினைகொண்டவாணன்றென்மையன்ன, நின் னூரகம்புருந்தாற்குறிகாட்டுநெடுந்தகையே.” (தஞ்சை-௧௮௮.) எனவும், “கானமானதர்யானையும்வழங்கும், வானமீயிசையுருமுநனியுரறு, மாவும் புலியு மஞ்சதகவுடைய, விரவுவழங்குஞ்சிறுநெறிதமியைவருதி, வரையழியருஷிப்பா டொபிராச, முழவுச்சேர்நரம்பினிம்மெனவிமிரும், பழவிநனைந்தலைப்பயமலை நாட, மன்றல்வேண்டி னும்பெறுகுவையொன்றோ, வின்று தலையாகவாரல் வரினே, யேமுறுதுயாமோடியாமிவனெழிய, வெற்கண்டுபெயருங்காலையாழ நின், கற்கெழுசிறுகுடியெய்தியபின்றை, யூதல்வேண்மொற்சிறிதேவேட்டொடு, வேய்பயிலழுவத்துப்பிரிந்தநி, னுய்பயில்குறிநிலங்கொண்டகோடே.” (அகம்-௩௧௮.) எனவும் வரும்.

திருமகட்புணர்ந்தவன் சேற்குச்செய்யுள்:— “இருங்குன்றனமதிலெம் பதிக்கேகவெளிதுசெம்மை, தருங்குங்குமமுலைத்தையனல்லாய்தஞ்சைவாணன் வெற்பிற், கருங்குஞ்சரவினம்பெண்ணிங்கவேறஞ்சங்கங்குலினெம், மருங்குஞ் சுடர்வினக்காமடவார்குழைமாணிக்கமே.” (தஞ்சை-௧௮௯.) எனவும், “நெஞ்ச நெடுங்குறும்படர்நீரவந்து, குன்றுழைண்ணியசிறாராங்கட், செலீஇயபெயர் வோன்வணர்சரியைம்பா, னுண்கோலகவுநர்ப்புரந்தபேரிசைச், சினங்கெழுநா னைத்தித்தன்னவெளிய, னிரங்குநீர்ப்பாப்பிற்கானலம்பெருந்துறைத், கனந்தரு நன்கலஞ்சிதையத்தாக்குஞ், சிறுவெள்ளிறவிற்குப்பையன்ன, வறுபகைதருஉ மொய்ம்முகபிண்டன், முனைமுரணுடையக்கடந்தவெண்வே, லிசைநல்லிகைக் களிறுவிசைவன்மகிழ்ப், பாரத்துத்தலைவனாரன்ன, னேழினெடுவரைப்பாழிச் சிலம்பிற், களிமயிற்கலவத்தன்னதோனே, வல்லில்லினாய்ப்பெருமகன்னளி சோலையடுக்கத்துச்சுரும்புணவிரிந்த, கடவுட்கார்தளள்ளும்பலவுட, னிறும்பூது கஞலியவாய்மலர்நாறி, வல்லினும்வல்லாராயினுஞ்சென்றோர்க்குச், சாலவிழ் நெடுங்குழிநிறையலீசு, மாஅல்யானையாஅய்கானத்துத், தலையாற்றுகிலையு செயுயர்பிறக்கல், வேயமைக்கண்ணிடைகடுப்பச், செயவாயினுநெருதயர் தருமே.” (அகம்-௧௯௦.) எனவும் வரும்.

இவற்றுள், இறையோனிருட்குறிவேண்டலு, நெறியினதெளிமைகூறலு, மவனுட்கணியியல்விஞாதலும், பான்மியிறைவீக்கிறையோன்குறையறிவுறுத்தலு

மாகியநான்கும்வேண்டற்குரிய; பாங்கினெறியினதருமைகூறலும், இறைமகளிறைவனைக்குறிவில்லக்கலும், பாங்கியிறைவனைவரவுவில்லக்கலு மாகியமூன்று மறுத்தற்குரிய; பாங்கியவனுட் டணியியல் விதைலு, மவற்குத் தன்னாட் டணியியல் சாற்றலுந்; தலைமகனோர்ந்து பாங்கியொடு சாற்றலு, மாகிய மூன்று முடன்படற்குரிய; தலைமகனோர்ந்ததும் பாங்கி தலைமகற்குணர்த்தலுந், குறியிடைநீறித்தாய்துயிலறிதலு, மிறைவிக்கிறைவன் வரவுவிவறுத்தலும்,,அவட் கொண்டசேறலுமாகியநான்கும் கூட்டற்குரிய; தலைமகனையெதிர்ப்படுத்தலும், தேற்றலும், புணர்த்தலு மாகியமூன்றுக்கூட்டற்குரிய; தலைமகனலம்பாராட்டலும், கையுறைகாட்டலு மாகியவிரண்டும் பாராட்டற்குரிய; தலைமகனிறைவியை யில்வயின்விடுத்தலும், பாங்கிதலைமகனாக்கொண்டேகலுமாகிய விரண்டும் பாங்கி கூட்டற்குரிய; நேராதிறைவிநெஞ்சொடுகிளத்தலும், தலைமகனாற்றின தருமைநினைந்திரங்கலும், பெருமகன் மயங்கலும், தோழிதலைமகயோர்நிலை கிளந்து விடுத்தலுமாகிய நான்குமயங்கற்குரிய; பாங்கிகுறியுய்த் தகறலுந்திருமகட், புணர்ந்தவன்சேறலுமாகிய விரண்டு, நீங்கற்குரியவாமெனக்கொள்க. இவற்றன், நேராதிறைவிநெஞ்சொடுகிளத்தலும், பெருமகனாற்றின தருமைநினைந்திரங்கலு, மிறைமகளிறைவனைக் குறிவில்லக்கலுமாகியமூன்றும் வரைதல்வேட்கைக்குரிய; பாங்கினெறியினதருமைகூறலு, மிறைவனைவரவுவில்லக்கலுந், தலைமகயோர்நிலைகிளந்து விடுத்தலுமாகியமூன்றும்வரைவுகடாதற்குரியவாகும். (௪௨)

கருகூ. அல்லகுறி வருந்தொழிற் கருமை யென்றாங்
கெல்லிக்குறி யிடையீ டிருவகைத்தாகும்.

(இன்) அல்லகுறியும் வருந்தொழிற் கருமையுமென விரண்டு வகையினை யுடைத்திரவுக்குறியிடையீடென்றவாறு.

அல்லகுறியென்பது குறியல்ல வென்றவாறு. அதனைமுன்றிலென்பது போலக்கொள்க. அல்லகுறியாவது தலைமகனாகிழ்த்தப்படுவனவாகிய புன் னெழுப்பன் முதலியன பிறிதொன்றினாகிழ்த்தல். வருந்தொழிற் கருமையாவது தலைமகன்வருகின்றதொழிற் கருமையாம். என்றென்பதெண்ணிடைச்சொல். ஆங்கென்பதனை. (௪௩)

கரு௦. இறைவிக் கிருகி யிறைவர வுணர்த்துழித்
தான்குறி மருண்டமை தலைவியவட் குணர்த்தலும்
பாங்கி தலைவன் நீங்கெடுத் தியம்பலும்
புலந்தவன் போதலும் புலர்த்தபின் வறுக்களங்
தலைவிகண் டிரங்கலுந் தன்றுனைக் குரைத்தலுந்

தலைமக ளவலம் பாங்கி தணித்தலு
 மிறைவன்மேற் பாங்கி குறிபிழைப் பேற்றலு
 மிறைவிமே லிறைவன் குறிபிழைப் பேற்றலு
 மவள்குறி மருண்டமை யவள்வற் சியம்பலு
 மவன்மொழிக் கொடுமைசென் றவளவட் சியம்பலு
 மென்பிழைப் பன்றென் றிறைவிநேர் தலுமென
 வொன்றுபன் னொன்று மல்லகுறிக் குரிய.

(இ-ள்.) இறைவிக்கு இருளை யிறைவரவுணர்த்துழித் தான் குறிமருண் டமை தலைவி யவட்குணர்த்தன்முதலாக வென்பிழைப்பன்றென்றிறைவி நேர்த லீராகச் சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டும் அல்லகுறிக் குரியவாகுமென்றவாறு.

இறைவிக்கிருளை யிறைவரவுணர்த்தற்குச் செய்யுள்:—“தயல்வென் றவுண் கண்ணிகாரணமேதுகொல்கதையங்கா, னயனின் றபுண்ணையின்னமெலாமட லாழியங்கைச், சயமங்கைதன்பெருமான் றஞ்சைவாணன் றரியலர்போற், றுயரம் பெருகியிராவொருபோதுந் துயின் றிலவே.” (தஞ்சை-௧௧௦) எனவும். “அம்ம வாழியோவண்ணைநம்பட்ப்பை, பொமமலாதிமம் மென்சாயன், மின்னெனதுட ங்கிடைககின் னிழலாகிய, புண்ணெமென் காய்போகுசினையிரி ப, வாடுவளி துக்கிய வசைவிற்கொல்லோ, தெண்ணீர்ப்பொய்கையிலவீழந்தன, வெண்ணியுரை மோவுணர்குவல்யானே.” (தொல்-பொருள்: பக்கம்-௩௩௬) எனவும் வரும். இது தோழி தாய்க்குரைப்பான்போற் றலைமகட்குணர்த்தியவாரும்.

தான் குறிமருண்டமை தலைவி பாங்கிக்குணர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“பேசத் தகுவுதொன றன்றுகண்டாய்பிற்தோர்குறியை, னேசத்தவர்குறியென்றுசென்றி யான்குறியின றுவந்தேன், வாசத்தமிழ்புணை தோளுடையான் றஞ்சைவாண் னென் னார், தேசத்தவருமெய்தாவெய்யநோயெய்திச்செய்யிறையே.” (தஞ்சை-௧௧௧) எனவும், “அணிகடற் றன்சேர்ப்பன்றேர்ப்பரிமாபபூண்ட, மண்யரவமென் னெழுந்தபோந்தேன்-கனிலிரும்பு, புள்ளரவங்கேட்டுப்பெயர்ந்தேனொளியிழா, யுன் னருகுநெஞ்சினேனாய்.” (ஐந்திணை-௫௦) எனவும் வரும்.

பாங்கி தலைமகனாகிக் கிடையம்பற்குச் செய்யுள்:—“வடியோவெனாங் கண்மடந்தைநல்லாய்தஞ்சைவாணனைவந், தடியோமெனச்சென்றடையலர்போ லயர்கின்றநினைக்கத், தொடியோடமென்பணத்தோளிணைவாடுநொழில்புரிந்த, கொடியோர்துணிந்துசெய்தாரகுறியாதகுறிமக்கே.” (தஞ்சை-௧௧௨) எனவும், “கொடுமுண்மடற் றுழைக்கூம்பவீழ்ந்தவொண்பூ, விடையுளியுதொபபத்தோன்

றிப்—புடையெலாந், தெய்வங்கமழுந்தெளிகடற்றண்ணேசேர்ப்பன், செய்தான் மெளரியாக்குறி.” (இந்நினை-சக.) எனவும் வரும்.

தலைமகன் புலந்துபோதற்குச் செய்யுள்:—“தேனுற்றவாகையந்தார்த்தஞ் சைவாணனைச்சேரலர்போன், மாணுற்றபார்வைமயில்பொருட்டாகவழி தெ ரி யாக், காணுற்றகானற்கணையிருள்வாய்வரக்கற்பித்தரீ, யர்ணுற்றநோய்கனெல்லா ம்படுவாயினியென்னெஞ்சமே.” (தஞ்சை-ககக) எனவும், “குணகடற்றிரை யதுபறைதபுநாரை, தின்னேர்ப்பொறையனொருண்டிமுன்றுறை, யயிரையாரி ரைக்கணவந்தாங்குச், சேயனரியோட்பட்டி, நோயனொருசேநோய்ப்பாலோயே.” (குறுந்தொகை-கஉஅ.) எனவும் வரும்.

புலந்தபின்வறுங்களந்தலைவிகண்டிரங்கற்குச்செய்யுள்:—“தாதகைதண்டிலை குழ்தஞ்சைவாணன் னடந்துறைவாய், நீதகைகொண்டென்முன் னின்நீயே ய செந்நிறக்கனிவாய், மேதகுமுன்னெயிற்றொண்முனைக்கொங்கைவெண்டோட்டு மென்பூந், கேதகையென்னுநல்லாய்கொண்கர்மாலிகு டை த த தெ ந் தே.” (தஞ்சை-ககச) எனவரும்.

தலைமகன் பாங்கியோடுரைத்தற்குச்செய்யுள்:—* “தேனோலங்கற்புனைபுகழ் வ ர ண ன் செழுந்தஞ்சைகூழ், கானேர்குறியிற்கணையிருள்வாய்வந்துகாலுழத்தி, யானேகியபின்புதாம்வந்துபோனதியம்புதற்கோ, மாணையிறைவரவைத்தார்பங்க சாதம்வலம்புரிக்கே.” (தஞ்சை-ககரு.) எனவும், “நெய்தற்படுவினிறைகழித் தண்சேர்ப்பன், கைதைகுழ்கானலிற்கண்டநாட்போலானுற், செ ய் த கு றி யு ம் பொய்யாயினவாற்சேயிழா, யையகொலான்றார்தொடர்பு.” (இணைமொழியைம் பது-சஉ) எனவும் வரும்.

தலைமகனவலம் பாங்கி தணித்தற்குச்செய்யுள்:— “பொய்யாதவர்தங்குறி பிழையாரவர்பூண்டவன்பு, மெய்யாதேறியமுங்கனமின்னேபுயவெற்பிரண்டா ன், மையாழிவையநிலையிட்டவாணன்றெனமறைவெற்பி, னுய்யானமென்கழு நீர்நறுமாலுடைத்தல்லவே.” (தஞ்சை-ககசு.) எனவரும்.

இறைவன்மேற் பாங்கி குறிபிழைப்பேற்றற்குச் செய்யுள்:—“வீம்மூர்து யர்க்கடல்வெள்ளத்துன்னேயெம்மைவீழ்வித்துரீ, ரெம்மூரகத்துவரலொழிந்தி ரெதிரேற்றதெவ்வர், தம்மூராமுப்புரமர்க்கியவாணன் றமிழ்த்தஞ்சைபோ, லும் மூர்வரத்துணிர்தோமன்பர்கூறுமவ்யுரெமக்கே.” (தஞ்சை-ககவு) எனவும், “காமங்கடவவுன்னியினைப்ப, யாம்வந்துகாண்பதோர்பருவமாயி, லே ன் கி த்

*இச்செய்யுள் தஞ்சைவாணன்கோவை அச்சுப்புத்தகத்தில் விடப்பட்டுள் ளது.

†படப்பையென்றும் பாடம்.

க்ளவியல்.

தோன்றுமுயர்வரைக், கியங்கெனப்படுவதும்மூர்தெய்யோ” (ஐங்குறு நூறு-
உரு.௭) எனவும் வரும்.

இறைவிமேலிறைவன்குறிபிழைப்பேற்றற்குச்செய்யுள்:— “துறந்தன
னாகியம்போருகந்தனையித்தொல்வரைமேற், பிறந்தன்னாகும் பெருந்திரு
மாதேனப்பேபையறிற், சிறந்தன்னாதலிற்செந்தமிழ்வாண்ன்றென்மாறையன்
னான், மறந்தன்னாயினும்பாமொருபோதுமறவவலமே.” (தஞ்சை-௧௧௮) எனவும்,
“மழைவரவறியாமஞ்ஞையாலு, மடுக்கனல்லுரரசுநடைக்கொடிச்சி, தானெம்
மருளாளாயினும், யாந்தன்னுள்ளுபுமறந்தறியேமே.” (ஐங்குறு நூறு-௨௬௮)
எனவும் வரும்.

தலைமகன்குறிமருண்டமைதோழிதலைவற்குரைத்தற்குச் செய்யுள்:— “தனை
யாவரும்புகழ்த்தரும்வாணன்றமிழ்த்தஞ்சைமா, னினையானவன்குறியாயிடுதன்
றேரினைந்தல்லதொன்று, நினையாவநங்கற்குனிக்குறியாவந்து நின்றதுகம்,
வினையால்வினைந்ததென்றேவெறிதேயன்பமீண்டனளே.” (தஞ்சை-௧௧௯) என
வரும்.

தலைமகன்சொல்லிய கொடுமையைத் தலைமகட்குத்தோழிசொல்லியதற்குச்
செய்யுள்:— “பல்லியம்போலுருமேறெங்குமார்ப்பதும்பார்ப்பதின்னி, வல்லியம்
போதகம்போர்ப்பயில்கான்வந்துவாணன்றஞ்சை, யல்லியம்போருகையன்னநின்
கேளருளாசையினின், நெல்லியம்போதுசென்றேனென்றுகேள்வரியம்பினரே”
(தஞ்சை-௨௦௦) எனவரும்.

என்பிழைப்பன்றென்றிறைவிநேர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “வியலுரெயிற்புற
நொச்சியினூழ்மலர்வீழ்தொறெண்ணி, மயலூர்மனத்தொடுவைகின்ன யான்
றஞ்சைவாணன்வெற்பர், புயலூரிருட்கங்குல்வந்தவமேநின்றுபோயினரென்,
றயலூர்நகைக்குமென்னெயென்னபாவங்கொலாக்சனவே.” (தஞ்சை-௨௦௧)
எனவும், “கொன்னுர்துஞ்சினும்யாந்துஞ்சலமே, யெம்மிலயலதேழிலும்பர்,
மயிலடிவிலையமாக்குரஞ்சி, யணிமிருமென்கொற்பூழ்த்த, மணிமருள்பூவின்
பாடுநனிகேட்டே.” (குறுந்தொகை-௧௩௮) எனவும்வரும்.

முன்னொன்று கிதழ்ந்தவையறிந்திருந்து மற்றைஞான்றுதலைமகளிவ்
வாறு சொல்லியாறதுதல் காரணமாகவும், பாங்கிசொல்லியாற்றுவித்தல் காரண
மாகவும் வந்தன. (சச)

௧௧௧. தாயு நாயுமு ருந்துஞ் சாமை
காவலர் கடுகுத னிலவுவெளிப் படுதல்
கூகை குழறுதல் கோழிகுறற் காட்டுத

அகப்பொருள்விளக்க முலமுதலாயுத்.

னாகிய வேழு மல்லுகுறித் தலைவன்

வருந்தொழிற் கருமை பொருந்துத லுரிய.

(இ-ள்) தாய்தஞ்சாமைமுதலாகக்கோழிகுரங்காட்டுதலீராகச் சொல்லப் பட்டவேழு மிரவுக்குறிக்கட் டலைமக்கள்வருந்தொழிலருமைக்குப் பொருந்துத லுடையவா மென்றவாறு.

தாய்தஞ்சாமைக்குச்செய்யுள்:— “ஆழியகன்புலியுள்ளனயாவும்டங்கிநன் னென், ஸுழிமுடிந்தன்னவோங்கிருந்யாமத்துமோடையினுந், தாழியினும்போத லர்தஞ்சவாணன் றரியலர்போற், ரோழிநம்மன்னைகண்ணேதுயில்கோடறுந் தனவே.” (தஞ்சை-202) எனவும், “மண்ணியசென்றவொண்ணுதலரிவை, புன்றருபசங்காய்தின்மதன்நற்பந், கொன்பகிற்றொன்பது களிற் ரோட வ ணிறை, பொன்செய்ப்பாவைகொடுப்பவங்கொள்ளான், பெண்கொலைபுரிநதன் னன்போல, வரையாரிரயத்துச்செலீஇயரோவன்னை, யொருநாணகைமுக விருந்தினன்வந்தெனப், பகைமுகவூரிற்று ந்சலோவிலளே.” (குறுந்தொகை- 203) எனவும் வரும்.

நாய்தஞ்சாமைக்குச் செய்யுள்:— “தண்ணென்புணல்வையசூழ்தஞ்சை வாணன் றரியலர்போற், பெண்ணென்பிறவியும்பேருடைத்தனநிப்பெரும்பதி நங், கண்ணென்பவரவாக்கங்குலின் ஞாளிக்கணங்குரைத்துத், தண்ணென்கடுங் குரல்வாயன்னை தஞ்சினுந்தஞ்சிலவே.” (தஞ்சை-204) எனவரும்.

ஊர்தஞ்சாமைக்குச்செய்யுள்:— “ஒங்கண்ணல்வெம்பகடுந்திவந்தோரை யுடன் றுதும்பைத், தேங்கண்ணிகுடிச்செருவென்றவாணன்றென்மறைமி ன்னை, தாங்கண்ணியர்தமைப்பிரிந்தோந்தனிமைகண்டோ, நாங்கண்ணுறங் கினுமோவுறங்கார்கண்ணகரவரே.” (தஞ்சை-205) எனவும், “குறுநகையிரும் புலிக்கோள்வல்லேற்றை, பூதுதலிரும்பிடிபுலம்பத்தாக்கித், தாழ்நீர்நனந்தலைப் பெருங்களிற்றேஊங், கல்லகவெற்பன்சொல்லிற்றேறி, யாமேநலனிழந்தனமே யாமத், தலர்வாய்ப்பெண்டிரம்பலோடொன்றிப், * புரையநீமொழியறிநியுரை யெடுத்த, தாளுக்கெனவைத்தாகத், தானென்னிழந்ததிவ்வழுங்கலாரே.” (நற் றிணை-106) எனவும் வரும்.

காவலர்கடுகுதற்குச்செய்யுள்:— “புயற்கண்ணியதலைப்பூகமென்பாளைப் புதுமதுநீர், வயற்கண்ணிறைதஞ்சைவாணன்றென்மறையிலவஞ்சியன்னாள், கயற்கண்ணிணையஞ்சிநீமல்கக்காவலர்கைப்பறையின், செயற்கண்ணிணையல்ல வோபகின்றுனதின்கடிப்பே.” (தஞ்சை-206) எனவரும்.

புரைப்பஃநீமொழி. என்றும் பாடம்.

நிலவுவெளிப்படுத்தற்குச் செய்யுள்:—“தென்பாற்கதிர்முத்தவெண்ணகையாய்திகிரிக்கிரிகும், மண்பாற்புகழ்வைத்தவாணன்றென்மாறகம்மன்னர்பொற்றேர், பண்பாற்பரிக்கும்பரிவருமாறென்பார்தரிவா, வெண்பாற்கடலில்வையம்பதினாறுமிதக்கின்றவே.” (தஞ்சை-௨௦௪) எனவும், “தருங்கால்வேங்கையீயுருதுறுக, விரும்புலிக்குருளையிற்றேன்றற்கூட்டிடை, யெல்லிவருநர்கனவிற்கு, நல்லையல்லெருடுவெண்ணிலவே.” (குறுந்தொகை-௪௪௭) எனவும் வரும்.

கூடை குழறுதற்குச் செய்யுள்:—“நம்பேறுடைமையிருக்கின்றவாகடன்றாலத்தள்ளோர், தம்பேரெனவந்தசந்திரவாணன்றரியலர்போல், வம்பேறுகொங்காமயிலியனமுஞ்சமன்றமரார், கொம்பேறிநன்னிநுள்வாய்க்குமுறாநின்றகூடைகளே.” (தஞ்சை-௨௦௭) எனவும், “எம்மூர்வாயிலுண்டிறைத்தடைஇய, கடவுண்முதுமரத்தடனுறைவுபழகிய, தேயாவளையத்தெண்டக்கருகிர், வாய்ப்பறையசாவாவலிமுந்துகூடை, மையுன்றெரிந்தெய்வெண்பழக்க, லெலிவான்குட்டொடுமலியப்பேணுது, மெஞ்சாக்கொள்கையெங்காதலர்வானசைஇத், தஞ்சைதலமரும்பொழுதி, லஞ்சவரக்கடுங்குரல்பயிற்றாடீமே.” (நற்றிணை-௮௩) எனவும் வரும்.

கோழிகுரற்காட்டுதற்குச் செய்யுள்:— “மன்பதையுய்யவருந்தஞ்சைவாணன்றென்மாறாவெற்பர், கொன்பதிவேல்வலங்கொண்டுவந்தாற்றங்கன்கோனடந்தா, னென்பதுதேறியிடையிருளுரையெழுப்பும்வெம்மூள், பொன்பதிதான்வளைவாய்ச்செய்யகுட்டுவன்புள்ளினமே.” (தஞ்சை-௨௦௮) எனவும், “கன்வரைக்கண்காட்டுவர்போலக், கொள்ளுங்குரல்கூவுங்கோழி.” (.....) எனவும்வரும். இவையெழும் வரைவுகடாதற்கு முரியவாம். (௪௫)

௧௧௨ திரட்டியில் வாறு செப்பிய வொன்பதிற
நிரட்டியு மிரவுக்குறி யிடையீட்டு விரியே.

(இ-ள்.) கூட்டியிப்படியாற் சொல்லப்பட்ட பதினெட்டுமிரவுக்குறியிடையீட்டுவிரியா மென்றவாறு, (௪௬)

௧௧௩, அச்ச முவர்த்த லாற்றா மையென
மெய்ச்சிய வரைதல் வேட்கைமு வகைத்தே.

(இ-ள்.) அச்சமு முவர்த்தலு மாற்றாமையுமென மூன்றுவகையினையுடைத்தாம் விதிக்கப்பட்ட வரைதல் வேட்கை யென்றவாறு, (௪௭)

௧௧௪, பருவால் வினவிய பாங்கிக் கிறைவி
யருமறை செவிலி யறிந்தமை கூறலுந்

அகப்பாடுள்ளதிக ழலமுழையுமீ.

தலைமகன் வநந்நொழிற் கருமை சாற்றலுந்
 தலைமக னூர்க்குச் செல்வொருப் பந்தலும்
 பாங்கி யிறைவனைப் பழித்தலும் பூங்கொடி
 யிறையோன் மண்ணேநர் தியற்பட மொழிதலும்
 கனவுநி புரைத்தலும். கவினழி புரைத்தலும்
 தன்றுயர் தலைமகற் குரைத்தல் வேண்டலும்
 துன்புறு பாங்கி சொல்லெனச் சொல்லலும்
 மலர்பார்த் துற்ற வச்சக் கிளவியு
 மாறுபார்த் துற்ற வச்சக் கிளவியுந்
 காம மிக்க கழிபடர் கிளவியுந்
 தனனுட் கையா நெய்திடு கிளவியு
 நெறிலிலக்கு வித்தலும் குறிலிலக்கு வித்தலும்
 வெறிலிலக்கு வித்தலும் பிறிலிலக்கு வித்தலும்
 குரவரை வரைவெசுந் கொள்ளுவித் தலுமென
 வுரைபெற வகுத்த வொன்பதிற் நிரட்டியும்
 வரைதல் வேட்கை விரியெனப் படுமே.

(இ-ள்.) பருவரவ்வினவியபாங்கிக்கிறைவி யருமறைசெவிலியறிந்தமை
 கூறல்முதலாகக் குரவரைவரைவெதிர்கொள்ளுவித்தலுக்குச் சொற்பெறவகுத்த
 பதினெட்டும் வரைதல் வேட்கை விரியாமென்றவாறு.

அவற்றுட்டலைமகனைப்பாங்கி பருவரவ் வினவுதற்குச்செய்யுள்:— “விண்
 டார்பதிகொண்டவேற்படைவாணனவிரைகமழ்பூந், தண்டாமரைமங்கைதங்
 கியதஞ்சைநின்றயுயர்தம்மோ, மெண்டாகியமுனிவோவன்றியாயத்தொழிற்றதண்
 டோ, வண்டார்குழலிசொல்லாய்செல்லவேதுன்மனத்திடையே.” (தஞ்சை-
 ௨௦௬) எனவரும்.

தலைமகனருமறை செவிலியறிந்தமை கூறற்குச் செய்யுள்:—“மாணிக்க
 மென்கொம்பொன்சொல்லுகேன் தஞ்சைவாணன்வெற்பர், பேணிப்புணர்ந்து
 பிரிந்தபிள்ளேன் தலும்பேதைமுகம், பாணித்தலின்றிகுண்டோணியபந்தயம்
 போ, னுணிக்கவிழ்த்தலுநிந்தானண்ணைங்கனவே.” (தஞ்சை-௨௦௭) எனவும்;
 “யாங்காகுவமோவணிததற்குறுமக, டேம்பெசாரற்சிறுதினைப்பெருங் குரல்,
 செவ்வாய்ப்*பாசினங்கவரீமற், நெவ்வாய்ச்சென்றனைவிவணைக்கூறி, யன்
 னையர்னுக்கழறமுன்னின், நருவியார்க்கும்†பயமலைநா

* பைங்கிளி—பிரதிபேதம்.

† பெருவரைநாடனை—பிரதிபேதம்.

நா, யறிதலுமறியேன்கண்டதுயில்லென, வெதிர்புனை தட்டையென்மலைப்பூக்
யத்து, சனைபாயந்தாடின்றுயிலெனெனினிலில், பொய்யவணந்தோவுரைத்
நாயதுகேட்டுத், தலையிறைஞ்சினளையன்னை, செலவொழிந்தனமாலையின்
ரத்தே.” (நற்றிணை. ௧௪௪) எனவும் வரும்.

தலைமகடலைமகன் வருந்தொழிற்கருமைசர்த்தற்குச் செய்யுள்:— “ஒவலில்
யன்னை ஞாலியிவ்வூர்கணுறங்கினுமூர்ச், காவலர்காய்வர்நிலாமதிகாலுங் கடுங்
களைஞ்ச், சேவலும்வாரணமுந்தஞ்சைவாணனைச்சென்றிறைஞ்சா, மேவலர்
மால்வெய்யவயாயடையாவென்மெலிவறிந்தே.” (தஞ்சை-௨௧௧.) எனவும்,
இரும்பிழிமகா அரிவ்வழுங்கன்முதூர், விழுவின்ருயினுந்துஞ்சாதாகு, மல்லலா
ணமறுகுடண்மடியின், வல்லுரைக்கடுஞ்சொலன்னை துஞ்சான், பிணிகொளருஞ்
செறையன்னை துஞ்சிற், துஞ்சாக்கண்ணர்காவலர்கடுகுவு, ரிலங்குவேலினை ஞர்
ஞ்சின்வைபெயிற்று, வலஞ்சரித்தொகையருமலிமடுமு, மாவவாய்ருமலி*
ரையாதுமடியிற், பகலுறழ்நிலவுக்கான்றுவிசும்பி, நகல்வாய்மண்டிலின்
ரியும்மே, திங்கன்கல்சேர்புகழையிருன்மடியி, னில்லெலிவல்சிலவ்வாய்க்கடை,
முதுவழங்கியாமத்திதகக்குழறும், வளைக்கட்சேவல்வானாதுமடியின், மனைச்
சறிகோழிமாண்குரலியம்பு, மெல்லாமடிந்தகாலையொருநா, ணில்லாநெஞ்சத்த
ர்வாரலரே-அதனால, அரிபெய்ப்புட்டிலார்ப்பப்பரிசிறற், தாதிபோகியபாய்பரி
ன்மா, ஞெச்சிலேவித்தித்தனுறந்தைந், கன்முதிர்புறங்காட்டன்ன, பன்முட்
ன்றுற்றோழிநங்களவே.” (அகநானூறு-௧௨௨.) எனவும் வரும்.

தலைமகனூர்க்குச்செலவொருப்படுதற்குச்செய்யுள்:— “நம்பானவனுண்ட
ம்பாதகர்தந்தகர்வினவித், தம்பாலுடன்சென்றுசார்குவமோதரியாராவென்று,
யம்பார்கழல்புனைவாணன்நென்மாறவளரும்வஞ்சிக், கொம்பாகியமருங்குற்
ரும்பாமொழிக்கோமளமே.” (தஞ்சை. ௨௧௨.) எனவும், “படுகிறைசொழீஇய
பானிறவெக்கர்த், தொடியோர்மடிந்தெனத்துறைபுலம்பின்றே, முடிவிலைமுகந்த
முடங்கிறுப்படப்பைப், படுபுள்ளோப்பலிற்பாக்கமுமவறிதே, கோட்டுமீனெ
ரிந்தவவகையர்வேட்டமடிந், தெமருமல்கினரேமாந்தனமெனச், சென்றுநாமறியி
னெவனோதோழி, மன்றப்புன்னமாச்சினநறவீ, முன்றிற்றுகழையொடுகமழுந்,
தெண்கடற்சேர்ப்பன்நெறநல்லாககே.” (நற்றிணை. ௧௬.) எனவும் வரும்.

பாங்கியிறைவனைப்பழித்தற்குச்செய்யுள்:— “வறியார்புகழ்தஞ்சைவாணன்
நென்மாறைமடந்தையன்னு, னறியாடியர்முன்னறிந்தவந்தாமதனாலழலின்,
பொறியாருயிர்வெம்பணிமாமணியும்புதையிருன்கூர், நெறியாரான்பெறநாடுநா

* மகிழாது எனவும் பிரதிபேதம்.

அகப்பொருள்கள்க்கு முலமுதலாயும்.

ளிடையீந்ததமே.” (தஞ்சை. ௨௧௩.) எனவும், “சுயர்புற்றத்தீர்ப்புறத்திறுத்த, குருமபிவல்சிபெபுடங்கையேற்றை, தூங்குதோற்றதியவள்ளுகிர் க து வ லி ற், பாம்புமதனழியும்பாளுக்கவகுலு, மரியவல்லமணிஞளபெரிய, கேழலட்டபேழ் வாயேற்றை, பலாவமலகிக்கம்புலரவீர்க்குங், கழைநகர்சிலம்பினுங்கண் வ லை மு யொடு, வாழையோங்கியதாழ்கண்ணசும்பிற், படுகடுங்களிற்றின்வருத்தஞ்சொலி யப், பிடிபடிமுறுக்கியபெருமரப்பூசல், வண்டோய்விடரகத்தியம்புமவார்நாட், டெண்ணரும்பிறங்கண்மான தர்மயங்காது, மின்னுவிடச்சிறியவொதுங்கி மென் மெலத், துளிதலைத்தலைஇயமணியேரைம்பால், சிறுபுறம்புகையவாரிக்குரல்பிழி யூஉ, நெறிகெடவிலங்கியகீரிச்சூர, மறிதலுமறிதிரோவென்னுநர்ப் பெறினே.” (அகநானூறு. ௮.) எனவும் வரும்.

தலைமகளியற்படமொழிதற் குச்செய்யுள்:—“புணராவிரகமும்போகாவிரவும் புணர்முலைமே, விணரார்பசப்பும்பிறவுமெல்லாமிருன்கூர்ந்தறல்போல், வணரார் குழற்பிறைவாணுதலாய்தஞ்சைவாணன்வெற்ப, நுணராதிருப்பதுவேறொன்று மல்லநம்மூழ்வினையே.” (தஞ்சை. ௨௧௪.) எனவும், “இப்பியீன்றுகுத்தரித்தில, மிருளவலிமைக்குமல்கிருந்துறைவ, னருளாதுறைவானாகவு, மிறையிறந்தனவாற் றேழியென்வனையே.” (.....) எனவும் வரும்.

தலைமகன்கனவநலிபுரைத்தற்குச்செய்யுள்:—“செவா கைகாடிச் செரு வென்றவாணன்றென்மாரையினம், மனைவாழ்மனைபயர்வந்துநல்லியாமமணந்த தெல்லா, நனவாமெனவேமகிழ்ந்தேவிழித்தொன்றான் கண்டிலேன், கனவாய் முடிந்ததுபின்னையென்னையென்னகைதவமே.” (தஞ்சை. ௨௧௫.) எனவும், “கேட்டிசின்வாழிதோழியல்கற், பொய்வலானன்மெய்யுறமீஇ, வாய்த்தரு பொய்க்கனமாட்டவேற்றெழுந், தமளிதைவந்தனனேருவலை, வண்டுபடுமலரிற் சாஅய்ச், தமிழேன்மன்றவளியேன்யானே.” (குறுந்தொகை. ௩௦) எனவும் வரும்.

தலைமகன் கவினழிபுரைத்தற்குச்செய்யுள்:—“வாளினுரீன்விழிவாணுதலாய் தஞ்சைவாணன்றெவ்வி, னாளினுநாளுநலந்தொலைவேனகையாரியிலேவல், வே ளினுமேர்நல்லவெற்புணரீயுமென்மேனியினுந், தோளினுநோயறி யீ ர றி யா த தென்றொல்வினையே.” (தஞ்சை. ௨௧௬.) எனவும், “முடக்காலிறலின்முடக்கு புறப்பெருங்கிளை, புணரியிருதிரைதருஉந்துறைவன், புணரியவிந்தனான்று, மின்னதமன்னோநன்னுதற்கவினே.” (குறுந்தொகை. ௩௦௧) எனவும் வரும்.

* இத்துறைக்குத் தஞ்சைவாணன்கோவை யுரைகாரரால் வேறுசெய்யுள் காட்டப்பட்டுள்ளது.

† புணரியிஃதிரை, என்றும் பாடும்.

தலைமகடன் துயர்தலைமகற்குரைத்தல்வேண்டற்குச்செய்யுள் :—“ வரைப்
புறத்தமிழ்தெரிவாணன்றன்மாறவைவைய, துரைப்பான்முகந்தன்ன
ன்கிலாயிந்தநோயவர்க்கின், துரைப்பாருளரேலுயிரெய்தலாநமக்கூர் திரை
தரைப்பால்வளமுபுகழெய்தலாமவர் தங்களுக்கே.” (தஞ்சை. ௨௧௭.) எனவும்,
என்றும்புலம்பின்புலங்கூம்பின், காணலு புலம்புநனியுடைத்தேவானமு, நம்மே
லாலுமீமர்த்தாகி, யெல்லெகழியப்புல்லென்றன்றே, யின்னுமேனேனேதோழி
நிலை, தண்ணியகமமும்ஞாழற், தண்ணந்திறைவர்க்குரைக்குநர்ப்பெறினே.”
(முத்தொகை. ௩௧௦.) எனவும் வரும்.

பாங்கி நின்குடைநீயேசொல்லெனத்தலைமகட்குச்சொல்லற்குச்செய்யுள் :—
ல்லெனவேயென்னுறுதுயர்தாமுமுணரும்வண்ணஞ், சொல்லெனரீயிதுசொ
வியென்பேறுந்துயரமெல்லாம், வல்லெனவேகொண்டகொணையர்வேடஞ்
சவாணன்வெற்பி, லல்லெனவார்குழலாயறியாரல்லான்பநமே.” (தஞ்சை.
௧௮.) எனவும், “ஊநறகோழிச்சிறுபாப்பெடை, சேவறசெய்துறிநீடி, னூடலு
ணர்தலுங்கூடொற்பெரிதே.” (.....) எனவும் வரும்.

தலைமகளவர்பார்த்துற்றவச்சக்கிளவிக்குச்செய்யுள் :—“மலருந்தொடைவஞ்
வஞ்சகமாதருமாணுமவா, யலநுந்தடங்கையலருந்தொடாநிப்பவஞ்சிறெஞ்சும்,
லரும்புகழ்தஞ்சைவாணாநாணப்பணியலாபோற், புலரும்பெயருந்கண்ணீர்
லராதுபுலரினுமே.” (தஞ்சை. ௨௧௯.) எனவும், “அலரியாங்கொல்லதோ.” (....)
எனவும் வரும்.

தலைமகளாறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவிக்குச்செய்யுள் :—“அரியுங்கரியும்
பொருநெறிக்கோர்தணையாயவாமேற், சொரியுந்திவலைதுடைக்கவென்றோருமுழ
தையந்துநஞ்சும், வரியும்பயில் கண்ணிவாணன்றன்மாறநம்மன்னர்வந்து,
பிரியும்பொழுதெல்லையாயனையெனமனம்பின்செல்வதே.” (தஞ்சை. ௨௨௦)
எனவும், “குன்றக்கடைக்குழறினுமுன்றிற, பலவினிருஞ்சினைக்கலைபாயந்துக
ளினு, மஞ்சுமனனித்தெனெஞ்சமினியை, யாரிருட்கங்குலவர்வரிற், சாரனீளி
டைச்செல்வாளுதே.” (முத்தொகை. ௧௮௩.) எனவும் வரும்.

காமமிக்கழிபடர்கிளவிக்குச்செய்யுள் :—* “ஒதக்கயலையுண்டண்ணாந்து
விக்கியுடல்குலுக்கிப, பாதத்துணைநிமிர்க்குந்ருகீர்வெண்பணிபங்க, சாதத்
திருநிதியன்றஞ்சுலோத்துங்கனநஞ்சையிலென, காத்தற்றைபுகுமுறையுங்கண்
டாரிலலைக்கனெஞ்சுரே.” (தஞ்சை. ௨௨௧.) எனவும், “புகைக்காமாலையப்
புலம்புமென்கண்ணேபோற், தன்பமுழுவாய்துயிலப்பெறுதியா, லின்கள்வாய்

* இச்செய்யுள் தஞ்சைவாணன்கோவை அச்சுப்புஸ்தகத்தில் விடப்பட்டுள்ளது.

மஞ்சமஞ்சூர் துறைவீசுகின்ற, சரத்காலம்வந்தடைந்தார் தஞ்சைவாணன் மயிற்
வெற்பரே.” (தஞ்சை-சகந.) எனவரும்.

தூதிற்குப்பிரிவு தலைமகளுணர்ந்ததோழி தலைமகட்டுணர்ந்தற்குச் செய்
யுள்:—“தூதாகவன்பர்செலத்துணிந்தாரென்றுஞ்சொற்புலவோர், மாதாகவன்
பரிதீர்த்தருள்வாணன்மென்மையைநயந்து, மீதாகவம்புகிடந்தன போலுன்கண்
மெல்லியலிப், போதாகவம்புகல்வோரிகலார்தம்புரம்புகவே.” (தஞ்சை-சகச)
எனவரும்.

தலைமகன் தூதிற்குப் பிரிந்துழித் தலைமகன் முன்பனிப்பருவங்கண்டு வருந்
தியதற்குச் செய்யுள்:—“மலிகின்றவண்புகழ்வாணன்மென்மையைவாழ்த்த
லர்போன், மெலிகின்றசிறையுமேனியுக்கொண்டுவின்ர்ப்பொனும்பேர், பொலி
கின்றதஞ்சுகம்போர்த்திருந்தேனைப்புரந்தருளார், நலிகின்றமுன்பனிநாளினண்
ணர்முனைநண்ணினரே.” (தஞ்சை-சகந.) என வரும்.

தூதிற்குப்பிரிந்துழி முன்பனிப்பருவங்கண்டுவருந்தியதலைமகளைத் தோழி
யாற்றுவித்தற்குச் செய்யுள்:—“சுற்றுக்குழனின் பிணிவிடுப்பான்வந்துதோன்றி
னர்பார், முற்றும்பொழிகின்றமுன்பனிநாண்முகிலுங்கடலும், வற்றும்பருவத்து
மண்புரப்பான் தஞ்சைவாணனெண்ணார்ச், செற்றும்படையின்வெம்போர்தணிப்
பானன் றுசென்றவரே.” (தஞ்சை-சகச) எனவரும் பிறவுமன்ன.

வேந்தர்க்குற்றுழி யுதவியிற்பிரிவு தலைமகளுணர்ந்ததோழி தலைமகட்டு
ணர்ந்தற்குச் செய்யுள்:—“நண்பானமன்னர்க்கிடர்தணிப்பானெண்ணிநல்லுத
விப், பண்பானமன்னர்படர்தனுற்றார்பனிநீர்பொழியுந், தண்பானலந்தொடையம்
புயவாணன் மயிழ்த்தஞ்சைவாழ், வெண்பானலங்கொள்செவ்வாயன்னமேயன்ன
மென்னடையே.” (தஞ்சை-சகந.) எனவரும்.

தலைமகன்வேந்தர்க்குற்றுழி யுதவியிற்பிரிந்துழித் தலைமகன் பின்பனிப்பரு
வங்கண்டு வருந்தியதற்குச் செய்யுள்:—“இன்னற்படுகின்றவெண்ணையெண்ணார்
தமக்கின்றிறையாம், மன்னற்குதவிப்பிரிந்தாகாதலர்வாணன் தஞ்சைக் கன்
னற்கடிக்கையறிவதல்லாற்பகல்காண்பரிதாம், பின்னற்கணியிருங்கர்துன்பமேலி
யபின்பனியே.” (தஞ்சை-சகச.) எனவரும்.

வேந்தர்க்குற்றுழி யுதவியிற்பிரிந்துழிப் பின்பனிப்பருவங்கண்டு வருந்திய
தலைமகளைத் தோழியாற்றுவித்தற்குச்செய்யுள்:—“வடுக்கண்டனையகண்மங்கை
நல்லாய்தஞ்சைவாணன்வெற்பி, னடுக்கங்குளிர வசைகின்றவாடையகன்ற
வர்க்கு, நடுக்கஞ்செய்பின்பனிநாளின்வந்தாமரநண்பனுற்ற, விடுக்கண்களையு
வென்றேயகண்டானயிகந்தவரே.” (தஞ்சை-சகந.) எனவரும்.

ஹங்கொண்டெறிந்தாலொத்ததென்செவிக்கே.” (தஞ்சை. ௨௨௧.) எனவும்,
 “காணினிவாழிதோழியாணர்க், கடம்புனலடைகரைநெடுங்கயத்திட்ட, மீன்வலை
 மாப்பட்டாஅங், கிதுமற்றெவனோநொதுமலர்தலையே.” (குறுந்தொகை. ௧௭௧.)
 எனவும்வரும்.

குரவரைவரைவெதிர்கொள்ளுவத்தற்குச்செய்யுள் :— “தற்பழியாமலுஞ்
 சந்திரவாணன் றமிழ்த்தஞ்சைநங், கற்பழியாமலுங்காரணமாகக்கயல்விழிநின்,
 சொற்பழியார்நமர்சொல்லுவல்லேசென்றுசொலலையே, வீற்பழியாமவழியா
 நமதாருயிர்க்கேதமுமே” (தஞ்சை-௨௨௭.) எனவும், “எந்தையும், யாயுமறிய
 வரைத்தீயின்யானுற்ற, நோயுங்களைகுவைவன்.” (கலித்தொகை. முல்லை-௧௧.)
 எனவும்வரும்.

“பருவரல்லினவியபாங்கிக்கிறவி, யருமறைசெவிலியறிந்தமைக றலும்,
 தலைமகன்வருந்தொழிற்கருமைசாற்றலும்” ஆகவிரண்டும், “அலர்பார்த்துற்றவச்
 சக்கினவியு, மாறுபார்த்துற்றவச்சக்கினவியும்” ஆகவிரண்டும், நெறிவிலக்குவித்
 தன்முதலியநான்முமாகியவெட்டுமெச்சத்திற்குரியன; பாங்கியிறைவனைப்பழித்
 தலும், துன்புறுபாங்கிசொல்லென்ச்சொல்லலுமாகியவிரண்டுமுவர்த்தற்குரி
 யன; தலைமகனுர்க்குச்செவ்வொருப்பதெலும், பூங்கொடியிறையோன்றன்னை
 நேர்ந்தியற்படமொழிதலும், கனவுநலிபுரைத்தலும், கவினழிபுரைத்தலும், தன்
 றுயர்தலைவர்க்குணத்தலவேண்டலும், காமமிக்ககழிபடர்கினவியும், தன்னுட்கை
 யாறெய்திடுகினவியும், குரவரைவரைவெதிர்கொள்ளுவத்தலுமாகியவெட்டு
 மாற்றுமைக்குரியன. (௪௮)

௧௬௫. பொய்த்தன் மறுத்தல் கழறன் மெய்த்தலென்
 றொருநால் வகைத்தே வரைவு கடாதல்.

(இ-ள்.) பொய்த்தன்முதலாக மெய்த்தலீராக நான்குவகையினையுடைத்து
 வரைவுகடாதலென்றவாறு. (௪௯)

௧௬௬. வினவிய செர்விசு கு மறைத்தமை விளம்பலு
 மலரறி வுறுத்தலுந் தாயறி வுணர்த்தலும்
 வெறியச் சுறுத்தலும் பிறர்வரை வுணர்த்தலும்
 வரைவெதிர் வுணர்த்தலும் வரையுந னுணர்த்தலு
 மறிவறி வுறுத்தலுந் குறிபெயர்த் திடுதலும்
 பகல்வரு வாளை பிரவுவரு கென்றலு
 பிரவுவரு வாளைப் பகல்வரு கென்றலும்
 பகலினு மிரவினும் பயின்றவரு கென்றலும்

அகப்போருள்ளினைக் கழலமுடியும்

புகழினை மிகவினை மகவினென்றது

மூரவோனடி மூருங் குலனு

மாரபும் புகழும் வாய்மையும் கூறலு

மாறுபார்த்துற்ற வச்சும் கூறலு

மாற்றாத் தன்மை யாற்றக் கூறலுங்

காவனமிக வுரைத்தலுங் காமமிக வுரைத்தலுங்

கனவுநலி புரைத்தலுங் கவினழி புரைத்தலு

மெனமுறை நாடி யியம்பிய விருபதம்

வரைவு கடாதல் விரியெனப் படுமே.

(இ-ள்.) வினையியசெவிலிக்கு மறைத்தமைவிளம்பன் முதலாகக் கவினழி புணர்த்தலீராகச் சொல்லப்பட்ட விருபதம் வரைவுகடாதல் விரியெனப்படு மென்றவாறு. அவற்றுள், வினைய செவிலிக்கு மறைத்தமை தலைவர்க்குத் தேரழிவினம்பற்குச் செய்யுள்:—“தனராவின்முலைதாங்குகில்லாதுதளரிடைகண், வனராததென்கங்குல்வாராய்மனதஞ்சைவாணனை வெற்பா, வளார்திருநுத லன்னைக்கொர்மாற்றமவிளையுபடுகித, னுளராமவர்விலைபுட்டுவாழ்வதுணர்ந் தருளே.” (தஞ்சை-உஉஅ.) எனவரும்.

அலரறிவுறத்தற்குச்செய்யுள்:— “மணிவரைமாளிகைமாறைவரோதயன் வாணன்வெற்பா, பணிமொழியானென்னுங்கொள்கொம்புமுடிப்பட்டந்தயலா, ரணிமனைதோறுங்கொழுந்துவிட்டம்பலரும்பிமண்மேற், தணிவிலதாகவிப்போ கலர்பூத்ததன் மண்ணளியே.” (தஞ்சை-உஉக.) எனவும், “அறிந்தோரறிவில ரென்மலர்சிறந்த, வின்னுயிர்கழியினுநனியினுதே, புன்னையங்கானற்புணர்குறி வாய்த்த, பின்னலோதியென்றோழியன்னோ, படுமணியானைப்பசும்பூட்சோழர், கொடிநுடங்குமறுகினுர்க்காட்டாங்கட், கன்னுடைத்தடவிற்புனனொலித் தோ வாத், தேர்வழங்குதெருவினன்ன, கௌவையாகின் மறையநின்னருளே.” (நற் றிணை-உஉஎ.) எனவும் வரும்.

தாயறிவுணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “திரையிற்பவனம்வடவாமுகத்தெழுந்திக் கொழுந்தின், கரையிற்படருங்கடற் றுறைநாடசயற்கொடிபொன், வரையிற் றிகழ்வித்தவாணன்மென்மறைமலர்த்தமெளபல், விரையற்களவை யெக் கலா மறிந்தானன்னைமெய்யுறவே.” (தஞ்சை-உஉ௦.) எனவும், “நாரைநல்லினங்கடுப்ப மகளிர், நீர்வார்கூந்தலுளருந்துறைவ, பொருகுகழிறெய்தலுரைப்பவித்துறைப், பல்கால்வருஉந்தேரோனச், செல்லாதீமோவென் மனன்யாயே.” (பிங்குறுநாறு- ௧௮௧.) எனவும் வரும்.

வெறியச்சுறுத்தற்குச் செய்யுள்:—“கையுற்றீல்கண்மாமங்கைகோன்
தஞ்சைவாணன்வெற்பி, செய்யுற்றவேலன்பீதணியாமையி னெஞ்சினுள்ளே,
மையுற்றயர்வுற்றெம்மன்னையுமாயுமென்றாணங்கின், மெய்யுற்றநோய்தணிப்
பான்வெறியாடல்விரும்பினரே.” (தஞ்சை-௨௩௧.) எனவரும்.

பிறர்வரைவுணர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“வெடிக்கின் தவிப்பியுணித்திலம்பைத்
தலைவெம்பகுவாய்த், துடிக்கின் தவிவகனிற்சேற ந றுந்துறைவசெஞ்சொற் புல
வோர், வடிக்கின் தழுத்தமிழ்வாணன்நென்மாறையெம்மான்மருங்கை, யொடிக்கின்
தெகொங்கைகண்டா லெவரெஞ்சுருகாதவரே.” (தஞ்சை-௨௩௨.) எனவும்,
“சிறகட்பன்றிப்பெருஞ்சினவொருத்தவொடு. குறுக்கையிரும்புலிபொருடநாட,
நனிநாணுடைமையமன்ற, பணிப்பயந்தனநீநயந்தோள்கண்ணே.” (ஐங்குறுநூறு-
௨௪௬.) எனவும் வரும்.

வரைவெகிர்ப்புணர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“குறுகிகண்டாலன்னகார்தளஞ்
சாரற்குறிவெறிதே, வருகிகண்டாய்தஞ்சைவாணன்வெற்பாவெங்கண்மாநகரீ,
சுருகிகண்டாரொடுந்தோன்றிலெங்கேளிரிசொல்லிகவார், பருகிகண்டான்
மலராதொழியாகயப்பங்கயமே.” (தஞ்சை-௨௩௩.) எனவும், “மாத்தொலம்பி(...)
எனவும் வரும்.

வரைபுநா ளுணர்த்தற்குச் செய்யுள்:—“அலகம்பனகண்ணிவன்கொங்கை
மென்சுணங்காநிலைநி, பலவம்பலசெய்ப்பபூச்சுநிலைநகபனிவரைமேற்,
நிலகம்பநித்தெனச்சேல்வைத்தவாணன்நென்மாறையென்ன, னுலகம்பயில்புகழ்
போற்சிலம்பாமதியூர்கொண்டதே.” (தஞ்சை-௨௩௪.) எனவும், “சோழிலவாழைக்
கோண்மிகுபெருஞ்சூல, யூழறுதீங்கனியுண்ணுநர்த்ததித்த, சாரம்பலவின்சுளை
யொழிப்படு, பாறைநெடுஞ்சுனைவிளைந்ததேற, லரியாதண்டகடுவனயலது, கறி
வளர்சார்தமேறல்செல்லாது, நறுவீயடுக்கத்தமகிழ்ந்துகண்படுக்குங், குறியா
லின்பமௌரிதினின்மலைப், பல்வேறுவிலங்குமெய்துநாட, குறித்தவிலப்பரினக்
கெவனரிய, வெறுத்தவேளர்வேய்புரைபிணைத்தோ, ணிறப்பரில்லாநெஞ்சமொடு
நின்மாட, டிவளுமினையளாபிற்றற்கை, யருங்கடிக் காவலர்சோர்பதனெற்றிக்,
கங்குல்வருதலுமுரியைபைம்புதல், வேங்கையுமொள்ளினர்விரிந்தன, நெடுவெ
ண்டிங்களுமர்கொண்டன்றே.” (அகநானூறு-௨.) எனவும் வரும்.

தலைமகனறிவுதலைமகற்கறிவுறுத்தற்குச்செய்யுள்:—“வனநாண்முளரிமுறை
வென்றுவாணன்நென்மாறையெற்பிற், கணநாணணிந்தபொற்கச்சுறவீசிக்கதித்
தெழுந்த, தனநாணுதுண்ணிடைத்தையனல்லான்பழிசாற்றுவவ்யா, நெனநா
ணிரின்பழிதான்மறைத்தாளன்பவென்னையுமே.” (தஞ்சை-௨௩௫.) எனவும்,

“தன்னெவ்வங்குரினுச்செய்தவருளின்மை, யென்னையுமறைத்தானென்றேழிய து கேட்டு, கின்னையான்பிறமுன்னர்ப்பழிகுறறாணை.” (கலித்தொகை. ௪௪.) எனவும் வரும்.

குறிபெயர்த்திடுதற்குச்செய்யுள்:—“ஊரோர்பவரிங்குலாவலுங்கடும்வந்தொ ண்ணிலம்பா, வேரோர்பொதும்பரிற்போய்வினையாடுகவேற்படையான், மாநோர் பகைவென்றவாணன்றென்மறைமெய்மன்னுதவப், பேரோர்வடிவுகொண்டா லன்னையுமென்பேதையுமே.” (தஞ்சை-௨௩௬.) எனவும், “வினையாட்டாயமொடு வெண்மணலமுத்தி, மறந்தனெந்தறந்தகாழ்முளையகைய, நெய்பெய்தீம்பால் பெய்தினிதுவளர்ப்ப, தும்பினுஞ்சிறந்ததுதுவகையாகுமென், நன்னைகூறினன் புன்னையதுசிறப்பே, யம்மநாணுதும்மொடுநகையே, விருந்திற்பாணருளரிசை கடுப்ப, வலம்புரிவார்கோடுநானுயிலங்குரீர்த், துறைகெழுமுகொண்கநீரங்கி, னினைபடுகீழல்பிறவுமாருள்தவ.” (நற்றிணை-௪௭௨.) எனவும்வரும். குறிபெயர்த்திடுதற்கு மேற்காட்டிய செய்யுள் பகற்குறிக்கு மரவுக்குறிக்கு மேற்குமாறறிந்து கொள்க.

பகல்வருவாணையிரவுவருகென்றற்குச்செய்யுள்:—“முத்தணிநீலமணித்தகட்டுள்ளெங்குமொய்கொளவே, வைத்தணிசேரவருத்ததுபோற்றஞ்சைவாணன் வைபைப், பைத்தணிவார்திரைதோய்கருந்தாட்புன்னிப்பாசிலைவெண், டொற் சணியூந்தறைவாவருவாயிருடுங்கிடையே.” (தஞ்சை-௨௩௭.) எனவும், “பனைத் திரளன்னபரேரெறுத்ததடக்கைக், கொலைச்சினந்தவிராமதனுடைமுன்பின், வண்டுபடுகடாஅத்தயர்மருப்பியானை, தண்கமழ்சிலம்பின்மரம்படத்தொலைச்சி, யுறுபுலியுறக்குத்திவிநல்கடிந்து, சிறுதினைப்பெரும்புனம்பெளவுநாட, கடும்பரிக்குதிரையாஅயெயின, நெடுந்தேர்மிஞ்விவெயாடுநாருதுகனம்பட்டெனக், காணியசெல்லாக்கடைகநாணிக், கடும்பகல்வழங்கதாஅங்கிடும்பை, பெரிதாலம் மவிவட்கேயதான், மரிலைவருதல்வேண்டுஞ்சோலை, முனையெய்பெருங்களிறு வழங்கு, மலைமுதலெக்கத்திறுகல்லாதே.” (அகநானூறு. ௧௪௮.) எனவும்வரும்.

இரவுவருவாணைப் பகல்வருகென்றற்குச்செய்யுள்:—“இழைவினையாடுமின முசையற்கிடந்தமஞ்ஞாரு, கழைவினையாடுங்கடிப்புணங்காத்துங்கலையகலா, துழைவினையாடுமுயர்செலம்பாவின்றுமுன்பொருட்டான், மழைவினையாடுமிதிற் றஞ்சைவாணன்மலயத்திலே.” (தஞ்சை-௨௩௮.) எனவும், “நெடுமலையெக்கக் கண்டெடமின்னிப், படுமழைபொழித்தபாளுட்கன்கும், குஞ்சரங்கெக்கத்தாங்கிக் கொடுவரிச், செங்கணிநம்புலிகுமுமுஞ்சாரல், வாரல்வாழியறையநோரிறை, நெடுமென்பனைத்தோளிவளும்பானும், காவல்கண்ணினத்தினையேரானை, மந்தியு மறியாமரம்பலிவிதும்பி, னெண்ணெக்காந்தளவிழ்ந்தவாங்கட், டண்பலருவித்

தமிழ்சொருகிலை, யுரும்கிவந்தெறிந்த உதாதிபாம்பின், நிரமணிவின்கிற் பெறுவையிவ, லிருன்மென்உந்தலேமுறுதுயிலே.” (அகநானூறு-கஉ.) எனவும் வரும்.

பகலினுமிரலினும் பயின் றுவருகென்றற்குச்செய்யுள்:— “சூரவுக்கணியும் விரவுமெற்பாவெய்யகுஞ்சரமேன், வரவுந்திபதெவ்வைமற்றியவாணன்றென் மாலீறமின்னு, மரவும்பணியுறுடங்கிடையாற்றலனாற்பகலு, மிரவுக்குறிவயினீ வரல்வேண்டுமிவன்பொருட்டே.” (தஞ்சை-உந. கூ.) எனவரும்.

பகலினுமிரலினுமகலிவெணென்றற்குச்செய்யுள்:— “தாவாதசெல்வந்தருந் தஞ்சைவாணன் றடஞ்சிலம்பா, நீலாரல்சாரனிலவலரம்பகனீடிருளார், மாவா னிலவுநிலமங்கைவார்சூழன்மல்லிகைபோ, லோவாதிரவெறிக்குஞ்சோலை சீழ்வி னுடுவந்தே.” (தஞ்சை-உசு.) எனவரும்.

தலைமகளுமொருங்குலனுமாரபுமபுமும்வாய்மையுந் கூறற்குச்செய்யுள்:— “தலத்திற்குமாரைக்குமன்னவன்வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைசூழ், நிலத்திற்கு மா மணியாகுநின்னாட்டிற்குநின்பதிக்குங், குலத்திற்குமாசில்குடிமைக்குஞ்சீர்மைக் குங்கோதின்மெய்ம்மை, நலத்திற்குமாவதன்றால்வரையாதுநடப்பதுவே.” (தஞ்சை. உசக.) எனவும், “பிரசங்கொளவீழ்ந்ததீந்தேனீறுஅன், மரையான்குழவி குளம்பிற்றுசைக்கும், வரையகநாடவரையாவரினென், நிரைதொடிவாழ்தலிலன்.” (ஐங்குணையெழுபது-க௦.) எனவும், பழனக்கம்புன்பயிற்பெடையசவுங், கழனிபூர நின்மொழிவெலன்றன், தஞ்சைமனைநெடுநகர்வருதி, ஁ஞ்சாயோலிவடந்தைகை வேலே.” (ஐங்குறுநூறு. சு௦.) எனவும், “தாமரைக்கண்ணியைதண்ணறுஞ் சாந்தினை, நேரிதழ்க்கோதையான்செய்குறியீவரின், மணங்கழநாற்றத்தமலை நின்றபலிபெறுஉ, மணங்கெனவஞ்சுவர்சிறுகுடியோரே.” (கலித்தொகை-௫௨.) எனவும், “கடமலர்ப்புண்ணைக்கீழ்க்கரிகைதோற்றானைத், தொடிநெகிழ்ந்த தோளனாத்தறப்பாயான்மற்றுநின், குடிமைக்கீழ்ப்பெரியதோர்குற்றமாய்க்கிட வாதோ” எனவும், “ஆய்மலர்ப்புண்ணைக்கீழ்ணிலந்தோற்றானை, நோய்மலிநில யனாத்தறப்பாயான்மற்றுநின், வாய்மைக்கட்பெரியதோர்வஞ்சுமாய்க்கிட வா தோ” எனவும், “நிகழ்மலர்ப்புண்ணைக்கீழ்த்திருநலந்தோற்றானை, யிகழ்மலர்க் கண்ணனாத்தறப்பாயான்மற்றுநின், புசும்மைக்கட்பெரியதோர்புகராமிக்கிடவா தோ.” (நெய்தற்கலி-௧௮.) எனவும் வரும். இவை நானுமுதலியனவற்றிற்குரிய சான்றோர்செய்யுளாம்.

ஆறுபார்த்துற வச்சங்கூறற்குச்செய்யுள்:— “புரந்தகர்செஞ்சடைவெண் பிறைபோனுதற்புள்ளியிழ்ப்பூம், குரந்தொடைமென்குழற்கொம்பினவேண்டிக் கொடிமுல்லைண், மரந்தழுவந்தஞ்சைவாணன்வெற்பாவல்சிறந்திலஞ்சிக், கரந்திரிகல்லதர்வாயெல்லிவரல்கற்பலவே.” (தஞ்சை-உசு௨.) எனவும்.

“காரபொருகானியாற்றங்கல்லதரெம்முள்ளிவருவிராயி, னாரையிருள்யாமத்தலி
புலியேறஞ்சியகன்றுபோக, னாரையுருமேறதங்கைகேவஞ்சுதமமை, வரையா
மங்கையர்வெனவுதலஞ்சுதம்வாசலையோ.” (யாப்-காரிகை, செய்யுள்-௧, உரை
மேற்கோள்.) எனவும் வரும்.

ஆற்றத்தன்மையாற்றக்கூறற்குச்செய்யுள்:— “கலங்குந்தெளியுங்கனூலெழ
மூச்செறியுங்கண்னீர், மலறகும்பொலந்தொடிசோரமெய்சோருமறஞ்செய்
கொலை, விலங்கும்படிசெய்யாக்குன்றநாடவினாந்தளிப்பா, யலங்குந் கடும்
பரித்தேர்வாணன்மாறையணங்கினையே.” (தஞ்சை, உச௩.) எனவரும்.

காவன் மிகவுரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “நஞ்சாராவந்திரிதருகானநொளிரவி,
லஞ்சாதுசெங்கையிலின்ன்காவணங்கின் பாருட்டான், மஞ்சார்மதிற்றஞ்சை
வாணன்வெற்பாவரல்வன்சொலன்ன, துஞ்சாங்கிந்தடிக்கைநகர்காவலர்துஞ்
சினுமே.” (தஞ்சை, உச௪.) எனவரும்.

காமமிகவுரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “தென்னகவண்டமிழ்வாணன்நென்
மாறைச்செருந்தியுடன், புன்னாகமும்:காழ்பூந்துறைவாகார்போற்றமிர்தம், பின்
னாகமுன்வந்தபேகைதன் காமப்பெருங்கடற்கு, நின்னாகமன்றியுண்டோபுணையா
வதுநீர்ததற்கே.” (தஞ்சை, உச௫.) எனவும். “வேரல்வேலிவந்தகோட்பல
வின், சாராடசெவ்வியையாகுமதி, யாரஃதறிந்திகொளேசாரம், சிறுகோட்டுப்
பெரும்பழந்தூங்கியாங்கிவ, ஞாயிர் தவச்சிறிதுகாமமோபெரிதே.” (குறந்தொகை-
௧௮.) எனவும் வரும்.

கனவுநலிபுரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “மாணாதெவ்வென்றவாணன்நென்
மாறைவனநகர்போற், பூணாகமெல்லியற்புல்லினயாகவப்பொய்யைமெய் யாப்,
பேணுமகிழ்ந்துபெருந்துயிலேற்றவன்பின்னாநின்னைக், காணுந்கலங்கினனாற்
கலங்காமனக்காவலனே.” (தஞ்சை, உச௬.) எனவும், “மின்னவிரவயங்கிழை
ஞெழிழ்ச்சாய், நன்னுதல்பசத்தல்யாவது தன்னிக், கனவிற்காணுமிவனே,
நனவிற்காணுனின்மார்பேதெய்யோ.” (ஐங்குறுநூறு, உ௩௪.) எனவும் வரும்.

கவினழிபுரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “சுரோற்றகொங்கையின்கொடியமரக்
தளிரேய்த்தவண்ணம், காரோற்றகங்குலிற் பீரல்போன்றதுகாவியுண்கண், வாரோ
ற்றைபங்கழல்வாணன்நென்மாறையில்வாவியின்னண், னாரோற்றசெங்கழுநீர்
மலர்போன்றதறின்பொருட்டே.” (தஞ்சை, உச௭.) எனவும், “தொடிப்பழி
மறைத்தலிற்றோளுய்த்தனவே, வடுக்கொங்கையையமொடாடவி, னிடிப்பு
மெய்யதொன்றுடைத்தேகடிக்கொன, வண்ணாக்குந்தொன்னலஞ்சிறையத்,
காண்பொறுங்கழல்தலன்றியுமின்னுநீர், நுத்துப்பொப்பிற்சொற்கைமூண்

முறைச், சிறுபாசடையசெம்பூரெய்தற், மெண்ணீர்மலரிற்செுலந்த, கண்ணே
காமங்காப்பரியவ்வே.” (நற்றிணை. ௨௩.) எனவும் வரும்.

இவற்றுள், வினவிய செவிலிக்கு மறைத்தமைவினம்பன்முதலாகப் பிறர்
வரைவுணர்த்தலீரகச்சொல்லப்பட்டவைந்தும் பொய்த்தற்குரிய; குறிபெயர்த்
திடுநீன்முதலாகப்பகலினுமிரவீனுமகலிவணென் லலீரகச்சொல்லப்பட்ட
வைந்து மறைத்தற்குரிய; உரவோனொழுநுங்குலமுமாய்புகழும்வாய்மையுங்
கூறலாகியவொன்று கழறற்குரியது; வரைவெதிர்ப்புணர்த்தலும், வரையுநாநு
ணர்த்தலும், அறிவறிவுறுத்தலும், ஆறுபார்த்துற்றவச்சங்கூறலும், ஆற்றத்தன்
மையாற்றக்கூறலும், காவனபிகவுரைத்தலும், காமபிகவுரைத்தலும், களவி
னலிபுரைத்தலும், கவினழிபுரைத்தலுமாகிய வொன்பது மெய்த்தற்குரிய. (௫௦)

கக௯. செலவறி வறுத்தல் செலவுடன் படாமை
செலவுடன் படுத்தல் செலவுடன் படுத்தல்
சென்றுழிக் கலங்க நேற்றியாற் றுவித்தல்
வந்துழி நொந்துரை பென்றெழு வகைத்தே
பொன்றக் கூறிய வொருவழித் தணத்தல்.

(இ-ள்.) செலவறிவுறுத்தன்முதலாக வந்துழிநோதலீரகவேழுவகையினை
யுடைதது மேற்சொல்லிய வொருவழித்தணத்தலென்றவாறு. (௫௧)

கக௯. தனபுழிக் ககற்சி தலைவன் சாற்றலு
மென்சொற் பாங்கி விலக்கலுந் தலைவ
னீங்கல் வேண்டலும் பாங்கி விடுத்தலுந்
தலைவிக் கவன்செல வுணர்த்தலுந் தலைவி
நெஞ்சொடு புலத்தலுந் சென்றோ னீடலிற்
காம மிக்க கழிபடர் கிளவியுங்
கோற்றொடிப் பாங்கி யாற்றுவித் தலுமவன்
வந்தமை யுணர்த்தலும் வந்தோன் றன்னொடு
நொந்து வினாதுலும் வெந்திறல் வேலோன்
பாங்கியொடு நொந்து வினாதுலும் பாங்கி
யிறைவியை யாற்றுவித் திருந்த வருமை
கூறலு மென்னு மாறிரு கிளவியு
மொருவழித் தணத்தலின் விரியெனப் படுமே.

(இச்.ம்.) ஒருவழித்தணத்தலின் விரியுணர்ந்துதனுதலிற்று.

(இ - ன்.) தன்பதிக்கற்றி தலைவன் சாற்றன்முதலாகத் தலைவியைப்பாங்கி யாற்றுவதிருந்தவருமைகூறலீராகச்சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டு நினைவியு மொருவழித்தணத்தலின் விரியென்று சொல்லுவார் புலவரென்றவாறு. அவற் றுள், தன்பதிக்கற்றி தலைவன் சாற்றற்குச் செய்யுள்:—“நிராகேதகைமண்ண் கூடுமெம்பாடியிற்சென்றுவந்தியான், வரைகேன்வருந்துணைவல்லியைநீதஞ்சை வரணன்செவ்வேல், புராகேழ் ஓதர்விழிக்கோங்கரும்பேர்முனைப் பூசல்வண்டு, நிராகேசவஞ்சியஞ்செலென்றுதேற்றுதனின்கடனே.” (தஞ்சை. உசஅ.) எனவரும்.

பாங்கிதலைமகனைச் செலவுவிலக்கற்குச்செய்யுள்:— “பறந்தாங்கிவர்பரித் தேர்கடவேலுபபதியடைந்தான், மறந்தாங்கமையவும் வல்லையன்பா தஞ்சை வாணனெனனார், நிறந்தாங்கிவர்கனைபோலுண்கண்மா முகினீர்மைகொண்டி, புறந்தாழ்க்குருகுமுலவெணமுததவாணைப்பொன்னினையே.” (தஞ்சை. உசக.) எனவும், “வருவையல்லவாடைநனிகொடிதே, யருவரைமருங்கினாய்மணிவ ரன்றி, யொல்லெனவிழிகருமருவின், கல்லுடைநாட்ச்செல்லெறய்யோ.” (இக்குறாறு. உருக.) எனவும் வரும்.

தலைமகன்கல்வேண்டற்குச்செய்யுள்:—“அறையும்பொறையுமணந்தவெங் கானத்தணக்கையிலவைத், திறையும்பிரிவதற்கெண்ணுகிலெனெண்ண வார வரைமேன், மறையும்படிவென்றசந்திரவாணன்றென்மறையில்வண், நிறையும் குழிசென்றேவரல்வேண்டமெம்மூரகத்தே.” (தஞ்சை. உருக.) எனவரும்.

தலைமகனைப்பாங்கிவிடுத்தற்குச்செய்யுள்:—“இல்லத்துறையிவன்பொருட் டானுமக்கியானுமொன்று, சொல்லத்தவிர்கிலன்குழலீர்கடர்தோய்புரிசை, வல்லத்தமர்வென்ற வரணன்றென்மறையில்வந்துவந்து, செல்லத்திருவுண் வைத்தகல்வீற்றுந்திருநகர்க்கே.” (தஞ்சை. உருக.) எனவரும்.

பாங்கி தலைவிக்கவன்செலவுணர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“நிலவேய்தராளிரைத் தன்னவாணைகரீலநிக், குலவேய்நிகர்பொற்றொடிநெடுந்தோளிருறுகிவரச், செலவேகருதினர் செந்தமிழ்வாணன்செழுங்கமலத், தலவேதியன்பெறுநான் பெற்றுவாழ்பவன்ருகையிலே.” (தஞ்சை. உருக.) எனவும், “சார்பலவின் கொழுந்துணர்நறும்பழ, மிருங்கல்விடரீளவீழ்ந்தெனவெற்பிற், பெருந்தேனிரு அல்கிறாடான், பேரமர்மழைக்கண்கலிழத்தன், நெருண்டான்குட்ச்செல்லுமன் னாய்.” (இக்குறாறு. உருக.) எனவும் வரும்.

தலைவிரெஞ்சொடுபுலத்தற்குச்செய்யுள்:— “குளித்தாரினங்கொங்கையாவி யிலாவிருளிர்ப்பநம்மை, யளித்தாரளித்தகலத்தனைத்தாரன் நணங்கின்முன்னே, தெளித்தார்செழுந்தஞ்சைவாணனென்னுரினஞ்சிந்தையை, வெளித் தா ர வ ரிங்கனென் றநன் றிவ்வுலகியலே.” (தஞ்சை. ௨௫௩.) எனவும், “அளித்தஞ்ச லென்றவாரீப்பிற்தொரித்தசொற், நேறியார்க்குண்டோதவறு.” (திருக்குறள்- ௧௧௫௪.) எனவும் வரும்.

சென்றோலீடலிற்காமயிக்ககழிபடர்கினவிக்குச்செய்யுள்:— “ம யி லா டி தண்டிலுமாறவவோதயன்வாணனென்றார், கெயிலாகியகடற்கானலஞ்சேர்ப் பற்கிடையிருளான், றுயிலாநிலையொன்றுஞ்சொல்லாய்துணையுட்குழ்திரைத் தேன், பயிலாமலரிணமேற்றுயிலாநிற்பாலன்னமே.” (தஞ்சை. ௨௫௪.) என வும், “சிறுவென்னாங்குருகேசிறுவென்னாங்குருகே, துறைபோகறுவைத்தாமடி யன்ன, நிறங்கினர்துவிச்சிறுவென்னாங்குருகே, யெம்பூர்வந்தெம்முண்ணெறத் துழைஇச், சின்னக்கெடற்றார்க்கையயவருர்ப்பெயர்தி, மனவன்பிணையோபெரு மறவியையோ, வாங்கடம்புனலீங்கட்பாக்குங், கழனிநல்லூர்மகிளர்க்கென், னிகழொகிழ்பருவரல்செப்பரதோயே.” (நற்றிணை. ௭௦.) எனவும் வரும்.

தலைவியைப்பாங்கி யாற்றுவித்தற்குச்செய்யுள்:— “ஆடுகம்வாநம்மகன் றவருரகலாப்புதுரீர், பாடுகம்வாபொற்பசிலைத்தார்திறம்பாங்கினெல்லாந், தேடு கம்வாதஞ்சைவாணன் னொட்டன்பர்தேர்வழிநாஞ், குடுகம்வாகவலாதவர்கானற் றுறைமலரே.” (தஞ்சை. ௨௫௫.) எனவும், “கானலம்பெருந்துறைக்கவிதிரை தினாக்கும், வானுயர்நெடுமணலேறியானது, காண்கமவம்மோதோழி, செறிவகிள னொகிழ்த்தோனெறிகடனாடே.” (ஐங்குறுநூறு. ௧௧௬.) எனவும் வரும்.

பாங்கி தலைமகாட்டுத் தலைமகன்வந்தமை யுணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “பண் டினிக்குழலும்பழித்தசொற்பாவைபரியலெல்லாம், மண்ணும்புகழ்தஞ்சைவாண னென்னொருமைக்குவளைக், கண்ணுங்கினயிருட்கக்குலுமாரன்னைகன்பட்ட, புண்ணும்புலாவந்தார்தமதூர்வயிற்போனவரே.” (தஞ்சை. ௨௫௬.) எனவும், “அம்மவாழிதோழிநம்மலை, நறுந்தண்சிலம்பினாறுகுலைக்கார்தட், கொங்குன் னவண்டிற்பெயர்ந்துபுறமாரிநின், வன்புடைவற்றக்கவின்கொண்ட, வன்பிலாண னவந்தனனினியே.” (ஐங்குறுநூறு. ௨௨௬.) எனவும் வரும்.

வந்தோன் னன்னொபொங்கொந்துவினாதற்குச்செய்யுள்:— “ஒ ரு தலை க் கெய்தியகல்லதர்க்குச்செல்லவோருயிர்த்தா, யிருதலைப்புள்ளினியைந்தறங் கேண்மையையெண்ணியெம்பூர், வருதலைக்கொண்ககிளைந்திலவாணன்நென்

மாறையென்று, பொருதலைக்குஞ்சுமலையுமீகண்டுபோயபின்னே.” (தஞ்சை-உரு.) எனவும், “யாங்குவல்லுனையோவோங்கல்வெற்ப, விரும்பல்குந்தற்
றிருத்தியுயரிவை, திதலைமாமைதேயப், பசுலையாய்பிரிவுதெய்யோ.” (இங்
குறது. உரு.) எனவும் வரும்.

தலைவன் பாங்கியொடு கொந்து வினாதற்குச்செய்யுள்:— “ஐவாயரீபுற்ற
தன்னவினஞயிடாரற் றியென்போ, லெவ்வாறிநந்திரீரோவ்வையீரோதிரந்தா
ரைவென்று, மைவாரணங்கொண்ட உணன் றன்மாறைமருவலர்போ, லொங்
வாவலையும்கேட்ட லுமீருகெட்ட மட்டை.” (தஞ்சை-உரு.) எனவரும்.

பாங்கிதலையிபையாற்ற முயற்சி செய்து தலைமகற்குச்சொல்லற்குச்செய்
யுள்:— “இவளாருய்யாபுரக்கயாணி கடுத்த செகரிக்குவென்னப், பவளாடவி
யிற்பயினித்திலம்பக்கயவகு நயத் தவளாதவஞ்சொரிதன்னிறைவாதஞ்சைவா
ணன்றெவ்வின், துவளாமலாற்ற முயற்சி செய்து தலைமகற்குச்சொன்னசொன்னினைந்தே.”
(தஞ்சை. உரு.) எனவும், “பொருதல்குந்தலியலணியமுங்க, வேதிலாட்டியையீ
பிரிந்ததற்கே, யுழலவிரணிப்பூண்டைப், பெயலானுவென்கண்ணேதெய்யோ.”
(இங்குறது. உரு.) எனவும் வரும்.

இவற்றுள், தன்பதிக்கதற்கி தலைவன்சாற்றலும், பாங்கி தலைவிக்கவன்
செலவுணர்த்தலுமாகியவிரண்டுஞ்செலவறிவறுத்தற்குரிய; தலைமகனைப்பாங்கி
விலக்காகியவொன்றுஞ்செலவுடன் படமெக்குறித்து; தலைவன் நீங்கல்வேண்
டலாகியவொன்றுஞ்செலவுடன் படுத்தற்குறித்து; தலைமகனைப்பாங்கிவிடுத்தலா
கியவொன்றுஞ்செலவுடன் படுத்தற்குறித்து; தலைமகனெஞ்சொடுபுலத்தலும், காம
மிக்கழிபடர்கிளவியுமாகியவிரண்டுஞ்சென்றுழிக்கலங்கற்குரிய; தலைமகனைப்
பாங்கி யாற்றுவத்தலும், தலைமகன்வந்தமை தலைமகட்குணர்த்தலுமாகியவிரண்
டுந்தேற்றியாற்றுவத்தற்குரிய; பாங்கிவந்தோன்றன்னொடுகொந்துவினாதற்கு
லாகியமுன றும்வந்துழிகொந்துரைத்தற்குரிய. (இரு.)

கசுசு. பிரிவறி வுறுத்தல் பிரிவுடன் படாமை
பிரிவுடன் படுத்தல் பிரிவுடன் படுத்தல்
பிரிவுழிக் கலங்கல் வன்புறை வன்பொறை
வருவழிக் கலங்கல் வந்துழி மகிழ்ச்சியென்
றொருமையிற் கூறிய வொன்பது வகைத்தே
வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிவே.

(இச் - ம்.) வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிவாமாறுணர்த்துதலுத

(இ-ள்.) பிரிவுறிவுறுத்தன்முதலாக வந்துழிமதிழ்ச்சியீருகவொன்பது வகையினையுடைத்தாம் வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிதலென்ற வாறு. (இங்)

கஎ0. என்பொருட் பிரிவுணர்த் தேந்திழைக்கென்றது
 நிற்பொருட் பிரிவுரை நீயவட் கென்றது
 நீடே னென்றவ னீங்கலும் பாங்கி
 யோடரிக் கண்ணிக் கவன்செல வுணர்த்தலும்
 பூங்குழை யிரங்கலும் பாங்கி கொடுஞ்சொற்
 சொல்லலுந் தலைவி கொடுஞ்சொற் சொல்லலும்
 வருகுவர் மீண்டெனப் பாங்கி வலித்தலும்
 பருவங் கண்டு பெருமகள் புலம்பலு
 மிருளைவம் பென்றது மிறைமகண் மறுத்தலு
 மவர்தூ தாகுவந் தடைந்ததிப் பொழுதெனத்
 துணைவி சாற்றலும் மிணைவிழி யாற்றலு
 மவனவட் புலம்பலு மவனவருந் காலைப்
 பாகன் தன் னெறி மேகந் தன்னொடுஞ்
 சோகங் கொண்டவன் சொல்லலும் பாங்கி
 வலம்புரி கேட்டவன் வரவறி வறுத்தலும்
 வலம்புரி கிழத்தி வாழ்த்தலும் வந்துழி
 நினைத்தமை *வினாது நினைக்கமை செப்பலு
 மனைத்தகையவனை வாய் புனித கிடந்தமை
 பாங்கிகு றனுமென வாய் புனித மூன்றும்
 வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிதலின்
 விரியென விளம்பினா னென்ற நிபந்தனம்.

இச் = ம். வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிதலென்ற ததனுதலிற்று.

(இ - ள்) என்பொருட்பிரிவுணர்த்தேந்திழைக்கென்றன்முதலாகத் தலை மனை யாற்றுவதிருந்தபாங்கிகுதலீருகச்சொல்லப்பட்டவருபத்தொன் றும் வரைவிடைவைத்தபொருள்வயிற்பிரிதலின் விநிதெனமொழிந்தனாய் தறிந்தோரென்றவாறு. ஆகற்றன், என்பொருட்பிரிவுணர்த்தேந்திழைக்கென் றற்குச்செய்யுள்:—“கழைபோல்வன்கெற்கவிற்பெறவாரிகவாந்துவரும், மழை

*வினாவும் என்றம் பிரதிபேதம்,

போல்வருகுவன்வன்சூழ்போய்த்தஞ்சைவண்ணன்வெற்றி, விழாதுபூ.விடை யாண்முலைவிஷக்காவனயாவையுங்கொண், தொழ்பேலரிருநிஞ்சு.ண்மயிடு லென் றுணர்ந்திதுவே.” (தஞ்சை. ௨௯௦.) என வரும்.

பாங்கின்பொருப்பிரிவுரைநீயுவட்டுகன் தற்குச்செய்யுள்:—“வணசயும் புகழுநின்மேலனவாந்தஞ்சைவாணன்வெற்பா, மிசையுங்கரும்பினில்வேம்பு வைத்தாலன்னவேட்டையெல்லாத், திசையும்பாவுந்திருவனையாடன்றிருவுளத் துக், திசையும்படிவல்லையேற்சொல்லீப்பின்னெழுந்தருளே.” (தஞ்சை. ௨௯௧.) எனவும், “இறுவுப்புறத்தனைபின்ரபுதடவுமுதற், சுறவுக்கோட்டன்னமுள்ளி லைத்தாழை, பெருங்ாளிற்முருப்பின்னவரும்புமுதிர்வு, நன்மானுலையின்வேறு படத்தோன்றி, விழுவுக்களங்கமுமுராவநீர்ச்சேர்ப்ப, வினமணிநெடுந்தேர்பாக னியக்கச், செலீஇயசேறியாயினிவளே, வருவையாகியசின்னாள், வாழானதனற் கறிந்தனைசென்மே.” (நற்றிணை. ௧௧.) எனவும் வரும்.

நீடேனென்றவனீங்கற்குச்செய்யுள்:—“காலப்பொழுதுகடம்பரித்தேர் பண்ணிக்கானகம்போய், மாலப்பொழுதுவருகுவல்லான் தஞ்சைவாணன் னெட்ட, டாலப்பழனமணிந்தவெழுந்தம்மக்குளிரச், சோலைப்பயில்குயில்போன்மொ ழியாயென்றானிவிதுவே.” (தஞ்சை-௨௯௨.) எனவும், “இன்றேறென் றுவரு வதநாளாக், குன்றியிருவியின்வெண்டேர்முடுக, வினம்பிறையன்னவிளங்கு சுடர்நேமி, விசுமபுலிழ்கொள்ளிப்பிற்பைம்பயிர் துன்பப்பக், காலிபற்செலவின்மாலெ யெய்திச், சின்னிரைவால்வளைக்குறுமகன், பன்மானாகமடைந்துவக்குதுமே,” (குறுந்தொகை-௧௮௧.) எனவும் வரும்.

பாங்கிதலைமகட்டுத்தலைமகன் செலவணர்ந்தற்குச்செய்யுள்:—“வல்லேய் குறும்புறம்புமெவ்வாயும்விராயவெவ்வாய்க், கல்லேய்கவலைக்கடல் கடற் தார் நமர்காயந்தெதிர்த்தார், செல்லேய்முரசச்செருவென்றவாணன் னென்ற மறையி னின், வல்லேய்முலைவிலைதான் நந்துநாளேமணம்பெறவே.” (தஞ்சை-௨௯௩.) என வரும்.

தலைமகளிரங்கற்குச்செய்யுள்:—“இப்பேருவையினிப்பிரியெனென்று மென்முன்சொன்ன, வப்பேருரைபழுதாமென்னவேயரவஞ்சுமந்த, மைப்பேரலை கடல்வையகந்தாங்கியவாணன் தஞ்சைச், செப்பேரிளங்கொங்கைமங்கைசெப்பா தன்பாசென்றதுவே.” (தஞ்சை. ௨௯௪.) எனவும், “செல்வாரல்லென்றியா னிகழ்த்தனனே, விடுவாளல்லென்றவரிகழ்த்தனனே, யாயிடையிருபேரான் ன்மசெய்தபூச, னல்லாரக்கதுவியாங்கெ, னல்லெனஞ்சுமலமவக்குதுமே.” (குறுந் தொகை. ௪௩.) எனவும் வரும்.

பாங்கிகொடுஞ்சொற்சொல்லற்குச்செய்யுள்:—“ஆரணத்தானருள்பாளித் தானடவகாதவரை, வாரணத்தால்வென்றவாணன் னென்றாழைநயந்துதொளிசேர்,

பூரணத்தார்மகிபோன்முகத்தாயென்புலம்புநிதின், காரணத்தாலல்லவோபிரிந்தாரின்றுகாதலரே.” (தஞ்சை-உசுடு.) என வரும்.

தலைவிகொடுஞ்சொற்சொல்லற்குச்செய்யுள்:— “மண்டுநிரைவையைகுழ்தஞ்சைவாணற்குவன்புலியுஞ், செண்டுங்கொடுத்தகல்செம்பியர்போலன்பர்சென்றுழிழு, ளிண்டுங்கழையும்பயிலுர்வெங்காணியல்கேட்டுமிந்நோய், கண்டுங்கலங்கல்செல்லாதிற்தவூறற்கழறனன்றே.” (தஞ்சை-உசுசு.) எனவும், “எழும்பியளையிற்குறும்பல்குனைய, வுலைக்கலன்னபாறையேறிக், கொடுவிலெயினர்பகழிமாய்க்குந், கவலைத்தென்பவவர்தேர்சென்றவாதே, யதமற்றவலங்கொள்ளாது, நொதுமலர்க்கமுறமிவ்வழுங்கலாரே.” (குறுந்தொகை, கஉ.) எனவும் வரும்.

வருகுவர்மீண்டென்பாங்கிவலித்தற்குச்செய்யுள்:— “தேர்த்தானைவாணன்மென்மாரையின்னையஞ்சல்செம்புருக்கி, வார்த்தாலனையவழிநெடும்பாலமடப்பெடைநோய், பார்த்தாதவந்தணிபாதவயின்மையிற்பைஞ்சிறகாற், போர்த்தாலுமஞ்சைகண்டும்போவரோடும்புரவலரே” (தஞ்சை-உசுஎ.) எனவும், “நசைபெரிதுடையாநல்கினுநல்குவர், பிடிபசிகளைஇயபெருங்கைவேழ, மென்சினையாஅம்பிளக்கு, மன்பினதோழியவர்சென்றவாதே.” (குறுந்தொகை, ஊஎ.) எனவும் வரும்.

பருவங்கண்டுபெருமகன்புலம்பற்குச்செய்யுள்:— “மிகவும்பார்த்தகரியகண்ணீர்செங்கைவெள்வளைபோ, லுகவுந்துறந்தவருன்னலராலுறைகார்பொழிய, மகவுந்துணையுங்கலைமுவுந்தஞ்சைவாணன்வெற்பி, நகவும்பெடைமயிலுந்தமியேனெங்குந்நுவலே.” (தஞ்சை-உசுஅ.) எனவும், “அணிநிறமஞ்சைருபகவவிரங்கி, மணிநிறமாமலைமேற்றுழந்து—பணிமொழி, காரீர்மைகொண்டகலிவானங்காண்டொறும், பீர்நீர்மைகொண்டனதோள்.” (பிரதினையைம்பத. உ.) எனவும் வரும்.

இருளைவம்பென்றற்குச்செய்யுள்:— “தனஞ்சேர்ந்தவஞ்சிரின்சாயல்கண்டஞ்சித்தனித்தனிபோய், வனஞ்சேர்ந்தயர்ந்தமயில்கனெல்லாந்தஞ்சைவாணன்வெற்பிற், கனஞ்சேர்ந்தலர்துளிகாலுமுன்னெவம்புகாலுமென்றோ, வினஞ்சேர்ந்தகவினநாந்தனிவாடியிருந்தல்கண்டே.” (தஞ்சை-உசுக.) எனவும், “மடவவாழிமஞ்சைருமாயினன், காலமாரிபெய்தெனவதனெதி, ராலுமாலினபிடவும்பூத்தன, காரன்றிருளைநீர்க்கின்படசே, கழிந்தமாரிக்கொழிந்தபழகீர், புதுகீர்கொளீஇயவுகுத்தரு, நொதுமல்வானத்துமுழங்குருற்கேட்டே.” (குறுந்தொகை, உருஉ.) எனவும் வரும்.

இறைமகண்மறுத்தற்குச்செய்யுள்:— “வாவித்தகையன்னமேதஞ்சைவாணன்வரையகத்தென், பாவித்தனிநெஞ்சுபார்த்தஞ்சுமேகண்பயின்றகண்ணர்,

தூவித்தலைமயில்கேட்டுக்கொள்ளா ரத்தோன்றியைச்சேர்ந், தாவித்தகார்தன
நும்மணிகாலுமராவென் டு.” (தஞ்சை-உஉ௦.) எனவும், “செல்வச்சீருஅர்
சீரடிப்பொலிந்த, தவனாவாயபொலன்செய்கங்கிணிக், காசின்னப்போதின்
கொன்றை, குருந்தோடலயவருமபெருந்தண்காலையுங், காரன்மென்றியாயிற்,
கனவோமற்றிதுவினவுவல்யானே.” (குறுந்தொகை-கசஅ.) எனவும் வரும்.

அவர் தூதாசுவந்தடைந்ததிப்பொருடெனத்தூணைவிசாற்றற்குச் செய்யுள்:—
“இன்னேவருவார்நின் காதலரேதிலரேங்கவினிக், கொன்னேயிரங்கியுந்நதலகன்
டாய்கொற்றநேயிலிந்தை, மன்னையெனவந்தவாணன்றென்பாறையரவுநர்ச்ச,
முன்னேநடந்தனகாண்டுகாலமுகிவினம்.” (தஞ்சை-உ௨௧.) எனவும்,
“கடுங்கதிர்நல்கூரக்கார்செல்வமெய்த, நெடுங்காடுநேர்சினையினக்—கொடுங்குழா,
யின்னேவருவார்நமரென்றெழில்வான, மின்னுமவர்தூதரைத்து.” (காரநாற்புது-
உ.) எனவும் வரும்.

தலைமகனாற்றற்குச்செய்யுள்:— “இன்புற்றகாலத்திருவர்க்குமொன்றுயி
ரென்றுசொன்னு, ரன்புற்றகாதலராதலிலைகன்றாரெனநாந், துன்புற்றகாலத்
தவருமுறரல்லாதோழிசொல்லுந், வன்புற்றகாரளிக்ஞந்தஞ்சைவாணன்றென்
மாறையிலே.” (தஞ்சை-உ௨௨.) எனவரும்.

அவனவட்புலம்பற்குச்செய்யுள்:— * “வியிதழியும்படிதேர்வழிபார்த்தனை
வீழ்ந்துவண்டு, கொழுதியிருங்குழல்சோரக்கிடந்துகுடங்கையின்மே, லொழுதிய
வஞ்சனவெள்ளத்தணங்குமணங்கைமுன்சென், நெழுகெனுநெஞ்சமென்னே
யவரோவெனிலென்சொல்லுமே.” (வாய்காப்பிக்கோவை ௦௮௦.) எனவும்,
“வனாபெழுத்தம்பரதவர்பகநுங், கடலகெழுக்காணகனகாதனமடமகன், கெட
லருந்துயரங்கிப், படவீன்பாயல்வெனவியோனே.” (ஐங்குறுநூறு. ௧௧௫.)
எனவும் வரும்.

மீண்டவருகின்மகாலத்துத்தலைமகன் பாடுகொடுசொல்லற்குச் செய்யுள்:—
“வன்மாமுடுகவலவதின்டேரினிவாணன்றஞ்சைந், கென்மாலுறுநெஞ்சின்
முன்செலநாகினவேறுபுல்லீப், பொன்மாணியும்பிரிந்திருந்தாரும்புலம்பமன்
றிற், சென்மாலையந்திகண்டாற்றரியானென்றிருந்திழையே.” (தஞ்சை-உ௨௩.)
எனவும், “பெரும்புன்மாலையாளுதுகினைஇ, யரும்படமுழத்தல்யாவதென்றும்,
புல்லியாற்றாப்புரையோட்காண, வன்புதெரிந்தூர்மதிவலவகின், புள்ளியற்கலி
மாபழுண்டேசேரே.” (ஐங்குறுநூறு. ௪௮௬.) எனவும் வரும்.

* இத்துறைக்குத் தஞ்சைவாணன்கோவைச்செய்யுள் காணப்படவில்லை.

தலைமகன்மேகத்தொடுசொல்லற்குச்செய்யுள்:—“வேண்டும்பொருளைத்தரும் பொருட்போய்முற்றிமீண்டவனேறேர், தூண்டும்பரிமுன்றுளை முகில்காள் சென்றசொல்லுமிந்து, தீண்டுங்கொடிமதிவகுத்தஞ்சைவாணனைச்சேரலர்போ, லீண்டும்பசுலைமெய்போர்த்திருப்பார்தமககென்வரவே.” (தஞ்சை-௨௭௫.) என வரும்.

பாங்கிவலம்புரிகேட்டவன் வரவறிவுறுத்தற்குச்செய்யுள்:—“பொருகின்ற செங்கயல்போல்விழியாய்பண்டுபோயநினைக்கக், குகினைறணிந்தினைகொள் வதுகாண்கநங்கொண்கர்பொற்றேறா, தகின்நதங்கந்தநுவனனவாணன்றமிழ்த் தஞ்சைவாய், வருகின்றதென்முறாநகேபாணைகூறுமவலம்புரிபே.” (தஞ்சை-௨௭௬.) எனவும், “சயலின்மூதாய்பரப்பவினமரீஇக், கோவலருதுக்குழலிரங்கக் கோபர், தவழக்காரசெய்தனறுதையலாய்வந்தா, ரிமிழ்ப்படுஞ்சங்கொலி.” (...) எனவும் வரும்.

வலம்புரிகிழத்திவாழ்த்தற்குச்செய்யுள்:—“மால்வண்டெனமன்னிவாணன் றென்மான்மன்னன்புழி, கோவண்டமிழ்மணர்பே, நறவிளங்குகபொன் கொழிக்குக, கால்வண்டலவையபகநு, பருவியற்கு, நகலிந, நீங்க வண்டிருந்ததுபோற்குமாமுகமவனசங்கம்.” (தஞ்சை-௨௭௭.) எனவும், “புரிவளைவான்கொடேபுத்தெளாவடாத்தி, திருவமர்மார்பனுமெநதிஞ்ஞன றம்மு, னுருவம்புரையுரின்கேழ்.” (.....) எனவும் வும்.

தலைமகன்வந்துழிப்பாவகினைத்தமையுதற்குச்செய்யுள்:—“நிலையீர் பொருட்குப்பிரிந்தயனாட்டுழிநின்றழிவே, னனையீரினைநதமுற்றுகொல்லோ வஞ்சொலாலறிவோர், வனையீரிதழக்கண்ணிவாணன்றென் மானையவாழ்த்த லர்போ, னனையீரிதழக்கணவைகாவெவ்வோயுற்றவ்வியையே” (தஞ்சை-௨௭௮.) எனவரும்.

தலைமகனினத்தமைசெப்பற்குச்செய்யுள்:—“கானெடுங்குன்றங்கடந்து சென்றேறெனுகாணுமைதேதாய், மானெடுங்கண்ணிமற்றத்தியேன்வண்கை வானன்றஞ்சை, கீனெடும்பண்ணைக்குருமபயுஞ்சுதுநெருங்குகொங்கைத், தேவனெடுகண்ணைமன்பூங்குழன்மாதர்திருமுகமே.” (தஞ்சை-௨௭௯.) என வரும்.

தலைமகளையாற்றுவீத்திருந்தவருமைபாங்கிகூற்றற்குச்செய்யுள்:—“உயராம லகத்தருங்கணநீர்நகைக்குண்சுரம்போய், வியராமலிலலின்விடுத்தகன்றானை மென்பூஞ்சிலம்பா, வயராமலஞ்சலெனாற்றுவிகதேனிலவவனியெல்லா, மய ராமவநதப்பான்றிஞ்சுவாணன்வறையாணையிலே.” (தஞ்சை-௨௮௦.) என வரும்.

விவற்றின், வன்பொருட்பிரிவுணர்த்தேத்திழைக்கென்றலும், பாங்கிதலை
 விக்வுன்னொலவுணர்த்தலுமாகியவிரண்டும் பிரிவறிவுறுத்தற்குரிய; பாங்கின்
 பொருட்பிரிவுணர்த்தவென்றலாகியவொன்றும் பிரிவுடன்படாமைக்
 குறித்து; தலைமகனிடேனென்றவனிக்லாகியவொன்றும் பிரிவுடன்படுத்
 தற்கும் பிரிவுடன்படுத்தற்குமுறித்து; தலைமகளிரங்கலும், பாங்கி கொடுஞ்சொற்
 சொல்லலும், பருமங்கண்டிபொருமகள்புலம்பலும், இறைமகன்மறுத்தலும், அவன
 வட்புலம்பலுமாகியவைந்தும் பிரிவுழிக்கலங்கற்குரிய; தலைவிகொடுஞ்சொற்
 சொல்லலும், வருகுவர்மிண்டென்பாங்கிவலித்தலும், இருளைவம்பென்றலும்,
 அவர்தூதாதிவந்தடைந்ததிப்பொழுதென்றலுமாகிய நான்கும் வன்புறைக்குரிய;
 தலைமகளாற்றலாகியவொன்றும் வன்பொறைக்குறித்து; தலைமகன் மீண்டிவருங்
 காலையாகிய பாகன்றன்னொடுசொல்லலும், மேகந்தன்னொடு சோகங்கொண்டவன்
 சொல்லலுமாகிய விரண்டும் வரும்வழிக்கலங்கற்குரிய; பாங்கி வலம்புரி கேட்
 டவன்வரவறிவுறுத்தன் முதலாகியவைந்தும் வந்துழி மகிழ்ச்சிக்குரியவெனக்
 கொள்க.

(இசு)

இரண்டாவது களவியன் புற்றும்.

உ

முன்னுவது வரைவியல்.

களக, வரைவெனப் படுவ துரவோன் கிழத்தியைக்
 குரவர் முதலோர் கொடுப்பவுங் கொடாமையுங்
 காணமொடு புணரக் கடியயர்ந்து கொளலே.

இவ்வோத்தென்னபெயர்த்தோவெனின் வரைவியலென்னும்பெயர்த்து.

(இ-ன்.) வரைவென்றுசொல்லப்படுவது தலைமகன் தலைமகளைக் குரவர்
 முதலாயினர் கொடுப்பவுங் கொடாதொழியவும் வதுவைச்சடங்கொடு பொருந்த
 மணஞ்செய்து கோடலென்றவாறு.

(க)

களஉ, வரைவு மலிவே யறத்தொடு நின்றலென்
 றுரையமை யிரண்டும் வரைவிற் குரிய
 கிளவித் தொகையெனக் கிளந்தனர் புலவர்.

(இசு - ம்) வரைவிற்குரிய கிளவித்தொகை யுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) வரைவுமலிவுமறத்தொடுகியு மென்மின் தவிரன்மீயவரைபு
குரிய கிளவியின்றோகை யென்று கூறினாரிவோ ரென்றவாறு. (உ)

களங், வரைவுமுயல் வுணர்த்தல் வரைவெதிர் வுணர்த்தல்
வரைவறிந்து மகிழ்தல் பராவல்கண் வெத்தலென்
றொருநால் வகைத்தே வரைவு மலிதல்.

(இச்-ம்.) வரைவுமலிதலின் வகையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) வரைவுமுயல்வுணர்த்தன் முதலாகப் பராவல்கண்வெத்த
லீராக நான்கு வகையினையுடைத்தாம் வரைவுமலித லென்றவாறு. (உ)

களசு, காதலன் முலைவிலை விடுத்தமை பாங்கி
காதலிக் குணர்த்தலுங் காதலி நற்றா
யுள்ள மகிழ்ச்சி யுள்ளலும் பாங்கி
தமர்வரை வெதிர்ந்தமை தலைவிக் குணர்த்தலு
மவளுவகை யாற்றா னுளத்தொடு கிளத்தலுந்
தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தலுந் தலைவி
மணம்பொருட் டாக வணங்கைப் பராநிலை
காட்டலுங் கண்டோன் மகிழ்வுமென் றிட்டிய
விருமுன்று மொன்றும் வரைவு மலிதற்காம்
விரியென விளம்பினர் மெய்யுணர்ந் தோரே.

(இச்-ம்.) வரைவுமலிதலின் விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) காதலன் முலைவிலைவிடுத்தமை பாங்கி காதலிக்குணர்த்தன்
முதலாகக் கண்டோன் மகிழ்தலீராகச் சொல்லப்பட்டவேழம் வரைவுமலிதலின்
விரியென விளம்பினர் மெய்யுணர்ந்தோ ரென்றவாறு, அவற்றுள், காதலன்முலை
விலைவிடுத்தமை பாங்கி காதலிக்குணர்த்தற்குச் செய்யுள்:--“தொலைவிலையாகிய
பல்பொருள்காதலர்குதமர்சின், முலைவிலையாகமுகந்தளித்தார் முனை வேந்தர்
தம்மைத், தலைவிலையாகத்திறைகொண்டவாணன் றமிழ்த்தஞ்சைநீ, யுலைவிலையா
குக்ஹென்வண்ணமாறுகவொண்ணுதலே.” (தஞ்சை-உஅக.) எனவும், “எக்கர்
ஞாழன்மலரின்மகளி, ரொண்டழையயருந்துறைவன், றண்டழைவிலையென
நல்கினனாடே.” (ஐங்குறுநூறு. ௧௪௭) எனவும் வரும்.

காதலிநற்றாயுள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளற்குச் செய்யுள்:--“கயமா மலரொ ணுங்
கன்னியைவண்டெனுங்காளைபல்பு, ளியமாமணம்புணரீர்த் துறைநாடரெ திர்த்தவர்
மேல், வயமாநடத்தியவாணன் றென்மறைவருகுவரே, னயமாமணவணிகண்டி.

யாயுயின்புறநயமினுமே.” (தஞ்சை-உஅஉ.) எனவும், “குன்றக்குறவன்சாந்த ந று ம் பு கை, தேவச்சுழிமலபினவரையகங்கமழும், கானகநாடன்வரையின், *மன்றலுமுடையன்கொரோழியாயே.” (ஐங்குறுநூறு. உடுங்.) எனவும் வரும்.

பாங்கி தமர்வரைவெதிர்த்தமை தலைமகட்குணர்த்தற்குச் செய்யுள்:— “மணிப்பாலிகைமுத்தம்வைத்தாங்கடம்பலர்வார்திரைது, யணிப்பாய்துவலைய ரும்புந்துறைவர்க்கணியெதிர்த்து, பணிப்பாசினழையல்குல்வெண்ணையாய்நமர் பா ர ி ன் னே ய், தணிப்பான்முரசுறைந்தாத்தஞ்சைவாணன் நமிழ்நிலத்தே.” (தஞ்சை-உஅங்.) எனவும், “அமமவாழிதோழிநம்மொடு, சிறுதினைக்காவல னாகிப் பெரிதுநின், மென்றேருண்டுஞ்சிழவுந்திருநதல்பசப்பவும், பொன்போல்விறற் கவின்றொலைத்த, குன்றநாடற்கயர்வார்நன்மணனே.” (ஐங்குறுநூறு. உங்.) எனவும் வரும்.

தலைமகளுவகையாற்றாதுளத்தொடுகிளத்தற்குச்செய்யுள்:— “சோகாகுல மெய்தல்காண்டெடுஞ்சேகந்தறைவரெனு, கீகானுடன்பள்ளிகீன்வங்கமேறிநிலம் புரக்கும், மாகாவிரியன்வாணன்றென்மாறைமன்னன்பையு, மேகாவிருட்கங் குலங்கடற்காலையெனுங்கரையே.” (தஞ்சை-உஅச.) எனவும், “இலையமர்தண் குளவியேயந்தபொதும்பிற், குலையுடைக்காந்தளிவவண்டியிரும், வரையகநா ட னு ம் வந்தான்மற்றன்னை, யலையுமலையோயிற்றின்ற.” (ஐந்திணையமுபது. கூ.) எனவும் வரும்.

தலைவனைப்பாங்கிவாழ்த்தற்குச்செய்யுள்:— “மாரியஞ்சுங்கொடைவாணன் றென்மாறையில்வாழிவண்டார், வேரியந்தொங்கல்விரைகம்முமார்பவிடாதவம்பல் சேரியம்பொய்கைத்திறையலர்வாடறுஞ்செவ்விணைந், தூரியஞ்சங்கதிரக்காட்டு நீயன்றுகுட்டலே.” (தஞ்சை-உஅடு.) எனவும், “எரியருள்வேங்கையிருந்த தோக்க, யிழையணிமடந்தையிற்றேன்றுநாட, வினிதுசெய்தனையாணுந்தை வீரழியார், நன்மனைவதுவையாவிவன், பின்னிநுங்குந்தன்மலரணிந்தோயே.” (ஐங்குறுநூறு. உகச.) எனவும் வரும்.

தலைவிமணம்பொருட்டாகக் கணங்கைப்பாரிலை பாங்கி தலைமகற்குக்காட் டற்குச் செய்யுள்:— “உர பம்பருநலவித்துளபவன் ப்பாயமுதலுழியின்பம், வரவிப்படிதன்னையாழ்வுத்தவ ண ன் றென்மாறையன்குள், புரல்ப்புனைநெடுந் தோண்ணலேநின்பொருட்டணங்கைப, பரவிப்பரவின்னிறேவரம்பேண்டுதல் பார்த்தருளே.” (தஞ்சை-உஅக.) எனவரும்.

தலைமகனணங்கைப்பாரிலைகண்டதலைமகன்மகிழ்த்தற்குச்செய்யுள்:— “இவ் வித்தகமிவட்கெய்சியதெவ்வணமெவ்வுலகும், வவ்வித்திகழ்புகழ்வாணன்றென்

மாறையண்பொருட்டால், நவ்வீத்தொகைநனநாணுமென்றைக்கி நறையுக்கையாச், செவ்வீத்தகைமலர்தூய்த்தெய்வம்வாழ்த்தற்குமகிவ.” (தஞ்சை - ௨௮௭.) எனவும், “குன்றக்குறவன்காதன்மடமகண், மகறவேங்கைமலர்சிலகொண்டு, மலையுறைகடவுள்குலமுதல்வமுத்தித, தேமபலிச்செய்தவீரநறுவகையன், மலர்ந்தகார்தனறிக், கலிழ்ந்தகண்ணெமமணங்கியோளே.” (இங் குறுநாறு-௨௮௯.) எனவும் வரும்.

இவற்றன், காதலன் முலைநில நிடுத்தை மகன் காதலிக்குணர்த்தலும், தலைவி மணம்பொருட்டாக வணங்கைப்பரார்ல மகிதலைமகற்குக்காட்டலு மாகியவிரண்டும் வரைவு மு பல்வுணர்த்தற்குக் ; மங்கதமாவரைவெதிர்ந்தமை தலைமகட்குணாத லாகியவொன்றும் வரையெதிர்வுணர்த்தற்குரித்து; தலைவி நற்றாய் உள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளும், அவளுவகையற்றாதுளத்தொடுகினத்தலும், தலைமகனைப் பாங்கி வாழ்த்தலுமாகியமூன்றும் வரையெதிர்ந்தமகிழ்த்தற்குரிய; தலைமகனணங்கைப் பராநிலைகண்டோன் மகிழ்தலாகியவொன்றும் பராவல் கண்டுவித்தற்குரித்து. (ச)

கஎரு. முன்னிலை முன்னிலைப் புறமொழி யென்றாக்
கன்ன விருவகைத் தறத்தொடு நிலையே.

(இச் - ம்.) அறத்தொடுகிலையின்வகையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) முன்னிலைமொழியு முன்னிலைப்புறமொழியுமெனவிருவகையினை யுடைத்தா மறத்தொடு நிலையென்றவாறு. மொழியென்பதனை முன்னும் பின் னுங் கூட்டுக, (இ)

கஎகூ. கையறு தோழி கண்ணீர் னுடைத்துழிக்
கலுழ்தற் காரணங் கூறலுந் தலைவன்
றெய்வங் காட்டித் தெளிப்பத் தெளிந்தமை
யெய்தக் கூறலு மிகந்தமை யியம்பலு
மியற்பழித் துரைத்துழி யியற்பட மொழிதலுந்
தெய்வம் பொறைகொளச் செல்துவ மென்றலு
மில்வயிற் செறித்தமை சொல்லலுஞ் செவ்வி
கணையிரு எவன்வரக் கண்டமை கூறலு
மெனமுறை யியம்பிய வேழம் புணையிழைத்
தலைவியறத்தொடு நிலைதனக் குரிய.

(இச் - ம்.) தலைவியறத்தொடுகின்றற்குரியகிளவிகளையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ன்.) கையறுதோழிகண்ணீர் துடைத்துழிக்கலுழ்தற்காரணங்கூறன்
தலாகச்செவிலிகளையிருளவன்வாக்கண்டமைகூறலீராகச்சொல்லப்பட்ட
வழுந்தலைமகனறத்தொடுநின்றற்குரியகிளவியாமென்றவாறு. அவற்றுள்,
கையறுதோழி கண்ணீர் துடைத்தற்குச் செய்யுள்:— “அயிரார்திரைவந்துன்
ண்டலம்பாவையழித்தனவே, செயிராதவன்னைசெயிர்த்தனளோசெநிராரை
ண்போர், வயிராரலும்வயற்றஞ்சைவாணன்றென்மறையிலெ, னுயிராகி
தையனீகலுழ்வானென்னுளங்குழைந்தே.” (தஞ்சை-௨௮௮.) எனவும்,
வழாஅவாசலினெழினலந்தொலைய, வழாஅதிமோநொதுமலர்தலையே, யேனல்
ாவலர்மாவீழ்த்துப்பறித்த, பகழியன்னசேயரிமழைக்க, ணல்லபெருந்தோளோ
யாகொல்ல, நெறிபொற்பிதிர்விற்பலபலதாயும், வேங்கைவீயுருமோங்குமலைக்
ட்டி, மயிலறிபறியாமன்னே. பயில்குரல்கவரும்பைப்புறக்கிளியே.” (நற்றிணை-
௩௮.) எனவும் வரும்.

தலைமகன்கலுழ்தற்காரணங்கூறற்குச் செய்யுள்:— “தாரணிகொண்ட
பிருதோனொருவர்தனித்துழியென், வாரணிகொங்கைமணந்துசென்றார் தஞ்சை
வாணனொன்றார், தேரணிவென்றசெழும்புகர்வேலவழித்தேனினஞ்சும், கார
னிமென்முழுவாயதுவேகலுழ்காரணமே.” (தஞ்சை-௨௮௯.) எனவும், “யாமெங்
காமந்தாகவுந்தாந்தம், கெழுதகைமையினமுதனதோழி, கன்றாற்றுப்படுத்தபுன்
றலைச்சிறுஅர், மன்றவேங்கைமலர்பதநோக்கி, யேறாதிட்டவேம்பூசல், விண்
டோய்விடாகத்தியம்புங், குன்றநாடற்கண்டவெங்கண்ணே.” (குறுந்தொகை-
௨௯௧.) எனவும் வரும்.

தலைமகன்றெய்வங்காட்டித்தெளிப்பத் தெளிந்தமையெய்தக்கூறற்குச்செய்
புள்:— “துதித்தேனணங்கொடுஞ்ஞமுற்றேனென்றசொல்லெமையா, மதித்தே
னயர்ந்தமதியிலியென்றஞ்சைவாணன்வையை, நதித்தேனின்புணர்மாதர்கண்
போலநகைக்குறெய்தற், பொதித்தேனுகர்ந்தகலுங்கழிக்கானற்புலம்பர்வந்தே.”
(தஞ்சை-௨௯௦.) எனவும், “கண்டிரண்முத்தம்பயக்குமியருமுந்ரீர்ப், பண்டம்
கொணுவாய்வழங்குந்துறைவனை, முண்டகக்கானலுட்கண்டேனெனத்தெளிந்
தே, நின்ருணர்விலாதேன்.” (நிந்திரையெழுபது-௯௧.) எனவும் வரும்.

தலைமகளிகந்தமை தலைமகன் பாங்கிக்கியும்புதற்குச் செய்யுள்:— “வரி
யோலவண்டலைதண்டலைகுழ்தஞ்சைவாணன்வண்மைக், குரியோனாய்வையை
யொண்டிறைவாயுரேவார்தெளித்தும், கரியோர்பிறிலியென்றகன்றாரினிக்
காரிகையாய், பெரியோர்மொழிபிறழாரென்றுதேறுதல்பேதைமையே.” (தஞ்
சை-௨௯௧.) எனவும், “யாருமில்லத்தானேசன்வன், ருனதுபொய்ப்பின்யானெ
வன்செய்கோ, நினைத்தானன்னசிறுபசங்கால, பொழுதுகாரால்பார்க்கும், குருகு
முண்டோமணந்தனான்றே.” (குறுந்தொகை-௨௯௨.) எனவும்வரும். இது தெளி
விடைவிலங்கல்.

அதுகேட்டபாங்கி யியற்பழித்துரைத்தற்குச் செய்யுள்:—“மழவேதுறந்து
மறந்தவர்போற்றஞ்சைவாண்வென்றி, முழவேயமுந்நீர்முழங்கிருங் கானன்
முழுதுலகுந், தொழவேதகுந்தெய்வநோக்கிச்செல்லேனென்று சொல்லியுநீ,
யழவேதுறந்தனரானல்லர்நல்லரவ்வாடவரே.” (தஞ்சை-உகஉ.) எனவரும்.

தலைகளியற்படமொழிதற்குச்செய்யுள்:—“மாகப்புயன்மண்ணில்வந்தன
வாணன்றென்மாறைமுந்நீர், நாகப்புகர்ச்செய்யுள்ளிபைங்கான் ஒரு ன்நொ
கிளந்தண், பூகக்குளிரிழிற்பேடையோடாநிம்புலம்பரினா, ராகக்கருதினல்லா
யினியாரினியாருளரே.” (தஞ்சை-உகஉ.) எனவும், “அடம்பமனெடுங்கொடி
யுள்புதைந்தொளிப்ப, வெண்மணல்விரிக்குந்தண்ணந்துறைவன், கொடியறையி
னுமாக, வ்வனேதோழியென்னுயிர்காவலனே.” (தொல்-பொருள். பக்கம்-உஅச.)
எனவும் வரும்.

தெய்வம்பொறைகொளச்செல்குவமென்றற்குச்செய்யுள்:—“மாதங்கநல்லுங்
கைவாணன்றென்மாறைவைபத்துறைவ, ரோதம்பயந்திலொங்கட்குநீ யோம்
மிகந்ததனாற், கோதம்படாதிக்கொந்கெய்வமெய்யென்றுகூர்பலிதூய்ப், பா தம்
பரவநல்லாயிருவேழும்படர்குவமே.” (தஞ்சை-உகச.) எனவும், “பெருந்தோ
னெனழுவவ்விரிவாடச், சிறுமெல்லாகம்பெரும்பசப்பூர, வி ன் னே மாக வெற்
கண்நொணி, நின்னெடுதெளிந்தரையினுமென்னதூஉ, மணங்கலோம்புமி
வாழியநீயெனக், கணங்கெழுடவுட்குயர்பலிதூஉய்ப், பவ்வினாம்பெருந்நென்
மோதோழி, பெருஞ்சேயிறவின்றுய்த்தலையுணங்கல், சிறுவெண் காந்தைநொ
ரைபெறாஉம், பசும்பூண்வழுதிருந்கையன்னவெ, ன்றும்பெறலாய்கவி ன்ரு
லையப், பிரிந்தாண்டிதைதல்வல்லியோரே.” (நற்றிணை-௩௫அ.) எனவும் வரும்.

இவ்வயிற்செறித்தமை சொல்லற்குச்செய்யுள்:—“தன்போலுலகம் பு ர க்
கின்றவாணன்றமிழ்த்தஞ்சையார், மன்போலெவர்க்கும்வழங்கியுண்ணாதவர்
வைத்திழக்கும், பொன்போலிறுகப்பொதிந்துகொண்டாளன்னே பூவை யென்
மேல், வன்போதியமடவாரல்தூற்றியவாறு கண்டே.” (தஞ்சை-உக௫) என
வும், “பெருநீரழுவத்தெந்தைதந்த, கொழுமீனுணங்கற்பெயுள்ளோப்பி, யெக்
கர்ப்புன்னையின்னிழலசைஇச், செக்கர்ஞெண்டிண்குண்டனெகெண்டி, ஞாழ
லோங்குசினத்தொடுத்தகொடுங்கழித், தாழைவீழ்கயிற்றாசறாங்கிக், கொண்ட
லிமணற்குரவைமுனையின், வெண்டலைப்புணரியாயமொடாடி, மண்ப்பூம்
பைந்தழைதைஇயணித்தகப், பல்பூங்கானல்கீழ்மவருதல், கவ்வைநல்லணங்
குற்றவிவ்வுர்க், கொடிதறிபெண்டிர்சொற்கொண்டன்னே, கடிக்கொண்டனே
தோழிபெருந்துறை, யெல்லையுமிரவுமென்னுதுகல்லென, வலவஞயந்தவண்பரி,
நிலவுமணற்கொட்குமோர்தேருண்டெனவே, (அகநானூறு-௨௦.) எனவும் வரும்.

செவிலிகளையிருநவன்வரக்கண்டமை கூறற்குச்செய்யுள்:— “வொ
முகவெம்புருவமின்னையன்னைமேலொருநா, னெங்காதலரிருளெய்தல் தண் டா
ளிந்தவேழுலகு, மங்காமல்வந்தருள்வாணன்றென்மறைவண்டானமஞ்சச், சங்
காழிகொண்டெறியுங்கண்டல்வேலியந்தண்டிறைக்கே.” (தஞ்சை-௨௩௬.) என
வும், “தழையுண்மடமகன்யார்கொலென்றென்னை, யுழையுமடைத்தான் கதவு.”
(.....) எனவும் வரும்.

இவற்றுள், கலுழ்த்தர்காரணங்கூறலாகிய வொன்றுமொழித்தேனையவெல்
லாம் பாங்கி வினவாதொழியவுந் தலைமகனறத்தொடு நின்றற்குரியவாமாறறிந்து
கொள்க. (௩)

௧௪௪. எறிவளை வேற்றுமைக் கேதுவி னுள்ளும்

வெறிவிலக் கியவழி ளினுள்ளும் பாங்கி

பூவே புனலே களிதோ யென்றிவை

யேது வாகத் தலைப்பா யிரார்பும்.

(இச் - ம்.) பாங்கியறத்தொடு நின்றற்குரிய கிளவிகளை யுணர்த்துதனுந்

(இ-ள்.) செவிலி தலைமகன்வேற்றுமைக்குக் காரணங்கேட்பினுந் தான்
வெறிவிலக்கியவிடத்துக் காரணங்கேட்பினும் பாங்கி பூவும் புனலுங்களிறமாகிய
விலைவாரணமாகப்புணர்ச்சியினை யறிவிக்குமவட்கென்றவாறு. அவற்றுள்,
செவிலிதலைமகன் வேற்றுமைகண்டு பாங்கியைவினாற்குச்செய்யுள்:—“பொன்
னுற்றகொங்கையுமுத்தற்றகண்ணுமிப்போதுகண்டேன், பன்னுற்றசொல்லு
மின்பாலுங்கொள்ளான்பதினாலுலகும், மன்னுற்றவண் புகழ்வாண் னெறன்
மாதையென்மானையாட், கென்னுற்றதென்றறியென்புணங்காவலிருந்தபின்
னே.” (தஞ்சை-௨௩௭.) என வரும்.

வெறிவிலக்கற்குச்செய்யுள்:— “அறியாமையினொன்றகேட்கலுற்றேனும்
மையாவதொன்றுங், குறியாமறியுயிரொள்ளவென்றோருருகிப்பலிகூர், வெறி
யாலிவளுயிரிடீர்வென்றோவென்றிவேல்வலத்தீர், சிறியார்மனையில் வந் தீர்
தஞ்சைவாணன்சிலம்பினின்றே.” (தஞ்சை-௨௩௮.) எனவும், “கடவுட்கற்களை
யடையிறந்தவிழ்ந்த, பறியாக்குவளைமலரொடுகார்த்த, குருதியொன்மூவுருகெழக்

கட்டிப், பெருவகையுக்கம்பொற்பச்சுர்மக, னருவியின்னியத்தாடுகாடன், மாப்புதரவந்தபடர்மலியருநோய், நின்னணங்கண்மையறிந்துமண்ணுந்து, கார் நறுங்கடம்பின் கண்ணிருடி, வேலன்வேண்டவெறிமனைவந்தோய், கடவுளாயினு மாக, மடவைமன் தவாழியமுருகே.” (நற்றிணை. ௩௪.) எனவும்வரும்.

சேவிலிதோழியைவினாதற்குச்செய்யுள்:—“மண்குன்றவந்தகலியினைமாற் றியவாணன் றஞ்சை, யொண்குன்றமங்கையர்முன்னர்மின்னையுமையாண்மக னைப், பண்குன்றவென்றசொல்வள்ளிதன்கோனைப்பைந்தாரயிலால், வெண்குன் றெறிந்தசெவ்வேளையிவ்வாறென்விளம்பியதே.” (தஞ்சை-௨௬௯) எனவரும்.

தோழி பூத்தருபுணர்ச்சியாலறத்தொடுநின்றற்குச் செய்யுள்:—“போருறை திர்க்களைபோலுமின்கண்கண்டுபோதவஞ்சி, நீருறைநீலமுநீயுநண்பாகென்றுநின் மகட்கோர், தாருறைதோனவர்தந்தனர்வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைக்கும், காருறை சோலையில்யாம்விளையாடியகாலையிலே.” (தஞ்சை-௩௦௦.) எனவும், “தந்தார்க் கையாமாற்றடமென்றோளின்னநாள், வந்தார்க்கையாமென்பார்வாய்காண்பாம்— வந்தார்க்கே, காவாவிளமணற்றண்கழிந்கானல்வாய்ப், பூவாவிளஞாழற்போது.” (கிணைமாலேநூற்றைம்பது. ௩௬.) எனவும்வரும். இது நொதுமலர்வரைவின் கண் ணறத்தொடு நின்றதாம்.

புனறருபுணர்ச்சியாலறத்தொடு நின்றற்குச்செய்யுள்:—“ஒழிதோற்றிய சொல்லுண்மகளோதிக்குடைந்தகொண்டல், பொழிதோற்றிரஞ்நிவந்தசெந் நீருந்திப்பொற்பினுக்கோர், சுழிதோற்றிடும்பகைதிர்க்கின் றபொதொருதோன்ற லுமல், வழிதோற்றிவந்தெடுத்தான் றஞ்சைவாணன் றென்வையையிலே.” (தஞ் சை-௩௦௧.) எனவும், “காமர்கடும்புனல்கலந்தெம்மோடாடுவா, டாமரைக்கண் புதைத்தஞ்சித்தளர்த்ததேடொழுதலா, லீனாநெறுந்தண்டார்தயங்கப் பாய்ந் தருளிநாற், பூனாகுறத்தழிஇப்போதந்தானகனகலம், வருமுலைபுணர்ந்தன வென்பதனென்றோழி, பருமழைதரல்வேண்டிற்றருகிற்கும்பெருமைடோ.” (கலித்தொகை. ௩௬.) எனவும் வரும்.

களிறுதருபுணர்ச்சியாலறத்தொடுநின்றற்குச் செய்யுள்:—“மண்ணிலையாமல் வளர்க்கின்றவாணன் றென் னாறவெற்சி, லண்ணலையாயிழைபாகனென்றஞ்சி னமஞ்சுனந்தோய்கண்ணலேநீரிடப்பாகமுமேல்வந்தகைக்களிற்றின், புண்ணலை நீர்வலப்பாகமுந்தோய்ப்பொருதவன்றே.” (தஞ்சை-௩௦௨.) எனவும், “சுள்ளி சுணைநீளஞ்சோபால்கைசெயலே, யள்ளியளகத்தின்மேலாய்ந்து—தெள்ளி, யித னுறந்தடியொடுங்காவீரங்கடாயானே, யுதணுந்தடிந்தானுள்ளி.” (கிணைமாலே

நூற்மைம்பது, உ.) எனவும் வரும். இம்முன்றனுள்ளொன்றானதத்தொடுநிக வமையுமெனக்கொள்க. (எ)

கஎஅ. பின்னரிடை வேற்றுமை கண்டுதாய் வினாவழி முன்னிலை மொழியின் மொழியுஞ் செவிலி.

(இச்-ம்.) செவிலியறத்தொடுநிறற்குரிய கிளவி களையுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைமகள் வேறுபாடுகண்டு நற்றாய் செவிலியை வினாவியவிடத்து முன்னிலை மொழியானே சொல்லுஞ் செவிலி யென்றவாறு. அவற்றன், தலைமகள் வேற்றுமைகண்டு நற்றாய்செவிலியை வினாதற்குச்செய்யுள்:—“தண்டார்சமுயியவேலண்ணல்வாணன்றென்றஞ்சைவெற்பில், வண்டார்சமுயிதன் வண்ணமுங்கண்ணும்வடிவுமுன்னன், கண்டாரியுற்படிபனவேயல்லகாரணமொன், றுண்டாலுயிரினையாயிராமலுரையெனக்கே.” (தஞ்சை - ௩௦௩.) எனவும், “கண்ணுஞ்சேயரிபார்த்தன்றுதலு, றுண்டவையர்பொடித்துவண்டார்க்குமே, வாங்குமையென்கொண்டநகை, யாங்காயினன்கொலென்னுமென்கொண்டே,” (தொல்-பொருள். பக்கம், ௨௧௬.) எனவும் வரும்.

செவிலி நற்றாய்க்கு முன்னிலைமொழியானதத்தொடுநிறற்குச்செய்யுள்:- “மலைவந்ததோவெனும்வாரணவாணன்றென்மானமதிச், சிலைவந்ததோவெனுநன்னுதலாயொருசெல்வரிங்கோர், கலைவந்ததோவெனவந்துவினங்காரிகைக்கு, முலைவந்ததோயில்லையாவென்னுநாளின்முபங்கினரே.” (தஞ்சை - ௩௦௪.) எனவரும். நற்றாய் குறிப்பினன்றியறத்தொடுநிற்கப்பெறானென்றமையாற்செய்யுளில்லை. (அ)

கஎக. என்முடனியம்பிய வெல்லாங் களவிய

வின்றுழி யறத்தொடு நின்றவின் விரியே.

(இச்-ம்.) அறத்தொடுநிறவின்விரியைவென்பதுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) கையறுதோழி கண்ணீர்துடைத்துழித் தலைமகன்கலுழ்த்தகாரணங் கூறன்முதலாகத் தலைமகள் வேறுபாடுகண்டு நற்றாய் வினாவியவழிச் செவிலி முன்னிலைமொழியான் மொழிதலீராகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாங் களவொழுக்கம் வெளிப்படாது நின்றவிடத்து அறத்தொடுநிறவின் விரியாமென்றவாறு. (க)

கஅ௦. போக்கே கற்பொடு புணர்ந்த கவ்வை

மீட்கியென்றாங்கு விளம்பிய மூன்றம்

வெளிப்படடக் கிளவி வெளிப்படு தொகையே.

(இச் - ம்.) களவு வெளிப்பாட்டிற்குரிய கிளவித்தொகை யு ண ர் த் து த்

(இ-ள்.) போக்குமுதலாக மீட்சியீறாகச் சொல்லப்பட்டமூன்றுங் களவு வெளிப்பாட்டிற்குரிய கிளவித்தொகை யென்றவாறு. (40)

கஅக. போக்கறி யுறுத்தல் போக்குடன் படாமை
போக்குடன் பரித்தல் போக்குடன் பரிதல்
போக்கல் விலக்கல் புகழ்த நேற்றலென்
றியாப்பமை யுடன் போக் கிருநாண்டு வகைத்தே.

(இச் - ம்.) நிறுத்தமுறையானே உடன்போக்கின்வகை யுணர்த்துத னுத
லிற்று.

(இ-ள்.) போக்கறிவுறுத்தன்முதலாகத் தேற்றலீறாக வெட்டுவகையினை
யுடைத்தாமன்பமைந்தவுடன்போக் கென்றவாறு. (41)

கஅஉ. பாங்கி தலைவற் குடன்போக் குணர்த்தலு
மாங்கவன் மறுத்தலு மவருடன் பரித்தலுந்
தலைவன் போக்குடன் பரிதலும் பாங்கி
தலைவிக் குடன்போக் குணர்த்தலுந் தலைவி
நாணழி விரங்கலுங் கற்புமேம் பாடு
பூண்முலைப் பாங்கி புகறலுந் தலைவி
யொருப்பட் டெழுதலும் விருப்புடைப் பாங்கி
சுரத்திய லுரைத்துழிச் சொல்லலும் பாங்கி
கையடை கொடுத்தலும் வைகருள் விடுத்தலு
மவன்சுரத் துய்த்தலு மசைவறிந் திருத்தலு
முவந்தலர் குட்டி யுண்மகிழ்ந் துரைத்தலுங்
கண்டோ ரயிர்த்தலுங் காதலின் விலக்கலுந்
தன்பதி யணிமை சாற்றலுந் தலைவன்
றன்பதி யடைந்தமை தலைவிக் குணர்த்தலு
மென்றிவை யொன்பதிற் றிருவகைக் கிளவிபு
மொன்றிய வன்பி னுடன்போக்கு விரியே.

(இச் - ம்.) உடன்போக்கின் விரியுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவற்குடன்போக்குணர்த்தன் முதலாகத் தலைவன்
றன்பதி யடைந்தமை தலைவிக்குணர்த்தலீரகச் சொல்லப்பட்ட பதினெட்டும்
பொருந்தியவன்பினையுடைய வுடன்போக்கு விரியாமென்றவாறு. அவற்றுள்,
பாங்கி தலைவற்குடன்போக்குணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “மைநீர்நெடுங்கண்மடந்
தையுடன் றஞ்சைவாணன் வெற்பா, செந்நீர்விழவணிரின்னகர்க்கேகொண்டு
சேர்ந்தருண்மற், நிநீர்மையல்லதொராறுமின்றலிங்கம்மையரென்றான், முநீ
ருலகுங்கொள்ளார்விலையாகமுலையினுக்கே.” (தஞ்சை-௩.௦௫) எனவும், “மூத்
தோரன்னவெண்டலைப்புணரி, னினையோராடும்வரினேசிறைக்குந், தலையவிழ்
தாழைக்கானலம்பெருந்துறை, சிலர்செவித்தாக்கியபுணர்ச்சியவரொழி, வில்வயிற்
செறித்தமையரியாய்பன்னாள், வருமுலைவருத்தாவம்பகட்டுமார்பிற், நெருமா
லுள்ளமொடுவருந்துரின்வயி, னீங்குகென்றியான்பாங்கன்மொழிகே, வருந்
திற்றகடவுட்செல்லூர்க்குணது, பெருங்கடன்முழக்கிற்றுகியானை, ரிரும்பிடம்
படுத்தவடுவுடைமுகத்தர், கடுங்கட்டேகாசர்நியமராயினு, முறுமெனக்கொள்ளு
நரல்லர், நறுதுதலரிவைபாசினழவிலேயே.” (அகநா-ஹாறு. ௧௦) எனவும் வரும்.

தலைவனுடன்போக்குமறத்தற்குச்செய்யுள்.— “பாரோமுலை விலையென்பர்
நின்கேளிரென்பல்சினாவா, முரோவணியதன் றெண்டொடியாய்விந்தையுண்
கண்களோ, தாரோவளரும்புயன்றஞ்சைவாணன் நரியலர்போல், யாரோதனி
நடப்பாரருங்கானமியளுடனே.” (தஞ்சை-௩.௦௬.) எனவும், “இரும்புலிக்கிரிந்த
கருங்கட்செந்நாகு, நாட்டயிர்கடைகுரல்கேட்டொறும்வெருட, மாநிலைப்பள்ளி
யல்கநம்மொடு, மாணுண்கண்ணியும்வருமெனின், வாரார்யாரோபெருங்க
லாதே.” (தொல்-பொருள். பக்கம். ௭௫.) எனவும் வரும்.

பாங்கி தலைவனை டுடன்படுத்தற்குச்செய்யுள்.— “சுருளேய்குழலுஞ்சுணங்
கேய்முலையுஞ்சுமந்துகற்புப், பொருளேயெனச்சுரம்போதுமப்போதுபுகழ்வெயி
லான், மருளேய்+விபிருண்மற்றியவாணன் றென்மாறையினி, னருளேயொழிய
வுண்டோகிழலாவதணங்கிணுக்கே.” (தஞ்சை-௩.௦௭.) எனவும், “நீர்கால்யாத்
நிரையிதழ்க்குவளை, கோடையெற்றினும்வாடாதாகுங், கவணையன்னபூட்டுப்
பொருசாடி, வுண்ணொழுக்கத்தோடுகிறைத்த, முரிசினேபிள்குமுன்பின்மை
யின், யானைகும்மடித்துயவுங், காலமுமினிபவாதும்மொடுவரினே.” (சுருந்
தொகை-௩.௮௮.) எனவும் வரும்.

தலைவன் போக்குடன்படுதற்குச்செய்யுள்.— “நஞ்சோவழுவெனுஞ்
சுரமோசெல்லநாடியவென், னேஞ்சோகொடியதுநேரிழையாய்நிழன்மாமதி
யோ, மஞ்சோதவழ்மதில்குழ்தஞ்சைவாணன்வகையிலவம், பஞ்சோவணிச்சங்
கொலோவெனுஞ்சிறிதடிப்பைந்தொடிக்கே.” (தஞ்சை-௩.௦௮.) எனவும்,

“ஆறசெவ்வுருத்தத்துச்சிறிசிவப்பவுஞ், சினைநீங்குதளிரின்வண்ணம்பாடவுந், தான்வாறுணிர்தவிவளினுமிவளுடன், வேம்பயிலழுவுமுவுக்கும், பேதைநெஞ்சம்பெருந்தகவுடைத்தே.” (கொல்-பொருள். பக்கம். ௭௪.) எனவும் வரும்.

பாங்கி தலைவிக்குடன்போக்குணர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“பாலன்னபாயற் பனுகுவென்னுஞ்சிறிபட்டிருவும், வேலன்னகூங்கன்மிதிக்குங்கொலென்றனர் மேதினிக்கு, மாலன்னவாணன்றென்மாறென்ருடவெயலுகளுஞ், சேலன்ன நீள்விய்யுய்தெரியாதன்பர்சிந்தனையே.” (தஞ்சை-௩௦௬.) எனவும், “குன்றக் குறவனொருமறுத்தென, நறுப்புநகருழந்துகாந்தனாறும், வண்டியிர்சுடர்துதற்குறு மகள், கொண்டனர்செல்வர்தங்குன்றுகெழுநாட்டே.” (ஐங்குறுநாறு. ௨௫௪.) எனவும் வரும்.

தலைவி நாணழிவிரங்கற்குச் செய்யுள்:—“மறவாணகவேலங்கைவாணனை மாறையர்மன்னனைத்தம், முறவாகவெண்ணியுறுதவர்போலுயிரோம்பியென்றுந், துறவாதநாணந்தறப்பதுவேண்டலிற்றெல்லுலகிற், பிறவாதொழிகை நன்றே யொரு காலமும் பெண்பிறப்பே.” (தஞ்சை-௩௧௦.) எனவும், “அளிதோதானே நானேனம்மொடி, நனிரீழெடுத்தன்முறன்னேயினியே, வான்பூங்கரும்பிணைஞ்மு ணற்சிறுசிறை, தீம்புனனெரிதரவீந்துக்காங்குத், தாங்குமனைவத்தாங்கிக், காம நெரிதரக்கைந்நில்லாதே.” (குறுந்தொகை, ௧௪௬.) எனவும் வரும்.

கற்புமேம்பாடி பூண்முலைப்பாங்கி புகறற்குச்செய்யுள்:—“செந்நாண்மல ரிற்றிருவன்னகோலத்தெரிவையர்க்கு, மெப்நாணுயிரினுமிக்கதன்முல்விரவாவா சர், தந்நாண்முகூறமைதவிர்த்தருள்வாணன்றமிழ்த்தஞ்சுநாட், டந்நாணமுமுட வாய்கற்புநோக்கவழித்தன்றே.” (தஞ்சை-௩௧௧.) எனவரும்.

தலைவியொருப்பட்டெழுதற்குச்செய்யுள்:—“பலரேசுமந்தவரைகளுந்தாயர் தம்பார்வைகளுட், சிலரேசுமந்துதிரியவல்லார்செய்பசெண்பகநாண், மலரேசும ந்தவயற்றஞ்சுவாணனைவாழ்த்தலர்போ, லலரேசுமந்துசுமந்தித்தவூர்நின்றமுங் குகவே.” (தஞ்சை-௩௧௨.) எனவும், “சிலரும்பலருங்கடைக்கேணுக்கி, மூக்கி னுச்சிச்சுடவெயிரல்சேர்த்தி, மறுகிற்பெண்டிரம்புறாற்றச், சிறுகோல்வலத்தள ன்ணையலைப்ப, வலத்தேன்வாழிதோழிகா நற், புதுமலர்சீண்டியபூநாறுகுருஉச்ச வற், கடுமான்பூண்டநெடுந்தேர்கடையு, நடுநான்வருஉயிறேர்க்கொண்கமனாடு, செலவயர்ந்திசினுல்யானே, யலர்சுமந்தொழிகவிவ்வழுங்கலாரே.” (நற்றிணை. ௧௪௬.) எனவும் வரும்.

பாங்கி சுரத்தியலுணாத்துழித் தலைமகள் சொல்லற்குச்செய்யுள்:—“செல் லிற்கொடிய களிற்றண்ணல்வாணன் நென்மாறெமன்னன், வில்லிற்கொடிய

புருவமின்னையென்விளம்புதிநீ, சொல்லிற்கொடியநம்மன்னையப்போல்பவர்
குழந்திருக்கு, மில்லிற்கொடியகொல்லோசெல்லுநாட்டவ்விருஞ்சாமே.”
(தஞ்சை-௩௧௩.) எனவும், ‘நடக்கருங்கானத்துக்காளிபின்னானை, நடக்கவும்
வல்லையோவென்றி—சுடர்த்தொடஇ, பெற்றாறெருவன்பெருங்குதிரையந்நிலை
யே, கற்றானெதூருமாறு.” (நாலடியார். ௩௧௩.) எனவும் வரும்.

பாங்கி தலைமகளைத் தலைமகற்குக்கையடை கொடுத்தற்குச் செய்யுள்.—
‘பறந்திருந்தும்பர்ப்பதைப்பப்படரும்புரங்காப்பச், சிறந்தெரியாடிதென்றில்லை
யன்றடிந்தத்துச்சிலம்பா, வறந்திருந்துன்னருளும்பிறதாயினமுறையின், நிறந்
திரிந்தார்கலியும்முற்றும்வற்றுமிச்சேணிலத்தே.” (திருக்கோவையார்-௨௧௩.)
எனவும், ‘நீற்கடலுண்டபுயல்போற்கருகிநிறைந்ததிருப், பாற்கடலுண்டபுயல்
போலுநாளும்பரிந்தருள்வாய், சேற்கடனஞ்சண்டவாரூர்த்தியாகர்செழுங்கயிலை,
போற்கடநாகமன்னாவெங்கன்மாதின்புரிசுழலே.” (திருவாரூர்க்கோவை-௩௨௨.)
எனவும், “நனைமுதிர்ஞாழந்திளமருடிகள், நெய்தன்மாமலர்ப்பெய்தல்போல,
ஆதைதாற்றுமுரவுநீர்ச்சேர்ப்பா, தாயுடன்நிலைக்குங்காலையும்வாய், டன்னு
யென்னுங்குழவிபோல, வின்னுசெயினுமினிதுதலையளிப்பினு, † நின்வரைப்
பினனென்றேழி, ‡ தன்னுறுவிழுமங்களைஞரோவிலனே.” (குறுந்தொகை-
௩௧௬.) எனவும், “இவனெனின்னலதிலளையாயுந், குவளைபுண்கணவளவ
தலனே, யானுமாயிடையேனே, மாமலைநாடமறவாதீமே” (தொல்-பொருள்,
பக்கம் ௪௩.) எனவும் வரும்.

பாங்கிவைகிருள்விடுத்தற்குச் செய்யுள்.— “பொழிநாநம்மலம்பூங்குழ
னீங்கன்புணர்ந்துசெல்லும், வழிநாடிதம்பின்வருகுவல்யான்றஞ்சவாணன்
வையைச், சுழிநாணுமுந்திரின்றொல்கிளைக்கேற்பனசொல்லியினு, மொழிநா
வடங்கமொழிந்தயலாராமுக்கவிழ்த்தே.” (தஞ்சை-௩௧௩.) எனவும், “வேலும்
விளங்கினவினையருமியன்றனர், தாருந்தைதுத்தழையுந்தொடுத்தன, நிலனீரற்ற
வெம்மைநீங்கப், பெயனீர்தலைதுபுலவைபிலேத்துத், குறுமுறியின்நனமானே
நறுமலர், வேயந்தனபோலத்தோன்றிப்பலவுடன், நேம்படப்பொதுளினபொழி
லேகானமு, நனினன்றாகியபனிரீங்குவழிநாட், பாலெனப்பாத்தருநிலவின்மலைப்
போதுவந்தன்றாறுதேரீயுந், கலங்காமனத்தையாகியென்சொ, னயந்தனகொ
ண்மோநெஞ்சமர்தகவி, தெற்றியுலறினும்வயலவாடினு, நொச்சிமென்சினைவ
ணர்குரல்சாயினு, நின்னினுமடவணனிபின்னயந்த, வன்னைபல்வருங்கிநின்னை
யர், புலிமருள்செம்மனென்கி, வலியாவின்னுந்தோய்ககின்முலையே.” (அகநா
னுறு. ௨௩௬.) எனவும் வரும்.

* இத்துறைக்குத் தஞ்சைவாணன்கோவைச்செய்யுள் காணப்படவில்லை,

† நின்னலதிலனென்றேழி எனவும் பிரதிபேதம்.

‡ தன்னுடையின்னல் எனவும் பிரதிபேதம்.

தலைமகளைத் தலைமகன் சுரத்துத்தற்குச்செய்யுள் :—“ தளிபோற்கொடை பயில்சந்திரவாணன் மயிழ்த்தஞ்சையா, னளிபோற்குளிர்ந்தவிளமாக்காவமவன் புகழி, னொளிபோல்விளங்கியவெண்மணல்யாறுமுவந்துகண்டு, னளிபோதவிழ் குழலாய்மெல்லமெல்லநடந்தருளே,” (தஞ்சை-௩௧௬.) எனவும், “அழிவிவர்முய லுமார்வமாக்கன், வழிபடுதெய்வங்கட்கண்டாஅங், கலமரல்வருத்தந்திரயாமுநின், னலமென்பிணைத்தோனெய்தினமாகப், பொரிப்பூம்புன்கினெழிற்றகையொண் முறி, சுணங்கணிவனமுலையணங்குகொளத்தியிரி, நிழல்காண்டோறுநெடிது வைகி, மணல்காண்டோறுமவண்டறையு, வருந்தாதேகுமதிவாலெயிற்றேரேயே, மாநன்கொழுமிகிழ்குபிலாலு, நறுந்தண்பொழிலகானன், குறும்பல்லூரநாஞ் செல்லுமாதே.” (நற்றிணை. ௬.) எனவும் வரும்.

தலைமகன் தலைமகளைச் சுவறிந்திருத்தற்குச்செய்யுள் :—“ * வரமாவேற்படைவாணன் னென்மறைவணங்கலர்கள். புரமானவல்லழல்பொங்குவெங்கானி ற்பொருந்தியகூ, ரரமானகல்லுன்னடிமலராற்றலவாதலிணை, சுரமாமெல்லல நல்லாயிருப்பாயிந்தச்சோலையிலே.” (தஞ்சை-௩௧௭.) எனவரும்.

தலைமகன் தலைமகளையுவந்தலர்கூட்டி யுண்மகிழ்ந்துரைத்தற்குச்செய்யுள் :—“அடிமலர்போற்றவும்போற்றியன் பாலிவளாய்முடிக்கியான், கடிமலர்கூட்டவங் காட்டியதாற்கன்வர்காய்ந் தெறியுந், துடிமலர்கீர்க்கெதிர்க்கையிரட்டுஞ்சுரத் திடையோர்,வடிமலர்வேற்படையான்வாணன்மறையென்மாதவமே.” (தஞ்சை- ௩௧௮.) எனவும், “புண்புறப்புறவின்கெங்காற்சேவல், களரிபோகியகவைமூட் கள்ளி, முளரியஞ்சுரம்பையீன்னிற்ப்பட்ட—வுயவுநடைப்பேடையுணீயமன் னர்முனைகவர்முதுபரீழுகுநெற்பெறுஉ, மாளில்சேய்நாட்டதரிடையலர்ந்த, நன் னைவேங்கைப்பொன்மருள்புதுப்பூ, யாந்தனக்கணியவுங்கண்டனமாதோ, காணி னிவாழியென்னெஞ்சேநாணித், டருந்துயருழந்தகாலே, மருந்தென்பெரு அமட வோளையே.” (நற்றிணை. ௩௮௯.) எனவும் வரும்.

கண்டோரயிர்த்தற்குச் செய்யுள் :—“சையத்திரன்புன்சந்திரவாணன் நனி புரக்கும், வையத்துறைகின்றமானிடரோவன்றிவானவரோ, நையப்படுமழல் வெஞ்சுரத்தாடுநடந்தவரென், நையப்படுவதல்லாலுண்மைசாலவறிவரிதே.” (தஞ்சை-௩௧௯.) எனவும், “வில்லோன்காலன்கழலெதொடியோண், மெல்லடி மேலன்கிலம்பேரல்லோர், யார்கொலளியர்தாமேயாரியர், கயிறுடுபறையிற்கால் போரக்கலங்கி,வாணைவெண்ணெற்றொலிக்கும்,வேய்பயிலழுவுமுன்னியோரே” (சுறந்தொகை. ௭) எனவும் வரும்.

* வரமாவேற்படையெனவும் பிரதிபேதம்.

கண்டோர்காதலின்விலக்கற்குச்செய்யுள்:—“மாலுந்திருவுமென வருவீர் தஞ்சைவாணன்மெய்வூர், போலுஞ்சுரமினிப்போகவொண்ணாதுபொருப்படைந்தா, னாலும்புரவியருக்கனிக்கங்குலடற்கடமான், பாலுந்தசையுமுண்டேதங்குவீ ரெங்கன்பாடியிலே.” (தஞ்சை-௩௨௦) எனவும், “எம்முரல்லதூர்நனித்திலலை, வெம்முரட்செல்வன் கதிருமூழ்த்தனன், சேர்த்தனைசென்மோபூந்தார்மார்பா, வினையன்மெல்லியன்மடந்தையரியசேயபெருங்கான்யாதே.” (தொல்பொருள்-பக்கம் ௬௭) எனவும் வரும்.

கண்டோர்தன்பதியணிமைசாற்றற்குச்செய்யுள்:—“தொடங்கும்பிறைததரேறையுரீயுமுன்றேன்றுகின்ற, டடங்குன்றிரண்டுங்கடந்துசென்றற்கமலத்தடமுங், கிடங்கும்புரிசையுஞ்சூழ்ந்தெதிர்தோன்றுங்கிளைத்தபைந்தார்த்த, தடங்குந்மெடுந்தோள்வாணன்மாறையுந்தஞ்சையுமே.” (தஞ்சை-௩௨௧) எனவரும்.

தலைமகன் தன்பதியடைந்தமை தலைவிக்குணர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“சந்தனந்தோய்ந்துதயங்குமுத்தாரந்தரித்துவிம்மு, நந்தனந்தாங்கிடுங்கிடைபோலநநதிங்ஙனே, நொந்தனங்காலென்றுநோவல்பொன்னையொருநோயுமின்றி, வந்நங்காணிதுகாண்வாணன்மாறையுநகரே.” (தஞ்சை-௩௨௨) எனவரும்.

இவற்றுள், பாங்கிதலைமகற்குடன்போக்குணர்த்தலுந், தலைவிக்குடன்போக்குணர்த்தலுமாகியவிரண்டும்போக்கறிவுறுத்தற்குரிய; தலைமகன்முத்தலுதலைவிநாணழிபிரங்கலுமாகியவிரண்டும்போக்குடம்படாமைக்குரிய; பாங்கிதலுநையுடம்படுத்தலுந், தலைவிக்குக்கற்புமேம்பாடுகூறலுமாகியவிரண்டும்போக்குடன்படுத்தற்குரிய; தலைவன்போக்குடன்படுத்தலுந், தலைவியொருப்பட்டொலும், பாங்கிசுரத்தியலுரைத்துழிச்சொல்லலுமாகியமூன்றும்போக்குடன்படுத்தற்குரிய; பாங்கிகையடைகொடுத்தலும், வைகிருள்விடுத்தலுந், தலைமகன்நிலைச்சுரத்துத்தலுமாகியமூன்றும்போக்கற்குரிய; தலைவன்நிலையையசைந்திருத்தலுங், கண்டோர்காதலின்விலக்கலுமாகியவிரண்டும்விலக்கற்குரிய; வன்நிலையையுவுந்நலர்கூட்டியுண்மகிழ்ந்திரைத்தலுங், கண்டோரயிர்த்துதியவிரண்டும்புகழ்த்தற்குரிய; கண்டோர்தன்பதியணிமைசாற்றலுந், தலைவன்பதியடைந்தமைதலைவிக்குணர்த்தலுமாகியவிரண்டுந்தேற்றற்குரிய.

௧௮௩. செவிவி புலம்ப னற்றாய் புலம்பல்

சுவர்மனை மருட்சி கண்டோ ரிரக்கஞ்

செவிவிபின் நேடிச் சேறலென் றுங்குக்

கற்பொடு புணர்ந்த கௌவைய வகைத்தே,

(இச் - ம்.) கற்பொடுபுணர்ந்தகௌவையின் வகையுணர்ந்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) செவிலிபுலம்பன்முதலாகச் செவிலிபின்றேடிச்சேறலீரகவைந் துவகையினையுடைத்தாந் கற்பொடுபுணர்ந்தகௌவையென்றவாறு. (௧௩௬)

௧௮௪. வினவிய பாங்கியி னுணர்ந்த காலை
யினைய லென்போர்க் கெதிரழிந்து மொழிதலுந்
தன்னறி வின்மை தன்னைநொந் துரைத்தலுந்
தெய்வம் வாழ்த்தலு மிவ்வொரு மூன்று
மிலங்கிழைச் செவிலி புலம்புதற் குரியு.

(இச் - ம்.) செவிலிபுலம்பலின்விரியுணர்ந்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) வினவியபாங்கியினுணர்ந்தகாலையினையென்போர்க் கெதிர ழிந்துமொழிதன்முதலாகத் தெய்வம்வாழ்த்தலீரகச் சொல்லப்பட்டவிவ்வொரு மூன்றுந்தலைமகள்செவிலித்தாய்புலம்பற்குரியவாமென்றவாறு. அவற்றுள், செவிலிபாங்கியைவினவற்குச்செய்யுள்:— “நலம்புனையாயமுநீயுந்நூயொடுநா னுநன்பொன், சிலம்புயர்சோலையுஞ்சிறி லும்பேரி லுந்தெண்டிறைமேல், வலம் புரியுந்நவயல்குழ்தஞ்சைவாணனைவாழ்த்தலாபோற், புலம்புமாதரெங்கேமகனே தனிப்போயினனே.” (தஞ்சை-௩௨௩.) எனவரும்.

பாங்கிசெவிலிக்குணத்தற்குச்செய்யுள்:— “வெறுத்தாரொறுத்துணைமேலு நங்கெளிர்விறுதலின்றி, மறுத்தாரவற்குமணமதனற்றஞ்சைவாணர்பிரான், கறுத்தார்புரத்துநடந்தனன் காளைபின்காமர்கற்பாற், பொறுத்தானழந்தாரந்தனனை யன்றாய்நின்பொலங்கொடியே.” (தஞ்சை-௩௨௪.) எனவும், “செவ்வாய்க்கரிய கட்டிரிஞற்கேனாதுந், கவ்வையாற்காணாதுமாற்றாது-மவ்வாயந், தார்த்தத்தை வாய்மொழியுந்தண்கயத்துலீலமு, மோர்த்தொழிந்தானென்பேதை யூர்ந்து.” (திணைமாலையுந்நைம்பது. ௭௩.) எனவும் வரும்.

பாங்கியினுணர்ந்த செவிலித்தேற்றுவார்க்கெதிரழிந்துமொழிதற்குச் செய் யுள்:— “மாருவனவயல்குழ்தஞ்சைவாணன்றென்மாயையென்க, னூருவருந்துய ராற்றுநின்றிரிவே கொளுத்தி, யூருவனகடிந்தென்முலையுறமிர்தூட்டியின் சொல், கூருவனத்தற்கோவெண்ணீர்த்தென்கோல்வையே.” (தஞ்சை - ௩௨௫.) எனவும், “அத்தநீளிடையவொடுபோகிய, முத்தேர்வெண்பஞ்முழ் நகைமடவர, ருயரென்னும்பெயரேவல்லா, றெடுத்தென்மன்றயானே, கொடுத் தோர்மன்றவவனாயத்தோரே.” இங்குறுநாறு-௩௮௦.) எனவும் வரும்.

செவிலிதன்னறிவின்மைதன்னை நொந்நுரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “வழி யாவரும்பெருநீர்த்தஞ்சைவாணனைவாழ்த்தலாபோற், கழியாதவன்புடைக்காளை

பின்னாக்கலந்துகொண்டல், பொழியாதவெஞ்சரம்போருவல்யா வென்று போங்குறிப்பா, லொழியாதென்முன்புசொன்னோபேதையேனென்றையோர்ந் திலனே.” (தஞ்சை-௩௨௬.) எனவும், “முலைக்கண்ணமுத்துமுழுமெய்யும் புலலு, மிலக்கணம்யாதுமறியேன்-கலைக்கணம், வேங்கைவெருஉநெறிசெலிய போலுமென், பூம்பாவைசெய்தரு” (நாலடியார்-௩௧௧.) எனவும் வரும்.

செவிலிதெய்வம்வாழ்த்தற்குச்செய்யுள்:—“இணங்கிப்புவனத்தெவருமில்லா வென்னிளங்கொடியா, ஞானங்கிகழிதலொழியவென்பால்வரவுன்னையன்பால், வானங்கிப்பலமுறைவாழ்த்துகின்றேன் தஞ்சைவாணன்றெவ்வை, யணங்கித் திப்பாடியத்தலைமலபாசலத்தாரணங்கே.” (தஞ்சை-௩௨௭.) எனவும், “ஞாயிறு காணுதமான் தற்புதிய, மலைமுதற்சிறுநெறிமணன்மிகத்தாஅய்த், தன்மழை தலைமன்றாகதண்ணளிச், சுடர்படுநெடுவேற்காளையொடு, மடவாலரிவைபோகிய சுரனே.” (குறுந்தொகை-௩௭௮.) எனவும் வரும். (கசு)

கஅரு. செவிலி யறத்தொடு நின்றலிற் கவலையிற்
பாங்கி தன்னொடும் பாங்கியர் தம்மொடு
மயலார் தம்மொடும் பயிலீந் தம்மொடுந்
தாவகல ளாகிச் சாற்றிய வெல்லாம்
பூங்கொடி நற்றாய் புலம்பற் குரிய.

(இச் - ம்.) நற்றாய்புலம்பலின்விரியுணர்த்துதனுதவற்று.

(இ-ள்.) செவிலியறத்தொடு நின்றலிற் கவலையிற் பாங்கி தன்னொடு புலம்பன்முதலாகப்பயிவிடந் தன்னொடுபுலம்பலீருகச் சொல்லப்பட்டனவெல் லாந்தலைமணறாய்புலம்பற்குரியவாமெனவாறு. அவற்றுள், செவிலிநற் றாய்க்கறத்தொடங்கிற்றற்குச்செய்யுள்:—“சுநல்கவந்தருஞ்சந்திரவாணன்றென் தஞ்சைநல்லாய், முகநல்கநல்கமுலகொடுத்தாரின்முத்தங்கொடுத்தார், மிகநல்ல ரொன்பதுமன்பதைதேரவிடலைபின்னே, மகநல்குமந்தியங்கானடந்தாளுன்மடந் தையின்றே.” (தஞ்சை-௩௨௮.) எனவும், “பறைபடப்பணிலமார்ப்பவிறை கொப்பு, தொன்மூதாலத்துப்பொதியிற்றேன்றிய, நாலூர்க்கோசர்நன்மொழி போல, வாயாகின்றேதோழியாய்கழற், சேயிலைவென்வேல்விடலையொடு, தொரு வளைமுன்னைமடந்தைநட்பே.” (குறுந்தொகை-௩௯.) எனவும் வரும்.

நற்றாய்பாங்கிதன்னொடுபுலம்பற்குச்செய்யுள்:—“முன்னையிதனைமெழிந் தனையேனுந்தைமுந்தைமணம், பின்னைய்குழலிபெருளல்லனேபிறழாதெவர்க் குந், தன்னையம்வைத்தருளுந்தஞ்சைவாணன்றமிழ்ச்சிலம்பிற், பொன்னே

யனையநல்லாயவமேசரம்போக்கினையே.,, (தஞ்சை-௩௨௬) எனவும், “தன்னம ராயமொடுநன்மண்துக்ஞியி, னினிதாங்கொல்லோதனக்கேபனிவரை, யினக் க்னிவழங்குஞ்சோலை, வயக்குறுவெள்வேலவற்புணர்ந்துசெலவே.” (ஐங்குறு நூறு. ௩௭௬) எனவும் வரும்.

அதுகேட்டதோழியழுங்கல்கண்டுநற்றய்புலம்பற்குச்செய்யுள்:—இல்லுங் கழங்காடிடங்களுநோக்கியிரங்கல்வம்பும், வல்லும்பொருங்கொங்கைமங்கைநல் லாய்தஞ்சைவாணனென்றார், புல்லுந்தணைவியர்போல்வினையென்பெற்றபூவை யன்றார், செல்லுஞ்சரத்தழலன்றுன்கண்ணீரெற்றெறுகின்றதே.” (தஞ்சை- ௩௩௦.) எனவும், “செல்லியமுயலிப்பாஅயசிறகர், வாவலுக்கருமாலையாம்புலம் பப், போகியவவட்கோநோவேன்றேமொழித், துணையிலன்கலுமுநெஞ்சி, னிணையேருண்கணிவட்குநோவதுவே.” (ஐங்குறுநூறு. ௩௭௭.) எனவும் வரும்.

நற்றய்பாங்கியர்தம்மொடுபுலம்பற்குச்செய்யுள்:—“நேயம்புணைதுணையாக வெங்கானகீந்தலெண்ணி, யாயம்புலம்பவகன்றனனோகல்லகக்குறைய, மாயம் புகலொருகாபோயின்வாணன்றென்மாரையன்வீரீ, சேயம்புயமலர்போலடிநோவ வென்சில்வளையே.” (தஞ்சை-௩௩௬.) எனவும், “இதுவென்பாவைபாவையிது வென், னலமருநோக்கினலம்வருசுடர்துதத், பைங்கிளியெடுத்தபைங்கிளியென் றிவை, காண்டொறுங்காண்டொறுங்கலங்க, நீங்கினனோவென்பூங்கனோனே.” (ஐங்குறுநூறு. ௩௭௮) எனவும் வரும்.

நற்றயயலார்தம்மொடுபுலம்பற்குச்செய்யுள்:—மேனாள்வாங்கி ட ந் த ன் போல்வருந்திமிகவுமெய்நொந், தீனாதவர்துன்பமெய்துவரோயிமையோருலகந், தானாநீமதிற்றஞ்சைவாணன்றமிழ்ச்சிலம்பின், மாணர்வியியனையான்வீனோ யாடியவண்டல்கண்டே.” (தஞ்சை-௩௩௭.) எனவும், “ஒருமகளுடையென்மன் னேயவளுஞ், செருமிகுமுன்பிற்கூர்வேற்காணையொடு, பெருமலையருஞ்சரநெரு நற்சென்றன, ளினியே, தாங்குநின்னவலமென்றிரதூமற், நியாங்கனமொல்லு மோவறிவுடையீரே, யுள்ளினுள்ளம்வேமேபுண்கண், மணிவாழ்பாவைநடைகற் றன் ன வெ ன், னணியியற்குறுமகளாடிய, மணியோர்நொச்சியுந்தெற்றியுங் கண்டே.” (நற்றிணை-௧௮௪.) எனவும் வரும்.

நற்றய் தலைமகன்பயிலிடந்தம்மொடு புலம்பற்குச் செய்யுள்:—“செயலைத் தருவின்றிருநிழிலெபெருஞ்சிற்றிலமே, வயலைக்கொடிநொச்சிமண்டபமேதஞ் சைவாணனென்றார், ரியலைத்தனித்தனித்தனளேநமக்கின்றிதன்றொ, கயலைப் பொருதகண்ணாண்மேலும்வாழ்விக்குக்கட்டளையே.” (தஞ்சை-௩௩௮.) எனவும், “கொன்றாய்குருந்தேகொடிமுல்லாய்வாடினீர், நின்னேறிந்தேனெடுங்கண்

ணன்-சென்றாளுக், கென்னுரைத்தீர்க்கென்னுரைத்தாட்கென்னுரைத்தீர்க்
கென்னுரைத்தான், மின்னிரைத்தபூண்மிளிரவிட்டு.” (திணைமாலைநூற்றைம்
1து-அக.) எனவும் வரும். (அக)

கஅசு. நிமித்தம் போற்றலுஞ் சுரந்தணி வித்தலுந்
தன்மகண் மென்மைத் தன்மைக் கிரங்கலு
மிளமைத் தன்மைக் குளமெலிந் கிரங்கலு
மச்சத் தன்மைக் கச்சமுந் றிரங்கலு
மெனவிவை பையந்துமனை மருட்சிக் குரிய.

(இச் - ம்.) அனைமருட்சியின் விரியுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) நிமித்தம்போற்றன்முதலாக வச்சத்தன்மைக்கச்சமுந் றிரங்க
வேறுகச்சொல்லப்பட்டவைந்து மனைமருட்சிக்குரியவாமென்றவாறு. அனைநற்
றய். அவற்றுள், நிமித்தம்போற்றற்குச்செய்யுள்:—“வடியேய்புகர் முகவான்வல
வாணன்றன்மாறையுய்யா, னடியேதொழுந்தெய்வமாகநிற்பேனியரும் பவி
சிப், படியேதருகுவென்றுமின்னேயிப்பதியுவகைக், கொடியேவரக்கரைநீகொ
டியேன்பெற்றகொம்பினையே.” (தஞ்சை-௩௩௪.) எனவும், மறுவிறாவிச்சிறு
கருங்காக்கை, யன்புடைமரபினினைனியோடார்ப், பச்சுன்பெய்தபைந்நினை
வல்சி, பொலம்புனைகலத்திறற்குருவென்மாதோ, வெஞ்சினவிறல்வேற்காளை
யோ, டஞ்சிலோதியைவரக்கரைந்தீமே.” (ஐங்குறுநூறு-௩௬௧.) எனவும் வரும்.

நற்றாய் சுரந்தணிவித்தற்குச்செய்யுள்:—“வெஞ்சுரநாடுவியன்சுரலோகமும்
வெங்கடுங்கா, னைஞ்சுரதாருவனங்களுமாகவகிற்புகைபோன், மஞ்சுரவாடகமா
மதில்குழ்தஞ்சைவாணன்வெற்பிற், பஞ்சுரமாகுமொழிச்சுருளோதியென்பைந்
தொடிக்கே.” (தஞ்சை-௩௩௫.) என யும், “மன்னர்கொட்டின்மஞ்ஞையாலு,
முயர்நெடுஞ்சுன்றம்படுமழைதலையிசு, சுரனியினியவாகுகதில்ல, வறநெறியிது
வெனத்தெளிந்தவென், பிறைநுதற்குறுமகள்போகியசுரனை.” (ஐங்குறுநூறு-
௩௬௧.) எனவும் வரும்.

*நற்றாய் தன்மகண் மென்மைத்தன்மைக் கிரங்கற்குச்செய்யுள்:— “தாமே
தமக்கொப்புமற்றில்லவர்தில்லைத்தண்ணனிச்சப், பூமேன்மிதிக்கிற்பதைத்தடி
பொங்குநங்காயெரியுந், தீமேலயில்போற்செறிபாற்கானிற்சிலம்படிப்பா, யாமே
நடக்கவருவினையேன்பெற்றவம்மனைக்கே.” (திருக்கோவையார்-௨௨௮.) என
வும், “உவக்கின்றவல்லிமலர்த்தாளென்கண்களிலொற்றிக்கண்கள், சிவக்கின்ற

* இத்துறைக்குத் தஞ்சைவாணன்கோவைச்செய்யுள் காணப்படவில்லை.

தற்குமுன்னேசிவந்தேறுஞ்செயல தன் றோ, பவக்குன்றிடிப்பவராருர்த்தியாகர் பனிவரைமே, னிவக்கின் றவெஞ்சுரத்தேசென் றவாறென்னினைப்பதுவே. (திரு வாருர்த்தகோவை.) எனவும், “அரக்காம்பனாழ்வாயும்மருங்கிற்குள்ளோ, பாற் காண்மாற்றினகொல்லோ—வரக்காரந்த, பஞ்சிகொண்டீட்டினும்பையெனப்பையெனவென், மஞ்சிப்பின்வாங்குமடி.” (நாலடியார், ௩௧௯.) எனவும் வரும்.

நற்றாய்தன்மகளினமைத்தன்மைக்குளமெலிந்திரங்கற்குச்செய்யுள்:—“இரும் பாமனங்கொண்டவாறென்னினைநீதன்னையேத்தியென்றும், வரும்பாவலர்க்கருள் வாணன்றென்மாறைவள வயலிற், கரும்பார்மொழியாயழவென்று கண்ணீர் துடைத்தனைத்துன், னரும்பாழூலெசய்யவாய்ப்பசும்பாவைக்களிக்குமின்னே.” (தஞ்சை-௩௩௭.) எனவும், “பல்லாழ்நினைப்பினூல்லென்றுழ, மீளிரும்பிற் காளிகாப்ப, முடியகம்புகா அக்கூந்தவன், கடுவனுமறியாக்காடிற்ற்தோளே.” (ஐங்குறுநூறு-௩௭௪.) எனவும் வரும்.

நற்றாய்தன்மகனச்சத்தன்மைக் கச்சமுற்றிரங்கற்குச்செய்யுள்:— “நாண் மாதலிமலர்நாறிருங்கூந்தனடந்தவழிக், கோண்மாகுமிறங்கொடுங்குரல்கேட்டொ றுங்கூர்ங் கணையால், வாண்மாழுவென் றவாணன்றென்மாறைமணிவரை வேய்த், தோண்மாவெருவுங்கொல்லோவென் றறொருயிர்சோர்கின் றதே.” (தஞ்சை. ௩௩௮.) எனவும், “கேளாய்வாழியோமகளினின்றோழி, திருநகர்வரைப் பகம்புலம்பவவனெடு, பெருமலையிறந்ததுநோவனோவல், கடுங்கண்யானெடுங் கைசேர்த்தி, முடங்குதாளுகைத்தபொலங்கெழுபூழி, பெரும்புலர்விடியல்விரிந்து வெயிலெறிப்பக், கருந்தார்மிடற்றசெம்பூழ்ச்சேவல், சிறுபுன்பெடையொடு குடையுமாங்க, ணஞ்சுவரத்தருகானநீந்திக், கன்றுகாணுதுபுன்கண்ணசெவி சாய்த்து, மன்றுகிறைபைதல்கூர்ப்பலவுடன், கறவைதந்தகடுங்கண்மறவர், கல் லென்சிறுரெல்லியினைசரி, முதுவாய்ப்பெண்டிர்செதுகாற்றார்பை, மடமயி லன்னவென்னடைமலிபேதை, தோட்டுணையாகத்துயிற்றத்துஞ்சான், வேட்டக் கள்வர்விசியறுகடுங்கட், சேக்கோளறையுந்தண்ணுமை, கேட்குவன்கொல்லெ னக்கலுமுமென்னஞ்சே.” (அகநானூறு. ௯௩.) எனவும் வரும். (௧௯)

௧௮௭. ஆயமுந் தாயு மழுங்கக் கண்டோர்

காதலி னிரங்கல் கண்டோ ரிரக்கம்.

(இச் - ம்.) கண்டோரிரக்கமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைமகளாயத்தாரு நற்றாயிரங்குமாறுகண்டன்பிலுவிர்குதல் கண்டோரிரக்கமென்றவாறு. அதற்குச்செய்யுள்:—“கொந்துங்கலுழந்துநனை

வியார்த்தஸர்நோக்கொடின்சொற், நந்துங்கவையுந்தணந்துசென்றுஎனத்தான் பணியார், மைந்துங்கதழங்கடிந்தருள்வாணன்றென்மறையன்னான், பந்துங் கழங்குமெல்லாங்கண்டொடும்பயந்தவளே.” (தஞ்சை-௩௩௬.) எனவும், “தயந் தலைமடப்பிடியயம்பிப்பட்டுணக், களிற்றுவிளிப்படுத்தகம்பலெவரீஇ, யெய்ய யெனவெழுந்தசெவ்வாய்க்குழவி, தாதெருமறுகின்முதாராங்க, ணெருமைநல் லான்பெருமுலைமாந்து, நாடுபலவிந்தந்தன்னராட்டிச், காயமுமணியிழந்தழர் கின் றுதாயு, மின்றோடாராயிறீயரென்னுயிரெனக், கண்ணுறுதலுரீவித்தண் ணெனத், தடவுநிலைநொச்சிவிரிநிலைசைஇத், தாழிக்குவளைவாடுமலர்குடித், தரு மணற்கிடந்தபாவையெ, னருமகளேயெனமுயங்கினளமுமே.” (அகநானூறு. ௧௧௫.) எனவும் வரும்.

(௧௭)

௧௮௮. ஆற்றாத் தாயைத் தேற்றலு மாற்றிடை முக்கோற்பகவரை வினாது பிக்கோ ரேதுக் காட்டலு மெயிற்றியொடு புலம்பலுங் குரவொடு புலம்பலுஞ் சவடுகண் டிரங்கலுங் கலந்துடன் வருவோர்க் கண்டுகேட் டலுமவர் புலம்ப தேற்றலும் புதல்வியைக் காணாது கவலைகூர் தலுமென விவையொன் பானுஞ் செவிவிபின் றேடிச் சேறற் றுரிய.

(இச் - ம்.) செவிலிபின்றேடலின் விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஆற்றத்தாயைத்தேற்றன்முதலாகப்புதல்வியைக்காணாதுகவலை கூர்தலீராகச் சொல்லப்பட்டவொன்பதுஞ் செவிலிபின்றேடிச் சேறற்றிரியவா மென்றவாறு. அவற்றுள், செவிலியாற்றத்தாயைத்தேற்றற்குச்செய்யுள்:— “நன்றேயிதென் றுமுகநோக்கிநகைநகையா, மன்றேயலர்சொல்லுமாதர்முன் னேதஞ்சைவாணன்றொல்சோ, சென்றேபார்த்திசைகனெல்லாஞ்சென்றுதேர்ந் தணங்கை, யின்றேதருவனன்னேவருந்தாதிங்கிருந்தருளே.” (தஞ்சை-௩௪௦.) எனவரும்.

ஆற்றிடைமுக்கோற்பகவரைவினாதற்குச்செய்யுள்:—“ஒருவெண்குடையிரு மீழ்முக்கோல்கொண்டொழுக்கத்திடு, லருவெண்களரியைந்தாறுசெல்லீரருளீ ரொழுபார், மருவெண்டிசைபுகழ்வாணன்றென்மறையெனவஞ்சியன்னான், பொருவெஞ்சடரிலைவெலொருகாளிப்போயினளே.” (தஞ்சை-௩௪௧.) என வும், “சேயினவருமதவவியாவுயர்ந், தோமைகீடிய்காணிடையத்த, முன்னாந்ம் பர்க்கழிந்தவென்மகட், கண்டனிராயிற்றொழுவேணுண்பற், கோடேந்தல்சுல ரும்பியதிதலை, வாஅர்ந்திலங்குவாலெயிற்றுப்பொலிந்ததார்ச், சிலவளைப்பல்கூர்

தலைநாயவுளே, ஸுயணலெருத்தின்முன்பிற்றடக்கை, வல்விலம்பினெய்யா வண்மகிழ்த், தந்தைதன்னூரிதுவே, யின்றேன்யானெப்பாவிததும்பெயரே.” (நற்றிணை-ககஅ.) எனவும் வரும்.

யிக்கோரேதுக்காட்டற்குச்செய்யுள்:— “இயங்காவனமென்மகனொருகாளை பின்னேகினனென், றுயங்காதொழியஃதுலகியல்பாலுலவும்புயரேய், வயங்கா டகமதில்குழ்தஞ்சைவாணன்மணங்கமழ்தார்ப், புயங்காதல்கொண்டணைந்தானய னுர்தந்தழமகனே.” (தஞ்சை-நசஉ.) எனவும், சீர்கெழுமென்முத்தமணிபவர்க் கல்லதை, நீருளேபிறப்பினுநீர்க்கவைதாமென்செய்யுந், தேருங்கானும்கணு மக்குமாங்கனையனே.” (கலித்தொகை-க.) எனவும் வரும்.

செவிலியெயிற்றியொடுபுலம்பற்குச்செய்யுள்:— “செருமகளேயும்புயத்தய லான்பின்செலவிடுத்தென், றெருமகளேயென் றுனையயிர்த்தேன்புனையோலியம் போல், வருமகளேதஞ்சைவாணனென்னுந்துன்னுவன்குரத்தோ, ரருமகளே யுரையாயவன்போனவதரெனக்கே.” (தஞ்சை-உசந.) எனவும், “முலைமுசுந் செய்தனமுன்னெயிரிலங்கின, தலைமுடிசான் தண்டழையுடையை, யலமரலாய மொடியாங்கணும்படாஅன், மூப்புடைமுதுபதிதாக்கணங்குடைய, காப்பும்பூண் டிசிற்கடையும்போகலை, பேதையல்லலைமையைங்குறுமகள், பெதும்பைப்பருவத் தொதுங்கினைபுறத்தென, வொண்குடர்நல்லிலருங்கடிநீவித், தன்சிறைவறிதலஞ் சியின்சிலை, யேறுடையினத்தநாறுயிர்நவ்வி, வலைகாண்பிணையிற்போகியிங் கோர், தொலைவில்லெவன்வேல்விடையொடென்மக, எரிச்சரம்படர்ந்ததோளையா யிடை, யத்தக்கன்வாராதொழுவுறுத்தெனப், பிற்படுபூசலின்வழிவழியேயாடி, மெய்த்தலைப்படுதல்செய்யே னித்தலை, நின்னெடுவினவுவல்களாய்பொன் றெடு, புலிப்பற்கோத்தபுலம்புமணித்தாலி, யொலிக்குழைச்செயலையுடைமா ணல்கு, லாய்சுளைப்பலவின்மெய்கலையுநிர்த்த, துய்த்தலைவென்காழ்பெறுஉங், கற்கெழுசிறகுடிக்கானவன்மகளே.” (அகநானூறு-எ.) எனவும் வரும்.

செவிலிருவொடுபுலம்பற்குச்செய்யுள்:— “இரவேய்குழலியிவ்வேதிலன் பின்செல்லென்றுசொல்லாக், குரவேயறவுக்கொடியகண்டாய்கொடிக்கோ கனகந், தரவேயெனவந்தசந்திரவாணன்றிரியலர்போந், சுரவேயமுல்வழியே தனிப்போயவென்றேறகையையே.” (தஞ்சை-நசச.) எனவும், “தான்றாயாக் கோங்கத்தளர்ந்துமுலைகொடுப்ப, வீன்றாய்நீபாவையிருங்குரவே-யின்றான், மொழிகாட்டாயயினுமுன்னெயிற்றான்சென்ற, வழிகாட்டாய்தென்றுவந்து.” (திணை மாலைநுந்நைம்பது-கௌ.) எனவும் வரும்.

செவிலிசுவடுகண்டிரங்கற்குச்செய்யுள்:— “தொடுசிலைக்கானவ ரோடிய வேற்றுச்சுவடுவையே, யடுசிலைக்காளையடியவைவையெயிறந்தோரிய, விடுசிலைப்

பார்ப்பார்க்குத்தஞ்சுவாணனிசைக்குருகப், படுகிப்பாவைபதமிகையேவண்டு
பாடுகவே.” (தஞ்சை-௩௪௫.) எனவரும்.

செவிலிகலந்துடன்வருவோர்க்கண்டுகேட்டற்குச்செய்யுள்:— “யானகம்
போதவருந்ததும்போல்வனப்பெய்தி வெய்ய, கானகம்போயினர்கண்டனிரோ
கற்பகாடலிரும், வானகம்போர்பயில்வானவற்கீந்தருள்வாணன் தஞ்சைத், தேன
கம்போருகமாதனையாளுமொர்செவ்வனுமே.” (தஞ்சை-௩௪௬.) எனவரும்.

கலந்துடன்வருவோர்புலம்பதேற்றற்குச் செய்யுள்:— “யான்கண்டவண்
ணலுமெண்ணருங்காதலினையெவன், மான்கண்டனகண்மயில்கண்டமா தருமா
தருமர், தான்கண்டதண்ணளிச்சந்திரவாணன் றரியலர்போங், கான்கண்டமெய்
குளிரப்பொய்கைகூழ்தஞ்சைகாண்பார்களை.” (தஞ்சை-௩௪௭.) எனவும்,
“நண்ணிரீர்சென்மீனமரவரரபவே, வெண்ணியவெண்ணமெளிதேரோ—வெண்
ணிய, வெஞ்சுடரன் னானையான்கண்டேன் கண்டாளார், தண்டரன் னானைத்
தான்.” (திண்ணமாலை நூற்றைம்பது. ௮௬.) எனவும் வரும்.

செவிலிபுதல்வியைக்காணாதுகவலைகூர்தற்குச்செய்யுள்:— “நாணினுந்தா
ரணிகற்புநன்றென் றுதயந்துமுத்தம், பூணினும்பாரமிதென்னுமென்பொன்னை
யிப்போதெனக்குச், சேணினுஞ்சார்புகழ்வாணன் றென்மறைமன்சேரலரைக்,
காணினுங்காணவந்தோவரிதாலிந்தக்காளிடையே.” (தஞ்சை-௩௪௮.) எனவும்,
“காலேபரிதப்பினவேகண்ணே, நோக்கினோக்கிவாளிழந்தனவே, யகலிருவிசம்
பின்மீனினும், பலரேமன் தவிவ்வுலகத்துப்பிறரே.” (குறுந்தொகை. ௪௪.) என
வும் வரும். (௧௮)

௧௮௯. முற்பட மொழிந்த முறையெழு மூன்றன்

கற்பொடு புணர்ந்த கௌவையின் விரியே.

(இச் - ம்.) கற்பொடுபுணர்ந்தகௌவையின் விரியுணர்ந்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) செவிலிதேற்றுவார்க் கெதிரழிந்துமொழிதன் முதலாகச்
செவிலிபுதல்வியைக்காணாது கவலைகூர்தலீடுகச்சொன்ன விருபத்தொன்றும்
கற்பொடுபுணர்ந்த கௌவையின் விரியாமென்றவாறு. (௧௯)

௧௯௦. தெளித்தன் மவிழ்ச்சி வினாதல் செப்பலென

வெளிப்பட வுரைத்த மீட்டிரால் வகைத்தே.

(இ - க்.) நிறுத்தமுறையானே மீட்டியின்வகையுணர்ந்ததனுதலிற்று.

(இ-ன்.) தெளித்தன்முதலாகச்செப்புறாக நான்குவகையினையுடைத்தா
மீட்சியென்றவாறு, (௨௦)

ககக. தலைவிசேணகன்றமை செவிவிதாய்க் குணர்த்தலுந்
தலைவன் றம்பூர் சார்ந்தமை சாற்றலுந்
தலைவிமுன் செல்வோர் தம்மொடு தன்வால்
பாங்கியர்க் குணர்த்தி விடுத்தலு மரங்கவர்
பாங்கியர்க் குணர்த்தலும் பாங்கியர் கேட்டு
நற்றாய்க் குணர்த்தலு நற்றாய் கேட்டவ
னுளங்கோள் வேலனை கிணதலு மெனவுடன்
விளம்பிரு மூன்று மீட்சியின் விரியே.

(இ-ம்.) மீட்சியின் விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) தலைவிசேணகன்றமை செவிவிதாய்க்குணர்த்தன்முதலாகநற்றாய்
கேட்டவனுளங்கோள்வேலனை வினாதலுக்கச்சொல்லப்பட்டவாறு மீட்சியின்
விரியாமென்றவாறு. அவற்றுள், தலைவிசேணகன்றமைசெவிவிதாய்க்குணர்த்
தற்குச்செய்யுள்:— *வடார்மலர்க்குழல்வல்லியையன்னையித்தீவியே, னாடா
விடமில்லுளாலத்தகல்வயின்ன்கமலக், காடார்பழனக்கழனிநன்னாடுகடந்துதன்
னார், வாடாவனமனைகொண்டுசென்றானுருவன்னலின்தே.” (அம்பிகாபதி
கோவை-௪௦௮.) எனவும், “தெறுவதம்மதம்மகன்விருப்பே, யுறுதுயராவலொடு
யிர்செலச்சாஅய்ப், பாழ்படுநெஞ்சம்படாடக்கலங்க, நாடிடைவிலங்கியவைப்பிற்,
காடிநந்தனணங்காதலோனே.” (ஐங்குறுநாறு. ௩௧௩.) எனவும் வரும்.

தலைவன் றம்பூர்சார்ந்தமைசாற்றற்குச்செய்யுள்:— “நினையானெதிர்ப்பட்ட
நீடிருங்குன்றிதுநீகுடைந்த, கனையாமதுமலர்ச்சோலைகளாமுனைவதுயவண்டன்,
மனையாமலைவயினிவாணன்றென்மாதையவாழ்த்தலப்போ, வினையா தெழுந்
தருண்மானையாய்க்மெழினகர்க்கே.” (தஞ்சை-௩௮௦.) எனவும், “முனிவயிர்ப்
பிறந்தவளிவளர்குடொரிச், சுடர்விடுநெடுங்கொடிவிடமுனைமுழங்கு, மின்னா
வருஞ்சார்த்தீர்த்தனமென்மெல, வேருமதிவாழியோருமகன்போதுகலந்து, கறங்
கிசையருவிவீழும், பிறங்கிருஞ்சோலைநம்மலைகமுநாட்டே.” (ஐங்குறு-௩௧௮.)
எனவும் வரும்.

* இத்துறைக்குத் தஞ்சைவாணன்கோவைச்செய்யுள் காணப்படவில்லை.

அகப்பொருளின்கே தலைமுறையும்.

தலைவிமுன்செல்வோர்தம்மொடு தன்வரல்பாங்கியர்க் குணர்த்திவிடுத்தற் குச்செய்யுள்:—“புனையலரேதிலர்காதலர்தாயர்பொறுமையிற்போ, யின்னதுயர்யா தொன்றுமின்றிடுவங்கானிகந்தியானுமம்பொன், வனைகழலானும் வருவதெல் லாஞ்சென்றுவாணன் தஞ்சை, துனைவுடனேகுகின்நீர்சொல்லுவீரென்றுனை வியர்க்கே.” (தஞ்சை-௩௫௧.) எனவும், “கவிழ்மயிரோருத்திற்செந்நாயேற்றை, குருளைப்பன்றிகொன்னாதுகழியுஞ், சுரநனிவாராநின்றனனென்பது, முன்னுற விரைந்தீருரையி, னின்னகைமுறுவென்றாயத்தோர்க்கே.” (ஐங்குறு-௩௬௭) எனவும் வரும்.

முன்சென்றோர்பாங்கியர்க்குணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “போதலர்ந்தலை முனியுமெல்லோதிபுனையிழைதன், காதலன்பின்வரக்கண்டனம்யாங்கண்டல் வேலிமுந்நீர், மாதலந்தன்னிருதோன்வைத்தவாணன்மென்மாறைவண்ணச் சூதலர்ந்தொல்கவிமித்திரணமாமுலைத்தோகையரே.” (தஞ்சை-௩௫௨.) என வரும்.

பாங்கியர்கேட்டு நற்றாய்க்குணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “வாளேயுவிழிநின் மயிலினையாடஞ்சைவாணன்வெறுபில், வேளையினையவிடலைபின்னேசுரமீண்டி னிரங், கேளேய்ப்பதிவருமென்னநல்லோர்சொல்லக்கேட்டனநிந், நாளேயினைய நின்றொருளவோசென்றநாள்களிலே.” (தஞ்சை-௩௫௩.) எனவும், “மானதர்மயங் கியமலைமுதற்சிறுநெறி, தான்வருமென்பதடமென்றோளி, *யஞ்சினனொதுங் கியவடுகுமி, பஞ்சின்மெல்லடிப்பரல்வடுக்கொளவே.” (தொல்-பொருள். பக்கம்- ௮௧.) எனவும் வரும்.

நற்றாய்தலைமகனுளங்கோள்வேலனைவினாதற்குச்செய்யுள்:— “தென்மாறை நன்னகர்மன்னவன்வாணன்செழுந்தஞ்சைகூழ், பொன்மாதிரத்துப்புலனுணர் வீர்சுரம்போய்வருவோ, நென்மாளையென்மனையிற்றருமோதன்னையீன்றநற் றாய், தன்மாநகருய்க்குமோசொல்லுவீரோன்றுதானெனக்கே.” (தஞ்சை-௩௬௪) எனவும், “வேறுகநின்னைவினவுவேன்மெய்வத்தாற், கூரூயோகூறுங்குணத்தின னாய்-வேறுக, வென்மனைக்கேறக்கொணருமோவெல்லவளையத், தன்மனைக்கே யுய்க்குமோதான்.” (திணைமாலுநற்றைம்பது-௯0) எனவும் வரும்.

இவற்றுட், டலைவிசேணகன்றமைசெவிலிதாய்க்குணர்த்தலுந், தலைவன் தம்மூர்சார்ந்தமைசாற்றலுமாகியவிரண்டுந்தெளித்தற்குரிய; தலைவிமுன்செல் வோர்தம்மொடுதன்வரல்பாங்கியர்க்குணர்த்திவிடுத்தலும், பாங்கியர் நற்றாய்க் குணர்த்தலுமாகியவிரண்டுமகிழ்ச்சிக்குரிய; நற்றாய்தலைமகனுளங்கோள்வேலனை வினாதலாகியவொன்றும்வினாதற்குரித்து; முன்செல்வோர்பாங்கியர்க்குணர்த்த லாகியவொன்றுஞ்செப்பற்குரித்து. (௨௧)

* அஞ்சினனஞ்சினனொதுங்கி என்னும் பிரதிபேதம்.

ககஉ. மடந்தையை யுடன்போய் வரைந்து மீடற்கு
மவண்மனை வரைதற்குத் தன்மனை வரைதற்கு
மவைவையந்து முரிய செவிவிகுற் றொழித்தே.

(இ-ம்.) செவிலியின்கூற்றொழித்து ஏனையவை வந்து கூற்றின் பகுதி யுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) மடந்தையையுடன்போய் வரைந்துமீடற்கும் வரையாமல்மீண்ட வண்மனையின்கண்ணையாதல் தன்மனையின்கண்ணையாதல் வரைந்துகோடற்கு மிலக்கணத்தினுரியவாஞ் செவிவிகுற்றாய்வொன்றையு மொழித்தல்லாதவைந்து மென்றவாறு. (உஉ)

ககங. வினாதல் செப்பன் மேவலென் றிறைவன்
றனாதில் வரைத றுன்மு வகைத்தே.

(இ-ம்.) தலைமகன்மீண்டுவந்து தன்மனையின்கண்ணேவரைதலுணர்த்துது லுதலிற்று.

(இ-ன்.) வினாதுஞ்செப்பலுமேவுதலுமென மூன்றுவகையினையுடைத் தாந்தலைமகன் மீண்டுவந்து தன்மனையின்கண்ணே வரைதலென்றவாறு. (உங)

ககச. பணிமொழி நற்றாய் மணனயர் வேட்கையிற்
செவிலியை வினாது லுஞ் செவிலிக் கிருகோ
வரைந்தமை யுணர்த்தலும் வரைந்தமை செவிலி
நற்றாய்க் குணர்த்தலு முற்றங் கிருவநர்
தலைவியில் வந்துழித் தலைவன் பாங்கிக்
கியான்வரைந் தமைநாமர்க் கியம்புசென் றென்றலுந் .
தானது முன்னே சாற்றிய துரைத்தலு
மென்னுயிவ் வைந்து மினனிலை வேலோன்
மன்னிய தன்மனை வரைதலின் விரியே.

(இ-ம்.) மீண்டதலைமகன் தலைமகளைத் தன்மனையின்கண்ணே வரைந்து கோடலின் விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) பணிமொழிநற்றாய்மணனயர்வேட்கையிற்செவிலியை வினாதுந் துதலாகப் பாங்கிதானதுமுன்னேசாற்றிய துரைத்தலுருகச் சொல்லப்பட்ட வைந்து மீண்டதலைமகன் தலைமகளைத்தன் மனையின்கண்ணேவரைந்து கோட

லின்லிரியாமென் தவாறு. அவற்றுள், பணிமொழிகற்றாய்மணையர்வேட்டையிற் செவிலியைவினாதற்குச் செய்யுள்:— “தாமாகமேவினுநம்மனைக்கேவந்தனை சிலம்பர், மாமாகினைமணஞ்செய்வதற்கேமருவார்மலப், பூமாதேகன்வன்புகழ்த் தஞ்சைவாணன்பொருப்பிலினி, யாமாருயிரினையாய்சொல்வமோவவ ரன்னை யர்க்கே.” (தஞ்சை-௩௫௫.) எனவும், “தம்மனைச்சிலம்புகழீஇயயரினு, மெம் மனைவதுவைநம்மணங்கழிகெனச், சொல்லினெவனென்றேவென்வேன், மையறவினங்கியகழலடிப், பொய்வல்காணையயின் ததாய்க்கே.” (ஐங்குறுநூறு-௩௬௬.) எனவும் வரும்.

செவிலிக்கிருவைவரைந்தமையுணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “என்னுயியம்புவநி யாய்க்கினிநாமன்னையின் றுதம்மிற், கொன்றாருரித்திலக்கோதை நம்மாதைக் கொடிமொழிந்தேர்க், கன்றாடர்மண்கொண்டவாணன்மென்மாதையிற்காதலந்தா, நன்னாண்மணம்புணர்தாசென்று துநதர்நவின் தனரே.” (தஞ்சை-௩௫௬.) என வரும்.

வரைந்தமைசெவிலிநற்றாய்க்குணர்த்தற்குச் செய்யுள்:— “எனைக்கேளிரு னின்றியற்றவங்கேமணவிற்பமெய்தி, யனைக்கேகண்மைநண்ணியவண்ணல்பின் னாகமம்மன்னையின் றிம், மனைக்கேவருமெனவந்துசொன்னார் தஞ்சைவாணன் வெற்பிற், சனைக்கேழ்நனைக்கழுநீர்க்குழலாய்சிலதாநரினனே.” (தஞ்சை-௩௫௭.) எனவும், “மன்னரன்னமாவந்தழீஇ, மகளிரன்னவாடுகொடிதுடங்கு, மரும்பதற்கொண்டபெரும்பதவேனிற, காதல்புணர்த்தனனாகியாய்கழல், வெஞ் சினவிறல்வேற்காணையொ, டின்றுபுகுதருமெனவந்தன்று துதே.” (ஐங்குறுநூறு-௪௦௦.) எனவும் வரும்.

உற்றாங்கிருவருந்தலைவியில்வந்துழித் தலைவன்பாங்கிக்கியான்வரைந்தமை தமர்க்கியம்புசென்றென் றற்குச்செய்யுள்:— “கோபுரஞ்சோலகொடியுமினமா டங்குலாவிமையோர், மாபுரம்போலுந்தென்மாதைவரோதயன்வாணன்வெற்பி, னீபுரந்தேதந்தமாதையங்கியாம்வரைநீர்மைசொன்ன, நூபுரஞ்சூழடியாய்சென்று கூறுதமர்தமக்கே.” (தஞ்சை-௩௫௮.) எனவரும்.

பாங்கிதானதுமுன்னேசாற்றியதுரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “அன்னைக்கியம் பினனாண்டகையான்முன்னறிந்துதென்னன், நன்னைப்பணிந்துகுற்றெவல்செய் யாதுசமர்க்கெழுந்த, மன்னைப்புறங்கண்டவாணன்மென்மாதைவரைப்பிலங்கன், பொன்னைப்புணர்த்துதங்கேண்முன்னரீபொன்புணர்த்துவே.” (தஞ்சை-௩௫௯.) எனவும், “தருவிசன்மந்திக்கல்லாவன்பார்ப், பிருவெதிரீர்க்கழையேறிச் சிறுகோன், மதிபுடைப்பதுபோதருென்றுநாட, வரைந்தனைநீயெனக்கேட்டியா, னுரைத்தனெனல்வெனெவென்மையாய்க்கே.” (ஐங்குறுநூறு-௨௮௦.) எனவும் வரும்.

இவற்றுள், நற்றாய்மணையர்வேட்கையிற்செவிலியைவினாதலாகியவொன்
றும்வினாதற்குரித்து; செவிலிக்கிருகாவரைந்தமையுணர்த்தலும், வரைந்தமை
செவிலிநற்றாய்க்குணர்த்தலும், பாங்கிதானதுமுன்னேசாற்றியதுரைத் த லு ம ா
கிய மூன்றுஞ் செ ப ப் ப் குரிய; தலைமகன்பான்வரைந்தமைதமர்க்கியம்புசென்
றென்றலாகியவொன்று மேவுதற்குரித்து. (௨௪)

க௯௫. ஆதி யொன்றொழித் தல்லன நான்கு
மாதினை யுடன்போய் வரைந்து மீடற்கு
நீதியி னுரிய நினைபுங் காலே.

(இ-ம்.) தலைமகன் புணர்ந்துடன்போய்த் தலைமகளைத் தன்னுரின் கண்
னேவரைந்து கோடலுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) நற்றாய்மணையர்வேட்கையொழித்தல்லாதநான்குந் தலை ம க ன்
புணர்ந்துடன் போய்த்தலைமகளைத் தன்னுரின் கண்வரைந்து மீடற்குரியவா ழா
ராயுங்காலத்தென்றவாறு. (௨௫)

க௯௬. இருவரில் விற்கு மியைந்தபன் னொன்று
மொருவகை மீண்டு வரைதலின் விரியே.

(இ-ம்.) ஒருவகை மீண்டுவரைதலின் விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) தலைமகன் நம்மூர்சார்ந்தமையுணர்த்தன்முதலாகப் பா ங் கி தா
னது முன்னேசாற்றியதுரைத்தவீராகச் சொல்லப்பட்டன வவன்மனைவரைத்
தன்மனைவரைத்தற்குமுரிய கிளவிபதினொன்றுமுடன்போய்மீண்டு வரைந்து
கோடலின் விரியாமொருபடியாகவென்றவாறு.

ஒருபடியென்றது மேற்குத்திரங்களுட் கவர்ச்சிகீக்குதற்கெனக்கொள்க. ()

க௯௭. போக்கறி வுறுத்தல் வரவறி வுறுத்த
னீக்க மிரக்கமொடு மீட்சி யென்றும்
குடன்போக் கிடையீ டொருநால் வகைத்தே.

(இ-ம்.) உடன்போக்கிடையீட்டின்வகை யுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) போக்கறிவுறுத்தன்முதலாக இரக்கமொடுமீட்சியீராக நான்கு
வகையினையுடைத்தாழுடன் போக்கிடையீட்டுன்றவாறு. (௨௬)

ககஅ. நீங்குங் கிழத்தி பாங்கியர் தமக்குத்
தன்செல வுணாத்தி விடுத்தலுந் தலைமக
டன்செல வீன்றாட் குணர்த்தி விடுத்தலு
மீன்றாட் கந்தணர் மொழிதலு மீன்றா
ளறத்தொடு கிற்றலிற் றமர்பின் சேறலைத்
தலைவி கண்டு தலைவற் குணர்த்தலுந்
தலைமக டன்னைத் தலைமகன் விடுத்தலுந்
தமருடன் செல்பவ ளவன்புற நோக்கிக்
கவன்றாற் றலுமென நுவன்றவையாறு
முடன்போக் கிடையீட்டு விரியா கும்மே.

(இ-ம்.) உடன்போக்கிடையீட்டுவிரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) நீங்குகிழத்தி பாங்கியர் தமக்குத் தன்செலவுணர்த்திவிடுத்தன்
முதலாகத் தமருடன்செல்பவளவன்புறநோக்கிக்கவன்றாற் றவீராகச் சொல்லப்
பட்டவாறு முடன்போக்கிடையீட்டுவிரியாமென்றவாறு. அவற்றுள், நீங்குங்
கிழத்திபாங்கியர் தமக்குத்தன்செலவுணர்த்தி விடுத்தற்குச்செய்யுள்:—“வளவேய்
மிடைந்தவழிப்படர்வீர்செங்கைவாணன் றஞ்சைத், தளவேய்கையென்றுணை
வியர்பாற்சென்றுசாற்றுமின்போர்க், களவேளனையவோர்களைப்போயினன்
கான்பனி நீத், திளவேனில்வல்லிபெற்றாங்கெவ்வநீத்தெழிலெய்தியன்றே.”
(தஞ்சை-௩௬௦.) எனவும், “சேட்புலமுன்னியவகைநடையந்தணிர், நும்மொன்
றிரந்தனென்மொழிவலெம்மூர், யாய்நயந்தெடுத்தவாய்நலங்கவின, வாரிடை
யிறந்தனனென்மி, னேரிறைமுன்கையென்றயத்தோர்க்கே.” (ஐங்குறுநூறு.
௩௮௪.) எனவும் வரும்.

தலைமகடன்செலவீன்றாட்குணர்த்திவிடுத்தற்குச்செய்யுள்:—“வாயாறுந்
களைவாழ்த்துகின்றேன் றஞ்சைவாணன் வெற்பிற், சாயாதமாதவத்தாழ்சடை
யீரன்பர்தம்மொடின்றியான், சேயாறுதேர்மிசைச்செல்வதெல்லாமெங்கன்சேரி
யிற்சென், நியாயாகியகொடியாட்கினிதாகவியம்புகினை.” (தஞ்சை-௩௬௧.)
எனவும், “கடுங்கட்காளையொடுநெடுந்தேரோரிக், கோள்வல்வேங்கைமலைபிறக்
கொழிய, வேறுபல்லுஞ்சாமிநந்தனளவனெனக், கூறுமின்வாழியோவாறு
சென்மாக்கள், நற்றோணயந்துபாராட்டி, பெற்கெடுத்திருந்தவறனில்யாய்க்கே.”
(ஐங்குறுநூறு-௩௮௫.) எனவும் வரும்.

நற்றாய்க்கந்தணர்மொழிதற்குச்செய்யுள்:—“மருள்கொண்டசிறதைமலைகிழ
வோய்தஞ்சைவாணன்வெற்பில், வெருள்கொண்டமென்பிணைவென்றகண்ணாள்
வென்றிவெல்வலங்கை, யருள்கொண்டநெஞ்சினொண்ணல்பின்னையகன்றாள்

கல்வா, னிருன்கொண்டகொண்டல்செல்லாவரைகுழுமிருஞ்சுரத்தே.” (தஞ்சை-
௩௯௨.) எனவும், “புன்கண்யாணையொடுபுலிவழங்கத்த, நயந்தகாதலற்புணர்ந்து
சென்றனை, நெடுஞ்சுவர்நல்லின்மருண்ட, விடும்பையுறுவிநின் கடுஞ்சுண்
மகளை.” (ஐங்குறுநூறு-௩௮௮.) எனவும் வரும்.

நற்றாயறத்தொடுநின்றவிற்றமர்பின்சேறலைத்தலைவிகண்டு தலைவற்குணர்த்
தற்குச்செய்யுள்:—“உவலைப்பதுக்கைமுரம்புசெல்லாமலுலகமங்கை, தவலைத்
தவிர்த்ததமிழ்த்தஞ்சைவாணன்றரியலர்போங், கவலைக்கடத்துச்சிலைத்திரைகோ
லிக்கடும்பகழித், தவலைப்படைக்கடரேன் நல்பொற்றேர்வங்கஞ்சுழ்கின்றதே.”
(தஞ்சை-௩௯௩.) எனவரும்.

தலைமகளைத்தலைமகன் விடுத்தற்குச்செய்யுள்:—“ஆறலைவெஞ்சிலைக்கான
வரேலென்கையம்பொன்றினா, னூறலையஞ்சிலைதண்ணிடையாய்துமரேலவர்
முன், சேறலையஞ்சுவல்செல்லல்பைம்பூகச்செழும்பழக்காய்த், தாறலைதண்டலை
குழ்த்தஞ்சைவாணன்றமிழ்வேற்பிலே.” (தஞ்சை-௩௯௪.) எனவும், “வினைய
மைபாவையினியலிதூந்தை, மனைவரையிறந்துவந்தனையாயிற், நலைநாட்கெதிரிய
தன்பெயவெழிவி, யணியிகுகானத்தன்புறப்பரந்த, கடுஞ்செம்புதாய்கண்டுங்
கொண்டு, நீவினையாடுகசிறிதேயானே, மழுகளிறுகிஞ்சியபராரைவேங்கை, மனை
விடுமருங்கினிரும்புறம்பொருந்தி, யமர்வரினஞ்சென்பயர்க்குவ, னாமர்வரின்
மறைகுவன்மாயோனே.” (நற்றிணை-௩௯௨.) எனவும் வரும்.

தமருடன் செல்பவனவன்புறநோக்கிக் கவன்றாற்றற்குச்செய்யுள்:—“எமா
னெனவஞ்சுமெற்காத்தலின்வவிரவிபொற்றேர், வாமானின்வாழ்வனவாகப்பன்
னாட்டஞ்சைவாணனென்றார், போமானதரிடத்தென்னையர்தோன்றப்புறங்கொ
டுத்த, கோமான்மணிநெடுந்தேர்துகம்புண்டஞ்சுரகதமே.” (தஞ்சை-௩௯௫.) என
வும், “அறஞ்சாலியரோவறஞ்சாலியரோ, வறனுண்டாயினுமறஞ்சாலியரோ,
வான்வனப்புற்றவருவிக், கோள்வெலென்னையமறைத்தகுன்றே.” (ஐங்குறு
நூறு-௩௯௬.) எனவும் வரும்.

இவற்றுள், முன்னையமூன்றும் போக்கறிவுறுத்தற்குரிய; பின்னையமூன்
றும் வாவறிவுறுத்தன்முதலாகிய மூன்றற்குந்தனித்தனியுரிய வெனக்கொள்க.
மேற்கூறப்பட்ட கிளவிகளிதற்குமேற்பனவறிந்துகொள்க. (உஅ)

தன்னார் வரைதலுந் தன்மனை வரைதலு
நென்னுமில் கிரண்டொழித் தேவற்றினுங் கிழவோ
னந்தனர் சான்றோர் முன்னிட்டருங்கலந்
தந்து வரைதற்குதி பென்ப.

(இ-ம்.) வரைதலுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) உடன்போய்த் தன்னுரிசெய்கண்ணேவுரைதலு மீண்டுமென்று தன் மனைக்கண்ணே வரைதலுமாகிய விரண்டுமொழித்தல்லாத வெவ்வுரையுரையின் கண்ணுந் தலைமகனர்த்தனையுஞ் சான்றோரையுமுன்னிட் டருங்கலங்கொடுத்து வரைதலுவுத்தியற்கையெழுச்சுச் சொல்லுவார் புலவனென்றவாறு. அவற்றுள், அவ்வாறு வரைத்துதொண்டிழிக் கண்டோர்மகிழ்ந்து கூறியதற்குச்செய்யுள்:— “கேவர்ப்புணர்வையுமுத்தஞ்சுவாணன்மென்மானையினம், வேலானெனப் பிதர்வேட்டாள்யார்மணம்பேண்டுகெவின், பாலாசமனியும்பாந்வுலானதுபங்கயக் கண், மாலாயினனிவனுந்திருவாயினன்மாதமின்றே.” (தஞ்சை-100க.) எனவும், “தயற்குணையுங்காமனன்னுணையு, மியற்றிறுமணமேத்தருந்தன்மையார், மயற்கையிலவார்மன்மலின்மன்னிய, வியற்கையன்புடையாரியைந்தார்க்கு.” (சேக. புதுமையா. 40க.) எனவும் வரும்.

(உக)

முன்றுவது வரைவியன் முற்றம்.

நான்காவது கற்பியல்.

உரு பொற்புணை சிறப்பிற் கற்பெனப் படுவது
மகிழ்வு மூடலு மூட லுணர்த்தலும்
பிரிவும் பிறவு மருவிய தாகும்.

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், கற்புணர்த்தினமையிற் கற்பிய லென்னும் பெயர்த்து.

(இ-ம்.) கற்பென்னுங்கொள்கிலக்கணமுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) பொலிவமைந்த சிறப்பினையுடைய கற்பென்றுசொல்லப்படுவது உன்னமகிழ்ச்சியுமூடலு மூட லுணர்த்தலும் பிரிவும் பிறவும் பொருந்தியதாமென் றவாறு.

பிறவென்றதனுப்பிரிந்துழிவரும்விதம்பெய்க்கொள்ளப்படும். (க)

உருக. இவ்வாழ்க் கையே பாத்தையிற் பிரிவே
யோதற் பிரிவே காவற் பிரிவே
துதிற் பிரிவே துணைவையிற் பிரிவே,

பொருள்வாயிற் பிரிவெனப் பொருந்திய வேழம்
வளமளி கற்பின் கிளவித் தொகையே.

(இ-ம்.) கற்பின்து கிளவித்தொகையுணர்த்துந்நூலிற்று.

(இ-ள்.) இவ்வாழ்க்கை முதலாகப் பொருள்வாயிற் பிரிதலீராகச் சொல்லப் பட்ட வேழம் கற்பின்கிளவித்தொகை யென்றவாறு. (உ)

உ௦௨. கிழவோன் மகிழ்ச்சி கிழத்தி மகிழ்ச்சி
பாங்கி மகிழ்ச்சி செவிலி மகிழ்ச்சியென்
றீங்கு நால்வகைத் தில்வாழ்க் கையே.

(இ-ம்.) இவ்வாழ்க்கையின் வகையுணர்த்துந்நூலிற்று.

(இ-ள்.) கிழவோன்மகிழ்ச்சி முதலாகச் செவிலிமகிழ்ச்சியீராகச் சொல் லப்பட்ட நான்குவகையினையுணர்த்தா மில்வாழ்க்கை யென்றவாறு. (ங)

உ௦௩. தலைவன் நிலைமுகன் பாங்கியைப் புகழ்தலுந்
தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தலுந் தலைவியை
வரையுநா ளளவும் வருந்தா திருந்தமை
யுரையா யென்றலும் பெருமக னுரைத்தலுந்
தலைவனைப் பாங்கி வரையு நாளளவு
நிலைபெற வாற்றிய நிலைமை விதைலு
மன்றன் மனைவரு செவிலிக் கிருகை
யன்புற யுணர்த்தலும் வாழ்க்கைநன் றறைதலு
மண்மலிசை சென்ற வந்த செவிலி
பொற்றொடி கற்பிய னற்றாய்க் குணர்த்தலு
நன்பனை வாழ்க்கைத் தன்மை யுணர்த்தலு
மண்மலி கா த லறிவித் தனுமெனு
மின்னவை பத்து மில்வாழ்க்கை விரியே.

(இ-ம்.) இவ்வாழ்க்கையின் விரியுணர்த்துந்நூலிற்று.

(இ-ள்.) தலைவன் நிலைமுகன் பாங்கியைப் புகழ்தன் முதலாக வன்னவர் காதலறிவித்த லீராகச் சொல்லப்பட்டபத்து மில்வாழ்க்கை விரியா மென்றவாறு. அவற்றுள், தலைவன் நிலைமுகன் பாங்கியைப்புகழ்தற்குச் செய்யுள்:—“நின்மே லடுத்தபசுவின் காரணின் றுணைவி, யென்மேலடுத்தவியல்பினின்றுபெற்ற

தேமுலகுந், தன்மேலெத்தபுகழ்த்தஞ்சைவாணன்றமிழ்க்கிரிநுன், பொன்மேலெத்தவபோற்சுணங்கீன்றபுணர்முலையே.” (தஞ்சை-௩௬௭.) எனவும், “அதிரிசையருவிப்”பெருவரைத்தொடுத்த, பஃ”றேனிறு அவல்குநர்க்குதவு, துந்தைநன் னூட்டுவெந்திறன்முருகன, நின்னோய்க்கியற்றியவெறியின்னோழி, யென்வயி னோக்கலிற்போலும்பன்னாள், வருந்தியவருத்தந்திரநின், நிருந்திழைப்பினைத் தோன்புணர்ந்துவந்ததுவே.” (தொல். பொருள். பக்கம்-௩௫௩.) எனவும் வரும்.

தலைவனைப் பாங்கிவாழ்த்தற்குச் செய்யுள்:-“தெரியாடகவிதழ்ப்பூங்கொண் னைவேணியுந்தேவியும்போற், பிரியாதுமையப்பெறுகுதிராற்பிறைமானுநெற் றிப், புரியாழ்நிகர்மொழிப்பூவையுரியும்புணர்ந்தபல்கேழ், வரியார்சிலையண்ண லேதஞ்சைவாணன்றென்மாரையிலே.” (தஞ்சை-௩௬௮.) எனவும், “எக்கர்ஞா முற்பூவின்ன, சுணங்குவளரிளமுலைமடந்தைக், சுணங்குவளர்த்தகறல்வல்லா திமே.” (ஐங்குறுநூறு-௧௪௬.) எனவும் வரும்.

பாங்கி, தலைவியை வரையு நானளவும் வருந்தாநிருந்தமை வினாதற்குச் செய்யுள்:-“கோங்கநன்மாழைக்கொங்கைநல்லாய்மணங்கடுமெல்ல, யாங்கன மாற்றியிருந்தனைநீயிபமாசயிலந், தாங்கனமாறத்தலம்புனை வா ண ன் ற மி ழ் த் தஞ்சைவாழ், பூங்கனமார்குமுலாரலர்மாலப்பொறைசுமந்தே”. (தஞ்சை-௩௬௯) எனவரும்.

தலைமகள்வருந்தாநிருந்ததற்குக்காணங்கூறற்குச்செய்யுள்:-“மைதோய்ந் தலர்ந்தமலர்த்தடஞ்சூழ்தஞ்சைவாணனொன்னார், மெய்தோய்ந்தசெந்நிறே வ ல் விழியாய்துயர்வென்னம்வெற்பர், கைதோய்ந்தளிப்பவசோகத்தவாய்நிறங்கால் வனவாய், நெய்தோய்ந்தனதழையேபுணையாக்கொண்டிந்தினனே.” (தஞ்சை- ௩௭௦) எனவும், “மட்டம் பெய்தமணிக்கலத்தன்ன, விட்டுவாய்ச்சுனையபருவாய்த் தேரை, தட்டைப்பறையிற்கறங்குநாடன், நெல்லுத்திங்கனெடுவெண்ணில வின், மணந்தன்னமன்னெந்தோனே, யின்றமுல்லைமுனைநாறும்மே”. குறுந் தொகை-௧௬௩.) எனவும் வரும்.

பாங்கி, தலைவனை வரையு நானளவும் நிலபெறவாற்றிய நிலைமை வினாதற் குச் செய்யுள்:-“அயிரைபார்தவந்தண்பழனத், தேந்தெழின்மலர்ந்ததூம்புடைத் திரங்கா, லாம்பல்குறுகாரீர்வேட்டாங்கிவ, ளிடைமுலைக்கிடைந்துமெங்கலானீர், தொழுதுகாண்பிறையிற்றோன்றியாறமக், கரியமாகியகாலப், பெரியநோன்ற நீர்நோகோயானே”. (குறுந்தொகை-௧௭௮.) எனவரும்.

மன்றலீமனைவருசெவிலிக்கிணையன் புறவுணர்த்தற்குச்செய்யுள்:-“வனங் கொண்டதஞ்சைவரோதயன்வாணன்றென்மாரையன்னா, ளி ன ன் க கொ ங் கை

கொண்டுமுதிரங்கொண்மார்பின்முத்தேற்பலித்தி, வினங்கொண்பிறைதுதல்வேர் தந்துபேரூகம்வினாத்தன்புசேர், உனங்கொண்டருத்துதலாலன்னையூனுவப் புறுமே.” (தஞ்சை-௩௭௨.) என வரும்.

பாங்கி யில்வாழ்க்கை நன்றென்று செவிலிக்குணர்த்தற்குச் செய்யுள்:— “சினவேய்ளளியுங்களிற்றண்ணல்வாணன்றென்மறையினம், மனவேயகலல் குல்வல்லியன்னுண்மறையோர்முதலாஞ், சனவெதனைகெடத்தானங்களிதலிற் சாலவுநன், நெனவேநடக்கின்றதாலன்னாநாடொறுமில்லறமே.” (தஞ்சை- ௩௭௩.) எனவரும்.

மணமனைச்சென்றுவந்த செவிலி, தலைமகன்கற்பு நற்றாய்க்குணர்த்தற்குச் செய்யுள்:— “ஒன்றோநமக்குவந்தெய்தியநன்மையுடன்நெதிர்தார, வன்றோலமர் வென்றவாட்படைவாணன்றென்மறையில்வாழ், நின்றோகைகற்பினிலைம யெண்ணுதெதிரிநின்றவெந்நிட், டன்றோவடக்கிருந்தாண்மடப்பாவையருந்ததியே.” (தஞ்சை-௩௭௪.) எனவரும்.

செவிலிநற்றாய்க்குத் தலைமகனன்மனைவாழ்க்கைத் தன்மையுணர்த்தற்குச் செய்யுள்:— “விண்மேலமரர்விரும்பமராவதிவெள்ளமுந்நீர், மண்மேலடைந்தன் னவாழ்க்கையதானதுவாணன்றஞ்சை, பண்மேலளிமுரல்குந்குமத்தோளவர்பங் க்யம்போற், கண்மேலருள்பெற்றுவாழ்மடமாதர்கடிமனையே.” (தஞ்சை-௩௭௫.) எனவும், “முளிர்தயிர்பிசைந்தகாந்தண்மெல்லிரல், கழுவுறுகலிங்ககழாஅதுஉலுக் குவளையுண்கண்குய்ப்புகைகமழத், தான்றுழந்தட்டிம்புளிப்பாக, ரினிதெனக் கணவனுண்டலி, னுண்ணிதின்மகிழ்தன்றொண்ணுதன்முகனே.” (குறுந்தொ கை-௧௯௭.) எனவும் வரும்.

செவிலிநற்றாய்க்கிருவர்காதலுமறிவித்தற்குச்செய்யுள்:— “நனையகத்தல்கிய நான்மலரோதிரயந்துறையும், மனையகத்தல்லிடைவைகுதலாற்றஞ்சைவாண னென்றார், வினையகத்தல்குதல்செல்லுவரோனுமவ்வேந்தர்பொற்றேர், முனைய கத்தல்கல்செல்லாதொருநாளுமுதிழ்கையே.” (தஞ்சை-௩௭௬.) எனவும், “காண்கோழிக்கவர்குரற்சேவ, லொண்பொறியெருத்திற்றன்சிதருறைப்ப, புத னீர்வாரும்பூநாறுபுறவிற், சிறுரோனேமடந்தைவேறுர், வேந்துவிடுதொழிலொடு செலினுஞ், “சேந்துவரலரியாதுசெம்மறேரே.” (குறுந்தொகை-௨௪௨.) எனவும் வரும்.

இவற்றுட்டலைவன்நிலவியுன் பாங்கியைப்புகழ்தலாகியவொன்றும், கிழ வோன்மகிழ்ச்சிக்குரித்து. தலைவனைப்பாங்கி வாழ்த்தன்முதலாகச் செவிலிக்கு வாழ்க்கை நன்றென்றதைதலீறுகச் சொல்லப்பட்டவாறனுட் பெருமகளுரைத்த லாகிய வொன்றும்கிழத்திமகிழ்ச்சிக்குரித்து. அல்லாதவைந்தும் பாங்கிமகிழ்ச்சி

சிக்ஞரிய, செவிலிந்றாய்க்குத்தலைமகன் கற்பியலுணர்ந்தன்முதல்கியபூந்றஞ்
செவிலிமகிழ்ச்சிக்குரியவெண்க கொள்க. (ச)

உ௦௪. வாயில் வேண்டல் வாயின் மறுத்தல்
வாயினேர் வித்தல் வாயினேர் தலென்
முய பரத்தையி னகற்சினால் வகைத்தே.

(இ-ம்.) பரத்தையிற்பிரிவின் வகையுணர்ந்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) வாயில்வேண்டன்முதலாக வாயினேர்தலீராக நான்குவகையினை
யுடைத்தாம் பரத்தையிற் பிரிவென்றவாறு. (சு)

உ௦௫. காதலன் பிரிவுழிக் கண்டோர் புலவிக்
கேதுவி தாமவ் விறைவிக் கொன்றலுந்
தனித்துழி யிறைவி துணித்தழு திரங்கலு
மீங்கிது வென்னெனப் பாங்கி வினாது
மிறைமகன் புறத்தொழுக் கிறைமக னுணர்ந்தலுந்
தலைவியைப் பாங்கி கழறலுந் தலைவி
செவ்வணி யணிந்து சேடியை விடுப்புழி
யவ்வணி யுழையர்கண் டமுங்கிக் கூறலும்
பரத்தையர் கண்டு பழித்தலும், பரத்தைய
ருலகிய னேக்கி விடுத்தலிற் றலைவன்
வரவுகண் டுவந்து வாயில்கண் மொழிதலும்,
வரவுணர் பாங்கி பரிவைக் குணர்த்தலும்,
முதிர் மென்முலை யெதிர்கொண்டு பணிதலும்,
புணர்ச்சியின் மகிழ்வுமென் றுரைத்தபன் னென்று
முணர்த்த வுணரு மூடற் குரிய.

(இ-ம்.) பரத்தையிற் பிரிவிலுணர்த்தவுணருமூடற்குரிய விரியுணர்த்
தத னுதலிற்று.

(இ-ன்.) காதலன்பிரிவுழிக் கண்டோர் புலவிக் கேது விதாமவ்விறைவிக்
கென்றன் முதலாகப்புணர்ச்சியின் மகிழ்தலீராகச் சொல்லப்பட்ட பதினென்று
முணர்த்தவுணரு மூடற்குரியவா மென்றவாறு:—அவற்றுள், காதலன்பிரிவுழிக்
கண்டோர் புலவிக் கேதுவிதாமவ் விறைவிக் கென்றற்குச் செய்யுள்:—“மாதையர்
காவலன்வாணன் றென்றஞ்சையில்வா ணுதற்கிவ், வாதையர்கர்ணமாகு மன் றே

கொண்டையாய்ப்புடன், சூறையிற் தியரிப்பஹமயர்ப்பத்தயற்குமுதல், குறையர் குறையகண் வான்வயலுச்சினைச்சூழ்ந்தனரே.” (தஞ்சை-௩௭௭.) எனவரும்.

தனித்தழி யிறைவி தனித்தழு திரங்கற்குச் செய்யுள்:—“வன்போதணி தொங்கல்வாணன்நென்மாறைமகிழ்நர்நம்மே, லன்போடு நன்னெஞ்ச றி வ ஹ ப் பா க வ ழ ல ன் டெ வ ன் த , பொன்போனிநங்கொண்டிரவுக்கண்ணீரும்புலர் வதுபார்த், தென்போலெவரிங்நனையிமையாமலிருப்பவரே.” (தஞ்சை-௩௭௮.) எனவும், “ஐறைபனியுடைந்தசேயரிமழைக்கட் பொறையரு நோயொடு புலம் பிலக் கலங்கிப், பிறருக்கேட்டுருளுள்கொல்லுரைசிறந், துதைதூற்றுங்குதிர் யாமத், தானுளம்புலம்புதோறுளம்பு, நானல்கொடுமணிநல்கூர்சூரலே.” (குறுந் தொகை-௮௬.) எனவும் வரும்.

ஈங்கிது வென்னென்பாங்கி விஞாதற்குச் செய்யுள்:—“எம்மாதிரமும்புர வலர்தேடிவிரந்துழல்வோர், தம்மாதிரந்தணித்தருள் வாணன்நமிழ்த் தஞ்சை வாழ், நம்மாலியன்னவாநாடொறுநாடொறுநல்கவுரீ, விம்மாவருந்துவதென்யிரிந் தாரின்வினங்கிழையே.” (தஞ்சை-௩௭௯.) எனவரும்.

இறைமகன்புறத்தொழுக் கிறைமகளுணர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“தாராகநல் கினர்காரிகையாதஞ்சைவாணன்நனைச், சேராதவரென்னத்திவினையேனை யச்செங்கண்வன்கட், காராகழனிக்கரும்பினஞ்சாயக்கதழ்ந்துசெந்நெல், லாராத யலித்பஞ்சாயாருமூரையலவர்க்கே.” (தஞ்சை-௩௮௦.) எனவும், “என்கேட்டியே முாயிருநிலத்தும்வாணத்தா, முன்கேட்டுங்கண்டுமுடிவறியேன் பின்கேட், டனி லிகவாநித்கவவனணங்குமாதர், பணியிகவான்சாலப்பணிந்து,” (திணைமாலை நற் றைம்பது-௧௩௮.) எனவும் வரும்.

தலைவியைப்பாங்கிசுழற்ற்குச்செய்யுள்:—“புனைபலங்காரங்கந்நியல்போற் றியும்போற்நருஞ்சீர், மனையறம்பாவித்தும்வாழ்வதல்லாற் நஞ்சைவாணன்னனா, டனையவண்டார்முழலாரணங்கேநமக்கன்பரிந்நா, ளினையென்றார்வமில்லாவனா யாடலியல்பல்லவே.” (தஞ்சை-௩௮௧.) எனவும், “இது மந்நெவனோதோழி துனியிடை, யின்னொன்னுமின்னாக்கிவி, யிருமருப்பெருமையின்நணிக்காரா, னுழவன்யாத்நகுழியினகலாது, பாஅந்பைம்பயிராருமூரன், நிருமனைப்பலக டம்புண்ட, பெருமுதுபெண்டிரோமாயிநமக்கே. (குறுந் தொகை-௮௮.) எனவும் வரும்.

தலை செவ்வணியணிந்து சேடியைவிடுப்புழியவ்வணியுழையர்கண்டழங் கிக்கறற்குச் செய்யுள்:—“வேளாண்மரபுவினக்கியவாணன்மின்னாக்கழல்கும், தாளான்வனங்கொழுதஞ்சையன்னீர்சங்கந்தந்தான்னீர்த், தோனாமணியன் ன தொல்குலவோடையிற்றேன்றியுபூ, வானாவலந்தொடுப்பார்க்கெங்கினே வந்து

வாயத்தாவே.” (தஞ்சை-௩௮௩.) எனவும், “அரத்தமுடி இயணிபழுப்புப்பூசிச். சிரத்தையாற்செங்கழுநீர்குடிப்-பரத்தை, திணைநோக்கிக்கூறினுநீ மொழியென்று, மனைநோக்கிமாணவிடும்.” (திணைமாலை நற்றைம்பது-௧௪௪.) எனவும் வரும்.

பரத்தையர்கண்டு பழித்தற்குச் செய்யுள்:—“படியொன்றுசாலியினையவர் சேரிப்படர்பவனக், கொடியொன்றுசீலமலர்த்ததுகாட்டக்கொடியவெம்போர், வடியொன்றுகூரிலை வேல்வல்லவாணன்றென் மாறையிற்பொற், றொடியொன்றுதோண்டவார்சேரிவாய்வந்துதோன்றியதே.” (தஞ்சை-௧௮௩.) எனவரும்.

பரத்தை யுலகியனோக்கி விடுத்தலிற் றலைவன்வரவுகண் டெவந்துவாயில்கண் மொழிதற்குச் செய்யுள்:—“வாருந்துபச்சிளநீர்முலையார்மதன்வாணன்றஞ்சை, யாருந்தொழத்தகுமெம்பெருமாட்டிதன்னேவலிஒற், சேரும்பரத்தையர்சேரியிலேசென்றசேடியைக்கண், றேருந்திரைப்புனலூரன்வந்தானின் துலகியற்கே.” (தஞ்சை-௩௮௪.) எனவரும்.

தலைமகன்வரவுணர்பாங்கி, யரிவைக்குணர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“தன்னாவனவயல்கூழ்தஞ்சைவாணன்றரியலர்போ, லுள்ளாதுனைப்பண்டகன்றனராயினுமுள்ளியிப்போ, தென்னாதுவந்துன்கடையினின்றூர்நம்மிறைவர்குற்றங், கொன்னாதெனிகொள்வதேகுணமாவதுகோமளமே.” (தஞ்சை-௩௮௫.) எனவரும்.

தலைவினைத்தலைவியெதிர்கொண்டு பணிதற்குச்செய்யுள்:—“மருவிற்பெருநலமன்னுவதாரத்தஞ்சைவாணன்வெற்ப, ரொருவிற் பசுலையுருக்குவதா நமக்கடலெவ்வா, நிருவிற்புருவவிளங்கொடியேயெய்துமெய்தலில்லாத், திருவிற்புனைநுறந்தார்வரைமார்ப்திருமுனின்றே.” (தஞ்சை-௩௮௬.) எனவரும்.

புணர்ச்சியின் மகிழ்தற்குச்செய்யுள்:—“மன்னவர்காமநெடுங்கடல்வாணன்றென்மாரையன்னுன், தொன்னலம்வார்முலைத்தந்தழீஇத்தடந்தோளரிணையாம்பன்னகநாணிந்கடைந்திதழ்வார்திரைப்பட்டநன்னீ, ரின்னமித்தார்திமையோரமையாலின்பமெய்தினரே.” (தஞ்சை ௩௮௭.) எனவரும். (௧)

௨௦௬. வெள்ளணி யணிந்து விடுத்துழிப் புள்ளணி

1 மலைவே லண்ணல் வாயில் வேண்டலுந்

தலைவியெய் யாடிய திருகை சாற்றலுந்

தலைவன் நன்மனத் துவகை 1 கூறலுந்

தலைவிக் கவன்வால் பாங்கி சாற்றலுந்

தலைவி புணர்ந்து தலைவனோடு புலத்தலும்

பாணன் முதலாப் பாங்கி யீறப்
 பேணிய வாயில் பெரியோன் விடுத்தழி
 மறுத்தலும் விருந்தொடு வந்துழிப் பொறுத்தல்கண்
 டிறையோன் மகிழ்தலு மிற்றைமகள் விருந்துண்
 டொளித்த ஆடல் வெளிப்பட நோக்கிச்
 சீரே லென்றவள் சீறடி தொழலுமிஃ
 தெங்கையர் காணி னன்றன் நென்றலு
 மங்கவர் யாரையு மறியே னென்றலுங்
 காமக் கிழத்தியைக் கண்டமை பகர்தலுந்
 தாமக் குழலியைப் பாங்கி தணித்தலுந்
 தணியா ளாகத் தலைமக னூடலு
 மணிவளைப் பாங்கி யன்பிலை கொடியையென்
 றிணர்த்தார் மார்பின யிகழ்தலும் பிறவு
 முணர்த்த வுணரா ஆடற் குரிய.

(இ-ம்.) உணர்த்தவுணராஆடற்குரியகிளவிகளை யுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெள்ளணியணிந்து விடுத்துழித் தலைவன் வாயில்வேண்டன்
 முதலாகப் பாங்கி தலைவனை யன்பிலை கொடியையென்றிகழ்தலீறாகச் சொல்லப்
 பட்டனவும், பிறவுமுணர்த்தவுணராஆடற்குரியவாமென்றவாறு. அவற்றுள்,

வெள்ளணியணிந்துவிடுத்துழிப் புள்ளணிமாலேவேலண்ணல் வாயில்வேண்
 டற்குச் செய்யுள்:—“என்பாற்குறையையினிந்துமருதெதிர்கொள்ளவல்லே,
 தன்பாற்புலவிதணிசென்றுநீ தஞ்சைவாணன்வைய, மன்பாற்புலவும்குழலையா
 னருளையினியா, யன்பாற்புலவியுருள்வண்ணவார்குழலொண்ணுதலே.” (தஞ்
 சை-௩௮௮.) எனவரும்.

தலைவியொய்யாடிய திருகோசாற்றற்குச் செய்யுள்:—“மலர்புரையேர்கொண்ட
 வாட்கணைக்கோமங்கைவாணன் நஞ்சைப், பலர்புகழ்பாலற்பயந்து நெய்யாடி
 னன்பாங்கெவர்க்கு, மலர்புரையோளியாடியுட்பாவையன்னாட்குளரீர், புலர்புன
 லூரவென்னோகிருவுள்ளமிப்போதுணக்கே.” (தஞ்சை-௩௮௯.) எனவும், “குவினா
 மேய்த்தகுறுந்தானெருமை, குடநிறைதீம்பால்பேழொ, புதல்வனையின் நிவ
 ணைய்யாடினனே.” (தொல்-பொருள்-பக்கம்-௩௮௯.) எனவும் வரும்.

தலைவன் நன்மனத்துவகை கூறற்குச்செய்யுள்:—“மையணிலேவல்லிழிவா
 னுதல்கூர்ந்ததுவாணன் நஞ்சைக், கொய்யணினாண்மலர்க்கொம்பான்றான் குழ

விப்பயந்து, நெய்யணிமேனியிலையிழைந்திலையறிந்தே, கையணிவால்வளை
யைக்கண்டாளினுங்காதன்மையே.” (தஞ்சை-௩௧௦.) எனவரும்.

தலைவிக்கு வன்வரல் பாங்கிசாத்தற்குச் செய்யுள்:— “வரார்புதல்வன்பிறன்
தன்னவாழியவென்னுமன்னே, வாராவனமனைவந்திறன்றாகற்குல்வாணன்
தஞ்சை, நீராவிலைநெடுங்கண்மின்னெனினேநீப்பதல்லாற், நேராதொழிபுவ
ரோபெரியோர்தஞ்சிறுவனையே.” (தஞ்சை-௩௧௧.) எனவும், “நெடுநாவொண்
மணிகழமனையிரட்டக், குரையிலேபோகியவிரவுமணற்பந்தர்ப், பெரும்பரண்கா
வல்புண்டெனவொருசார், திருந்திழைமகளிர்விரிச்சிறிற், வெறியுறவிந்தவறு
வைமெல்லனைப், புறிறாறுசெவ்வியொடுபுதல்வன்றுஞ்ச, வையவியணிந்த
நெய்யாட்டிரணிப், பசினோய்கூர்ந்தமென்மையாக்கைச், சீர்கெழுமடந்தையீரி
மைபொருந்த, நன்னெனக்கற்குற்கன்வன்போல, வகன்றுறைபுரணுவந்தன்ன,
சிறந்தோன்பெயரன்பிறந்தமாதே.” (நற்றிணை-௪௦.) எனவும் வரும். (இது,
முன்னிலைப் புறமொழி.)

தலைவியுணர்ந்து தலைவனொடு புலத்தற்குச் செய்யுள்:— “வயக்கேழுலகும்
புரக்கின்றவாணன்மென்மையான், நயக்கேழ்பெருவளநல்குரல்லாராயந்து
நண்ணி, முயங்கேல்சிறுவற்பயந்தவென்மேனியின்முத்துவடந், தயக்கேரகமு
ருதும்பழுதாமதுதானினக்கே.” (தஞ்சை-௩௧௨.) எனவும், “கரும்புநடுபாத்தி
யிற்கலித்தவாம்பல், சுரும்புபுகிலையும்பெரும்புனலூர், புதல்வனையின்மென்
மேனி, முயங்கன்மோதெய்யநின்மாற்புகிதைப்பதுவே.” (ஐங்குறுநூறு-௬௮.)
எனவும் வரும்.

பாணன்முதலாகப் பாங்கியிருகப் பேணியவாயில்கள் பெரியோன்விடுத்து
ழித் தலைமகள் பாணனை மறுத்தற்குச் செய்யுள்:— “தலையாகியதன்மையூற்றகு
வாணன்மழித்ததஞ்சைசூழ், மலையாகியமதில்வையாணன்முட்டெங்கைமான்
படுக்குங், கலையாகுநின்னிசைக்கண்ணிகொண்டேதிரிகன்றுதின்னிப், புலையாக
டக்கவெம்மிற்போகபோகபுறங்கடையே.” (தஞ்சை-௩௧௩.) எனவும், “புல
மகளுதலின்பொய்ந்தின்பாய்மொழி, நிலல்பாணசெல்லினிப்பரியல், பகலெஞ்
சேரிகாணி, எனவயலூரணுவும்பெறுமே.” (தொல்பொருள்-பக்-௩௧௪.)
எனவும் வரும்.

வாயின்மறுக்கப்பட்டபாணன் கூற்றற்குச் செய்யுள்:— “நினக்கேதருநின்
னெடும்புனலூரணுநீயுமவன், நனக்கேதருவைதமிழ்த்தஞ்சைவாணன்மடங்கிரி
கூழ், புனக்கேகயமன்னநின்னடிபோற்றிப்புகன்றகன்று, மெனக்கேதருமிகையா
லெம்பிராட்டியெறிந்தகல்லே.” (தஞ்சை-௩௧௪.) எனவரும்.

தலைமகள் விறலியின் மறுத்தற்குச் செய்யுள்:— “வண்புனலூர்வையை
கூழ்த்தஞ்சைவாணனைவாழ்த்தலன்பேற, கண்புனலூருமென்காதல்கண்டேநின்

கடைத்தலைக்கே, தண்புனலூரன்வந்தானென்றுசாற்றினதானமுறப், பண்புனலூர்களைல்லாம்பாடியேற்றுண்ணும்பாண்மகனே.” (தஞ்சை-௩௧௫.) எனவும், “வினக்கினன்னசடர்விடுதாமரை, களிற்றுச்செவியன்னபாசடைதயங்க, வுண்ணிறைமகளிரியக்குண்டிரீர், வாளைபிறமுழூற்றுகூளை, மகட்கொடையெதிர்த்த மடங்கெழுபெண்டே, தொலைந்தநாவினுலைந்தகுறுமொழி, யுடம்பட்டோராய்த் தாயரோடழிவுடன், சொல்லலைகொல்லோரீயேவல்லக், களிற்றுபெறுவல்சிப்பாணன்கையதை, வள்ளுயிர்த்தண்ணுமைபோல, வுன்யாதுமில்லதோர்போர்வையஞ்சொல்லே.” (நற்றிணை-௩௧௦.) எனவும் வரும். பிறவுமன்ன.

விருந்தொடுவந்துழித் தலைமகன்பொறுத்தல்கண்டு தலைமகன் மகிழ்தற்குச் செய்யுள்:-“புரவேயெதிர்த்தநமக்குவிருந்தினுறுபோலவென்றும், வரவேபுணர்ந்த நம்மாதவம்வாழியவாணன்றஞ்சைக், குரவேய்கருமுகிற்கொந்தளபாரங்குரும் பைகொங்கை, யரவேய்துடங்கிடையான்வியூர்சிவப்பாற்றுதற்கே.” (தஞ்சை-௩௧௬.) எனவும், “தடமருப்பெருமைமடநடைக்குழவி, தூண்டொறும்யாத்த காண்டருநல்லிற், கொடுங்குழைபெய்தசெழுஞ்செய்ப்பெழைச், சிறுதாழ்செறித்த மெல்விரல்சேப்ப, வாளையீர்த்தடிவல்லிதின்வகைஇப், புறையுண்டமர்த்தகண்ண டகைபெறப், பிறைதுதற்பொறித்தசிறுதுண்பல்லிய, ரந்துற்றலயிற்றுடையிணைப்புலர், தட்டிலோனேயம்மாவரிவை, யெமக்கேவருகதில்விருந்தேசிவப்பான்று, சிறியமூன்செயிறுதோன்ற, முறுவல்கொண்டமுகங்காண்கம்மே.” (நற்றிணை-௧௨௦.) எனவும் வரும்.

தலைமகன் விருந்துகண்டொளித்தவூடல் பள்ளியிடத்துவெளிப்படத் தலைமகன் சிறேலென்றவன்சிறுமொழிற்குச் செய்யுள்:-“தெரியோர்பொருட்டன் றுதேர்வின்றியூடல்செயிர்த்தவர்க்குக், கரியோர்தெளித்தென்னகாரணங்காட்டு வர்கானுண்டுதேன், வரியோர்தொடைப்புயன்வாணன்றென்மறைமலர்த்திருவே, பெரியோர்பொறுப்பாரன்றேசிறியோர்கன்பிழைத்தனவே.” (தஞ்சை-௩௧௭.) எனவரும்.

இஃதெங்கையர்காணி னன்றென்றற்குச் செய்யுள்:-“என்போன நெஞ்சமுரீருமென்பாதபிறைஞ்சுதலும், கண்போலுமெங்கையர்காணின்றோ கயன்மாதிர்த்துத், திண்போதகந்தொறுந்திட்டியவாணன்செழுந்தஞ்சைக்கும், வண்போதளவியரீர்வையையாட்டுறைமன்னவரே.” (தஞ்சை-௩௧௮.) எனவரும்.

அங்கவாயாரையு மறியேனென்றற்குச் செய்யுள்:-“பாவைரீபுலவியீடல் பாலியேற், காலியொன்றிரண்டுடம்பல்லதாற்றுநீர்க், கூவல்வாய்வெண்மணல் குறுகச்செல்லுமே, மேவிப்பூங்கங்கையுள்வியழந்தவன்னமே.” (வேகசிந்தா-குணமலை-௧௬௭.) எனவரும்.

தலைமகள் காமக்கிழத்தியைக்கண்டமை பகர்த்தருச்செய்யுள்:— “பேரயே தெருவிற்றனிவினாயிடும்புதல்வற்புல்ல, சீயேதிலையல்லெனின்கனையினையும வன், ருயேவருகெனச்சேயன்னவாணன் றமிழ்த்தஞ்சைமான், ஏயேயெனநிற்ற னானநித்தேனவென்கையென்றே.” (தஞ்சை-௪௦௦.) எனவும், “நாயுடை முதுநீர்க்கலித்ததாமரைத், தாதின்லீயலிநிதழ்புரையு, மாசிலங்கைமணிமரு ள்வாய், நாவொடுவிலாநகைபடுதிஞ்சொல், யாவரும்வியழையும்பொலந்தொடிப் புதல்வனைத், தேர்வழங்குதெருவிற்றமியோற்கண்டே, கூரெயிற்றிரைவகுறுகி யாருங், காணுநரின்மையிற்சேர்த்தனன்பேணிப், பொலங்கலஞ்சுமந்தபூண்டங் கினமுலை, வருகமானவென்னுயிரென்பெரிதுவந்து, கொண்டனனின்ரோட் கண்டுநிலைச்செல்லேன், மாசில்குறுமகனெவன்பேதற்றனை, நீயுந்தாயையிவற் கெனயான்றற், கரையவந்துவிரைவனன்கவைதுக், களவுடம்படுநரிந்கவிழ்ந்து நிலங்கினையா, நாணிகின்றோணிலைகண்டியானும், பேணினைனல்லோமகிழ்ந வானத், தணங்கருங்கடவுளன்னோணின், மகன்றாயாதல்புரையதாங்கெனவே.” (அகநானூறு-௧௬.) எனவும் வரும்.

தலைமகளைப் பாங்கி புலவிதணித்தற்குச் செய்யுள்:— “மாவாரணமன்னவா ணன்றென்மாறைநம்மன்னர்நின்னைப், பாவாய்ப்பணியவும்பார்க்கிலுநீயிடப்பாக மங்கை, தாவாதசங்கரன்கங்கைதன்கொங்கைதழீஇயிதழிப், பூவார்சடைமுடி மேல்வைத்தபோதும்பொறுத்தனளே.” (தஞ்சை-௪௦௧.) எனவும், “உப்பமைந் தற்றாற்புலவியதுசிறிது, மிக்கற்றானீளவிடல்.” (திருக்-௧௩௦௨.) எனவும்வரும்.

தலைமகள் புலவிதணியானாகத் தலைமகனுடற்குச் செய்யுள்:— “தழங்கார் புனல்வையைகுழ்தஞ்சைவாணன்றனதருன்போற், பழங்காதலெண்ணெ லென் பைதனெஞ்சேயிவன்பண்ணைப்பொற், கழங்காடிடமுங்கடிமலர்க்காவல்கடந்து புள்ளும், வழங்காவழிநமக்கோர்துணையாய்வந்தமானல்லளே.” (தஞ்சை-௪௦௨.) எனவும், “எவ்வியிழந்தவறுமையாழ்ப்பாணர், பூவில்வறுந்தலைபோலப்புல்லென், றினைமதிவாழிநெடுஞ்சேமனைமாத், தெல்லுறுமெனவகுறும், பல்லிருங்கடந்தல் யாவளோநமக்கே.” (தொல்-பெருள்-பக்-௩௮௮.) எனவும் வரும்.

பாங்கியன்பிலை கொடியையென் றிணர்த்தார்தார்பினையிகழ்த்தற்குச் செய் யுள்:— “மைந்நாண்மலர்த்தொடைவாணன்றென்மாறையெம்மன்னவுவர், தந் நாண்முயங்கியமிழ்தெனவார்த்தனிரைவமுற்று, முந்நாண்மதிவட்டமென்முலை மாதமுனிர்துநஞ்சென், றிந்நாண்மிகவுவர்த்திர்புலவாநிற்றிரொங்கையே.” (தஞ்சை-௪௦௩.) எனவும், “வேம்பின்பைக்காயென்றொழிதரினே, தேம்பூங் கட்டியென்றனிரினியே, பாரிபறம்பிற்பணிச்சுனைத்தெண்ணீர், தைஇத்திங்கட்

டண்ணியதரினும், அதுவே, வெய்யவுவர்க்குமென்றனி, கையவற்றாலன்பின்
பாலே” (குறந்தொகை-௧௧௧.) எனவும் வரும். (எ)

௨௦௭. ஆயிழை மைந்தனு மாற்றா மையும்
வாயி லாக வரவெதிர் கோட
மணந்தவன் போயபின் வந்த பாங்கியோ
முணங்கிய மைந்தனை யினிதிற் புகழ்தலுந்
தலைவனைப் புகழ்தலுஞ் சிலைறுதற் பாங்கி
மனைவியைப் புகழ்தலு மிணையவும் பிறவு
மனைவகை மொழிந்த வதன்பாற் படுமே.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) ஆயிழைமைந்தனு மாற்றாமையும் வாயிலாகத்தலைமகன்வந்துழித்
தலைமகனெதிர்கோடன் முதலாகப்பாங்கி மனைவியைப் புகழ்தலீருகச்சொல்லப்
பட்டனவும், பிறவு மத்தன்மைத்தாகிய வுணர்த்தவுணராவுடற்றூரியவாமென்ற
வாறு; இவை வேறுகூறிய தவைபோல ஆடற்சிறப்பின்மை நோக்கின்க. அவ
ற்றுள், மகனுமாற்றாமையும்வாயிலாகத் தலைமகன்வந்துழித் தலைமகனெதிர்கோ
டற்குச் செய்யுள்:—“வெள்ளம்பார்தன்ன வேட்கைசென்றாலு மிகப்பெரியோர்,
உள்ளஞ்சிறியவர்மேற்செல்வரோவொளிர்கோமனஞ்செய், வள்ளங்கமலமலர்த்
தஞ்சை வானன்றென்மாரையன்னப், புள்ளம்புனல்வயலுரபுன்காமம்புகல்வ
தன்றே.” (தஞ்சை-௪௦௪.) எனவும், “வெண்ணுதற்கம்புளரிக்குரற்பேடை,
தண்ணறும்பழனத் துக்கினையோடாலு, மறிவில்பாணாமலிகேழாரீ, சிறுவரினி
னையசெய்தி, நகாரோபெருமநிற்கண்டிசினோரே.” (ஐங் குறு நூறு - ௮௮.)
எனவும் வரும்.

தலைமகனைப்புணர்ந்துநீங்கியபின்வந்தபாங்கியொடுதன்மகனைப்புகழ்தற்குச்
செய்யுள்:—“இருமையிலேயும்பயன்களெல்லாந்தன்னையின்றமக், கொருமை
யிலேவந்துறத்தனைந்தான்மைந்தனென்கூட்போல், வருமயிலேகொண்மொதடி
ந்தான்னவாணன்றஞ்சைத், திருமயிலேயினையாய் புனலாரனைத் தேருடனே.”
(தஞ்சை-௪௦௮.) எனவும், “இம்மையுலகத்திசையொடுவினங்கி, மறுமையுலகமு
மறுவின்றெய்துப, செறுகரும்விழையுஞ்செயிர்தீர்காட்சிச், சிறுவர்ப்பயந்தசெம்
மலோரொனப், பல்லோர்கூறும்பழமொழியெல்லாம், வாயேயாகுதல்வாய்த்தனந்
தோழி, நிரைதாரமார்பனெருநலொருத்தியோடு, வதுவையயர்தல்வேண்டிப்புது
வதி, னியன்றவணியனித்தெருவிற் போன், மாண்டேர்மாணிகறங்கக்கடை
சுழிந்த, காண்டல்விருப்பொடுதனர்புதனர்போடும், பூங்கட்புதல்வனைநோக்கிகெ
டுந்தேர், தாங்குமதிவலவவென்றிழிந்தனன்றாகாது, மணிபுரையவ்வாய்மார்பகஞ்

செவனப், புல்லிப்பெருமசெல்லினியகத்தென, விடிப்போற்கொல்லான்கலுத்த
விற்றெடுத்த, மாரிதிக்கிழவனும்போன்மென்மகனென, தானேபுருதந்தோனையா
னது, படுத்தனெனாகுதனணியிடித்திவற், கலக்கினன்போலுமிக்கொடியோனெ
னச்சென், நிலக்குங்கோலொடுகுறுகத்தலைக்கொண், டிமிழ்கண்முழுவினின்
ரவார்மனைப், பயிர்வனபோல்வந்திசைப்பவுந்தவிரான், கழங்காடாயத்தன் றுநம்ம
ருளிய, பழங்கனோட்டமுநவிய, வழங்கினனல்லேனெவயர்ந்தனன்மனைனே.”
(அகநானூறு-௯௬.) எனவும் வரும்.

தலைவி தலைவினைப்புகுத்தற்குச் செய்யுள்:—“கொண்டானிற்றுன்னியகெ
ளிர்மற்றில்லைகுறிப்பினென்று, தண்டாதவர்சொன்னசாற்புகண்டேன் நலமேழ்
புரக்கும், வண்டார்மலர்ப்புயன்வாணன்நென்மாறைமகிழ்நர்முன்னா, ஞண்டா
கிய பழங்கெண்மையிந்நாளுமொழிந்திலரே.” (தஞ்சை-௯௦௬.) எனவரும்.

பாங்கி மனைவியைப் புகுத்தற்குச் செய்யுள்:—“சிறந்தார்புகுத்தருந்தீம்புன
ஹான்செய்தீமையெல்லா, மறந்தார்வமெய்தி வணங்குதலாலீவள்வாணன்நஞ்
சை, நிறந்தாரகையன்னரித்திலம்போலுநெடுங்குலத்திற், பிறந்தார்நிறைந்தகற்
போர்வடிவேபெற்றபெற்றியனே.” (தஞ்சை-௯௦௭.) எனவும், “யாயாகியனே
மாஅயோனே, மடைமாண்செப்பிற்றியிளவையெய, பெய்யாப்பூவின்மெய்சாயின
னே, பாசடைநிவந்தகணைக்கானெய்த, வினமீனிருங்கழியோதமல்குதொறுங்,
கயமுழ்குமகளிர்கண்ணின்மானூர், தண்ணந்துறைவன்கொடுமை, நம்முண்ணிக்
காப்பாடுமே.” (குறுந்தொகை-செய்-௯) எனவும் வரும். பிறவுமன்ன (அ)

௨௦௮. முன்றுருத் திரத்து மொழிந்தவை யெல்லா
மான்ற பாத்நையி னகற்சியின் விரியே.

(இ-ம்.) பாத்நையிற்சியின் விரியுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) காதலன்பிரிவுழிக் கண்டோர்புலவிக்கேதுவிதாமவ்விறைவிக்கெ
ன்றன்முதலாகப் பாங்கி மனைவியைப்புகுத்தலீராகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம்
பாத்நையிற்சியின் விரியா மென்றவாறு.

இவைவாயில்வேண்டன் முதலாக நால்வகைக்குமேற்குமா றறிந்துகொள்க.

௨௦௯. பிரிவறி வுறுத்தல் பிரிவுடன் பாடாமை
பிரிவுடன் படுத்தல் பிரிவுடன் படுத்தல்
பிரிவுழிக் கலங்கல் வன்புறை வன்பொறை
வருவுழிக் கலங்கல் வந்துழி மகிழ்ச்சியென்
றொருமையிற் கூறிய வென்பது வகைய
கல்வி முதலா வெல்லப் பிரிவும்.

(இ-ம்.) நிறுத்தமுதையானே யோதற்பிரிவுமுதலிய வைவகைப் பிரிவுகளின்வகையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) பிரிவறிவுறுத்தன்முதலாக ஸந்துழிமகிழ்ச்சியீறாகச் சொல்லப்பட்ட பொன்பதுவகையினையுடையவாங் கல்விமுதலாகிய வைவகைப் பிரிவுமென்றவாறு. அவற்றுள், கல்விக்குப்பிரிவுதலைமகளுணர்ந்ததோழி தலைமகட்குணர்த்தற்குச் செய்யுள்:—“மல்வித்தகன்கொண்டதோளுடையான் தஞ்சைவாணன்றொல்கீர், நல்வித்தகன்புவிநாவில்வைத்தோன்வைவையாடனையாய், கல்வித்தடங்கடனீந்தியகாதலர்கற்றவர்முன், சொல்வித்தவென் நழலார்காமப்போகத்துணரிந்தனரோ.” (தஞ்சை-௪௦௮.) எனவரும்.

தலைமகன் கல்விக்குப் பிரிந்துழித் தலைமகன் கார்ப்பருவங்கண்டு புலம்பற்குச் செய்யுள்:—“யாணர்க்குமுன்மொழியென்செய்குவென் கல்வியெல்லையெல்லாம், காணப்பிரிந்தவர்காண்கிலராற்கடன்மேய்ந்துதஞ்சை, வாணர்க்கெதிர்த்தவர்மன்கையர்போலுமென்வல்லியின், ஊணற்பமென்னவெண்ணுவருமேகமுருமுடனே.” (தஞ்சை-௪௦௯.) எனவரும்.

ஓதற்குப்பிரிந்துழித் கார்ப்பருவங்கண்டு வருந்திய தலைமகளைத் தோழியாற்றுவித்தற்குச் செய்யுள்:—“காதற்கயம்படிந்துன்னோடுகாமக்கனிதகரா, தோதற்ககன்றவுணர்வுடையோருடைசீருலக, மாதர்க்கமைந்தருள் வாணன்றென்மாறைவார்கடவா, ராதற்கணங்கனையாய்புயலேதுவறிந்தருளே.” (தஞ்சை-௪௧௦.) எனவரும் பிறவுமன்ன.

காவற்பிரிவு தலைமகளுணர்ந்ததோழி தலைமகட்குணர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“விண்காவல்கொண்டதிலோத்தமைதான்முதன்மெல்லியலார், கண்காவல்கொண்டருள்காரிகைகாவலர்கார்க்கடல்கூழ், மண்காவல்கொண்டமனத்தினராயினர்வாணன்றஞ்சைப், பண்காவல்கொண்டமொழிச்செய்யவாயிதழ்ப்பைங்கிளியே.” (தஞ்சை-௪௧௧.) எனவரும்.

தலைமகன்காவற்குப் பிரிந்துழித் தலைமகன்குதிர்ப்பருவங்கண்டு வருந்தியதற்குச் செய்யுள்:—“மன்னுயிர்காவலன்வாணன்றென்மாறையிலவந்தளியா, ரொன்னுயிர்காவலரோந்திழையாயிதயம்புலர்திகி, கொன்னுயிர்வாடைகொடும்பனிரீநிற்குளிர்குழைத்துப், பின்னுயிராமென்மேற்பூகநாளுமென்பேசுவதே.” (தஞ்சை-௪௧௨.) எனவரும்.

காவற்குப்பிரிந்துழித் குதிர்ப்பருவங்கண்டவருந்தியதலைமகளைத் தோழியாற்றுவித்தற்குச் செய்யுள்:—“வாற்காலமென்றென்மென்பலகடல்வளைத்துதிராம், விரற்காலவின்னுமெலியன்மின்னேசென்றமேதினிகாத், தூற்காலகுஞ்சர

மஞ்சமஞ்சூர்ந்தறைவீசுகின்ற, சரத்காலம்வந்தடைந்தார் தஞ்சைவாணன் மயிழ் வெற்பரே.” (தஞ்சை-சகந.) எனவரும்.

தூதிற்குப்பிரிவு தலைமகளுணர்ந்ததோழி தலைமகட்டுணர்ந்தற்குச் செய்யுள்:—“தூதாகவன்பர்செலத்துணிந்தாரென்றுஞ்சொற்புலவேவர், மாதாகவன்பரிதீர்த்தருள்வாணன்மென்மையைநயந்து, மீதாகவம்புகிடந்தன போலுன்கண்மெல்லியலிப், போதாகவம்புகல்வோரிகலார்தம்புரம்புகவே.” (தஞ்சை-சகச) எனவரும்.

தலைமகன் தூதிற்குப் பிரிந்துழித் தலைமகன் முன்பனிப்பருவங்கண்டு வருந்தியதற்குச் செய்யுள்:—“மலிகின்றவண்புகழ்வாணன்மென்மையைவாழ்த்தலர்போன், மெலிகின்றசிறையுமேனியுக்கொண்டுவின்ர்ப்பொனும்பேர், பொலிகின்றகஞ்சகம்போர்த்திருந்தேனைப்புரந்தருளார், நலிகின்றமுன்பனிநாளினண்ணர்முனைநண்ணினரே.” (தஞ்சை-சகநீ.) என வரும்.

தூதிற்குப்பிரிந்துழி முன்பனிப்பருவங்கண்டுவருந்தியதலைமகளைத் தோழியாற்றுவித்தற்குச் செய்யுள்:—“சுற்றுக்குழனின் பிணிவிடுப்பான்வந்துதோன்றினர்பார், முற்றும்பொழிகின்றமுன்பனிநாண்முகிலுங்கடலும், வற்றும்பருவத்துமண்புரப்பான் தஞ்சைவாணனெண்ணார்ச், செற்றும்படையின்வெம்போர்தணிப்பானன் றுசென்றவரே.” (தஞ்சை-சகச) எனவரும் பிறவுமன்ன.

வேந்தர்க்குற்றுழி யுதவியிற்பிரிவு தலைமகளுணர்ந்ததோழி தலைமகட்டுணர்ந்தற்குச் செய்யுள்:—“நண்பானமன்னர்க்கிடர்தணிப்பானெண்ணிநல்லுதவிப், பண்பானமன்னர்படர்தனுற்றார்பனிநீர்பொழியுந், தண்பானலந்தொடையம்புயவாணன் மயிழ்த்தஞ்சைவாழ், வெண்பானலங்கொன்செவ்வாயன்னமேயன்னமென்னடையே.” (தஞ்சை-சகஎ.) எனவரும்.

தலைமகன்வேந்தர்க்குற்றுழி யுதவியிற்பிரிந்துழித் தலைமகன் பின்பனிப்பருவங்கண்டு வருந்தியதற்குச் செய்யுள்:—“இன்னற்படுகின்றவெண்ணையெண்ணார்தமக்கின்றிறையாம், மன்னற்குதவிப்பிரிந்தாகாதலர்வாணன் தஞ்சைக் கன்னற்கடிக்கையறிவதல்லாற்பகல்காண்பரிதாம், பின்னற்கணியிருங்கர்துன்பமேலியின்பனியே.” (தஞ்சை-சகஅ.) எனவரும்.

வேந்தர்க்குற்றுழி யுதவியிற்பிரிந்துழிப் பின்பனிப்பருவங்கண்டு வருந்தியதலைமகளைத் தோழியாற்றுவித்தற்குச்செய்யுள்:—“வடுக்கண்டனையகண்மங்கைநல்லாய்தஞ்சைவாணன்வெற்பி, னடுக்கங்குளிர வகைகின்றவாடையகன்றவர்க்கு, நடுக்கஞ்செய்பின்பனிநாளின்வந்தாமரநண்பனுற்ற, விடுக்கண்களையவென்றேயகண்டானயிகந்தவரே.” (தஞ்சை-சகக.) எனவரும்.

பொருள்வயிற்பிரிவு தலைமகளுணர்ந்ததோழி தலைமகட்டுணர்ந்தியதற்குச் செய்யுள்:— “மஞ்சைப்புனைமதிண்மறைவரோதயன்வாணர்பிரான், தஞ்சைப்பதியண்ணலெண்ணலர்போற்றனிநாமிருக்க, நெஞ்சைப்பொருள்வயின்வைத்துநக்கேள்வாரன்வீண்மதியின், பிஞ்சைப்புரைதுதலாய்ப்பிரிவானின் பேசினுரே,” (தஞ்சை-சஉ௦.) எனவரும்.

தலைமகன் பொருள்வயிற்பிரிந்துழித் தலைமக ளிளவேளிற்பருவங்கண்டு வருந்தியதற்குச் செய்யுள்:—“நக்கணிரங்கவரும்பொருடேடநடந்தவன்பர், செங்கணிருங்குயிலார்ப்பதுகேட்கிலர்செந்தமிழோர், தங்கணிமடுப்பைதவிர்த்தருள்வாணன்மென்றஞ்சைவஞ்சி, திங்கணிவந்ததுபோற்கவினார்கததேமொழியே,” (தஞ்சை-சஉ௧.) எனவரும்.

பொருள்வயிற்பிரிந்துழி யிளவேளிற்பருவங்கண்டு வருந்தியதலைமகளைத் தோழியாற்றுவித்தற்குச் செய்யுள்:—“வார்த்தனபாரமடயிலேகுயின்மாருதமாந், தேர்த்தனிவீரன்றிருநாளும்வந்ததுசேர்மின்சென்றார், தார்த்தடமேரு வெ ணு ம்புயவாணன்மஞ்சாபுரிநின், ஞார்த்ததுகேட்டுவந்தார்பொருடேடவகன்றவரே,” (தஞ்சை-சஉ௨.) எனவரும். பிறவுமன்ன.

கல்லியற்பிரிவுமுதலாகிய வைந்தினுள்ளும் துதுமுதலியுங் காரணமாகிய பிரிவின் கணவ்வினை யோர்யாண்டின்முடியாது நீட்டித்துமுடிந்துழித் தலைமக ளுருவு வெளிப்பாடுகண்டு சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:— “மைக்குஞ்சாரிணையாற்றஞ்சைவாணன்மருவல்கை, கைக்குங்களங்கெழுபாசறையுடையலும் விலும், மொய்க்குஞ்சுடரினவம்புலிதானுமுயங்கியெல்லாத், திக்குந்தொழுவருமே சுருணோலைத்திருமுகமே,” (தஞ்சை-சஉ௩.) எனவும், “முல்லநாறுங்கூந்தல்கமழ்கொன, நல்காண்குவமாஅயோயே, பாசறையருந்தொழிவதவிநான், காநன்னொட்டுப்போதரும்பொழுதே,” (ஐங்குறுநாறு-சச௬.) எனவும் வரும்.

பாசறைமுற்றியின் றேவயின்வந்ததலைமகன் பாகற்குச்சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:— “மால்கொண்டவாரணவாணன்மென்மறைவலவரண்ணர், கால் கொண்டவானமர்கையகல்பாசறைக்கையின்முட், கோல்கொண்டவாறுநின்னெவல்கொண்டியானிக்கொடிநெரிந்தேர், மேல்கொண்டவாறுநம்மூர்வந்தவாறு ம் வியப்பெனக்கே,” (தஞ்சை-சஉ௪.) எனவரும்.

தலைமகளோடிருந்த தலைமகன் கார்ப்பருவங்கண்டு வந்தசொல்லியதற்குச் செய்யுள்:— “கொத்தலரோதியங்கொம்பான்னான்பொங்குகொக்கைவிம்ம, ருத்தலாரகமுயங்கினம்யாழுமுரீர்விழிபோல், மைத்தலாரீலமலர்வயல்குழ்தஞ்சைவாணன்வண்மைக், கைத்தலமானவினிப்பொழிவாழியகார்முடுகே,” (தஞ்சை-

௪௨௫.) எனவும், “தாழிருமியமின்னித்தண்ணென, வீழுறையினியசிறி
பூழிற், கடிப்பிடுராசின்முழங்கிவிடித்திடித்துப், பெய்தினிவாழியோபெருவான்
யாமே, செய்வினமுடித்தசெம்மலுன்னமோ, டிவளின்மேவினமாகிக்குடைந்,
குறுந்தாணன்மலர்நாறு, நறுமென்கூந்தன்மெல்லினையேமே. (குறுந்தொகை-
௨௭௦.) எனவும் வரும். (௧௦)

நான்காவது கற்பியன் முற்றும்.

உ

ஐந்தாவது ஒழிபியல்.

௨௧௦. ஒழிபெனப் படுவ தகப்பாட்டு மறுப்பும்
வழுவு மமைவுந் தழுவி ய தாகும்.

இவ் வோத்தென்ன பெயர்த்தோவெனின் முன்னர்வந்தவியனான்கினுள்
நுங்குறிக் கூறுதவொழிபிலக்கணமுணத்தினமையான் ஒழிபியலென்னும்
பெயர்த்து.

(இ-ம்.) ஒழிபாவதிதவென்பதுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) ஒழிபென்று சொல்லப்படுவது அகப்பாட்டிற்குரியவுறுப்புக்களை
யும், அகப்பாட்டிலக்கணத்தினைத்தப்பியதனையும், அமைந்தீதியினையும் பொருந்
தியதாமென்றவாறு. (௧)

௨௧௧. திணையே கைகோள கூற்றே கேட்போ
ரிடனே காலம் பயனே முன்ன
மேய்ப்பா டெச்சம் பொருள்வகை துறையென
வப்பா லாரிண் டகப்பாட் டுறுப்பே.

(இ-ம்.) அகப்பாட்டுறுப்பின் பாகுபாடுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) அகப்பாட்டுறுப்பாவன திணைமுதலாகத்துறையீரு கப் பன்னிரு
பகுதிப்பட்டனவாமென்றவாறு. (௨)

௨௧௨. அவற்றள்,
முன்னவை யிரண்டுஞ் சொன்னவை யாகும்.

(இ-ம்.) நிறுத்தமுறையானே திணையுங்கைகோளுமியையென்ப துணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ன்.) அப்பன்னிரண்டனுள்ளு முற்பட்டதிணையுங் கைகோளுமாகிய வீரண்டு மேலகத்திணையியலிற்சொல்லப்பட்டனவா மென்றவாறு. (௩)

உக௬. தலைவன் தலைவி பார்ப்பான் பாங்கள்

பாங்கி செவிலியென் றீங்கிவ் வறுவருஞ்

சாற்றிய களவிற் கூற்றிற் குரியர்.

(இ-ம்.) களவுகைகோளகத்துக்கூற்றிற் குரியோரையுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ன்.) தலைவன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டவறுவரும் மேற்சொல்லப் பட்ட களவினகத்திற்கூற்றிற் குரியராவ ரென்றவாறு. (௪)

உக௭. நற்றாய் கண்டோர் பாணன் கூத்தர்

விறலி பாத்தை யறிவரென் றெழுவரு

மறுவரென் றவரு மாகியு வனைவருங்

குறைவறு கற்பிற் கூற்றிற் குரியர்.

(இ-ம்.) கற்பிங்கூற்றிற் குரியோரையுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ன்.) நற்றாய்முதலாகியவெழுவரும் மேற்சொல்லப்பட்ட தலைவன் முதலாகிய வறுவருமாகிய பதின்மூவரும் குற்றமற்ற கற்பினகத்துக்கூற்றிற் குரியராவ ரென்றவாறு. (௫)

உக௮. பயந்தோன் றன்னை யுயங்கு நோயறிவோர்

*ஊரவ ராயலோர் சேரியோ ரென்றிவர்

முகத்துரை நிகழா வகப்பொரு ளாகத்தே.

இதுவு மகப்பொருளகத்து முகத்துரைநிகழாதோரையுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ன்.) பயந்தோன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டவர்க்குமுகத்துச் சொன்னி கழா வகப்பொருளகத்தென்றவாறு.

எனவே யவை பிறராலெடுத்துப் பிறராலோர் சொற்றந்தடுத்துக்கூறப்படு மெனக்கொள்க.

இதற்குச் செய்யுள்:—“.....எந்தையுளிலுறுப்பெறுநின், சிறப்பு
சிவப்பவையவங்குலவி,.....வெவனிலங்குறுமதளியுங்குந்
யென்னு,” மித்தன்மையன தந்தைகூறினாகத் தோழி யெடுத்துக்கூறுதலாம்
பிறவு மன்ன.

உக௬. தமர்வரி னிடைச்சுரந் தன்னிற் கிழத்தியோ

டமர்தரு கிழவோனானையுங் கூறும்.

(இ-ம்.) தலைவன் கூற்றுள் வராவியலின் ஒழிபுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) புணர்த்துடன்போகின்றகாலத்துத் தலைமகடமர்பிற் செல்லி
தலைமகன் தலைமகனோடானையுங்கூறுவனென்றவாறு.

உதாரணம், “கடுஞ்செம்மூதாய்சண்டுக்கொண்டு நீவினையாடுகின்றிடு
என்பதாம்.

உக௭. உடன்போய் மீண்ட கொடுங்குழை மடந்தை

பிரிவுழித் தலைவனோடு சுரத்தியல்பு பேசலும்

பிரிந்துழி நெஞ்சொடும் பிறரொடும் வருந்திச்

சொல்லலு முரியள் சொல்லுங் காலே.

இ-ம்.) தலைவிகூற்றுள் வராவியலின் ஒழிபுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) புணர்த்துடன்போய் மீண்டதலைமகன் பிரியுங்காலத்துத் தலைமக
னோடுசுரத்தியல்புகூறலு மவன்பிரிந்தகாலத்து வருந்தி நெஞ்சொடும்பிறரொடுஞ்
சுரத்தியல்புசொல்லலு முரிய னாராய்ந்து சொல்லுமிடத்தென்றவாறு.

எனவே புணர்த்துடன்போகாததலைமகன் சுரத்தியல்பு கூறானென்றவாறு.

தலைமகன்பிரியுங்காலத் தவனோடுசுரத்தியல்பு கூற்றஞ்செய்யுள்:—“நினைக்
கலும்நினைநிறோவையவன்றுநாம், பிணைத்தானோமைப்படுகிணையந்த, பொருந்
தாப்புதர்நிழலிருந்தனமாக, நடுக்கஞ்செய்யா துணைணுவழித்தோன்றி, யொடித்
துவிசைக்கொண்டுவோங்குமருப்பியானை, பொறிபுடைக்கைகருக்கிப்பிறிதோ,
ராரிடையிட்டவனைவக்குவேறுணர்ந், தென்றாழ்விடரசஞ்சிலம்பப், புன்றலை
மடப்பிடிபுலம்பியருாலே.” (நற்றிணை-உக௮.) என்பதாம்.

பிரிந்துழி நெஞ்சொடு சுரத்தியல்பு கூற்றஞ்செய்யுள்:— “வில்லுழுவர்
நாளும்புதுபுள்ளும்போவார்கொல்.” என்பதாம்.

பிரிந்துழிப் பிறரொடு கரத்தியல்பு கூறற்குச்செய்யுள்:—“அனியாய்தோழி யவர்சென்றவாறே, தறுகட்கொண்கனன்ன, சிறுகண்யானைதிரிதருகாடே,” என்பதாம்; இவை கனவின்வழிவந்த கற்பினொழிபெனக்கொள்க. (அ)

உகஅ. தலைவன் தலைவியொடு நற்றாய் கூறாள்.

(இ-ம்.) நற்றாய்கூற்றிற்கெய்திய தொருசார் விலக்கல் றதலிற்று.

(இ-ன்.) தலைவனோடு தலைவியொடு நற்றாய் கூறப்பெற்றானென்றவாறு.()

உகக. புணர்ந்துடன் போய ழுணர்ந்த பின்ன
ரந்தணர் தெய்வ மயலோ ரறிவர்
சிந்தைநோ யறிவோர் செவிலிபாங் கியொடு
கண்டோர்க் குரைக்கும் பண்புடை நற்றாய்.

(இ-ம்.) நற்றாய்கூற்றுக் கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதனுத லிற்று.

(இ-ன்.) அந்தணர்முதலாகச் சொல்லப்பட்டவனைவரோடும் நற்றாய்கூ றுந், தலைமகள் புணர்ந்துடன்போனவாறு தானறிந்தபின்னென்றவாறு. (க0)

உஉ0. தாயொடும் பாங்கி தான்முதலா ரொடுஞ்
சேயிழைச் செவிலியுஞ் செப்பு மாங்கே.

(இ-ம்.) செவிலிகூற்றுக் கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதனுத லிற்று.

(இ-ன்.) நற்றாயோடும்பாங்கிமுதலானாரோடும் தலைமகள்செவிலித்தாயுஞ் சொல்லு, மவள் புணர்ந்துடன்போதன்மை தானறிந்த பின்னென்றவாறு.

இவ்விருவர் கூற்றிற்கு முதாரண முடன்போக்கினுட் காட்டப்பட்டன ()

உஉ௧. தாயர் பாங்கியர் தலைவன் தலைவியோ
டேயு மென்ப கண்டோர் கூற்றே.

(இ-ம்.) கண்டோர்கூற்றிற் கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ன்.) தாயர் முதலானவரோடு நிகழுங் கண்டோர்கூற்றென்று சொல் லுவர் புலவரென்றவாறு,

உதாரண முடன்போக்கினுள்ளும் கற்பினுள்ளும் கண்டுகொள்க. (௧௨)

உஉஉ. சாற்றா வெழுவருந் தலைவன் றலைவியோ

டேற்றன கூறுப விடந்தொறு மிடந்தொறும்.

(இ-ம்.) மேற்சொல்லப்படாதவர் கூற்றுக் கெய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்படாத பார்ப்பானும், பாங்கனும், பாணனும், உத்தரும், விறலியரும், பரத்தையரும், அறிவருமென்கின்ற வெழுவருந் தலைமகனோடு தலைமகளோடு மிடந்தொறு மிடந்தொறும் பொருந்தியவற்றைக் கூறுவொன்றவாறு. (௧௩)

உஉ௩. நெஞ்சு நாணு நிறைசோ றறிவுஞ்

செஞ்சுடர்ப் பருதியுந் திங்களு மாலையும்

புள்ளு மாவும் புணரியுந் கானலு

முள்ளுறுத் தியன்றவு மொழிந்தவை பிறவுந்

தன்சொற் கேட்குந் போலவுந் தனக்கவை

யின்சொற் சொல்லுந் போலவு மேவல்

செய்குந் போலவுந் தேற்றுந் போலவு

மொய்குமுந் கிழத்தி மொழிந்தாக் கமையும்

(இ-ம்.) தலைவிகூற்றுக் கெய்துவதோர் வேறுபாடுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) நெஞ்சமுதலாகக் கானலீராகச் சொல்லப்பட்டனவு மவையல்லாத பிறவுந் தன்சொற்கேட்கின்றனபோலவும், தனக்கவையின்சொற்சொல்லுகின்றனபோலவும், ஏவல்செய்குந் போலவும், தன்னைத்தேற்றுகின்றனபோலவுஞ் சொல்லியமாதிரித்தானே யாற்றுந் தலைமகனென்றவாறு.

பிறவுமென்றதனாற் கழியு நெய்தலு மாமுதலாயினவுந் கொள்க. உதாரணம் மேற்காட்டியவற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளும் கண்டுகொள்க. (௧௪)

உஉ௪. இறையோன் முதலோர் யாரொடு மின்றித்

தம்மொடு தாமே சாற்றியு மமைப.

(இ-ம்.) எல்லார்கூற்றுக்கு மெய்துவதோர் வேறுபாடுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) மேற்சொல்லப்பட்ட தலைவன் முதலாகிய பதின் மூவரும் யாரோடுக்கூறாது தம்மொடு தாமே கூறியமைவரென்றவாறு. உதாரண மேற் காட்டியவற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளும் கண்டுகொள்க. இத்துணையுங் கூறப்பட்டது கூற்றியலெனக் கொள்க. (௧௫)

உ௨௫. கிழவோன் கூற்றுங் கிழத்தி கூற்றும்
பழமழை யோர்முதற் பதின்மருங் கேட்ப.

(இ-ம்.) நிறுத்தமுறையானே கேட்போரென்னு முறுப்பைக்கூறுவான் ரெடங்கித் தலைவன்கூற்றும், தலைவிகூற்றும் உணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) தலைவன்கூற்றுந் தலைவிகூற்றும் பார்ப்பான் முதலாகிய பதின் மருங்கேட்பரென்றவாறு.

தலைவன் நிலவியோடு நற்றாய் கூறான் எனவே நற்றயோடு அவ்விருவருங் கூறரென்பது போதருநலான் மறையோன்முதலிய பதினொருவருந் நற்றயை யொழித்துப் பதின்மரென்றாரென்க. (௧௬)

உ௨௬. மறையோன் கூற்று மறிவர் கூற்று
மிறையோன் முதலா வெணைவருங் கேட்ப,

(இ-ம்.) மறையோன்கூற்று மறிவர்கூற்று முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) பார்ப்பானு மறிவருமாகிய விருவர் கூற்றுந் தலைமகன் முதலாகிய வெல்லாருங் கேட்பரென்றவாறு;

இவ்விரண்டு சூத்திரத்தானுஞ் சொல்லியது கேட்போரிவரெனக்கொள்க.

உ௨௭. நெறிப்படு கரும நிகழ்வுழி யீடனே.

(இ-ம்.) நிறுத்தமுறையானே இடனென்னு முறுப்புணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) முறைப்பட்டகாரியம் நிகழுநில, மிடமென்னுமுறுப்பா மென்ற வாறு,

அன்றித் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை யெனினுமமையும், நெறிப்பட்ட கருமாவன களவுந் கற்பு மென்பனவாம். (௧௭)

உ௨௮. சென்றது நிகழ்வது மெதிர்வது மெனமுறை
நின்று பொருளுணர் நிகழ்வது காலம்,

(இ-ம்.) நிறுத்தமுறையானே காலமென்னு முறுப்புணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) இறந்தகாலமு நிகழ்காலமு மெதிர்காலமுமென வட்டவே நின் றுலகத்துள்ள பொருள்களை யறியும்படியாக நடப்பது காலமென்னு முறுப்பா மென்றவாறு. (கக)

உஉக. இப்பொருள் பயக்குமிஃ தென்பது பயனே.

(இ-ம்.) நிறுத்தமுறையானே பயனென்னு முறுப்புணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) இப்பொருளை இதுபயக்குமென்று சொல்லுவது பயனென்னு முறுப்பாமென்றவாறு. (உஉ)

உஉ௦. இன்னுர்க் கின்னுழி யிதுபயக் குமெனு

முன்னந் தருவது முன்ன மாகும்.

(இ-ம்.) நிறுத்தமுறையானே முன்னமென்னு முறுப்புணர்த்துத லுதலிற்று.

(இ-ன்.) இத்தன்மையர்க் கிவ்விடத் திதுதருமென்னுங் குறிப்பினை வெளிப்படுத்த முன்னமென்னு முறுப்பாமென்றவாறு. (உ௧)

உஉ௧. நகைமுத லாயிரு நான்குமெய்ப் பாடு

நிகழ்பொருள் மெய்ப்பட நிற்பமெய்ப் பாடே.

(இ-ம்.) நிறுத்தமுறையானே மெய்ப்பாடென்னு முறுப்புணர்த்துத லுதலிற்று.

(இ-ன்.) நகையு மழகையு மிழிவாறு மருட்கையு மச்சமும் பெருமீதமும் உலகையும், வெகுளியு மென்னுமெட்டுவகை மெய்ப்பாடும் அவ்விடத்து நிகழும் பொருளைக்கேட்டோர் மெய்யின்கண்ணே வெளிப்பட நிற்பன மெய்ப்பா டென்னு முறுப்பாமென்றவாறு.

மெய்ப்பாடு வெளிப்பாடெனக்கொள்க.

(உஉ)

உஉஉ. சொல்லே யாபினுங் குறிப்பே யாபினுங்

சொல்லி முடித்தல் வேண்டுமெ தெச்சம்.

(இ-ம்.) நிறுத்த முறையானே யெச்சமென்னு முறுப்புணர்த்துத லுதலிற்று.

(இ-ன்.) ஒருசொல்லையினு மொருகுறிப்பேயாலினுங் கூட்டிப் பொருண்முடித்தல்வேண்டிநிற்ப தெச்சமென்னு முறுப்பாமென்றவாறு. (உக)

உகக. ஒருநினைக் குரிமை பூண நிலைமை
பொருள்வகை பென்மனார் 'புவமை' போரே.

(இ-ம்.) நிறுத்தமுறையானே பொருள்வகையென்னு முறுப்புணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ன்.) இத்திணைக்கே யிப்பொரு ளுரித்தாவது என் னாமல் எல்லாத் திணைக்கும் பொதுவாய் நிற்கு நிலைமை பொருள்வகை யென்று சொல்லுவ ரறிவுடையோரென்றவாறு.

அவையாவன:—சிரஸிறைமொழிமாற்று, சுண்ணமொழிமாற்று, அடிமறி மொழிமாற்று, அடிமொழிமாற்று, பூட்டுவிப்பொருள்கள், புனல்யாற்றுப் பொருள்கோள், தாப்பிசைப்பொருள்கோள், அடிமறிபாப்புப்பொருள்கோள், கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோள் என ஒன்பதாம். (உச)

உகச. சொல்லிய வல்ல வொன்றி னு மவற்றோ
டொல்லும் வகைதோந் துணர்த்திபல் வழாம
லுணர்ப்போர் கேட்போ ருண்மை யினறி
யுரைக்கும் கனியே யுரைப்பது துறையே.

(இ-ம்.) நிறுத்தமுறையானே துறையென்னு முறுப்புணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ன்.) மேற்சொல்லப்பட்ட மக்களு மாவு முதலாயின வன்றிப் பிற வொன்றின வாயினு மவற்றை முன்சொல்லியவற்றோடும் பொருந்தும்வண்ண மாராய்ந் திலக்கணம் வழுவாதபடியாகத் தன்னையன்றி யுரைப்போருங் கேட் டொருமுண்டாகவின்றிக் கவிசொல்லும்புலவன் ருனேகறுவது துறையென்னு முறுப்பாமென்றவாறு.

“உழையும்வெங்காளமும்போலுங்கண்ணொருகாலமுன்னங், குழையுமெம் பாலென்றுகொண்டகெஞ்சேகலிக்கோடைமண்மேன், மழையுமந்தாமலந்தன வானன்மென்மாறையின்மார், தழையும்தோலிவன்கையின்வாடத்தவஞ்செய்ததே.” (தஞ்சை-கக.) என்னும் பாட்டிற்குத்திணை-குறிஞ்சி, கைகோள்-கனவு, கூற்று-தலைமகன்கூற்று, கேட்போர்-செஞ்சு. இடம்-தனியிடம். முன்னியையுமாம். -காலம் - இறந்தகாலம், பயன் - குறைநோத்தல், முன்னம் - இவ்விடத்

தென்கிததருமென்பது. மெய்ப்பாடு - மருட்கை. எச்சம் - இனியெய்செய்
மேமென்னுஞ்சொல். பொருள்வகை-சொற்றொறுஞ்சொற்றொறும் பொருள்நற்
வந்தமையாற், புனல்யாற்றுப்பொருள்கோளாம்.

“ஏமாணெனவஞ்சுமெற்காத்தலின்விரவிபொற்றேர், வாமானின்வாழ்வன
வாகபன்னாட்டஞ்சைவாணனென்றார், போமானதரிடத்தென்னையர்தோழன்
புறங்கொடுத்த, கோமான்மணிகெடுத்தேர்துகம்புண்டருகதமே.” (தஞ்சை -
௩௧௫.) என்னுமிப்பாட்டிற்குத் திணை - பாலை. கைகோள் - கற்பு. கூற்று - தலை
மகன் கூற்று. கேட்போரில்லை. இடம் - சூரத்திடம். காலம் - இறந்தகாலம். பயன் -
ஆற்றுவது. முன்னம் - இக்காலத்திற்கிது தருவதென்பது. மெய்ப்பாடு - உவகை.
எச்சம் - நின்றானுயின் என்பட்டொழியுமென்னுக்குறிப்பு. பொருள்வகை - ரூ
கதமெற்காத்தலின் வாழ்வனவாகவென இறுதியு முதலும் பொருள்படநின்றவின்
பூட்டுவிற் பொருள்கோள்.

“காதற்கயம்படிந்துன்னொடுகாமக்கனிதுகரா, தோதற்ககன்றவுணர்வுடை
யோருடைநீருலகம், மாதர்க்கமைந்தருள்வாணன்றென்மாறைவரக்கடவா, ராதற்
கணங்கனையாய்புயலேதுவறிந்தருளே.” (தஞ்சை - ௪௧௦.) என்னும் பாட்டிற்குத்
திணை - மூல்லை, கைகோள் - கற்பு. கூற்று - தோழிகூற்று. கேட்போர் - தலை
மகள். இடம் - மனையிடம். காலம் - எதிர்காலம். பயன் - ஆற்றுவது. முன்னம் -
இவ்விடத்திவர்கிதுதருவதென்பது. மெய்ப்பாடு - உவகை. எச்சம் - நீவருத்தல்
வேண்டாவென்னுஞ்சொல். பொருள்வகை - சொற்றொறுஞ் சொற்றொறும்
பொருள்நற்வந்தமையாற், புனல்யாற்றுப்பொருள்கோள்.

“போயேதெருவிறநனிவினையாமுபுதல்வற்புல்ல, நீயேநிலையல்லகின்மக
னையிவனியுமவன், றுயேவருகெனச்சேயன்னவாணன்றமிழ்த் தஞ்சைமான்,
ஏயேயெனநின்றலானறித்தேனவென்கையென்றே.” (தஞ்சை - ௪௦௦.) என்னும்
பாட்டிற்குத் திணை - மருதம். கைகோள் - கற்பு. கூற்று - தலைமகன் கூற்று.
கேட்போர் - தலைமகன். இடம் - பள்ளியிடம். காலம் - இறந்தகாலம். பயன் -
பாத்தையிற்பிரிவொழித்தல். முன்னம் - இவ்விடத்திவர்கிதுதருவதென்பது.
மெய்ப்பாடு - அச்சம். எச்சம் - நீமறைத்தல்வேண்டாவென்னுஞ்சொல், பொருள்
வகை - புனல்யாற்றுப்பொருள்கோள்.

“வெடிக்கின்றவிப்பியுனித்திலம்பைத்தலைவெம்பருவாய்த், துடிக்கின்ற
நிக்கனிற்றோற்றுத்தலைவசெஞ்சொற்புலவோர், வடிக்கின்றமுத்தமிழ்வாணன்
மென்மாறையெம்மான்மருட்கை, ‘வெடிக்கின்றமொக்கைகண்டாவெவர்கொடு
குகாதவோ.’” (தஞ்சை - ௩௩௩.) என்னும் பாட்டிற்குத் திணை - செய்யுள், கை
கோள் - கைவ. கூற்று - தோழிகூற்று. கேட்போர் - தலைமகன். இடம் - தனி
யிடம். காலம் - எதிர்காலம். பயன் - வரைவு. முன்னம் - இவ்விடத்திவர்கிது

தருவதென்பது. மெய்ப்பாடு - அச்சம், எச்சம் - வரைதல்வேண்டுமென்னுஞ் சொல். பொருள்வகை - புனல்யாற்றுப்பொருள்கோள், பிறவுமன்ன. (௨௫)

௨௩௫. அவற்றுள்,

எச்சமின்றியு மியையு மென்ப.

(இ-ம்.) எச்சவறுப்புக்காவதோர் புறனடையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) மேற்கொள்ளப்பட்ட திணைமுதலாகிய பன்னிரண்டனுள்ளும் எச்சமென்னுமுறுப்பொழிந்து தொடரவும்பெறு மகப்பாட்டென்று சொல்லுவர் புலவரென்றவாறு.

அதற்குச் செய்யுள்:—“சேலார்புனல்வையசூழ்தஞ்சுவாணன்றென்மா றையினம், வேலானென்பிற்ர்வேட்டவார்யார்மணம்வெண்டுகிலின், பாலாரமளி யும்பாற்கடலானதுபங்கயக்கண், மாலாயினனிவனுத்திருவாயினன்மாதமின்றே” (தஞ்சை-௩௯௬.) இதற்குத் திணை - முல்லை. கைகோள் - கற்பு. கூற்று - கண்டோர்கூற்று. கேட்போர் - தம்மிற்றும். இடம் - வதுவைமனையிடம், காலம் - நிகழ்காலம். பயன் - காட்சி. முன்னம் - இவ்விடத்திவர்க்கிது தருமென்பது. மெய்ப்பாடு - உவகை. எச்ச மில்லை. பொருள்கோள் - புனல்யாற்றுப்பொருள்கோள், பிறவுமன்ன. (௨௬)

௨௩௬. உவமைப் பொருளு மிறைச்சிப் பொருளுமென்
நிருவகைப் பொருளு மெய்துமகப் பாட்டினுள்.

(இ-ம்.) அகப்பாட்டின் வரும்பொருள்க ளிவையென்ப துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) உவமைப்பொருளு மிறைச்சிப்பொருளுமென்று கூறப்பட்ட விரண்டுவகைப்பொருளும்வரு மகப்பாட்டிடத்தென்றவாறு. (௨௭)

௨௩௭. உள்ளுறை யுவமம் வெளிப்படை யுவமமென
வெள்ளு முவம நிருவகை யுடைத்தே.

(இ-ம்.) உவமைவகை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) உள்ளுறையுவமும், வெளிப்படையுவமமுமென விரண்டுகூற் திணையுடைத்தா மகப்பாட்டினுட்கிடக்கு முவமப்பொருளென்றவாறு. (௨௮)

௨௩௮. அவற்றுள்,

உள்ளுறை யுவம முய்த்துணர் வகைத்தாய்ப்
புள்ளொடும் விலங்கொடும் பிறவொடும் புலப்பநிம்.

(இ - ம்.) உள்ளுறையும மிவ்வியல்பிற்தென்ப துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட விரண்டுவமத்துள்ளும் உள்ளுறையும மாவது ஆராய்தறியும் பகுதியினையுடைத்தாய்ப் புள்ளொடும் விலங்கொடும் பிறவொடுந் தோன்றுமென்றவாறு.

உதாசனம்:—“இழைவினையாடுமிளமுலைசாயற்கிடைத்தமஞ்ஞை, தழைவினையாடுங்கடிப்புணங்காத்துங்கலையகலா, துழைவினையாடுமுயர்சிலம்பீராவின்னு முன்பொருட்டான், மழைவினையாடுமதிற்றஞ்சைவாணன்மலயத்திலே.” (தஞ்சை-௨௩.அ.) இதனுண் மாணப்பிரியாது கலைவினையாடுமெனவே யதுபோல நீயுந் தலைவியைப்பிரியாது வினையாடுகவென வுள்ளுறையுமம் விலங்கொடுதோன்றியவாறு காண்க. பிறவு மன்ன. (௨௬)

௨௬௬. வெளிப்படையுமம் வினையான் மெய்யுரு

வெளிப்பட நின்று விளங்குவ தாகும்.

(இ - ம்.) வெளிப்படையுமமாமாறுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ - ள்.) வெளிப்படையுமமாவது தொழிலும், பயனும், வடிவும், நிறனும் புலப்படுமாறு நின்றுவிளங்குவதாமென்றவாறு. (௩௦)

௨௬௦. கருப்பொருட் பிறக்கு மிறைச்சிப் பொருளோ,

(இ - ம்.) இறைச்சிப்பொருளாமாறுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ - ள்.) இறைச்சிப்பொருளாவது தெய்வமுதலாகிய பொருளின்கண்ணே பிறக்குமென்றவாறு. (௩௧)

௨௬௧. காமஞ் சாலா விளகா போள்வயிற்

குறிப்பறி வுறது குடிகயாங் கவளோ

டிறப்பக் கூறுவ துறப்புறந கைக்கோ.

(இ - ம்.) வழுவுகாவி கூடவான்றொடங்கி முதற்கண் அகப்புறக்கைக்கிளையுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ - ள்.) காமஞ்சாலாவிளகைத் தன்மைவினையுடைய தலைமகன்பகத்துத்தலைமகன் குறிப்பறியாது சென்றுசாரந் தவனோடு மேன்மேலுங்கூறுவ தகப்புறக்கைக்கிளையாமென்றவாறு.

அன்னதாதல், “மலர்க்காணியந்தபொதும்பரு”னென்னுங்குறிஞ்சிக்கலி, ௨௦-ஆம் செய்யுளுள்ளார், பிறவற்றுள்ளங் கண்டுகொள்க. (௩௨)

௨௪௨. அதுவே,

இறைமையில் லோர்க்கு மிழிகுலத் தோர்க்கு
முறைமையி னுரித்தே முன்னுங் காலை.

(இ - ம்.) அபபுறக்கைக்கிளைக்குரியாரை யுணர்த்துதலுதலிற்று.

(ஆன.) மேற்சொல்லப்பட்ட கைக்கிளை தான் றிமைப்பாடில்லாதார்க்கு
மிழிந்த குலத்தார்க்கு முறையானுரித்தா மாராயுங்காலத்தென்றவாறு.

முறைமையென்பது மேற்சொல்லிய முறைமை. முன்னுங்காலயென்ற
தனாலிது பயின்றுவாராதெனக்கொள்க.

“ஏவயிஃதொத்த” எனன்னும் குறிஞ்சிக்கலி ௨௬-ஆம் செய்யுளுள்ளும்,
“என்றோற்றினகொல்லோ” வென்னு மருதக்கலி, (௨௬) ஆம் செய்யுளுள்ளும்
கண்டுகொள்க. (௩௩)

௨௪௩. அகன்றுழிக் கலங்கனும் புகன்றமடற் கூற்றுங்
குறியிடை யீடுந் தெளிவிடை விலங்கனும்
வெறிகோள் வகையும் விழைந்துடன் போக்கும்
பூப்பிய லுரைத்தலும் பொய்ச்சுரு ளுரையும்
நீப்பி னுடலும் போக்கமுங் கியல்பும்
பாசறைப் புலம்பலும் பருவமாறு படுதலும்
வன்பொறை யெதிரழிந்து மொழிதலு மன்புறு
மனைவியுந் தானும் வனமடைந்து நோற்றலும்
பிறவு மகப்பொருட் பெருந்திணைக் குரிய.

(இ - ம்.) அகப்பொருட்பெருந்திணைக்குரியவை யிவையென்பதுணர்த்
ததுதலிற்று.

(இ-ன்.) அகன்றுழிக்கலங்கன்முதலாகத் தலைவியுந்தானும் வனமடைந்து
நோற்றலீறாகச் சொல்லப்பட்டனவும், பிறவு மகப்பொருட்பெருந்திணைக்குரிய
வா மென்றவாறு. (௩௪)

௨௪௪. மடலே றுதலோடு விடைதழாலென்று
குற்றிசை தன்னொடு குறுங்கலி யென்று
சுரநடை தன்னொடு முதுபாலை யென்று
தாபத நிலையோடு தபுதா நிலையெனப்

புகன்றவை யியற்பெயர் பொருந்தா வாயி
னகன்ற வகப்புறப் பெருந்திணைத் தாகும்.

(இ-ம்.) அகப்புறப்பெருந்திணை யுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) மடலேறன்முதலாகத் தபுதாரநிலையீருகச் சொல்லப்பட்டன
வியற்பெயர் கூடாவாயி னகப்புறப்பெருந்திணைக்காகு மென்றவாறு.

எனவே வியற்பெயர் கூடுமாயின் புறப்பொருட்பெருந்திணையா மென்பதா
யிற்று. அவற்றுள், மடலேற்றிற்குதாரணம் நெய்தற்கலியுட் கண்டுகொள்க.
விடைதழாற்குதாரணம் முல்லைக்கலியுட் கண்டுகொள்க. சுரடைமுதலான
நான்கற்குமுதாரணம் புறப்பொருள்வெண்பாமாலையுட் கண்டுகொள்க. (௩௫)

உசடு. பாட்டுடைத் தலைவன் கிளவித் தலைவனென்ப
பாட்டினுட் பாடப் படுவோ ரிருவர்.

(இ-ம்.) அகப்பாட்டினுட் பாடப்படுவோ ரிவசொன்ப துணர்த்துதலுத
லிற்று.

(இ-ன்.) அகப்பாட்டினுட் பாடப்படுவோர் பாட்டுத்தலைமகனுங் கிளவித்
தலைமகனுமென விருவசொன்றவாறு. (௩௬)

உசசு. அவருள்,

உயர்ந்தோன் பாட்டுடைத் தலைவ னாகும்.

(இ-ம்.) மேற்சொல்லப்பட்டவரு ளுயர்ந்தோனையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) மேற்சொல்லப்பட்ட விருவருள்ளு முயர்ந்தோன் பாட்டுடைத்
தலைவனென்றவாறு.

“அரிபெய்சிலம்பினும்பலந்தொடலை” என்னும் பாட்டினுள் “மழைவளந்
தருமாவண்டித்தன், பிண்டினெல்லினுறந்தையாங் டுட், கழைநிலபெரு அக்
காவிரி நீத்தன், குழைமாமெனாள்ளிழைநீவெய்யோளொடு, வேழவெண்புணைதழி
இப்புழியர், கயநாடியானையின்முகனமர்ந்தா அங், கேந்தெழிலாகத்துப்பூந்தார்
குழைய, நெருநலாடினபுனலை” (அகநா-௬) என்னுமதனாலும், “வேணாப்
பார்ப்பான்” என்னும் பாட்டினுட், “கழித்துறைசெறியாவாளுடையெறுழ்த்தோ,
ளிரவுத்துயின்மடிந்ததானை, யுரவுச்சினவேந்தன்பாசறையேமே.” (அகநா-௨௪)
என்றதனாலும் பாட்டுடைத்தலைமக னுயர்ந்தானாதலறிக. இதனுள், வேந்த
னென்றது பாண்டியனை, பிறவுமன்ன. (௩௭)

௨௪௭. நிலப்பெயர் வினைப்பெயர் பண்புகொள் பெயரொடு
குலப்பெய ரியற்பெயர் கூறுப வவர்க்கே.

(இ-ம்.) தலைமக்கட்குக்கூறப்படும் பெயர்களிவையென்பதுணர்த்துத னுத
லிற்று.

நிலப்பெயர் முதலாகிய வைந்துபெயருங்கூறுவர் மேற்சொல்
லப்பட்ட தலைமக்க ளிருவர்க்குமென்றவாறு.

அவற்றுள், நிலப்பெயராவன:—மலைநாடன், சோனாடன், பாண்டியநாடன்
என்றற்போல்வனவும், சிலம்பன், ஊரன், சேர்ப்பன் என்றற்போல்வனவுமாம்.
வினைப்பெயராவன:—கடம்பெறிந்தான், தூங்கெயிலெறிந்தான், வழும்பலம்ப
நின்றான் என்றற்போல்வனவுங் கோவலன், வேட்டுவனென்றற்போல்வனவு
மாம். கோவலனென்பது கோபாலனென்னும் வடமொழித்திரிபாய் ஆப்புரத்
தற்றொழிந்மேனின்றது. வேட்டுவனென்றது வேட்டைத்தொழிலின் மேனின்
றது. பண்புகொள்பெயராவன:—நெடுஞ்சேரலாதன், இளஞ்சேட் சென்னி,
பெருவழுதியென்றற்போல்வனவும், தோன்றல், அண்ணல் என்றற்போல்வன
வுமாம். குலப்பெயராவன:—சேரன், சோழன், பாண்டியனென்றற்போல்வன
வும், குறவன், ஆயன் என்றற்போல்வனவுமாம், இயற்பெயராவன குாவாதி
யார்ப் பெற்றபெயரெனக்கொள்க. (௩௮)

௨௪௮. அவற்றுள்,

இயற்பெயர் இளவித் தலைவர் கிசையார்.

(இ-ம்.) இளவித்தலைமகற்குக் கூறுப்பெய ரிஃதென்ப துணர்த்துத னுத

(இ-ன்.) மேற்சொல்லப்பட்டபெயருட் குாவாதியார்ப் பெற்றபெயரி
னக் இளவித்தலைமகற்குக் சொல்லார் புலவரென்றவாறு, (௩௯)

௨௪௯. இருவரு மொருங்கே வருதலுந் தனித்தனி
வருதலு மிருவரும் வாரா தொழிதலு
முரிய வென்மன குணர்க்கிதி றொரே,

(இ-ம்.) அகப்பாட்டினுட்டலைமக்கள் வரும்வகையும், வாராவகையு
முணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ன்.) மேற்சொல்லப்பட்ட தலைமக்களிருவரும் கூடவருதலும், பாட்
டுடைத்தலைமகனேவருதலும், இளவித்தலைமகனேவருதலு, மய்வருவரும்வாரா
தொழிதலுமுரியவா மகப்பாட்டிற்குள்ளென்றுசொன்னு ருந்நிறைவென்றவாறு.

“அரிப்பவர்ப்பாம்பின்வரிப்புதவினாகனி, குண்டுக்கிரவஞ்சிக்கெண்டைக
தூஉத், தண்டுதையூரன்பெண்டினையாயிற், பலவாகுகளின்னெஞ்சிற் றடசே, யோ
வாதியுமாரிவண்ணைக், கடும்பகட்டியானெடுந்தோஞ்சிக், கோன்முனையிரவூர்
பேரவச், சிலவாகுகளீதுஞ்சாநானே.” (குறுந்தொகை-௧௧.) என்னும் பாட்டினுளிரு
வரும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. “பெருங்கரைநிவந்தசிறுநறநெய்தலங், கருங்
கயத்தமன் தசெந்தாமரையு, மரும்பவிழ்புறவிந்பூத்தமுல்லையு, மிரும்புநீபாதிந்
ணரியுபாண்னவிழ்வேவக்கையு, மொருங்குநின்றகமழும்பலர்மல்குமறுகிற்* குட
வர்கோமான்குணவீற்றுமுனைத், தருந்தேரோன்பொன்றனிப்பாழி தடக்கைத்,
தொண்டிக்கோமான் விண்டவர்த் தேய்க்குங், கேளோம்புநெடுந்தகைபறையிற்
சாஅய், நன்னலமிழந்ததிவீனையெனெடு, பண்டைபோலாதின்றபிறிதாதிக்க, கடிக்
கதிர்கார்த்தண்பனி, நெடும்புலம்படர்ந்தண்பிறைநற்குருகே.” என்னும் பாட்டி
னுட் பாட்டுடைத்தலைமகனே வந்தவாறு கண்டுகொள்க. “கொண்டிப்பிப்பண்டம்
விலையொரிஇக்கொற்சேரி, றுண்டுளைத்தன்னுசிவிற்பாரி-ஒன்றொனும், வே
றல்லுபாணவியலுந் தன்னவாய்மொழியைத், தேறவெமக்குரைப்பாய்நீ.” என்னும்
பாட்டினுட் கிளவித்தலைமகன்வந்தவாறு கண்டுகொள்க. “தேரோன்மலைமறைந்
தசெஞ்சுக்கொன்புண்மலை, யாராண்பியைனுவந்துதுஞ்சிர்சால், சிறுகுழலோசை
செறிநொடிவேல்கொண், டெறிவதுபொலுமெமக்கு.” (ஈரத்திணை மையம்பத-௭.)
என்னும் பாட்டினுள் இருவரும் வாராதொழிந்தவாறு கண்டுகொள்க. பிறவு
மன்ன.

(சு௦)

உரு௦. அகப்புறப் பாட்டு மிகப்பல வவையே.

(இ-ம்.) அகப்புறப்பாட்டுக்காவதோர் விதியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) அகப்பாட்டிற்கொன்ன விலக்கணங்களைக் கடவா தகப்புறப்
பாட்டு மென்றவாறு.

உதாரணம் வெண்பாமாலையுள்ளும், பிறவற்றுள்ளும் கண்டுகொள்க. இத்
தணையுங் கூறப்பட்டவெல்லாம் அகப்பாட்டிற்கு மகப்புறப்பாட்டிற்கு முரிய
அறுப்புக்களாம்.

(சக)

உரு௧. முத்திறப் பொருளுந் தத்தந் திண்பொடு

மயின் வசாது மயங்கலுமுரிய.

(இ-ம்.) ஈரத்திணக்குமுரிய பொருளின் மயவமைதி யுணர்த்துதலுந்
தலிற்று.

* பழைய மறுகிள் என்பது பிழையேதாம்.

(இ-ன்.) முதல் கருவுரி யென்னு மூன்று உற்றவாகிய பொருளும் தத் தமக்குரிய திணையோடுகூடிய விலக்கணமுறையின் வாராது பிறதிணையோடு மயங்குதலும் உரியவாமென்றவாறு.

அஃதென்னையெனின், பெரும்பொருள்கத்த “உரிப்பொருளல்லன மயக் கவர்ப்பொழுமே.” என்பதனாலும், உரிப்பொருட்குத்திரத்தன் “தேருங்கலை” எனனு மரல்கினனும் பெறும்.

உதாரணம்:— “கறங்குமணிகெடுத்தேர்கண்வாறுப்பப், பிறங்குமணன் மேலவன்பரப்ப, வறங்கூர்கடுக்கதிர்வல்லிரைந்துநீங்க, நிறங்கூருமாவரும்.” (திணைமொழியைப்பது ௪௮.) என்னு நெய்தற்பாட்டினுள் முல்லைக்குரிய மாலை யாகிய முதற்பொருண்மயங்கினவாறு கண்டுகொள்க. “அன்னாய்வாழிவேண் டன்னை” யென்னும் குறிஞ்சிப்பாட்டுள், “மான் கணமரமுதற்றெவிட்டவான்க ணங், கன்றுபயிர்குரலமன்றுநிறைபுகுதா, வேங்குவயிரிசையகொடுவாயன்றி, லோங்கிரும்பெண்ணையகமடலகவப், பாம்புமணியுமிழ்ப்பல்வயிற்கோவல, ராம் பலந்திக்குழற்றென்விளிபயிற்ற” என்புழிமுல்லைக்குரிய கருப்பொருளாகிய வான் கணமும் பாம்பும் கோவலரு மாம்பற்குழனு மதற்குரிய முதற்பொருளாகிய மாலை யும் நெய்தற்குரிய கருப்பொருளாகிய வன்றிலும் பனையும் வந்தவாறு கண்டு கொள்க. “உரைத்திசிறேழியதுபுரைத்தோவன்றே, யெருத்தங்கமழுமின்றே, டிறைப்பவென்றியிரீஇயரென்னுமிரே.” என்னுஞ்சிறந்தட்டகத்தக் குறிஞ்சிப் பாட்டினு னுடலென்னு முரிப்பொருண் மயங்கியவாறு கண்டுகொள்க.

“சிலைவிற்பகழிச்செந்துவராடைத், கொலைவிலையினர்தங்ககலின்முலைய, கணங்கெனநினை திரீயே, யுணங்கெனநினை யுமென்னணங்குறுநெஞ்சே.” என்னு னைங்குறுதுற்றுப் (௩௯௩) பாலைப்பாட்டினுட்புணர்தலென்னு முரிப்பொருள் வந்தது. “நாளுநாளுமான்வினைமழுங்க, வில்லிருந்துமகிழ்வோற்கில்லையாற்புக டெழை, வெண்பொருட்ககல்வாநங்காதலர், கண்பணிதுடையினித்தோழிரீயே.” என்பது இருத்தலென்னு முரிப்பொருள் சிறந்தட்டகத்துப்பாலைப்பாட்டினுள் வந்தது.

“வளமலர்ததைத்தவண்பெருமும்பொழின், மூனாரிசைமுறவலொருத்தி யொடுகெழுந், குறிச்செய்தனையென்பவலரே, குரவரீங்கினையுறையும், பருவ மாக்குயிர்கெனவையிற்பெரிதே.” என்பது ஊடலென்னுமுரிப்பொருள்வந்த னைங்குறுதுற்றுப்பாலைப்பாட்டு; (௩௯௧) “வெறுக்கைக்குச்சென்றர்வனங்கிழாய் தோன்றார், பொறுக்கவென்றுற்பொறுக்கலாமோ-வொறுப்பபோற், பொன்னு ளுறுபவனம்போன்றபுணர்முருக்க, மென்னுளுறுதோய்ப்பெரிது.” (திணைமாலை துற்றைப்பது ௧௭௭-ம் செய்யுள்.) இஃதிரங்கலென்னு முரிப்பொருள்வந்த பாலைப்பாட்டு.

“இகல்வேந்தன்சேனையிறத்தவாய்போல” என்பது புணர்தலென்னுமுரிப் பொருள்வந்த கவித்தொகை முல்லைப்பாட்டு. “புறவணிகாடன்காதன்மடபுக, னொண்ணுதல்பசப்பீசெலிற்றெண்ணீர்ப், போதவிழ்தாமரையன்னநின், காத லம்புதல்வனமுமினிமுலைக்கே.” என்பது பிரிதலென்னுமுரிப்பொருள்வந்த வைங்குறுநூற்றுமுல்லைப்பாட்டு. (சஉச.)

“உதுக்காணதுவெய்துவென்மொழிகோ, னோன்சினையிருந்தவீருந்தோட டுப்புள்ளினன், தாம்புணர்த்தமையிற்பிரிந்தோருள்ளா, தீங்குரலகவக்கேட்டுநீங் கிய, வேதிலாளரிவண்விற்போதிற, பொம்மலோகியுப்புணைய, லெம்முந்தொ டாலென்குவமன்னே.” (குறுந்தொகை-ககக.) என்பது ஊடலென்னுமுரிப் பொருள்வந்த முல்லைப்பாட்டு.

“என்னரேயேற்றதுணைபிரிந்தாராற்றென்பா, ரன்னரேயாவாவாவார்க்கு- முன்னரே, வந்தாரந்தேங்காவருமுல்லைசேர்தீந்தேன், கந்தாரம்பாடுங்களித்து” இது இரங்கலென்னுமுரிப்பொருள்வந்த திணைமலை முல்லைப்பாட்டு. (க௦ச)

“பழனக்கம்புன்பயிற்ப்பெடையகவுங், கழனியூரின்மொழிவென்றந், தஞ்சுமனைநெடுநகர்வருதி, யஞ்சாயோவிவடந்தைகைவேலே” என்பது புணர்த லென்னு முரிப்பொருள்வந்த வைங்குறுநூற்று மருதப்பாட்டு, (ச௦)

“அழுந்தபடுவெழுப்புண்வழுப்புவாய்புலரா, வெவ்வநெஞ்சத்தென்கெறிந்தா ன்குப், பிரிவிடபுலம்பிதவலுங்குயிலினுந், தேறுநீர்கெழீஇயவாறுநானிகொடிதே, யதனினுங்கொடியாடானேமதனி, றுய்த்தலையிதழைப்பருக்கத்தியொடு, பித் திகைவிரவுமலர்கொள்வீரோவென, வண்டுக்குழுவட்டியடிநதரு, தண்டலையுழுவர் தனிமடமகளே.” என்பது இருத்தலென்னு முரிப்பொருள்வந்த நற்றிணை (க௭) மருதப்பாட்டு. இரங்கற்கு மிதுவே யுதாரணம்.

“சுறவுப்பிறழிருங்கழிநீந்தியல்கலு, மிரவுக்குறிக்கொண்கண்வந்தன்ன, விரவுமணிக்கொடும்பூண்வினங்கிழையோயே.” என்பது புணர்தலென்னுமுரிப் பொருள் வந்த சிற்றட்டகத்து நெய்தற்பாட்டு.

“கணங்கொளருவிக்கான்கெழுநாடன், குறம்பொறைநாடனல்வயலூரன், நண்கடற்சேர்ப்பன்பிரிந்தெனப்பண்டையிற், கடும்பகல்வருதிகையறு மாலை, கொடுங்கழிகெய்தலுங்கடம்பத், காலவரினுங்களைஞரோவிலரே.” என்பது இருத் தலென்னு முரிப்பொருள்வந்த வைங்குறுநூற்று நெய்தற்பாட்டு. (அ௮௩)

“கண்டிமல்லமொகொண்களின்சேனே, யொள்ளிழையுயர்மணல் கீழ்ந் தென, வெள்ளாங்குருகைவினவுவோனே.” என்பது ஊடலென்னு முரிப்பொ ருள்வந்த வைங்குறுநூற்று நெய்தற்பாட்டு. (௮௮௩)

பிறவு மிவ்வாறு இவற்றினீங்கி மயங்கிவருவனவெல்லாம் கண்டுகொள்க.
இத்தனையுங்கூறியது வழுவமைதியாம். (௪௨)

உருஉ. கூறிய வல்ல வேறுபிற தோன்றினும்
கூறிய வற்றொடுங் கூட்டி மெய்கொளாக்
கூறி யுணர்த்தல் குணத்தோர்க் கியல்பே.

(இ-ம்.) அதிகாரத்திற்காவதோர் புறனடையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தீதில்பொருள் வேறேதோன்றினவாயினும் அவற்றையிதனு
னெடுத்தோதப்பட்ட பொருள்களோடுகூட்டி யுண்மைபுலப்படச்சொல்லிப்பிறர்க்
குணர்த்துதல் குணமுடையோர்க்கிலக்கணமென்றவாறு. (௪௩.)

ஐந்தாவது ஒழியியல் முற்றும்.

“அகத்தினை நூற்றுப் பதினே முடங்கா
மிகுத்தகன வைம்பதுடன் மேனான்—கிகுத்த
வரைவிருபத் தொன்பஃது மன்னுங்கற் பிரைந்
துரையொழிபு நார்பஃதோ டொன்று.”

“போக்கெல்லாம் பாலை புணர்த னறுங்குறிஞ்சி
யாக்கஞ்சே ருட லணிமருதம்—நோக்குங்கா
வில்லிருத்தன் முல்லை பிரங்க னறுநெய்தல்
சொல் விரிந்த நூலின் றொகை.”

மதுரைத்துறியிச்சங்கத்தில் வாழ்கப்பெறும் புத்தகங்கள். சங்கப்பதிப்பு.

1.	ஞானயிர்த மூலமும் உரையும்	...	...	1 0 0
2.	சைவமஞ்சரி	...	...	1 8 0
3.	யாப்பணியிலக்கணங்கள் (விசாகப்பெருமானையர் பஞ்சலக்ஷண வினாவிடையினின்று எடுத்தவை)	...	...	0 10 0
4.	வைத்தியசாரசங்கிரகம்	...	...	...
5.	பன்னூற்றிரட்டு	...	...	...
6.	மகாபாரதம் அரும்பதவுரையுடன்	...	...	4 0 0
	'தாத்திரத்திரட்டு	...	...	...
	'மீழ்ச்சொல்லகராதி உயிர்வருக்கம் முடிய. முதற்பாகம்	...	...	6 0 0
	ஷை இரண்டாம்பாகம்	...	...	4 8 0
	ஷை மூன்றாம் பாகம்	...	...	5 0 0
9.	அபிதானசிந்தாமணி	...	...	...
10.	தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் (சச்சினார்க்கினியருரை உரையாசிரியருரையுடன்)	...	...	1 12 0
11.	திருவருணைக்கலம்பகம்	...	...	0 4 0
12.	அமுதாம்பிகைபின்னர்த்தமிழ்	...	...	0 8 0
13.	கலைசைச்சிலேடைவெண்பா	...	...	0 5 0
14.	தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி	...	...	1 0 0
15.	திருவாலார் நான்மணிமாலை	...	...	...
	சங்கப்புவலராற்றுப்படை உரையுடன்	...	...	...
	பன்னூற்றிரட்டு (செலக்ஷன்)	...	...	0 4 0
	திருவாலவாய்த் திருநீற்றுப்பதிகம் முதலியன	...	...	0 1 0

செந்தமிழ்ப்பிரகாரம்.

1.	ஐத்திணையாம்பது உரையுடன்	...	...	0 3 0
2.	சுளுதால் (5) இளையதூதாற்பது (உரையுடன்)	...	...	0 3 0
*3.	வளையாபதிச்செய்யுட்கள்	...	...	...
4.	புவலராற்றுப்படை (திருக்குருகூர் இரத்தின கலிராயர் இயற்றியது.)	...	...	0 3 0
6.	கேமிநாதம் (உரையுடன்)	...	...	0 12 0
*7.	திருதூற்றத்தாதி (உரையுடன்)	...	...	...
*8.	திணைமாலை நூற்றைம்பது (உரையுடன்)	...	...	...
*9.	அதுமானவிலக்கம்	...	...	...
10.	அட்டாங்கயோகக்குறள்	...	...	0 2 0
11.*	விவசாயரசாயனசாஸ்திரச்சுருக்கம்	...	...	...
12.*	பன்னிருபாட்டியல்	...	...	...
13.*	நான்மணிக்கடிகை (பழைய உரை)	...	...	...
14.	முத்தொள்ளாயிரச்செய்யுட்கள்	...	...	0 2 0
15.	திருச்செந்திற்சுலம்பகம்	...	...	0 3 0
16.	திருவாலருலா	...	...	0 6 0
17.	சுகசந்தாசுனதீபிகை	...	...	0 12 0
18.	இயற்கைப்பொருட்பாடம்...	...	...	0 4 0
19.	தேவையுலா	...	...	0 3 0
20.	நரிவிருத்தம்	...	...	0 2 0
21.	சிதம்பரப்பாட்டியல் (உரையுடன்)	...	...	0 6 0
22.	திருக்கலம்பகம் (ஷை)	...	...	...
23.	விக்கிரமசோழனுலா	...	...	...
24.	சூரமொழிவினாவிடை	...	...	0 1 0
25.	கே. ருமாள் இரட்டைமணிமாலை	...	...	0 1 0

26.	திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம்	...	...	1	0	
27.	மதுரை, திருட்டணிமாலை	...	...	0	6	0
28.	சங்கராஸோகர்	...	...	0	2	0
29.	சோழவம்சசரித்திரச்சுருக்கம்	...	...	1	0	0
30.	ஞானயிர்தக்கட்டளை	...	...	0	3	0
31.	பாண்டியம்	...	...	0	4	0
32.	மரீஷாபஞ்சகம்	...	...	0	8	0
33.	வேளிர்வரலாறு	...	...	0	8	0
34.	அகப்பொருள்விளக்கம்	...	...	1	4	0
35.	திருமந்திரநாறுபாட்டுக்குரை	...	...	...	...	...
36.	உலமாநசங்கிரகம்	...	...	0	1	0
37.	மாநல்லங்காரம் மூலமும் உரையும்	...	...	...	...	...
38.	திருப்பல்லாணிமாலை	...	...	0	2	0
39.	பதமொழிமூலமும் பழைய உரையும்	...	...	1	0	0
	(முதல் 100 செய்யுள்)					
40.	திருமாலைருஞ்சோலைமாலை அழகர்பின்னாத்தமிழ்	...	...	0	8	0
41.	பொருட்டொகைநிகண்டு	...	...	0	6	0
42.	அந்ராதிரிகண்டு	...	...	0	12	0
43.	மேகவிதினாறு	...	...	0	2	0
44.	திருக்கரந்தாலைமாலை	...	...	0	2	0
45.	தண்டையார்சத்தகம்	...	...	0	4	0
46.	இராமோதத்தம்	...	...	0	3	0
47.	பதமொழிமூலமும் பழைய உரையும்	...	...	1	0	0
	(இரண்டாவது 100 செய்யுள்)					
48.	சேதுசாஷித் தமிழும்	...	...	0	4	0
49.	கடைவள்ளவார் காலம்	...	...	0	6	0
50.	தமிழ்மும் ஆந்திரமும்	...	...	0	4	0

வேறுபதிப்பு.

1.	சேரன் செங்குட்டுவன்	...	...	1	0
2.	வஞ்சிமாநகர்	...	...	0	2
3.	ஜோ, மாலை (தமிழ்காவல்)	...	...	0	4
4.	சிவஞானசுவாமிகளிடது இரட்டைமணிமாலை	...	...	0	1

இவ்வடையாளமிடப்பட்டவை இப்போது

குறிப்பு:—

1. சங்கத்தினின்றும் மாதமொருமுறை அரிய பெரிய விஷயங்களைக் கொண்டு வெளியாகிவரும் “செத்தரிப்பு” பத்திரிகைக்கு வருஷச்சந்தா ரூ. 4—0—0, சனிப்பிரதியின் கிரயம் ஆண்டு 8, வெளிகாடுகளுக்கு வருஷச் சந்தா ரூ. 4—8—0. இவ்வரை 23 தொகுதிகள் பூர்த்தியாயிருக்கின்றன. இவற்றுள் 1, 3, 7, 8, 9, 10-ம் தொகுதிகள் கைவசமில்லை. எப்பணியெய்யப்பெற்றத கைவசமுள்ள தொகுதிகளுள் 22-ம் தொகுதிமுடிய, தொகுதி 1-க்கு ரூ. 2—0—0 வீதமும், 23-வது தொகுதி ரூ. 4-வீதமும் விலைக்கு விற்கப்படும். எப்பண்டு செய்யப்பெற்ற தொகுதிக்கானும் ஏற்பட்ட கிரயத்துக்குமேல் ஆண்டு 12 ஆகும். வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

2. சங்கப்பிரசாரம் ஒன்றில் ஒரேதடவையில் 10 பிரதிகளும் அதற்குமேற்பட்டும் வாங்குவோர்க்கு மொத்தக்கிரயத்தொகையில் 100க்கு 10 வீதம் கமிஷன் தள்ளிக்கொடுக்கப்படும்.

லெக்டிவ் காராபிஸுமார்,

சுஜார்.

26.	திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம்	...	...	0	1	0
27.	மதுரைத் திருப்பணிமாலை	...	...	0	6	0
28.	சங்கிராமலோகம்	...	...	0	2	0
29.	சோழலம்சசரித்திரச்சுருக்கம்	...	...	1	0	0
30.	ஞானயிர்தக்கட்டளை	...	...	0	3	0
31.	பாண்டியம்	...	...	0	4	0
32.	மநீஷாபஞ்சகம்	...	...	0	8	0
33.	சேஷிர்வரலாறு	...	...	0	8	0
34.	அகப்பொருள்விளக்கம்	...	...	1	4	0
35.	திருமந் திருநாறுபட்டுக்குரை	...	...	...	...	...
36.	உலமாநசங்கிரகம்	...	...	0	1	0
37.	மாநிலவங்காரம் மூலமும் உரையும்	...	...	...	...	...
38.	திருப்புல்லாணிமாலை	...	...	0	2	0
39.	பழமொழிமூலமும் பழைய உரையும்	...	...	1	0	0
	(முதல் 100 செய்யுள்)					
40.	திருமாலிருஞ்சோலைமலை அழகர்பின்னாத்தமிழ்	...	...	0	8	0
41.	பொருட்டொகைநிகண்டு	...	...	0	6	0
42.	அகராதிநிகண்டு	...	...	0	12	0
43.	மேகவடுதூது	...	...	0	2	0
44.	திருக்கற்றுவலமாலை	...	...	0	2	0
45.	தண்டையாரச்சுதகம்	...	...	0	4	0
46.	இராமோத்தம்	...	...	0	3	0
47.	பழமொழிமூலமும் பழைய உரையும்	...	...	1	0	0
	(இரண்டாவது 100 செய்யுள்)					
48.	சேதுநாடுத் தமிழம்	...	...	0	4	0
49.	கடைவள்ளலார் காலம்	...	...	0	6	0
50.	தமிழ்கும ஆங்கிரகம்	...	...	0	4	0

வேறுபதிப்பு.

1.	சேரன் செங்குட்டுவன்	...	...	1	0	0
2.	வஞ்சிமாசகர்	...	...	0	8	0
3.	தேவாபிரமலை (தமிழ்காவல்)	...	...	0	4	0
4.	சிவஞானவாமிகளமீது இரட்டைமணிமாலை	...	...	0	1	0

இவ்வடையாளமிடப்பட்டவை இப்போது கைவசரில்லை.

குறிப்பு:—

1. சங்கத்தினின்றும் மாதமொருமுறை அரிய பெரிய விஷயக்காரர்க்கொண்டு வெளியாகிவரும் “செந்தமிழ்ப்” பத்திரிகைக்கு வருஷச்சந்தா ரூ. 4-0-0. தனிப்பிரதியின் கிரயம் அனா 8. வெளிகாடுகளுக்கு வருஷச்சந்தா ரூ. 4-8-0. இதுவரை 23 தொகுதிகள் பூர்த்தியாயிருக்கின்றன. இவற்றுள் 1, 3, 7, 8, 9, 10-ம் தொகுதிகள் கைவசரில்லை. பைண்டிசெய்யப்பெறாத கைவசமுள்ள தொகுதிகளுள் 22-ம் தொகுதிமுடிய, தொகுதி 1-க்கு ரூ. 2-0-0 வீதமும், 23-வது தொகுதி ரூ. 4-வீதமும் விலைக்கு விற்கப்படும். பைண்டு செய்யப்பெற்ற தொகுதிக்கானால் ஏற்பட்ட கிரயத்துக்குமேல் அனா 12 ஆகும். வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

2. சங்கப்பிரசாரம் ஒன்றில் ஒரேதடவையில் 10 பிரதிகளும் அதற்குமேற்பட்டும் வாங்குவோர்க்கு மொத்தக்கிரயத்தொகையில் 100க்கு 10 வீதம் கடவுடன் தள்ளிக்கொடுக்கப்படும்.

லெக்டிவராயுள்ளார்,

